

Ferdinand Humski
Šolski center Ptuj, Strojna šola
Volkmerjeva 19, 2250 Ptuj

LEKSIKON ZA PAMETNE MEHATRONIKE U - Ž

učno gradivo za srednje strokovno izobraževanje
Tehnik mehatronike

Ptuj, september 2019

Ferdinand Humski

UB pištola Pištola, ki je namenjena za nanašanje zunanje in notranje zaščite na podnožja vozil. Na pištolo se s spodnje strani pritrdi kartuša, v kateri je zaščitni premaz. Kratica UB pri tem pomeni Unterbodenbeschutz (zaščita podnožja).

UB pištola se uporablja pri 3 - 6 bar na razdalji ~30 cm. Nastavitev šobe na UB pištoli: približno 1,5 do 2 zavrtitvi šobe. V odvisnosti od nastavitev šobe dobimo fini, srednje grobi ali grobi nanos zaščitnega premaza. Debelina nanosa zaščitnega premaza naj znaša nekje okrog 0,5 mm.

Prim. Zaščitni premaz.

Ubirati se Eden drugemu se prilegati: zobniki se morajo pravilno ubirati. Ubirница - krivulja, ki jo sestavljajo ubirne točke zobnikov.

Učenje Pridobivanje novih znanj.

Udarna žilavost → Dinamični mehanski preizkusi.

Udarni žig (številke, črke ...) Glej Žig, Patrica, Vtiskovanje.

Udarno kladivo Glej Drsno kladivo.

UF Kratica za umečno maso - duroplast. Kemijsko je UF sečninska smola - aminoplast, aminoplast pa je tudi MF (melaminska smola).

UF je polikondenzat, ki nastane v reakciji med sečnino in formaldehidom, MF pa nastane v reakciji med melaminom in formaldehidom.

LASTNOSTI:

Fizikalne lastnosti splošne: prozorna, odporna proti svetlobi, brez vonja, gostota 1,5 - 2,0 kg/dm³; **toplote:** v utrijenem stanju so netaljivi, temperatura uporabe do 80°C; **mehanske:** toga, trda in krhka smola.

Tehnološke lastnosti (predelovalni postopki): prešanje, brizgalno prešanje, brizganje, večslojno prešanje, **popravila:** lepljenje, odvzemanje, se da obarvati.

Kemične lastnosti: navzemanje vode je odvisno od polnila **obstojen** v vodi, proti slabim kislinskim in lugom, organskih topilah, oljih, maščobah, bencenu, alkoholi; v utrijenem stanju je UF netopna, **fiziološko:** ne sme priti v stik z živila.

RAZVRSTITEV:

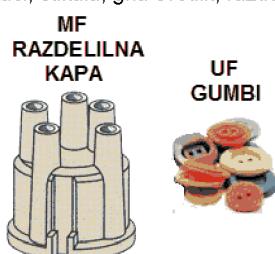
komerzialno je plastična masa, **tehnološko** je duroplast - prostorsko ozko zamrežena masa za oblikovanje.

VRSTE: uporabljajo se tudi zlitine različnih smol.

UPORABA:

- UF: predvsem topla in hladna lepila (tudi za vezanje ivernih, MDF in HDF plošč), tudi laki na osnovi umetnih mas, gumbi itd.

- MF: vtikači, stikala, grla svetilk, razdelilne kape

Ugotavljanje stanja Glej Pregled.

UHF Glej Radijski valovi. Ang. Ultra high frequency. Velikost oddajnih in sprejemnih anten je odvisna od velikosti radijskih valov. UHF antena je bodičasta in kratka. UHF se široko uporablja pri dvosmernih radijskih sistemih in pri brezžičnih

Stran 2

telefonih, ki nimajo velikih razdalj med oddajniki in sprejemniki. Sin. decimetrski valovi.

Ujem Skladnost med merama **dveh sestavljenih strojnih elementov** (npr. luknja in čep).

Prim. prileg.

Enemu kosu ne moremo predpisati ujema, temveč le toleranco. Zato ujeme **predpisujemo NA SESTAVNIH RISBAH**.

Ujeme lahko ugotavljamo na **DVA NAČINA:**

a) **IZMERJENE UJEME** ugotavljamo tako, da najprej **izmerimo** luknjo in čep, nato pa izračunamo **zračnost**. Od izračunane zračnosti je odvisna vrsta ujema. Dobimo lahko dva rezultata:

- ohlap ali
- nadmra

b) **UJEME NA TEHNIŠKIH RISBAH** ugotavljamo iz podanih toleranc. Najprej izračunamo največjo in najmanjo **zračnost**, na osnovi tega pa dočimo ujem. Možni so trije rezultati:

- ohlapni ujem
- prehodni ujem ali
- tesni ujem

Podrobnejše glej Ujem - vrste in Zračnost.

Združena strojna dela imata **na risbi enako imensko mero** in **različni toleranci**. Vsaj eden od sestavljenih strojnih elementov (luknja ali čep) mora imeti določeno tolerančno polje **H** ali **h** in glede na to dočimo:

- sistem **enotne luknje** in
- sistem **enotnega čepa**

Podrobnejše glej Ujem - sistemi ujemov.

Zaradi obsežnosti je tema **razdeljena še na gesla:**

- Nadmra
- Ohlap
- Ujem - **PREDNOSTNI OHLAPNI**
- Ujem - **PREDNOSTNI PREHODNI**
- Ujem - **PREDNOSTNI TESNI**
- Ujem - sistemi ujemov
- Ujem - vrste
- Zračnost

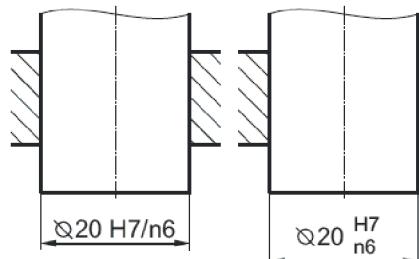
NAČINI ZAPISA UJEMOV NA RISBAH:

Po tolerančnem sistemu ISO zapišemo ujem na risbi tako, da za imensko mero zapišemo:

- najprej toleranco luknje
- nato sledi poševna črta
- poševni črti sledi toleranca čepa

Primer: $\varnothing 20H7/n6$

Toleranco luknje lahko napišemo tudi zgoraj, toleranco čepa pa spodaj, npr. $\varnothing 20H7/n6$, glej risbi:

Če želimo, lahko na risbi zraven mer podamo tudi odstopke.

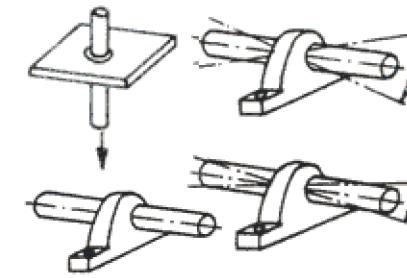
Poleg kotiranja ujema pa na risbi v tabelo **zapišemo tudi** vrednosti za **največjo** in **najmanjo zračnost** Dd_{max} in Dd_{min} :

$\varnothing 49H7/n6$	+0,008	Dd_{max}
	-0,033	Dd_{min}
Ujem		Dd

Prikazan način zapisa ujemov na risbah, ki ujeme povezuje z označevanjem toleranc **notranjih** in **zunanjih** mer, omogoča:

- **hitro** in **ucinkovito kontrola** sestavnih delov
- izdelovanje zahtevnih strojnih elementov v velikih serijah, kar seveda močno **znižuje stroške**

Ujem - PREDNOSTNI OHLAPNI

Zelo velik ohlap: zagotovljena gibljivost obeh delov. **Primeri uporabe:** drsna vodila in ležišča grobih strojev, ležišča dolgih gredi pri dvigalih in transmisijah, ležišča delov, izpostavljenih velikim temperaturnim spremembam, drsni ležaji z mastjo.

1. C11/h9, D10/h9, E9/h9, C11/h11, D10/h11.
2. H8/d9, H8/e8 (bati in cilindri), H9/c11, H11/a11, H11/c11, A11/h11.
3. H6/g5, H8/c9, H9/d10, H9/e9, H11/b11, D9/h8, E8/h8, B9/h8, C9/h8, D9/h8, E8/h8, B11/h11.

Opazen do bogat ohlap, ki omogoča brezhibno mazanje. Oba dela sta med seboj dobro gibljiva.

Primeri uporabe: za dva ali večkrat vležajene gredi, bate in cilindre, vležajenje zobniških črpalk, vodila ventilov v vodilnih pušah, večina drsnih ležišč v vodil, drsni ležaji, drsne mufe.

1. **H8/f7** (bati/cilindri), H7/f6, F8/h6, F8/h8, F8/h9
3. H8/f8, H9/f8, F7/h6, F7/h8.

Majhen ohlap, gibljivost možna. **Primeri uporabe:** drsna ležišča in vodila orodnih strojev, na gredi pomični zobniki in sklopke, kakovostni ležaji za vretena ipd.

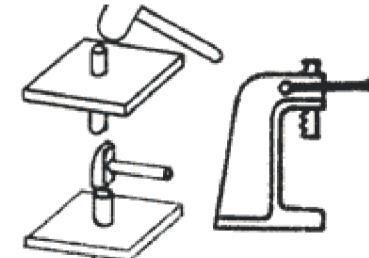
1. /
2. H7/g6, G7/h6
3. G6/h5

Zelo majhen ohlap, zveza se lahko sestavi, gibljivost z roko možna pri mazanih površinah in se lahko pomakne tudi po večjih dolžinah gredi. **Primeri uporabe:** centrirne površine - sklopke, plošče, kolesa; pokrovi reduktorjev, na gredi pomični ali zamenljivi zobniki orodnih strojev, tesnilni obroči, vzvodi, klinasta ležišča, vodila, pinola v konjičku, frezalo v frezalnem trnu ipd.

1. **H8/h9**, H11/h9, **H7/h6**, H8/h8.
2. H9/h11, H11/h11, H11/h9.
3. H6/h5, H9/h8, H12/h12, H9/h9, H9/h11, H12/h12, H13/h13.

Ujem - PREDNOSTNI PREHODNI

Zelo majhen ohlap ali nadmra.

Sestavljanje in razstavljanje zvez je z **lesenim kladivom**, gibljivost z roko ali rahlimi udarci. **Primeri uporabe:** vrvence, jermenice, ročna kolesa, menjalna kolesa in zobniki, sedeži kotalnih ležajev, puše za pogosto demontažo, bat na batnico ipd.

1. /
2. H6/j6, H7/k6
3. H6/j5, J6/h5, J7/h6

Sestavljanje in razstavljanje zvez je z **s kladivom**, gibljivost z rahlimi udarci. **Primeri uporabe:** vrvence, zobniki in sklopke, ročice, kotalni ležaji, zatiči, ročna kolesa, notranji obroči kotalnih ležajev za srednje obremenitve, zavorni koluti ipd.

1. /
2. H6/k6, H7/k6
3. H7/f6, K6/h5, K7/h6

Montaža in demontaža z **večjim pritiskom**, npr. z ročno prešo. Gibljivost zvez je še možna z rahlimi udarci, potrebno je razmisli o zaščiti proti medsebojnem zasušku. **Primeri uporabe:** vrvence, ležajne puše, zobniška kolesa, polži in sklopke, ki

jih redko demontiramo, sestavni deli delovnih strojev, ki se morajo zamenjati brez poškodb (zobniki, jermenice, sklopke, cilindrični zatiči, prilagodni vijaki).

1. H7/n6

2. N7/h6

3. H6/m5, H7/m6, M6/h5, M7/h6, N7/h6

Ujem - PREDNOSTNI TESNI

Sestavljanje je v vseh treh primerih možno samo s stiskalnico oziroma s segrevanjem luknje / hlađenjem čepa. Zveze ni potrebno dodatno varovati proti medsebojnemu zasušku.

Znatna nadmra, [primeri uporabe](#): venci zobnikov, puše kotalnih ležajev, bandaže koles tirnih vozil, oljni obroči, čepi ipd.

1. H7/r6

3. R7/h6, H6/n5, H6/p5, H6/r5, H7/p6, N6/h5, P6/h5, R6/h5, P7/h6, R7/h6

Večja nadmra, [primeri uporabe](#): venci koles, pesta ventilatorjev, sklopke na koncih gredi.

1. /

2. H7/s6

3. S7/h6

Zelo velika nadmra, krčni nased. [Primeri uporabe](#): trdno nasajena pesta zobnikov, jermenic, tekalnih koles in vztrajnikov, čepi, sklopke, puše ipd.

1. H8/u8, H8/x8.

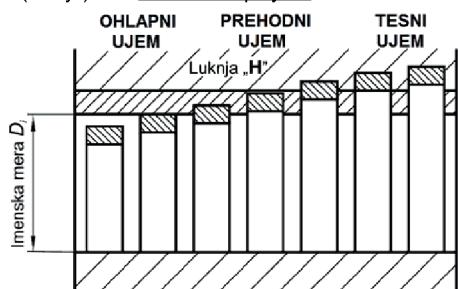
2. U8/h9

3. H7/u6, H7/x6, H7/z6, U6/h5, X7/h6, Z8/h8, Z7/h6.

Sin. prileg. Prim. Ohlap, Nadmra, Toleranca, Zračnost.

Ujem - sistemi ujemov Po SIST ISO 286 ločimo dva med seboj [enakovredna sistema ujemov](#):

a) SISTEM ENOTNE LUKNJE: notranja mera (luknja) ima tolerančno polje H.

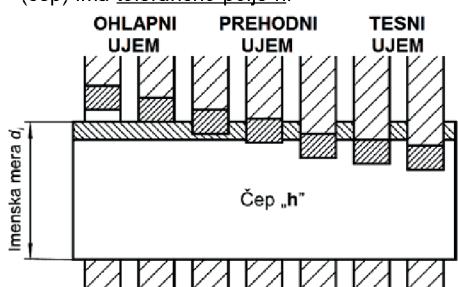
Primer zapisa ujema na risbi: $\phi 49$ H7/n6

$\phi 49H7$	49,025	D_{max}
	49,000	D_{min}
		↑ mejni meri ↓
		$\phi 49H7/n6$
		$+0,008$ Dd_{max}
		$-0,033$ Dd_{min}
$\phi 49n6$	49,033	d_{max}
	49,017	d_{min}

izračunan $Dd_{max} / Dd_{min} : +0,008 / -0,033$

Največja zračnost je pozitivna (ohlap), najmanjša pa je negativna (nadmra). Gre torej za prehodni ujem.

b) SISTEM ENOTNEGA ČEPA: zunanjia mera (čep) ima tolerančno polje h.

Primer zapisa ujema na risbi: 27 F8/h9

izračunan $Dd_{max} / Dd_{min} : +0,105 / +0,020$
Obe zračnosti sta pozitivni (ohlap), torej je predpisani ohlapni ujem.

Ujem - vrste [Z merjenjem](#) končnih izdelkov ugotavljamo **OHLAP** ali **NADMERO**.

Na tehniških risbah pa ločimo **tri vrste ujemov**:

1. OHLAPNI UJEM. Tako Dd_{max} kot tudi Dd_{min} sta pozitivni (oboje je ohlap O). Med izdelanima strojnima deloma, ki jima predpišemo ohlapni ujem, lahko nastane **samo ohlap**.

Primer uporabe ohlapnega ujema: predpišemo ga npr. strojnemu delu, ki se giblje na sorniku. Tudi tečaji na vratih imajo ohlapni ujem.

2. PREHODNI ali **VMESNI UJEM**. $Dd_{max} > 0$, $Dd_{min} < 0$. Med izdelanima strojnima deloma, ki jima predpišemo prehodni ujem, lahko nastane **ohlap ali nadmra**.

Primer uporabe prehodnega ujema: orodjarski zatič za natančno pozicioniranje sestavnih delov orodja.

3. TESNI UJEM. Tako Dd_{max} kot tudi Dd_{min} sta negativni (nadmra NA). Med izdelanima strojnima deloma, ki jima predpišemo tesni ujem, lahko nastane **samo nadmra**.

Primer uporabe tesnega ujema: vgradnja kotalnih ležajev (prim. Montaža in demontaža kotalnih ležajev), valjasti zatič na šuko vtikaču, tudi glavo kladiva nasadimo na ročaj z nadmro.

Če imata luknja in čep **enako tolerančno stopnjo** (obe številki sta enaki, npr. G6/h6), tedaj lahko **vrste ujemov ločimo že po črkah**, ki označujejo lego tolerančnega polja:

OHLAPNI UJEM: H/a ... h A ... H/h

PREHODNI UJEM: H/js ... m JS ... M/h

TESNI UJEM: H/n ... zc N ... ZC/h

Da bomo uporabljali standardna orodja za izdelavo strojnih delov, obstajajo [PREDNOSTNI UJEMI](#) po ISO priporočilih.

Najprej izberemo **1. PREDNOSTNO STOPNJO**, če tega ni pa **2. in 3. prednostno stopnjo**.

Nekoliko natančnejši opis prednostnih ujemov po prednostnih stopnjah najdemo po geslih:

- Ujem - prednostni ohlapni
- Ujem - prednostni prehodni
- Ujem - predostni tesni

Številke s piko (1., 2., 3.) označujejo prednostno stopnjo, dodane so tudi opombe za področja uporabe strojnih delov.

Ukazne datoteke Glej Batch datoteke.

Uklon Ukrivljenje vitkega elementa (npr. stebra) zaradi delovanja tlacičnih sil v smeri njegove osi. Uklon povzroča **normalne napetosti**, oznaka σ_K . Če pride do uklona v elastičnem področju, izračunamo uklonsko napetost po Eulerjevi enačbi:

$$\sigma_K = \frac{F_K}{A} = \frac{\pi^2 \cdot E}{\lambda^2}$$

F_K ..... kritična uklonska sila [N]

E ..... modul elastičnosti gradiva [MPa]

A ..... prerez nosilca [mm^2]

λ ..... vitkost nosilca [l]

$$\lambda = \frac{a}{l}$$

a - prosta uklonska dolžina nosilca, ki je odvisna od načina vpetja palice [m]:

- pri dvostransko členkasto vpeti palici $a = l$
- pri dvostransko togo vpeti palici $a = l/2$
- pri enostransko togo vpeti palici $a = 2 \cdot l$
- pri enostransko členkasto in enostransko togo vpeti palici $a = \sqrt{2} \cdot l$

i - najmanjši vztrajnostni moment preseka palice

Ukrivljenje Glej Krivljenje.

UKV Ultra kratki val, VHF. Glej FM.

UL Univerzalni lokator, sestavljen iz 6 znakov:

1. Dve črk, ki označujejo velika polja (**FIELDS**).
2. Dve številki za kvadrate (**SQUARES**).
3. Dve črk za male kvadrate (**SUBSQUARES**).

FIELDS: Zamislimo si, da zemljino površino razvijemo in projiciramo na ravno ploščo tako, da dobimo pravokotnik. Vanj vrišemo:

- poldnevnike (zemlj. dolžino) na vsakih 20° in

• vzporednike (zemljepisno širino) na vsakih 10° . Dobili smo $18 \times 18 = 324$ polj (FIELDS), ki jih označimo z AA (levi in spodnji) do RR (desni zgornji). Prva črk označuje stolpec, druga pa vrstico.

SQUARES: Vsako polje FIELDS je razdeljeno na 10×10 kvadratov (SQUARES), velikosti 2° po dolžini in 1° po širini. Levi spodnji kvadrat je označen z 00, desni zgornji pa z 99. Prva številka označuje stolpec, druga pa vrstico.

SUBSQUARES: Vsak kvadrat SQUARES se razdeli na $24 \times 24 = 576$ malih kvadratov, vsak od njih je velikosti 5 minut po dolžini in 2,5 minut po širini. Označeni so z AA do XX.

Primer zapisa UL: JN76FB.

ULF Glej Radijski valovi.

Ulikek Izdelek, narejen z ulivanjem stajlene snovi v forme. Sin. odlike.

Ultra- Latinska predpona, ki pomeni nad, čez, več, bolj, onstran. Npr. ultravijolično valovanje, ultrazvok itd.

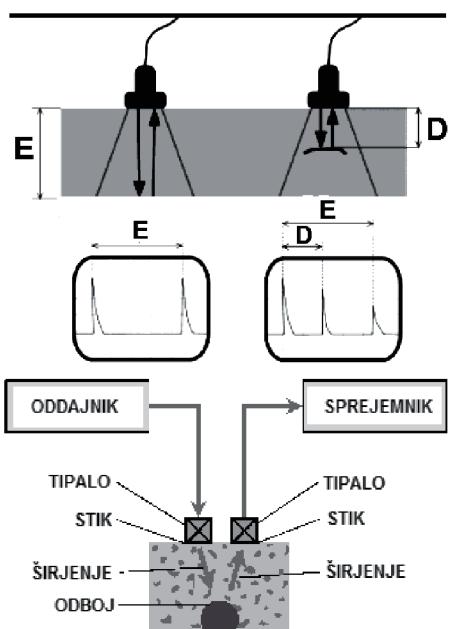
Ultrapas Glej Laminatna plošča.

Ultravijolično valovanje Elektromagnetno valovanje UV, ki ima frekvenco nad frekvenco vidne svetlobe, valovna dolžina pa je torej krajša: bližnje UV območje (Valovna dolžina 380–200 nm) in ekstremno UV območje (200–10 nm). Pri preučevanju vpliva UV valovanja na okolje in zdravje človeka se pogosto območje razdeli na območje UV-A (380–315 nm), imenovano tudi dolgovolno območje ali »črna svetloba«, UV-B (315–280 nm), imenovano tudi srednjevalovno območje, ter UV-C (280–10 nm), imenovano kratkovolovno ali »baktericidno« območje.

Ultrazvočna kontrola Neporušitvena metoda (defektoskopija) za detekcijo razpok, pogosto uporabna za kontrolo zavarov, za ultrazvočno kontrolo osi itd. Obstajata dve metodi:

a) **Impulzno-odbojna metoda**. Ultrazvok se širi od svojega izvora skozi material. Ko naleti na napako, se zvok delno odbije in vrne v aparat, ki to zabeleži. Iz časa, ki ga je zvok porabil za pot od aparata do napake in nazaj do aparata, lahko sklepamo na **globino napake**. Iz **intenzitete odboja** pa sklepamo na **velikost napake**.

b) **Resonančna metoda**. Merimo zvok po izstopu iz materiala. Intenziteta ujetega zvoka je merilo za homogenost materiala oz. za napake v tem delu materiala.

Prim. Preiskave zavarov, Defektoskopija, Popravila.

Ultrazvočni čistilniki Naprave, ki delujejo tako, da z ultrazvočnimi valovi povzročajo kavitacijo na površini obdelovalca. Za optimalne rezultate se priporoča raztopina destilirane vode v posebej pripravljenih ultrazvočnih čistilnih koncentratih.

V tekočini nastajajo mikroskopsko majhni mehurčki. Ko ti mehurčki zadanejo površino predmeta, nastane implozija, ki sprošča energijo. Ta energija ločuje nečistoče (prah, umazanijo, maščobe, pigmenti, rjo, alge, glive, bakterije, apno, saje, vosek ipd.) od površine obdelovanca.

Ker so mehurčki zelo majhni, lahko prodrejo v razpoke, luknje, pore, perforacije in neravnove površine, ki jih je težko doseči pri ročnem čiščenju. Primerni materiali za čiščenje v ultrazvočnih čistilnikih: kovine, plastike, stekla, keramika, guma.

Ultrazvok Neslišni zvok s frekvenco, ki je višja od zgornje meje slišnega območja: od $20 \cdot 10^3 \text{ s}^{-1}$ do 10^6 s^{-1} in več. Izviri ultrazvoka izkoriščajo piezoelektričnost ali magnetostrikcijo in jih vzvajamo z visokofrekvenčnim električnim tokom.

Uporaba: za [iskanje napak](#) v kovinskih in drugih telesih, merjenje hitrosti zvoka, v medicini, v sonarju itd. **Ultrazvočna obdelava**: glej Obdelava z ultrazvokom.

Prim. **Varjenje z ultrazvokom**, Preiskava zvarov.

Umerjanje Ugotavljanje pogreška instrumentov oz. mer, priprav, orodij. Zajema lahko tudi uravnavanje točnosti delovanja teh priprav. Umerjanje orodij je še posebej pomembno npr. pri CNC strojih. Sin. odmerjanje, prednastavljanje. Prim. Kalibriranje.

Umetna svila Glej Viskoza.

Umetne mase Umetno pridobljene snovi organskega izvora. V pogovornem jeziku jih pogosto imenujemo tudi **plastične mase** (plastika):

- zaradi tujih izrazov: nem. Plastik, ang. plastic
  - zato, ker se večina umetnih mas ob obremenitvi plastično deformira (ostane v svoji novi obliki)
- Plastične mase so torej tista podmnožica umetnih mas, ki jo lahko plastično preoblikujemo.

Glavne surovine za proizvodnjo umetnih mas so nafta, zemeljski plin in premog. Postopek:

- Nafta, plin ali premog se najprej rafinirajo (precistijo), da iz njih pridobimo uporabne [derivate](#). Primer: v rafinerijah pridobimo iz surove nafte petrolej (derivat).
- Iz derivatov izločimo ogljikovodike ([monomere](#)).
- Tako pridobljenim monomerom dodajamo različne kemikalije, sproži se kemična reakcija ([polimerizacija](#)) in dobimo umetne mase z različnimi lastnostmi.

Polizdelki iz umetnih mas so: [prah](#), [zrnca](#) (granule), [folije](#), [bloki](#), [profilji](#), [vlakna](#) in [smole](#).

Umetne mase so kemično gledano zelo dolge molekule (makromolekule) - sintetični polimeri. Praviloma niso biološko razgradljivje, pri gorenju pa nastajajo strupeni plini.

Največ umetnih mas se porabi za embalažo ~40%, sledi gradbena industrija ~20%, avtomobilска industrija ~10%, električne naprave ~6%, spodnjestvo ~4%, kmetijstvo ~3%, za ostale namene pa porabimo ~17% umetnih mas.

Prim. Polimeri, Homopolimeri, Kopolimeri, Monomeri. Sin. polimerni materiali.

Zaradi obsežnosti je tematika umetnih mas razdeljena po naslednjih geslih:

- Kode za recikliranje
- Umetne mase - delitev
- Umetne mase - imena
- Umetne mase - mehanske zveze
- Umetne mase - obdelave
- Umetne mase - oblikovanje
- Umetne mase - popravila
- Umetne mase - prednosti in slabosti
- Umetne mase - prekrivanje
- Umetne mase - prepoznavanje

Stran 4

Umetne mase v avtomobilizmu

Podatke o posameznih umetnih materialih najdemo po kraticah - kitajskih kodah. LPM vsebuje tudi gesla s kemijskimi, z lastniškimi in s trivialnimi imeni, vendar ta gesla samo preusmerjajo na kratec po kitajskih kodah.

Umetne mase - delitev

DELITEV UMETNIH MAS:

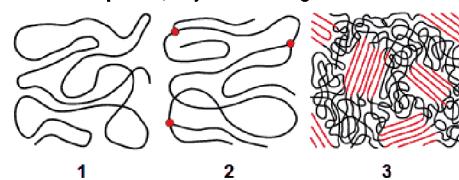
- a) **KOMERCIJALNA delitev**, pri kateri je pomembno, kako se umetne mase [uporabijo](#):

- **plastične mase** so polimerne surovine, ki so namenjene za oblikovanje; v to skupino spadajo tudi reakcijske smole
- **kemijska vlakna** so zelo tanka vlakna, dobrijena s predenjem iz taline
- **gume** so z vulkaniziranjem zamreženi elastični materiali
- **umetne smole** so polimeri, ki se uporabljajo kot veziva, lepila, surovine za lake itd.

Vse pomembnejše postajajo tudi umetne mase za vozila, glej [Umetne mase v avtomobilizmu](#).

- b) **TEHNOLOŠKA delitev**, pri kateri je pomemben način [predelave](#):

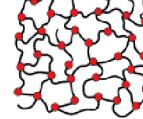
- **PLASTI**
- **termoplasti**, ki jih lahko regeneriramo:

linearne (1), razvjejane (2) ali delno kristalne molekule (3)

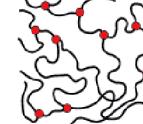
duroplasti

, ki jih ne regeneriramo

duroplasti so gosto zamreženi polimeri

- **ELASTOMERI**, ki so raztegljivi in se izdelujejo iz naravnih in sintetičnih kavčukov

elastomeri so ohlapno zamreženi polimeri

- **SILIKONI**, ki zajemajo tudi olja in masti, podrobnejše glej SI - umetne mase

Seveda pa so umetne mase lahko tudi **kompoziti** - gradivo, sestavljeno iz dveh ali več vrst različnih umetnih mas.

- c) **KEMIČNA delitev** - mednarodni standardi določajo **kratice** na osnovi poimenovanja umetnih mas po IUPAC nomenklaturi:

- EN ISO 1043-1
- ISO 1629 za kavčuk
- ISO 2076 za vlakna

Preglednica najpomembnejših umetnih mas, najprej po tehnološki delitvi in nato po abecednem redu kratic, s slovenskim nazivom, s komercialnim nazivom v oklepaju in z načinom oblikovanja (p - oblikovanje plastike z vlivanjem in hlajenjem, v - izdelava vlaken):

Termoplasti:

- **ABS** (p) akrilnitril-butadien-stirol (Cyclocac, Ugikral, Editer, Lastiflex, Lustran, Novodur, Ronfalin, Saxerol, Terluran, Urtal, Okisan)
- **ASA** (p) akrolester-stirol-akrilnitril
- **bitumen** (p)
- **HDPE** (p) High Density PE
- **LDPE** (p) Low Density PE
- **PA** (pv) poliamidi (Nylon, Perlon, Kevlar)
- **PAN** (v) poliakrili oz. poliakrilonitrili (tudi nekatera karbonska vlakna)
- **PC** (p) polikarbonati (Lexan, Makrolon)
- **PE** (p) polieten oziroma polietilen (Hostalen, Lupolen, Vestolen)
- **PEN** Polietilen naftalat (družina poliestrov)

- **PET** oz. **PES** (pv) polietilen tereftalat (nasičeni poliestri)

- **PMMA** (p) polimetilmetakrilat (pleksi steklo, akrilno steklo - akrili, parasteklo)

- **PO** poliolefini

- **POM** polioksimetilen (poliacetal, Delrin, Hostafom)

- **PP** oz. **PPN** (pv) polipropileni (Vestolen)

- **PPE** oziroma **PPO** (p) modificiran polieter (Europlex, Vestoran)

- **PS** (p) polistireni

- **PTFE** politetrafluoretilen (Teflon, Turcon, Gore-Tex)

- **PVA** polivinil alkohol / acetat

- **PVC** (p) polivinilkloridi (Vestolit, Vinnolit)

- **SB** (p) stirol-butadien

- **SF** sintetična vlakna (Aramid, Kevlar)

- **VF, NVF** vulkanfiber

Duroplasti:

- **cianoakrilati** (sekundna lepila)

- **EP** epoksidna smola

- **MF** melaminska smola, aminoplast

- **PF** fenolna smola (bakelit)

- **PUR** (v) oziroma **PU** zamreženi poliuretani

- **UF** sečinska smola, aminoplast

- **UP** nenasičena poliestrska smola

Elastomeri:

- **CR** (Neopren)

- **EPDM** guma (Buna)

- **EVA** oz. **PEVA**

- **NBR** nitrilna guma

- **NR** naravni kavčuk

- **polyurea**

- **SBR** butadienstiren

- **SI** silikoni

- **TPE** (TPR) termoplastični elastomeri

Kompoziti iz umetnih mas: označujemo jih tako, da navedemo vsaj kratice osnovnih sestavin (npr. PP-EPDM, PPE/PS itd.), lahko pa tudi še delež posameznih sestavin in obliko povezave, glej v nadaljevanju PP-GM-20.

Nekatere vrste kompozitov iz umetnih mas imajo **posebne kratice**: **GFK** (nem.: Glasfaserverstärkter Kunststoff), **GRP** (ang.: glass-fibre reinforced plastic), **SMC** (ang. Sheet Molding Compounds), **MDF**, **HDF** (mediapan) ipd.

Karbonska vlakna so tudi kompoziti iz umetnih mas in se s kraticami označujejo kot **CFK**, **CFRP**, **KFK**, **Carbon** ali **Karbon**.

d) Razvrstitev po **KOLIČINSKI PROIZVODNJI**:

- **PE** (p) polieten je po količinski proizvodnji na prvem mestu - predvsem **zaradi nizke cene**, **fiziološke neoporečnosti** in **vsestranske uporabnosti**. ~30% od vseh umetnih mas se izdela iz PE, od tega ~18% iz LDPE in ~12% iz HDPE.

- **PP** se predvsem zaradi **fiziološke neoporečnosti** na široko uporablja v prehrabni in farmacevtski industriji, skoraj 20% vseh izdelkov iz umetnih mas.

- **PVC** se široko uporablja v **gradbeništvu** ter pri izdelkih za **dom** in za **oblačila** ~10% vseh izdelkov iz umetnih mas.

- **PUR** se veliko uporablja v gradbeništvu in avtomobilski industriji, ~7,5%

- **PET** so predvsem platenke, ~7,4%

- **PS** je zelo primeren za plastične kozarce, jedilni pribor, izolacijo stavb ipd., ~6,7%

- sledijo **ABS**, **PA**, **PC**, **PMMA**, itd.

e) Razvrstitev po **kodah za recikliranje**, glej Kode za recikliranje.

Umetne mase - imena Načini poimenovanja umetnih mas:

1. **Lastniška** oz. **komerzialna** ali **trgovska** imena: obstaja lastnik, ki je zaščilil intelektualno lastnino (praviloma z znakom). To ime je obenem tudi zaščitni znak proizvajalca za določeno umetno maso. Pišemo ga z veliko začetnico in z znakom ® ob imenu. Npr. **Styropor** ®.

2. **Nelastniška** imena: ni lastnika, ki bi imel pravico drugim omejevati proizvodnjo ali prodajo umetnih mas s takim imenom.

Nelastniška imena so lahko:

- **Kemijska** imena, ki omogočajo popolno kemij-

sko prepoznavo umetne mase. Običajno so kemijska imena zahtevna, pa tudi proizvajalci jih neradi navajajo (sam, če jih v to prisilijo predpisi) - zato jih uporabljamo le redko, če gre npr. za enostavna in krajsa imena.

- Poimenovanje po standardih, npr. ISO 11469, glej Umetne mase - prepoznavanje
- Črkovne kratice z velikimi črkami (kitajska koda za recikliranje, ki je v bistvu kratica kemijskega imena, npr. PP, PVC itd.) se najbolj pogosto uporablja, podrobnejše glej geslo Kode za recikliranje
- Trivialna (vsebinsko prazna) imena so imena, ki so se udomačila brez intelektualne zaščite ali pa je intelektualna zaščita potekla. Npr.: **pleksi steklo** (slovenski prevod lastniškega imena Plexiglas), **steklolit** (slovenski "prevod" iz ang. Glass Textolite) itd.

Umetne mase - mehanske zveze Umetne mase med seboj mehansko povezujemo predvsem preko zaskočnih, navojnih, kovičnih, vskočnih zvez in spenjalnih zvez s stiskanjem.

Umetne mase - obdelave Postopke obdelave umetnih mas delimo na mehansko obdelavo, toplotno obdelavo in litje.

UMETNE MASE - OBDELAVE

Mehanske obdelave umetnih mas: žaganje, vrtanje, brušenje, poliranje, upogibanje, večenje, spajanje, vijačenje, metoda kopiranja z rezkanjem itd. Toplotna obdelava in litje umetnih mas v proizvodnji sta združena v geslu Umetne mase - oblikovanje.

Popravila umetnih mas pa so opisana pod gesлом Umetne mase - popravila.

Umetne mase - oblikovanje Umetne mase praviloma oblikujemo brez odrezovanja. Končne izdelke dobimo iz:

- tekočih surovin
- plastično predelanih snovi (prah, zrnje - granulat, smole)
- polizdelkov (folije, palice, profili, plošče itd)

Najpomembnejši **OBLIKOVALNI POSTOPKI**, gesla s podrobnostmi so modra:

1. Stiskanje s polimerizacijo (prešanje ali vulkanizacija v formah, glej tudi geslo Gumarstvo)
2. Termično oblikovanje (stiskanje, vakuum, globoki vlek, varjenje z ultravokom - blistering)
3. Iztiskavanje (ekstrudiranje)
4. Napihanje v kalup

5. Plastično preoblikovanje, npr. valjanje, vlečenje
6. Ulivanje (litje):
  - tlačno litje
  - Brizganje v forme
  - Rotacijsko ulivanje votlih izdelkov

7. Sintranje
8. Zaščita s prevlekami iz umetnih snovi
9. Laminiranje s poliestrsko smolo

Umetne mase - označevanje Glej Umetne mase - prepoznavanje.

Umetne mase - popravila Postopki POPRAVIL UMETNIH MAS so naslednji:

1. Termično preoblikovanje termostoplastov (upogibanje) je uporabno tudi pri serijskem delu.
2. Kitanje, velja za praske do 1 mm globine, glej geslo Kitanje umetnih mas. Prevelike debeline kitanja vodijo do napetostnih razpok.

3. Varjenje, glej geslo Varjenje umetnih mas.
4. Lepljenje, glej geslo Lepljenje umetnih mas.

5. Laminiranje, glej gesli Ročno laminiranje in Laminiranje s poliestrsko smolo (uporabno tako za popravila kot tudi za proizvodno delo).

6. Prekrivanje in tesnenje, glej geslo Umetne mase - prekrivanje in tesnenje.

7. Impregniranje.

Nekateri od zgoraj navedenih postopkov se seveda lahko uporabljajo tudi za tehnologijo predelave

umetnih mas, npr. varjenje, lepljenje itd.

Umetne mase - prednosti in slabosti

Prednosti umetnih mas pred ostalimi materiali:

- **majhna gostota** 0,9 do 2,2 kg/m³
- **enostavno preoblikovanje**, predvsem za masovno proizvodnjo brez dodatne obdelave
- odpornost proti koroziji, obstojne so proti kislinitam in lugom, imajo dobre erozijske lastnosti
- ne prevajajo električnega toka, so električni izolatorji (visok specifični odpor, visoka prebojna trdnost, dielektričnost)
- ker so slabi prevodniki toplotne, jih v penastem stanju uporabljamo za toplotne izolatorje
- so dobri zvočni izolatorji
- **dobra kakovost površine** (gladkost) pomeni enostavnejše vzdrževanje čistoče, obenem pa praviloma ni potrebno barvanje - na enostaven način lahko nameč obarvamo mase
- po potrebi se z lahko barvajo
- **obstojni so na staranje**, ne sprnijo in ne vsebujejo veliko mikroorganizmov

Pomembnejše **slabosti umetnih mas**:

- **slabše mehanske lastnosti**, kar seveda ne velja za vse plastične mase
- možni problemi zaradi različnih topotnih raztezkov med jeklenimi deli in umetnimi masami (še posebej pri dolgih predmetih)
- **nizka topotna obstojnost** (temperatura omehčanja 60 - 300°C), velika topotna razteznost
- zelo hitro se nabijejo s statično elektriko
- **stabilnost dimenzij** s časom pada
- popravila plastičnih mas so praviloma težje izvedljiva ali celo neizvedljiva
- plastične mase z ekstremno dobrimi lastnostmi so še zelo drage
- s plastičnimi masami bolj obremenjujemo okolje kakor z naravnimi materiali

Umetne mase - prekrivanje in tesnenje Pomembna tehnologija pri tako rekoč vseh uporabah - domačih bazenov do mnogih vej industrije.

Umetne mase - prepoznavanje Natančno razpoznavanje umetnih mas je pogosto zelo težko ali celo nemogoče, saj je na trgu vse več kompozitov (mešanic umetnih mas).

Zakaj je identifikacija umetnih mas sploh potrebna? Običajno zato, ker preverjamo možnosti:

- a) Popravil predmetov iz umetnih mas. Za tem namene pogosto zadostuje že dodelitev k termoplastom, duroplastom ali elastomerom.
- b) Izdelovanja predmetov iz umetnih mas. V tem primeru je že potrebno umetno maso določiti dokaj natančno.
- c) Recikliranja umetnih mas. Največji problem je soritanje odpadnih umetnih mas, pri tem nam pomagajo kode za recikliranje.

NAČINI PREPOZNAVANJA umetnih mas:

A Izkustvo:

- glede na uporabo (za kakšen namen oz. predmet je bila umetna masa uporabljena)
- organoleptično (vid, otip, vonj, okus, sluh); predvsem opazujemo izgled, barvo, stopnjo prozornosti, gladkost itd.
- s približnim preizkušanjem (težkanje, prepogibanje, stiskanje, odbijanje od tal, subjektivna ocena toplotne prevodnosti itd.)

B Z identifikacijo oznak izdelkov iz umetnih mas.

Za označevanje umetnih mas se najpogosteje uporablja standard ISO 11469, oznaka pa je vtisnjena na vgradnem delu. Primer:

PP-GM-20

PP... kratica za **bazični polimer**: polipropilen

G ... **polnilo**: steklo (Glas)

M ... **oblika polnila**: pletenina (Matte)

20 ... **delež polnila**: 20%

Umetne mase lahko identificiramo tudi po kodah za recikliranje.

C S pomočjo različnih metod preizkušanja:

- določanje gostote (DIN 53479)
- obnašanje pri gorenju, glej Zažigalni preizkus • varilni preizkus, glej istoimensko geslo
- preizkus mehanskih lastnosti (predvsem trdote po Shore A), pri tem je pomembna temperatura steklastega prehoda T_g (prehod iz trde-

ga v elastično trdno stanje)

- preizkus termičnih lastnosti (predvsem zmehišče po Vicat-u)
- ocena kemične obstojnosti (obnašanje v organskih topilih)
- poskus z varjenjem: neznani termoplast vari-mo z več varilnimi žicami iz znanih materialov, iščemo žico z najboljšim oprjemom
- poskus s plamenom in vonjem: zažgemo majhen košček umetne mase, analizira se plamen in vonj pri gorevanju, v pomoč so tabele Prim. Polimeri, Predelava plastičnih mas, Prevleke iz umetnih snovi, Tesnilo.

Umetne mase v avtomobilizmu V gradnji

karoserij so najpogosteje umetne mase naslednje: ABS, ASA, EPDM, PP-EPDM, PP-GF, PUR in SMC (GFK).

Umetne smole Glej Duropolisti.

Unicode Standard za kodiranje znakov v računalništvu. Zagotavlja natanko eno število za en znak (npr. črke, ločila itd.), ne glede na:

- uporabljeno programsko opremo,
- jezik,
- vrsto računalnika (platformo).

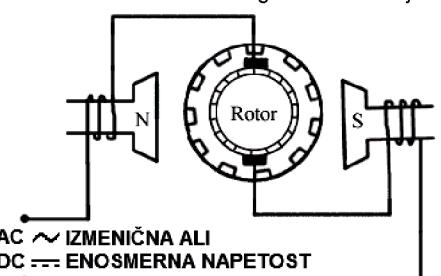
Krovna organizacija, zadolžena za razvoj in koordinacijo standarda je Unicode Consortium. Za zapis znaka uporablja od enega do štiri bajte, kar naj bi zadoščalo za zapis večine svetovnih jezikov, vključno z japonsčino in s kitajščino.

Unimer Glej Multimeter.

Unipolaren Ki ima eden sam pol. Npr. ~ni tranzistor (glej Tranzistorji - unipolarni, sin. FET tranzistor), ~ni koračni motor itd.

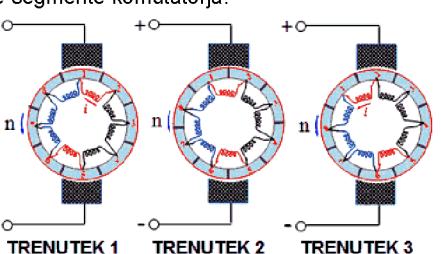
Univerzalni elektromotor Posebna izvedba elektromotorjev na enosmerni tok. Narejen je tako, da deluje tako na enosmerni kakor tudi na enofazni izmenični tok. Ko ga priključimo na izmenični tok, se smeri napetosti na vzbujalnem in rotorskem navitju spreminja istočasno (sinhrono) in zato motor hranja smer vrtenja.

Poglejmo si to prebrisanje električno vezavo, ki je predhodnica izuma asinhronega elektromotorja:

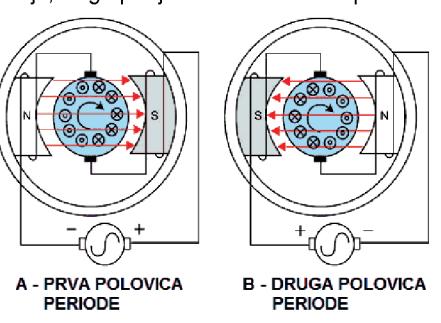

Električni tok povzroča magnetno polje tako na statorju (vzbujalno navitje) kakor tudi na rotorju.

Rotorskna navitja so serijska in povezujejo sosednje segmente komutatorja:

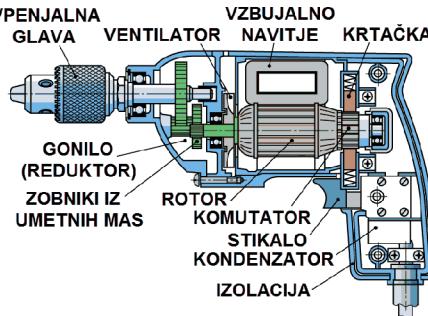
Spodnja risba prikazuje delovanje univerzalnega motorja, če ga priključimo izmenično napetost:

- med prvo polovico periode se vzbudi takšno magnetno polje, da se rotor zavrti v desno

• med drugo polovico periode se vsa magnetna polja obrnejo in rotor se sper zavrti v desno
Če priključimo enosmerno napetost, je delovanje enako kot pri prvi ali drugi polovici periode, odvisno od tega, kam priključimo + in kam -.

Univerzalni motorji so zelo uporabni v gospodinjstvu, še posebej pri malih gospodinjskih aparatih: sesalnikih, ročnih vrtalnih strojih, ventilatorjih itd.

Nekateri univerzalni motorji pa so namenjeni za priključitev na enosmerni električni tok, npr. elektromotor **zaganjalnika**. Glede na svojo maso dosegajo univerzalni motorji visoke vrtlne momente, vrtlina hitrost pa je odvisna od obremenitve.

Univerzalni vpenjalni stolp Glej Vpenjanje obdelovalca, ki se ne vrти.

UNP Glej Gospodinjski plin in Avtoplín.

UP Nenasičena poliestrska smola, duroplast, ang. **Unsaturated Polyester**. Trgovska imena: Al-polit, Polylite.

LASTNOSTI:

Fizikalne lastnosti UP je se veliko uporablja zaradi odlične kombinacije dobrih izolirnih, mehanskih in termičnih lastnosti **splošne**: neobarvan je skoraj prozoren, gostota 1,17-1,26 kg/dm³; s steklenimi vlakni 1,6-2,1 kg/dm³; **toplote**: gornja temperatura uporabe 100-180°C; **mehanske**: natezna trdnost ~30 N/mm².

Tehnološke lastnosti (predelovalni postopki): **hladno utrjevanje** (pri sobni temperaturi, dodajanje trdilca in ravnih prepreg), **toplo utrjevanje** pri 80 do 120°C, **vlijanje**, **brizganje**, **nabrizgavanje** vlaken, **hladno in toplo prešanje**, **centrifugalni postopek** za proizvodnjo rotacijskih teles, **vlečenje profilov** (poltruzija), **popravila**: **lepjenje**, **privijanje**, **odvezanje**, **spajanje**.

Kemične lastnosti: običajno niso samougasljivi, majhno navzemanje vode, **obstojen** v vodi, v vodnih raztopinah soli, razredčenih kislinah (razen v žvepleni kislini), delno v razredčenih bazah, kurilnem olju, bencinu, alkoholnih pijačah; **neobstojen** v koncentriranih kislinah in bazah, kloriranih ogljikovodikih, alkoholih, organskih topilih, benzolu, toluolu, acetonu, vroči vodi, **fiziološko**: samo nekateri tipi so fiziološko nenevarni.

RAZRSTITEV:

komerzialno je plastična masa, **tehnološko** je zamreženi duroplast, **kemično** je nenasičena poliestrska smola.

PRIDOBIVANJE IN KEMIJSKA SESTAVA: UP je rezultat kondenzacijske polimerizacije med alkoholi in dikarboksilnimi kislinami. Pri tem nastajajo nenasičeni poliestri, ki jih lahko še dodatno zamrežimo, npr. s stirenom.

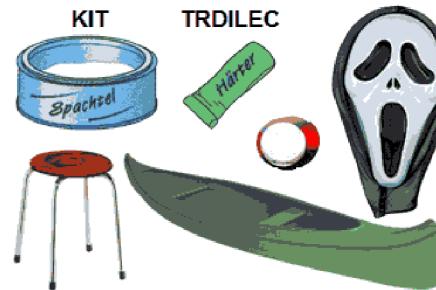
VRSTE: različne vrste UP se med seboj razlikujejo po strukturi poliestra, stopnji zamreženja, tipu in količini sredstva za ojačanje (običajno so to steklena vlakna) ter postopku predelave.

UPORABA:

- **poliestrski UP kit** (→ Poliestrski kit) je najbolj pogosto uporabljen kit v avtoličarstvu;
- **reakcijski laki**, ki se strujejo zaradi kemične reakcije
- **lepila**
- **preobleke** kovinskih delov (avtomobili, letala)
- zaščitni površinski film **laminatov** (še posebej kot kompozit SMC, GFK, GRP) za gospodinjstvo, za popravila avtokaroserij (→ Laminiranje s poliestrsko smolo, → Kitanje vboklin), odbijače av-

tomobilov, kontejnerje, čelade, dele kamionov, spalnih prikolic, rezervoarji, jadrnice, tapete

- **elektrotehnika**: zavijanje električnih in elektronskih elementov, tuljave, stikala, grla svetilk, deli za vžig pri avtomobilu, parabolne antene
- **gradbeništvo**: valovite plošče, **kalupi** za serijsko proizvodnjo (vlijanje betonskih izdelkov - cvetličnih korit ipd. → Laminiranje s poliestrsko smolo), profili za balkone, fasadne plošče, plavalne baze, strešne konstrukcije
- **gospodinjstvo**: okrasni izdelki, maske

Uporjalni tlak Absolutni tlak, pri katerem se začne kapljivina uparjati - npr.:

- uporjalni tlak vode pri kavitaciji znaša 0,7 bar ali manj pri sobni temperaturi,
- uporjalni tlak butana znaša 2,8 bar pri 30°C itd.

Visok uporjalni tlak pri sobni temperaturi imajo **snovi, ki zlahka izhlapevajo**. Take snovi je še posebej pomembno razkriti pri lakih in lakiranju.

Sin. tlak uparjanja, nasičeni (ravnotežni) parni tlak. Prim. Izparevanje, VOC. Razl. parni tlak.

Uporjalnik Glej Izparilnik.

Uporjanje Glej Izparevanje.

Update V računalništvu: posodobitev, npr. ~ **operacijskega sistema** Windows.

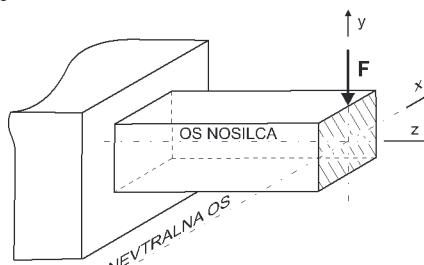
Upgrade Nadgraditev. Pogosto uporabljena beseda **pri programski opremi**. Takšen software ne moremo samostojno namestiti na napravo, ki te vrste programske opreme še nima nameščene. Lahko samo nadgradimo neko prejšnjo verzijo programske opreme.

Upload Kopiranje podatkov iz svojega na nek drug računalnik, npr. kopiranje HTML datotek **na spletni strežnik** (od koder bodo drugi uporabniki odjemali pripravljene spletne strani). Sin. **oddajanje** (prenos na), nalaganje datotek odjemalcem, hitrost gor. Upload speed - bitna hitrost v smeri nalaganja. Ant.: download. Podrobnejše glej Bitna hitrost.

Upogib Obremenitev, ki povzroča, da se predmet s površino prereza A pod vplivom sile F upogne oz. tako deformira, da se **na eni strani raztegne** (NATEG, predznak +), **na drugi strani pa skrči** (TLAK, predznak -). Tako nateg kot tudi tlak povzročata **normalne napetosti**, oznaka σ.

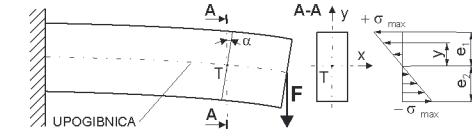
Deformacija, ki je posledica upogibne obremenitve, se imenuje **poves**.

Spodnja risba prikazuje primer, vpetega nosilca, ki ga na koncu obremenimo s silo F:

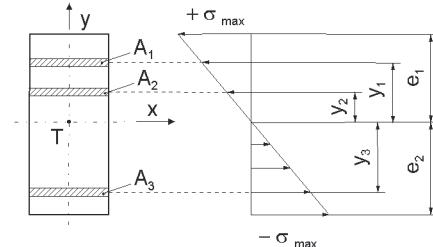

Nosilec se pod vplivom sile upogne (deformira). Pri tem se plasti nad osjo nosilca raztegnejo, pod osjo pa skrčijo. Deformacije so posledica:

- nateznih (+) napetosti, ki so največje (+σ_{max}) na zgornjem delu nosilca in
- tlačnih (-) napetosti, ki so največje (-σ_{max}) na spodnjem delu nosilca

Upognjena os nosilca je **upogibnica**. **Prerez se** pod obremenitvijo **zasuče** za kot α, središče zasuca pa se nahaja na upogibnici in je nanjo pravokotno. To središče zasuca imenujemo **neutralna os**. Na neutralni osi se prerez nosilca ni niti raztegnil in niti skrčil - pravimo, da so na neutralni osi normalne napetosti enake 0:

POZOR: različne literature določajo koordinatni sistem na različne načine. Tako je neutralna os **ponekod označena tudi kot y ali z os**. Pomembno je, da nas to ne zmede, ko iščemo podatke po tabelah. Za vsak obremenitveni primer je **potrebno znati najti os nosilca in neutralno os**, ne glede na izbran koordinatni sistem.

Plasti nad neutralno osjo se raztegujejo, natezna napetost pa je večja pri večji oddaljenosti od neutralne osi. Maksimalna natezna napetost +σ_{max} se nahaja na robu nosilca na oddaljenosti e₁ od neutralne osi.

Na spodnji strani prereza pa se plasti krčijo, tlačna napetost je večja na večji oddaljenosti od neutralne osi. Maksimalna tlačna napetost -σ_{max} se nahaja na spodnjem robu nosilca na oddaljenosti e₂ od neutralne osi.

Za poljubno plast na razdalji y od neutralne osi velja razmerje (zaradi podobnih trikotnikov):

$$\frac{\sigma}{\sigma_{\max}} = \frac{y}{e_1} \text{ za plasti nad neutralno osjo in}$$

$$\frac{-\sigma}{-\sigma_{\max}} = \frac{y}{e_2} \text{ za plasti pod neutralno osjo}$$

Predpostavimo e₁ = e₂ = e in izrazimo σ_i:

$$\sigma_1 = \sigma_{\max} \cdot \frac{y_1}{e}, \quad \sigma_2 = \sigma_{\max} \cdot \frac{y_2}{e}, \quad \dots, \quad \sigma_n = \sigma_{\max} \cdot \frac{y_n}{e}$$

Notranji moment sile okoli točke T povzročajo osne sile N_i, ki so zgoraj natezne in spodaj tlačne, obojne pa povzročajo moment v isto smer - zato pri tlaku ne pišemo več negativnega predznaka:

$$M = \sum_{i=1}^n M_i = N_1 \cdot y_1 + N_2 \cdot y_2 + \dots + N_n \cdot y_n$$

Namesto N_i lahko pišemo σ_i A_i:

$$M = \sigma_1 \cdot A_1 \cdot y_1 + \sigma_2 \cdot A_2 \cdot y_2 + \dots + \sigma_n \cdot A_n \cdot y_n$$

Namesto σ_i lahko vstavimo σ_{max} · $\frac{y_i}{e}$ in dobimo:

$$M = \frac{\sigma_{\max}}{e} \cdot y_1 \cdot A_1 \cdot y_1 + \frac{\sigma_{\max}}{e} \cdot y_2 \cdot A_2 \cdot y_2 + \dots$$

$$\dots + \frac{\sigma_{\max}}{e} \cdot y_n \cdot A_n \cdot y_n$$

Oziroma krajše:

$$M = \frac{\sigma_{\max}}{e} \cdot \sum_{i=1}^n A_i \cdot y_i^2$$

Izraz $I_x = \sum_{i=1}^n A_i \cdot y_i^2$ imenujemo **aksialni vztrajnostni moment okrog neutralne osi x**.

Ulomek $W_x = \frac{I_x}{e}$ pa imenujemo **odpornostni moment okrog neutralne osi x**. Pri tem je prerez simetričen glede na neutralno os e = e₁ = e₂. Če simetrije ni, pa imamo dva odpornostna momenta:

$$W_{1x} = \frac{I_x}{e_1} \quad \text{in} \quad W_{2x} = \frac{I_x}{e_2}$$

Odpornostni moment okrog vodoravne neutralne

osi x označujemo kar s črko W. Če uporabimo to oznako, tedaj izgleda zgornja enačba tako:

$$M = \frac{\sigma_{\max}}{W} \quad \text{oziroma} \quad \sigma_{\max} = \frac{M}{W}$$

M .....upogibni moment [Nm], ki ga povzroči sila F; pogosto ga označujemo tudi z M_u , $M_{u\max}$, M_f (ang. flexion - upogib), $M_{f\max}$

W.....odpornostni moment prereza A [m^3]; če ni simetrije, tedaj vstavimo najmanjši (najbolj neugoden) odpornostni moment prereza

$\sigma_{\max}$ običajno imenujemo **upogibna napetost** in jo označujemo z oznako σ_u ali σ_f (f je kratica za **flexion**, kar je angleška beseda za upogib).

Upogibna napetost ne sme presegati dopustne upogibne napetosti $\sigma_{f\text{ dop}}$:

$$\sigma_{\max} = \frac{M}{W} \leq \sigma_{f\text{ dop}}$$

Kako določimo dopustno upogibno napetost $\sigma_{f\text{ dop}}$:

1. Za elasto-plastične materiale velja, da $\sigma_{f\text{ dop}}$

NE SME PRESEGATI območja **ELASTIČNIH DEFORMACIJ**. Dopustna upogibna napetost je odvisna od vrste obremenitve:

- običajno preračunavamo mirno obremenitev in je $\sigma_{f\text{ dop}}$ enaka σ_I dop
  - pri utripni obremenitvi je $\sigma_{f\text{ dop}}$ enaka σ_{II} dop
  - pri izmenični obrem. pa je $\sigma_{f\text{ dop}}$ enaka σ_{III} dop.
- Podatke (tudi za jeklo) dobimo iz tabel. Nikar ne zamenjamo $\sigma_{f\text{ dop}}$ s trajno dinamično upogibno trdnostjo σ_{Df} , ki je meja za porušitev materiala, torej nimamo nobene varnosti!

2. Za krvake materiale velja:

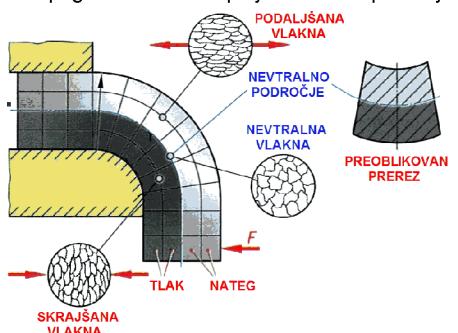
$$\sigma_{f\text{ dop}} = R_m / (1,6 \dots 2,0)$$

R_m ... trdnost materiala

POVES PRI UPOGIBU izračunamo iz enačb, ki so odvisne od obremenitvenega primera.

Prim. Napetost, Obremenitev.

Upogibanje Povzročanje, da nek predmet dobi polkožno, krivo obliko. Pri tem so zunanjia vlakna obremenjena na nateg, notranja na tlak, meja med upogibom in tlakom pa je neutralno področje:

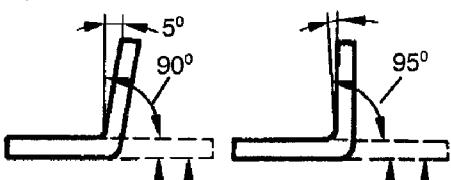

Upogibanje je eden od najbolj razširjenih postopkov za plastično preoblikovanje pločevine, valjanih in vlečenih profilov ter cevi. Podrobnejša tehnikoška navodila in naprave opisujeta gesli:

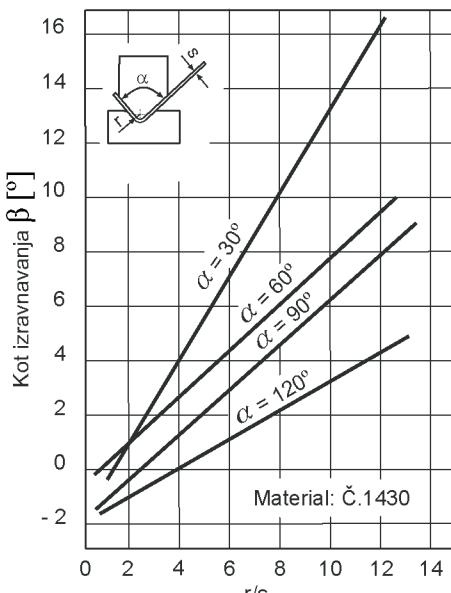
- Upogibanje cevi
- Upogibanje pločevine

Pri upogibanju nastopijo v materialu:

- **trajne deformacije**, ki se jim pridruži še
- **elastična deformacija**, ki se kaže v tem, da se predmet po preoblikovanju zopet delno poravnava. Zaradi elastične deformacije moramo obdelovanec upogniti nekoliko bolj kot je želeni končni upogib po razbremenitvi:

Iz risbe je razvidno, da je potrebno pri upogibanju za 90° pločevino "preveč" upogniti za približno 5°. Pri ostalih kotih pa uporabljamo spodnjo tabelo, ki prikazuje, da je kot izravnavanja odvisen kota upogibanja, materiala pločevine ter razmerja r/s:

Določanje **kota izravnavanja jeklene pločevine**

r - notranji upogibni polmer in mm

s - debelina pločevine v mm

Notranja vlakna se v smeri glavne deformacije **nakrijo** (pravokotno na to smer se **širijo**), medtem ko se **zunanja** vlakna v smeri upognjenih trakov **raztezajo** in hkrati **ožijo**. Sin. krivljenje.

Upogibne naprave delimo po načinu delovanja na:

1. Naprave za upogibanje pločevine na vpenjalni mizi (na letvi).

2. Naprave za krivljenje in ravnanje pločevine, cevi in profilov.

3. Naprave za žlebljenje, robljenje in zgibanje.

Za posamično in serijsko proizvodnjo se uporablajo **univerzalna orodja in stroji**, medtem ko za množično proizvodnjo uporabljamo **specialna orodja** za upogibanje.

DOLOČANJE RAZVITE DOLŽINE upognjenega obdelovanca iz pločevine:

Deformacije pri upogibanju so neenakomerne, zato razvita dolžina upognjenega predmeta ni enaka dolžini srednjega vlakna. Najprej moramo izračunati **korigirane polmere**:

$$R_x = r + x \cdot \frac{s}{2}$$

R_x - korigirani polmer za izračunanje dolžine [mm]

r - notranji upogibni polmer [mm]

s - debelina pločevine [mm]

x - korektturni faktor [1]

Korektturni faktor je odvisen samo od razmerja r/s. Nekatere vrednosti za korektturni faktor x, ki velja za vse vrste materiala, so zbrane v tabeli:

r/s	5	3	2	1,2	0,8	0,5
x	1	0,9	0,8	0,7	0,6	0,5

Ko so korigirani polmeri izračunani, lahko **izračunamo še dolžino surovcu**:

$$L = \Sigma l + \Sigma R_x \cdot \frac{\alpha \cdot \pi}{180}$$

L - celotna dolžina surovcu [mm]

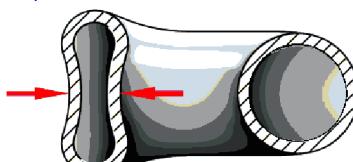
Σl - vsota dolžin vseh ravnih delov upognjenca [mm]

$\Sigma R_x \cdot \frac{\alpha \cdot \pi}{180}$ - vsota dolžin vseh upognjenih delov

α - upogibni kot [°]

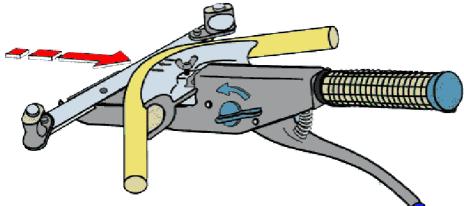
Prim. Krivljenje, Zapogibanje, Zgibanje, Žlebljenje, Robljenje, Tehnološki preizkusi.

Upogibanje cevi Cevi upogibamo hladno ali vroče, pri tem pa obstaja **nevarenost**, da se **cev** na pregibu **splošči**:

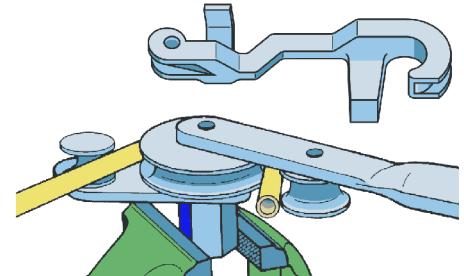

Zaradi tega cevi pred upogibanjem v hladnem napolnimo s suho mivko ali z vijačno vzmetjo in jo

na obeh straneh začepimo s posebnim kitom ali z vzmetnim vložkom. Nato cev upognemo z upogibno napravo na ročni ali hidravlični pogon. Premer upogiba pri tem ne sme biti manjši od trikratnega premera cevi:

Upogibanje zavornih cevi:

Upogibanje ob letvi Glej Upogibanje pločevin - strojno.

Upogibanje pločevin Tema, ki jo zaradi obsežnosti razdelimo po naslednjih geslih:

- Upogibanje pločevin - načrtovanje
- Upogibanje pločevin - ročno
- Upogibanje pločevin - smer upogibanja
- Upogibanje pločevin - strojno

Upogibanje pločevin - načrtovanje Iztegnjena (razvita) **dolžina pločevin**, upognjenih pod kotom 90°, se lahko izračuna ob uporabi tabele, s pomočjo preproste formule:

$$L = l_1 + l_2 + l_3 - 2 \cdot v$$

L ... razvita dolžina pločevine

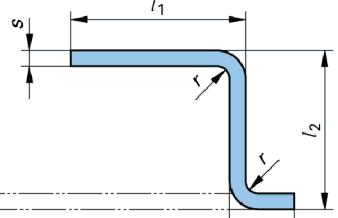
l_1, l_2, l_3 ... dolžina delnih ravnih odsekov

v ... izravnalna dolžina, dobimo jo iz tabele [mm]:

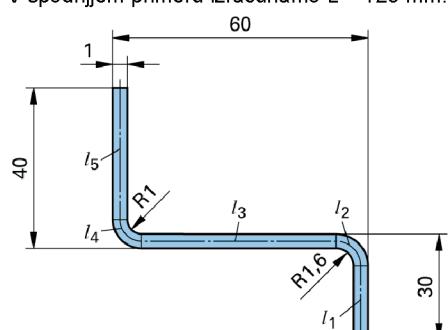
↓ Upogibni polmer [mm]

Debelina pločevine [mm] →

0,4	0,6	0,8	1	1,5	2	2,5
1	1,0	1,3	1,7	1,9	/	/
1,6	1,3	1,6	1,8	2,1	2,9	/
2,5	1,6	2,0	2,2	2,4	3,2	4,4
4	/	2,5	2,8	3,0	3,7	4,5

V spodnjem primeru izračunamo $L = 126$ mm:

Ne pozabimo primerjati zarisane in upognjene mere: v zgornjem primeru smo zarisali dve vzporedni črti z razdaljo ~58 mm; ko smo pločevino upognili, smo dobili kotirano razdaljo 60 mm. Razdalji med zarisnima črtama je torej treba na vsaki strani prištetи izravnalno dolžino.

Če imamo več kakor tri delne ravne odseke, tedaj

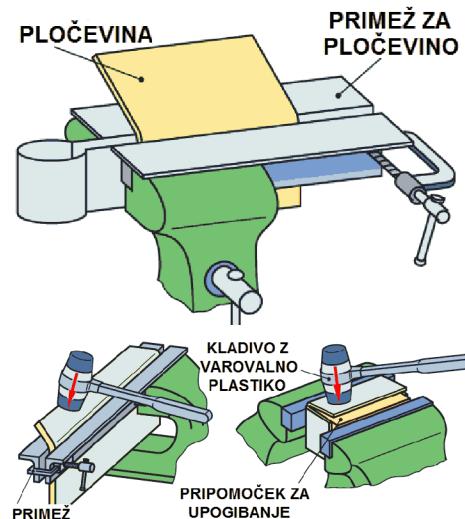
v formulo vstavimo več malih l in več malih v.

Upogibanje pločevin - ročno Kako s kladivom **fino popravimo** kot upogibanja:

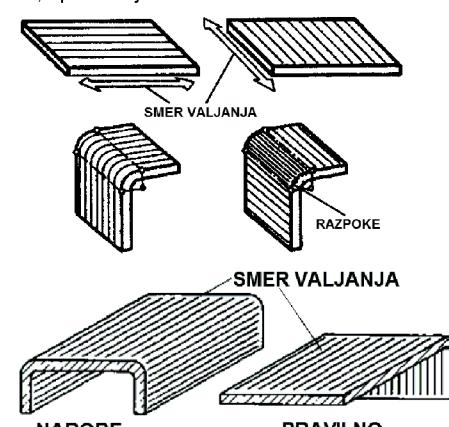

V splošnem pa naj velja pravilo: pri preoblikovanju pločevin čim več uporabljamo stroje in naprave ter **čim manj uporabljamo kladivo!** Če pa že uporabljamo kladivo, **najprej** uporabimo **leseno kladivo** (npr. za dodatno upogibanje ali ravnjanje). Na ta način bomo imeli potem **manj dela pri naslednjih obdelavah**, npr. pri ličenju.

Med ročne načine upogibanja pločevin štejemo tudi upogibanje z uporabo klasičnih orodij (primež, kladivo, vpenjalna ipd.). Če bomo pri tem uporabljali mehkejše pripomočke (les ipd.), bomo olajšali delo pri naslednjih obdelavah:

Upogibanje pločevin - smer upogibanja Osnovno načelo pri upogibanju pločevin: če je le možno, upogibamo **prečno na smer valjanja pločevine** (glej spodnje risbe). To je še posebej pomembno pri jeklenih pločevinah debeline **nad 3 mm** in pri trši pločevini, npr. pri bronasti, cinkovi, medenini itd., sprostite jih krivimo z ostrimi robovi:

Na pogled je smer valjanja pločevin zelo težko (včasih nemogoče) prepoznati, zato je v praksi praviloma ne iščemo.

Kadar pa je to posebej pomembno, lahko **prepoznamo smer valjanja** pločevin tako:

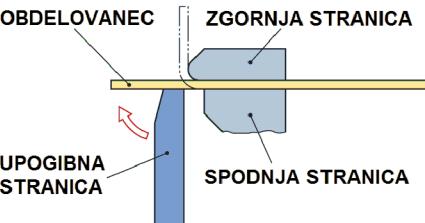
- dovolj je, če pogledamo, kako je pločevina zvita v svitek ali kako je rezrezana: navadno so pločevine zvaljane po dolžini (v smeri daljše dimenzije) in v tej smeri tudi potekajo vlakna
- po okvirjih (oksidni plasti), barvi ali premazih
- preizkusimo material: vzorec pločevine upogibamo v obeh smereh za 90° in prej bo razpokala

pločevina, ki jo upogibamo v smeri vlaken

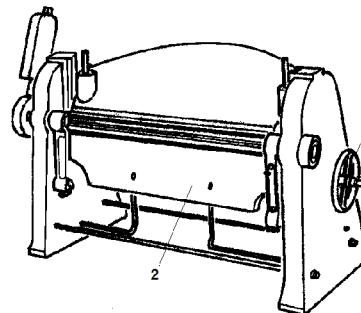
Upogibanje pločevin - strojno Poznamo dva glavna načina strojnega upogibanja pločevin:

- upogibanje **ob letvi** (upogibanje z zasukom) in
- upogibanje **v matrici** (v utopu).

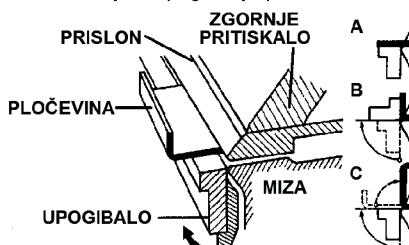
UPOGIBANJE OB LETVI (z zasukom):

Debelino pločevine nastavimo z dvema vijakoma na vsaki strani stroja. Nato pločevino stisnemo z ročnim kolesom 1 in upognemo z vzdodom 2:

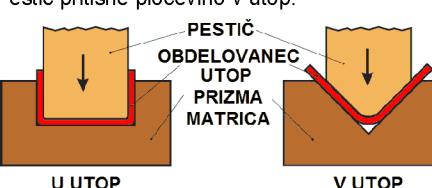

Stroj za upogibanje pločevine

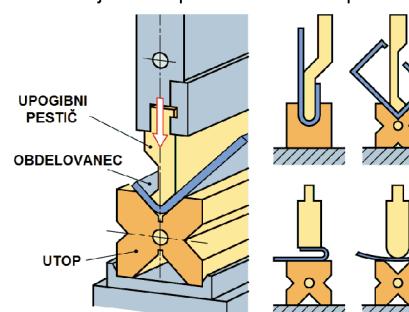

Prislon lahko uporabimo tudi za naknadno ravnanje pločevine (če smo pločevino npr. preveč upogili).

UPOGIBANJE V MATRICI (v utopu, v prizmi): Pestič pritisne pločevino v utop:

Če se spremeni polmer ali kot upogibanja, se morata zamenjati tako pestič kot tudi utop:

Upogibanje z zasukom

Glej Upogibanje pločevin - strojno.

Upogibna napetost

Glej Upogib.

Upogibna prizma Glej pojasnilo pod geslom Matrica. Sin. upogibna matrica.

Upogibni odporostni moment Glej Odporostni moment.

Upogibni preizkus Mehanski preizkus, ki se uporablja za določanje primernosti gradiva za upogibanje. Opravimo ga **na strojih za natezni preizkus**.

Preizkušanec ima okrogel, pravokotni ali kvadratni presek. Položimo ga med 2 podpori in ga v sredini obremenimo s silo F. Merilo sposobnosti za

upogibanje je kot α , pri katerem se pojavi prva razpoka na zunanjji površini preizkušanca oz. je rezultat kot 180° , če preizkušanec potisnemo med podporami brez pojava razpoke. Ta preizkus je zelo primeren **tudi za preizkušanje zvarov**.

Upogibni stroj Glej gesla Upogibanje cevi, Upogibanje pločevin, Kriviljenje.

Upogibnica Zaradi upogibne napetosti ukrivljava os nosilca.

Upogljivost Glej Žilavost.

Upor Elektrotehnični element, ki je namenjen za **zmanjševanje električnega toka v vezjih**, podobno kot npr. ventil zmanjšuje pretok vode pri vodovodu. Njegova glavna veličina je **upornost** oz. njena obratna vrednost - **prevodnost**.

Ostali podatki za upore pa so:

Največje dovoljene izgubne moči $P_{max} = U \cdot I$ pri normalnih pogojih ne smemo preseči, če ne želimo povzročiti **trajne spremembe upora** ali ga celo **uničiti**. Tipična lestvica izgubnih moči uporov:

1/16 W, 1/8 W, 1/4 W, 1/2 W, 1 W, 2 W, 3 W, 5 W ... posebni žični upori pa lahko tudi do nekaj kW.

Temperaturni koeficient upornosti je definiran kot razmerje med relativnim povečanjem upornosti in temperaturno razliko:

$$\alpha = \frac{\Delta R}{R \cdot \Delta T}$$

Merska enota je ppm/K ali pa %/K.

Napetostni koeficient je definiran podobno kot temperaturni koeficient:

$$\alpha = \frac{\Delta R}{R \cdot U}$$

Največja dopustna napetost je odvisna od največje dovoljene izgubne moči:

$$U_{max} = \sqrt{P_{max} \cdot R}$$

Pri velikih upornostih lahko pride do uničenja upora (mikropreboj) že pri napetosti, ki je manjša od zgoraj izračunane.

Upor - označevanje Glej Označevanje uporov.

Upor - vrste in simboli

STANDARDNE upore delimo na:

1. **STALNI UPORI**, ki se jim nazivna upornost bistveno ne spreminja. Glede na tehnologijo izdelave ločimo:

- **ogljene** (masne) upore od nekaj $m\Omega$ do več $M\Omega$; so valjaste oblike, najpogosteje iz ogljenega prška, lahko tudi iz polprevodnika
- **žične** upore iz uporovne žice (konstantan, manganin, evanohm itd.), navite na izolacijsko telo; imajo ozke tolerance ($\sim 0,05\%$) in visoko časovno stabilnost (10^5 /leto)
- **plastne** (metal-film) upore, ki se najbolj pogosto uporabljajo; uporovna plast (ogljje, kovina ali kovinski oksid) je nanešena na izolacijsko telo in spojena z dovodnimi žicami; prednost je veliko uporovno področje (od nekaj $m\Omega$ do več tisoč $M\Omega$), majhne tolerance, majhen temperaturni koeficient, velika stabilnost in nizka cena; imenujemo jih po materialu uporovne plasti: **ogljeno-plasti**, **kovino-plasti** in **kovino-oksidi**

2. **NASTAVLJIVI UPORI**: upori, ki jim po želji spremenimo vrednost upornosti. Sestavljeni so iz 4 osnovnih delov: uporovna plast, drsnik, os in priključni kontakti. Delimo jih na:

- **potenciometre** (spremenljivi upori), ki vzdržijo veliko število spremenjenih položajev drsnišča in osi (na oseh so vgrajeni majhni ležaji); logaritemski potenciometer se uporablja za regulacijo jakosti zvoka, **linearni** pa za nastavitev toka, napetosti itd
- **trimer potenciometre** (nastavljeni upori), ki imajo poenostavljeno konstrukcijo in so namenjeni za manjše število spremenjanj položaja drsnišča ter osi

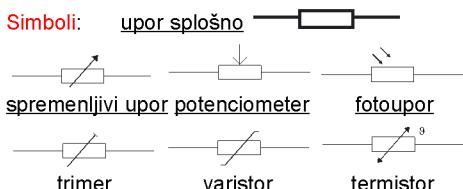
POSEBNE VRSTE uporov:

a) **Termistorji** so upori, ki se jim upornost spreminja pod vplivom temperature. To so:

- **NTC** (negativni temperaturni koeficient), ki se jim upornost s porastom temperature zmanjša

• **PTC** (pozitivni temperaturni koeficient), ki se jim upornost s porastom temperature poveča
b) Varistorji VDR so upori, ki se jim upornost spreminja glede na priključeno napetost.

c) Fotoupori LDR, ki se jim upornost spreminja v odvisnosti od osvetlitve.

Prim. Induktanca, Kapacitanca, Impedanca, Odpori tlaka v cevah in armaturah. Razl. odpor toka.

Upor zraka Glej Zračni upor.

Upornost Lastnost materiala, da se upira prevarjanju električnega toka. Definirana je kot razmerje med električno napetostjo in tokom:

$$R = \frac{U}{I}$$

Enota za električno upornost je **ohm** [$1\Omega = 1\text{V/A}$]. Pri običajnih uporih velja, da z višanjem temperature upornost narašča. Sin. električna upornost, ohmska upornost. Prim. Ohmov zakon, Električna prevodnost.

Pri izmeničnem toku Obstaja tudi navidezna upornost - impedanca.

Specifična upornost ρ_0 je splošna lastnost snovi in nam pove, kolikšna je upornost voda s prevezom 1mm^2 , ki je dolg 1m . Enota za spec. upornost ρ_0 je [$\Omega\text{ mm}^2/\text{m}$]. R in ρ_0 povezuje formula:

$$R = \frac{\rho_0 \cdot l}{q}$$

l - dolžina voda [m]

q - površina prečnega prereza voda [mm^2]

Prim. Upor, Označevanje uporov. Obremenljivost električnih vodnikov - glej geslo Električni tok.

Uporovno varjenje Oblika varjenja s stiskanjem, pri kateri porabljamo električno energijo. Mesto spoja najprej segrejemo do testastega stanja in zatem stisnemo.

Pri tej vrsti varjenja izkoriščamo **toploto**, ki nastaja **zaradi električne upornosti** na stičnem mestu dveh pločevin, ki ju stiskata elektrodi - odkritje E. Thomsona 1877.

Nastala toplota Q (joulova toplota) je sorazmerna jakosti toka, upornosti in času varjenja:

$$Q = I^2 \cdot R \cdot t \quad [\text{J}]$$

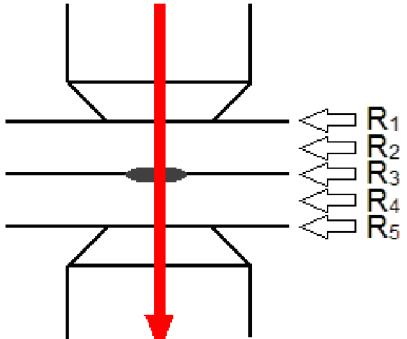
I - jakost toka [A]

R - upornost [Ω]

t - čas varjenja [s]

Razdelitev toplote pri procesu varjenja je odvisna od celotnega sistema upornosti R:

$$R = R_1 + R_2 + R_3 + R_4 + R_5$$

R_1, R_5 - upornost med elektrodo in osnovnim materialom (**čim manjša** upornost), temperature znašajo $800 - 900^\circ\text{C}$

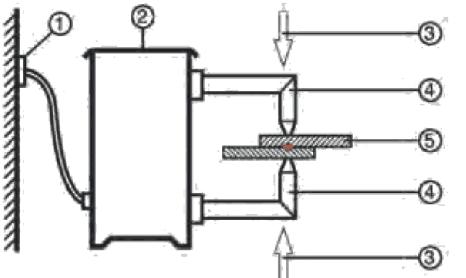
R_2, R_4 - upornost osnovnega materiala (**čim manjša** upornost)

R_3 - upornost med dvema osnovnima materialoma, zaželena je **čim večja upornost**, temperature lahko znašajo tudi nad 1500°C

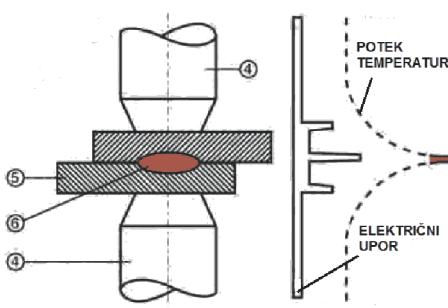
Posamezne vrste uporavnega varjenja so:

I. PREKRIVNO VARJENJE:

• **točkovno** varjenje

1-električni priključek, 2-izvor varilnega toka, 3-sila elektrod, 4-bakreni elektrodi, 5-varjenec, 6-varilna leča

- **bradavičasto** varjenje
- **kolutno** varjenje

II. SOČELNO VARJENJE:

- **sočelno** varjenje s pritiskom
- **obžigalno** varjenje

Varjenje poteka z izmeničnim ali enosmernim tokom, **pri visokih jakostih toka** (od 3 do 30 kA za jekla, 100 in več kA za neželezne kovine) in **nizkih napetostih** (2 do 10 V).

Na opisane načine lahko varimo jekla, aluminij, baker, bron, volfram itd. Največji uporabniki tega varjenja so v predelovalni industriji, proizvodnji avtomobilov, v letalstvu, elektro industriji ter v gradbeništvu.

Upravljalnik Glej Krmilnik.

UPS Naprava, ki zagotavlja **neprekiniteno oskrbo z električno energijo**. Uporaba: npr. pri PC-jih, da nenadna redukcija električnega toka ne povzroči izgubo pomembnih podatkov ali motenj pri delovanju. Ang. Uninterruptible power supply.

URL Edinstven **naslov** v svetovnem spletu, ki ga vpišemo, da bi odprli neko spletno stran, npr.:

<http://www.rtvs.si/zabava/glasba>

Poglejmo zgornji URL natančneje - opazimo, da ga sestavljajo **trije zaporedni deli**:

http:// www.rtvs.si zabava/glasba
protokol • **ime domene** • **mapa/datoteka**

Ang. Uniform Resource Locators, dobesedni prevod: enolični krajevnik vira. URL je v bistvu **pot do spletnih strani**, ki jih želimo videti preko brskalnika.

USB Vmesnik za priklop fotoaparativ, predvajalnikov, pomnilnikov itd. Ang. Universal Serial Bus. Oblike se posodabljujo in tako imamo USB 2.0, USB 3.0 itd. Prim. Konektor.

TIP A

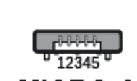
TIP B

MINI A

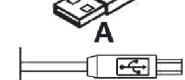
MINI B

MICRO A

MICRO B

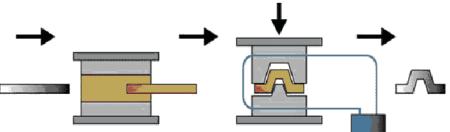

USB ključ Majhen in priročni zunanjji pomnilnik, narejen iz ROM (flash RAM - bliskoviti pomnilnik).

Usibor® Trgovska znamka luksemburškega podjetja ArcelorMittal, ki označuje jekla z izjemno visoko natezno trdnostjo (tudi preko 1800 N/mm^2).

Usibor® jekla se uporabljajo v avtomobilski industriji npr. za B steberice in za druge karoserijske sestavne dele, ki morajo biti sposobni prenašati velike obremenitve ob istočasno majhni masi.

Postopek izdelave teh jekel se seveda v detajle ne razkrije, poznan pa je približen način izdelave jekel z oznako Usibor ® 2000, katerih natezna trdnost R_m presega 1800 N/mm^2 . Hladno valjane platine se najprej austenitizirajo v peči ($900 - 950^\circ\text{C}$), nato pa se na enem samem stroju vroče preoblikujejo in hkrati martenitno kalijo - preoblikovanje s hkratnim kaljenjem:

Za vrtanje v jekla Usibor so potrebni posebni svedri. Prim. Borovo jeklo, BH jekla.

USM Urad za standardizacijo in meroslovje.

Usmerjevalnik Glej Router.

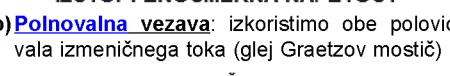
Usmernik Naprava za pretvorbo izmeničnega toka v (pulzirajoči) enosmerni tok. Mehanski usmernik je **komutator**.

Električni usmernik ponavadi sestavlja elektronski elementi, ki prepuščajo električni tok le v eni smeri. Vrste vezav:

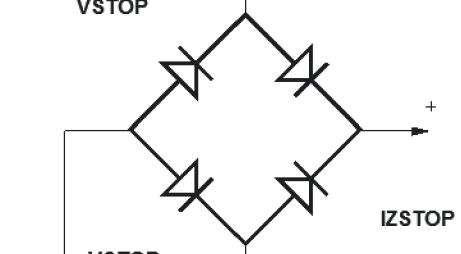
a) **Polovalna vezava**, pri kateri izkoristimo le polovični val

VSTOP: IZMENIČNA NAPETOST

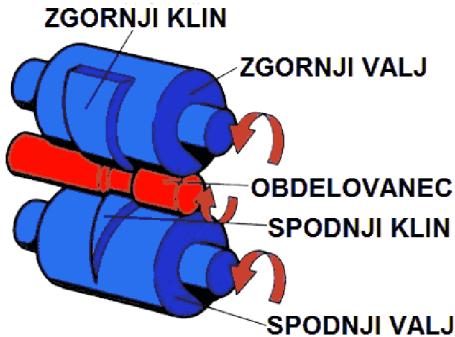
IZSTOP: ENOSMERNA NAPETOST

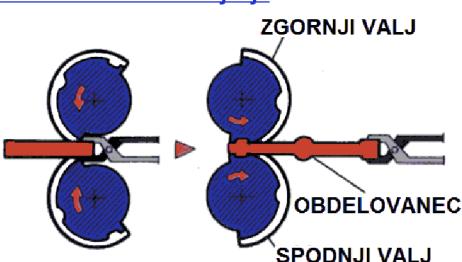
VSTOP: ENOSMERNA NAPETOST

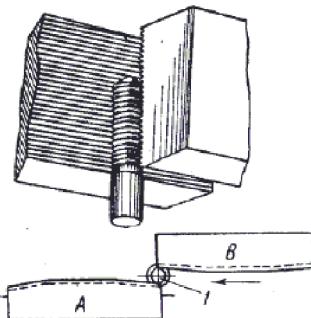
Kovaško vzdolžno valjanje:

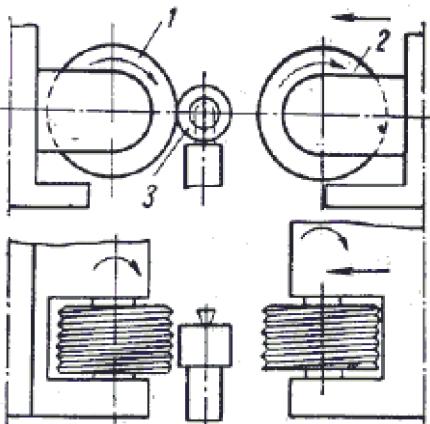
Glede na skupno število delovnih in podpornih valjev ločimo duo valjarski stroje, dvojni duo, reverzibilni oz. obračljivi duo, trio valjarski stroj, kvarto valjarski stroj in šestvaljni valjarski stroj.

Najpomemb. NAČINI VALJANJA NAVOJEV so:

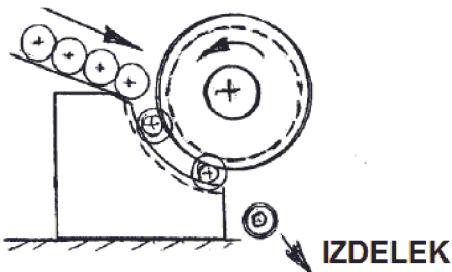
a) **Valjanje z ravnimi čeljustmi**. Obe čeljusti imata ustrezni profil navoja in se pomikata vzporedno ena ob drugi. Med njima je vijak, ki se samo vrvi in se aksialno ne premika. Med vrtjem se lahko valjajo navoji do glave vijaka.

b) **Valjanje s kolutnimi valji** uporabljamo predvsem za navoje večjih premerov. Koluti z vrezanim profilom vtisnejo profil navoja.

c) **Valjanje na segmentnih orodjih** je primerno za masovno proizvodnjo. Eden del profila se nahaja na navojnem bobnu, drugi del pa na zunanjih konkavnih segmentih, ki obdajajo boben.

Prednosti valjanih navojev so: povečana trdnost (do 70%), ni zareznih učinkov (ker vlakna potekajo nepretrgano), povečana trdota površine navoja, večja hitrost izdelave in prihranek materiala.

Prim. Difuzijsko žarjenje, Normalizacijsko žarjenje, rekristalizacijsko žarjenje, Žarjenje na mehko, Žveplo, Mangan.

Valjasto vodilo Glej Pinola.

Valovanje **Širjenje nihanja** po snovi ali polju. Del.: transverzalno in longitudinalno valovanje.

Vanadij Mehka in težka kovina, ki se da hladno preoblikovati. Simbol V, lat. Vanadium, tališče 1.890°C, gostota 6,11 kg/dm³. Uporaba: za legiranja in hitrorezna jekla. V poveča jeklu trdnost in trdototo, ne da bi se pri tem zmanjšala razteznost. Obenem izboljša odpornost pri višjih temp. in proti popuščanju ter zveča rezilnost orodij. Ker je V sestavni del pepela, povzroča visokotemperaturno korozijo, npr. na kurišu in dimniku - prim. Korozija.

Var Glej Zvar. **VAR**: merska enota za jalovo moč.

Varčne žarnice Žarnice z dolgo življensko dobo in visoko efektivnostjo, npr. fluorescentne žarnice, LED žarnice, žarnice z magnetno indukcijo itd.

Varek Glej Zvar.

Varianca Glej Normalna porazdelitev. Sin. Raztros.

Variator Priprava, ki spreminja neko veličino, ki dopušča ali prilagaja spremembe neke veličine: ~ hitrosti, napetosti itd. **Variirati**: spreminjati tako, da se pri tem ne izgubi bistvo.

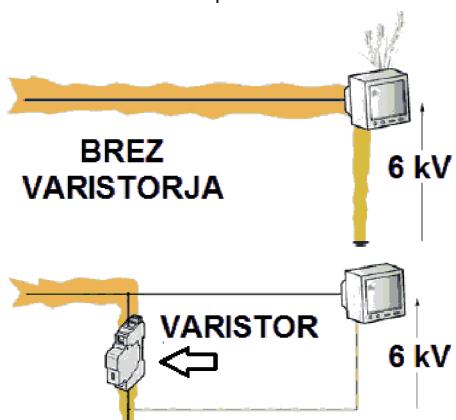
Varikina Glej Belilo.

Varilni preizkus Preizkus, s katerim poskušamo prepozнатi vrsto umetne mase. Samo termoplasti se dajo variti. Na manj vidnem mestu naredimo z različnimi varilnimi žicami preizkus primernosti umetne mase za varjenje. Varilna žica z najboljšim oprijemom je najboljši približek umetne mase in jo nato uporabimo za popravljalno varjenje.

Variometer Instrument, ki kaže hitrost dviganja ali spuščanja letala. Deluje po načelu merjenja spremembe zračnega tlaka.

Varistor Upor, katerega upornost se zmanjša z naraščanjem napetosti na njegovih sponkah. **VDR** - voltage dependent resistor. Material: silicijev karbid, cinkov oksid. **Metaloksidni varistorji** so sintetni iz cinkovega oksida z dodatki.

Varistorje uporabljamo predvsem za zaščito različnih električnih naprav:

Razl. Termistor. Simbol:

Varivost Sposobnost materialov, da se dajo variči, pri čemer na zvarnem mestu ne spreminja bistveno svojih lastnosti.

Na varivost odločilno vplivajo:

- postopek varjenja
- vrsta osnovnega in dodajnega materiala
- debelina osnovnega materiala
- oblika varjene konstrukcije
- vrste in velikosti obremenitev

Vrsti varivosti:

1) **Globalna ali konstrukcijska** varivost: po varjenju mora material prenesti vse obremenitve, ki jih pri obratovanju oz. uporabi izzove celotna konstrukcija. Ni dovolj, da je jeklo ustrezno sa-

mo lokalno, na mestu spoja. Pojem globalne varivosti zajema obnašanje materiala (npr. jekla) v konstrukciji: koncentracija napetosti v bližini spoja, v bližini zarez, menjava profilov, vpliv dinamičnih obremenitev, naravno staranje in menjava temperature.

2) **Lokalna** varivost zajema:

a) **Operativno** varivost: obnašanje materiala (jekla) med varjenjem. Na boljšo ali slabšo operativno varivost vpliva: kemijske reakcije med varjenjem, homogenost / nehomogenost materiala, vsebnost plinskih mehurčkov, anorganskih nečistoč, dvoplavnost, oksidna skorja na površini.

b) **Tehnološko** varivost, ki je dobra, kadar je povezana z enostavnim tehnl. postopkom. Slaba tehni. varivost pa pomeni, da so potrebne dodatne tehnl. operacije za doseg končnega uspeha pri varjenju: predgrevanje, stalna delovna temperatura, žarjenje po varjenju.

c) **Metalurško** varivost, ki se nanaša na spremembe strukturnega stanja materiala. Čim manjše so te spremembe, zlasti po hlajenju, tem boljša je metalurška varivost. Odvisna je tudi od kemijske sestave in strukture.

Kaljivi materiali pod normalnimi pogojimi metalurško niso varivi. Npr.: orodno jeklo pod normalnimi pogojimi ni metalurško varivo. Zato ga najprej topločno obdelamo: predgrejemo oz. varimo pri stalni delovni temp. in poskrbimo za počasno hlajenje, da postane material metalurško dobro variv.

Ločimo naslednje stopnje varivosti: garantirano varivost, dobro varivost, pogojno dobro varivost in slabo varivost.

Za ugotavljanje varivosti rabijo PREIZKUSI:

1. **Posredno ugotavljanje varivosti**, pri katerih material ni podvržen toplotnim spremembam.

2. **Neposredno ugotavljanje varivosti** z varjenjem.

Med posredno vrsto preizkusov spada:

a) **Kemična analiza** materialov. Za dobro varivost imajo jekla do 0,20% C, do 1,6% Mn, do 0,55% Si, do 0,05% S in do 0,05% P.

Posebej nezaželena sta:

- fosfor, ki povzroča razpoke v hladnem stanju in
  - žveplo, ki povzroča razpoke v toplem stanju
- Skupni delež žvepla in fosforja v jeklu ne sme presegati 0,12%, za garantirano varivost pa ne sme presegati 0,07%. Za delno presojo varivosti se je razvil pojmom ogljikovega ekvivalenta:

$$C_{eq} = C + \frac{Mn}{6} + \frac{Cr + Mo + V}{5} + \frac{Cu + Ni}{15}$$

Jeklo je dobro varivo, če je $C_{eq} < 0,40$

Jeklo je delno varivo, če je $C_{eq} = 0,40 - 0,60$

Jeklo je slabo varivo, če je $C_{eq} > 0,60$

Zaradi povišanja C_{eq} prihaja do povišanja trdote v TVP in zvaru. Zveza med trdoto in C_{eq} :

$$HV_{max} = 1200 \cdot C_{eq} - 200$$

b) **Metalografske preiskave** nas seznanajo o vrsti materiala, homogenosti, vključkih, načinu predelave, toplotni obdelavi. Na osnovi rezultatov lahko sklepamo na občutljivost materiala za toplotne spremembe.

c) **Ocenjevanje varivosti na osnovi žilavosti**. Preizkušamo po predpisih izdelan preizkušanec. Rezultat preizkusa nam daje oceno glede nevarnosti krhkega loma.

Neposredno z varjenjem pa ugotavljamo:

a) **Metalurško varivost**: navarjanje in upogibanje ali krični preizkus. Pri tem se ne smejo pojavit razpoke, žilavost pa ne sme pasti pod predpisano mejo.

b) **Konstrukcijsko varivost**: material navarimo in nato obremenjujemo. Ugotavljamo plastičnost TVP-ja oz. pogoje, pri katerih pride do porušitve.

c) **Pokljivost** zvarov in nastanek vodikovih razpok razkrivamo s posebnimi standardiziranimi testi.

Prim. TVP, Napake v varu.

Varjenje Spajanje dveh delov v neločljivo zvezo, pri čemer tvorita osnovni material in mesto varjenja **približno enako trdno celoto**.

Pri varjenju nastali spoj obdrži čim bolj homogene in osnovnemu materialu enakovredne lastnosti.

IDEALNE ZVAR bi imel popolnoma enako sestavo, zgradbo in lastnosti kot osnovni material.

Med seboj varimo enake ali različne kovinske materiale, plastične materiale, keramiko in steklo, tudi kombinacije npr. jeklo-keramika, jeklo-Al itd.

NAČINI SPAJANJA elementov pri varjenju:

a) **Talilno varjenje**: do povezave pride po strjevanju staljenega materiala v okolici stičnih površin. Uporabimo lahko tudi dodajni material, ki ima približno enako tališče kakor osnovni material (razl. lotanje).

Pri talilnem varjenju se je potrebno zavedati, da **okoliški zrak škodljivo vpliva na kvaliteto zvara**. Kisik reagira z ogljikom in nastaja CO ali CO₂. Zaradi hitrega ohlajanja ostaneta ta dva plina ujeta v zvaru - posledica pa je **poroznost** zvara. Kisik se z aluminijem veže v aluminijev oksid Al₂O₃ - nečistoča z visokim tališčem, ki **zmanjšuje varivost**. Zaradi visokih temperatur razpada vodna para H₂O na kisik in **vodik**, ki že v zelo majhnih količinah povzroča velike probleme pri varjenju jekel in Al: v tekoči kovini se vodik topi, v trdni pa izhaja in zato povzroča **poroznost ter razpoke v hladnem**. **Dušik** se spaša v nitride (npr. Fe₄N), ki zmanjšujejo razteznost materiala in omogočajo širjenje razpok. Škodljivemu vplivu okoliškega zraka se izognemo npr. z varjenjem **pod zaščitnim plinom**.

b) **Varjenje brez taljenja**: do povezave pride **zarađi rekristalizacije**, ki je posledica plastične deformacije ob delovanju mehanske energije (prtisk, udarec, trenje). Delitev: **hladno** in **toplo varjenje s stiskanjem**. Prim. Prekrstalizacija.

VRSTE VARJENJA - pregled postopkov:

1. Varjenje s **KEMIČNO** energijo je talilno varjenje: **plamensko varjenje, aluminotermično varjenje**.

2. Varjenje z **ELEKTRIČNO** energijo:

a) **Talilno varjenje** je električno obločno varjenje, ki ga delimo na varjenje z:

- **odkritim električnim oblokom**: **ročno obločno varjenje** (REO), varj. **pod zaščitnim plinom** (s taljivo elektrodo: **MAG, MIG**; z metaljivo elektrodo: **TIG** oz. **WIG**), varj. z ogleno elektrodo, varjenje v atomarnem vodiku, varjenje **s plazmo**, varjenje z elektronskim snopom v vakuumu
- **zakritim električnim oblokom**: varjenje pod letvo, varjenje pod praškom

Vpliv **polaritete** - glej geslo Oblok.

Vpliv vmesnega pretvarjanja na višje frekvence - glej **Varjenje z inverterjem**.

b) **Varjenje s stiskanjem** je uporovno varjenje, ki ga delimo na **prekrovno** (točkovno, bradavičasto in kolutno) ter **sočelno** (sočelno varjenje s pritiskom in obžigalno varjenje)

c) **Uporovno talilni** postopek: varj. pod žlindro

3. Varjenje z **MEHANSKO** energijo: **hladno varjenje s stiskanjem, toplo varjenje s stiskanjem (kovaško varjenje), varjenje s trenjem, varjenje z ultravokom, visokofrekvenčno varjenje, eksplozijsko varjenje**.

4. Varjenje Z **RAZNIM VRSTAMI** energije:

a) Vrste talilnega varjenja: varjenje in rezanje z **laserjem**, varjenje **z vročim zrakom**, varjenje **z vročim orodjem**, varjenje **z elektronskim snopom**.

b) Varjenje s stiskanjem: **livarsko varjenje, difuzijsko varjenje**.

Pri varjenju je treba najprej pomisliti na **varnost**.

Slošne podatke o nevarnosti pri varjenju najdemo pri posameznih geslih o gradivih, ki jih pri varjenju uporabljamo. Primer: cinkov oksid ZnO je nevaren plin, ki se razvija pri varjenju pocinkane pločevine (geslo **Pločevina** ali **Cink** ali **Cinkanje**). **Posebni ukrepi** pa so opisani pri vsakem posameznem načinu varjenja.

Zelo pomembno je poznati razliko med izrazoma **ZVARNI SPOJ** in **ZVAR** (glej pojasnilo med istomenskima gesloma) ter seveda tudi **pravilno uporabljati oba izraza**, npr.: vogleni zvarni spoj s

kotnim zvarom, večdelni spoj z l-zvarom itd.

Gesli **Zvar** in **Zvarni spoj** pojasnjujeta obo pojma in risajo varjenje, geslo **Lege varjenja** pa opisuje delovne pozicije, v katerih se zvarni spoj izvaja.

Pregled primernosti posameznih varilnih postopkov za najpomembnejša kovinska gradiva prikazuje **slika 4 iz priloge**.

Praktične **TEHNIKE** plamenskega in obločnega varjenja (brez upoštevanja vrste zvara) so:

- **v vodoravnih legi** (v levo, v desno),
- **v pokončni legi** (navzdol, navzgor),
- **na steni** (v levo, v desno) in
- **varjenje nad glavo**.

Podrobnejše poglej geslo Lege varjenja.

Varimo lahko od roba in k robu. Posebna tehnika je varjenje pod vodo (glej posebno geslo).

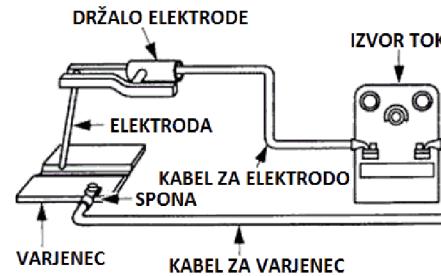
Varjenje - električno, obločno Imenujemo ga tudi talilno varjenje. Vir toplote za taljenje dodajnega in osnovnega materiala je **električni oblok**, ki gori med konico elektrode in osnovnim materialom. V to skupino spada varjenje z:

- **odkritim električnim oblokom**:
  - **ročno obločno varjenje** (REO)
  - varjenje pod zaščitnim plinom (MSG):
    - s taljivo elektrodo: **MAG, MIG**
    - z metaljivo elektrodo: **TIG** oz. **WIG**
  - varjenje z ogleno elektrodo
  - varjenje v atomarnem vodiku
  - varjenje **s plazmo**
  - varjenje z elektronskim snopom v vakuumu
- **zakritim električnim oblokom**:
  - varjenje pod letvo
  - varjenje pod praškom

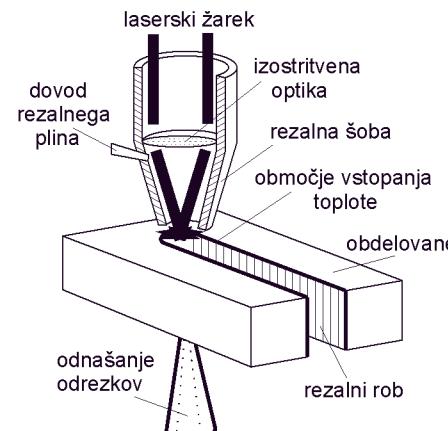
Za varjenje potrebujemo relativno **nizke napetosti** in **visoke jakosti** varilnega toka. Priporočljiva **dolžina električnega obloka** je enaka **premeru gole elektrode** ali polovici premera pri posebnih apnenobazičnih elektrodah.

Glede na vrsto električnega toka lahko varimo:

1. Z **enosmernim tokom**, izvor toka je **usmernik**, agregat ali inverter.
2. Z **izmeničnim tokom**, izvor toka: **transformator**.

Varjenje in rezanje z laserjem Talilno varjenje, ki kot izvor toplote uporablja z lečami ostro fokusiran snop polariziranega valovanja. Za taljenje potrebna toplota se sprošča v materialu po absorpciji laserskih valov. Staljeni material se odpuhije s plini (O₂, Ar, N₂ itd.) pod tlakom ~ 4 bar. Plini morajo biti zelo čisti, ker umazanja vpliva na žarek.

Poznamo dve vrsti rezanja z laserjem:

- **temni rez**: odpihovanje s kisikom
- **svetli rez**: odpihovanje z dušikom (ki je cenejši od Ar)

Postopek je zelo **hiter**, običajna hitrost **10 m/min**

se lahko stopnjuje do **100 m/min**. **Struktura** osnovnega materiala **se** ob zvaru **ne spremeni**, pomembna prednost postopka je tudi **natančnost** - omogoča izdelavo izvrtn z izredno majhnim premerom ali **graviranje**, tudi v najtrše materiale.

Režemo lahko nerjavno in običajno jeklo, **pri Al in Cu** pa je treba biti **pazljiv**: žarki se lahko usmerijo nazaj v lečo, kar lahko vodi do **poškodbe**!

Postopek se največ uporablja v elektrotehniki, elektroniki in mikrotehniki za varjenje tankih lističev, žic, kontaktov ipd.

Za laser je značilno, da **ne gre v globino**, ker **nima mase**. Zato se mora material upariti, nekaj pa tudi pretaliti. Vari se **do debeline 10 mm**.

Varjenje - osebna zaščitna sredstva

Pri talilnem varjenju z električno energijo:

- ščit s predpisanimi stekli
- delovna obleka
- delovni čevlji z gumijastimi podplati
- usnjjen predpasnik
- usnjene rokavice za prste

Za plamensko varjenje glej geslo: Plamensko varjenje - varnostni ukrepi.

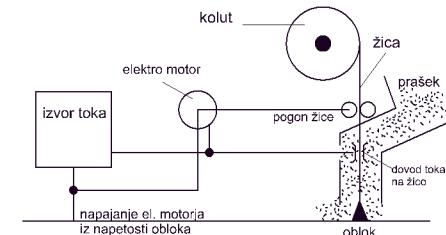
Varjenje plastičnih mas

→ Varjenje umečnih mas. **Varjenje pod letvo** Vrsta talilnega varjenja z zakritim električnim oblokom. Oplaščeno elektrodo položimo na zvarni rob in pokrijemo z bakreno ožlebljeno letvo. Oblok se vžge med elektrodo in varjencem, celotna dolžina zvara se zavari samodejno.

Neugodno: potrebne so oplaščene elektrode nenormalnih dolžin.

Postopek se uporablja za tanke jeklene pločevine in samo za ravne zvare. V proizvodnji se ni uveljavil.

Varjenje pod praškom Golo elektrodo v obliki brezkončne žice dovajamo na varilno mesto, obenem pa se na zvarni rob postopoma nasipa tudi prašek. Prašek se delno raztali in plava na površini žlindre. Na ta način pokriva, ščiti in oblikuje teme zvara. Ker električni oblok žari pod praškom, se pri varjenju razvija zelo malo dima, pa tudi zaščita oči ni potrebna. Po koncu varjenja se žlindra sama od sebe loči od zvara, nestaljeni prašek pa se lahko ponovno uporabi.

Električni tokovi so pri tem postopku posebej visoki in znašajo od 300 do 2000 A, v posebnih primerih celo 5000 A. Tak način v arjenja je hitrejši, saj se med postopkom dodaja nekje okrog 45 kg/h dodajnega materiala, kar je precej več kakor pri klasičnem elektroobločnem varjenju (~5 kg/h).

Zaradi visoke dodane energije je postopek omejen predvsem na materiale večjih debelin in debelejših zvarov. Ta postopek varjenja se najbolj pogosto uporablja za industrijsko varjenje dolgih zvarov, za ročno varjenje se ne uporablja. Pod praškom varimo ogljikova jekla, nizko legirana jekla, nerjavna jekla, zlitine z nikljem. Lahko se uporablja izmenični tok in tudi enosmerni tok v obeh polaritetah.

Slabost postopka je, da je neposredna vidna kontrola nemogoča.

Varjenje pod praškom označujemo tudi s kratico **EPP** (elektroprevodni prašek), ang. kratica pa je **SAW** (submerged arc welding).

Varjenje pod vodo Eden od najtežjih načinov varjenja. Za to tehniko se najpogosteje uporablja **obločno varjenje**. Poznamo:

- a) **Mokro podvodno varjenje**, pri katerem se uporablajo posebne vodooodporne "waterproof" elektrode, ki izpolnjujejo AWS E6013 klasifikacijo. Celotna elektroda mora biti zelo dobro izolirana, da voda ne pride v kontakt s kovinskim

delom elektrode. Če plašč elektrode "spušča" vodo do kovinskega osrednjega dela, teda bo tudi del električnega toka uhajal v vodo (sploh v morsko vodo) in ne bomo mogli ustvariti zadostnega obloka za varjenje.

Za varjenje pod vodo se uporablja predvsem **enosmerni električni tok** s 300 - 400 A, elektroda ima negativni pol. Tudi za potapljača obstaja tveganje, da doživi električni šok.

b) Suho podvodno varjenje je varjenje v komori.

Varjenje pod zaščitnim plinom Načini varjenja pod zaščitnim plinom so MIG, MAG, TIG (WIG) in varjenje s plazmo.

Varjenje pod žlindro Uporovno-talilni postopek varjenja z električno energijo. Podajalni mehanizem dovaja elektrodo v zvarni žleb navpično postavljenega varjenca. V začetku se priže električni oblok. Ko se prašek raztali, nastane nad raztaljeno kovino močno pregreta in **prevodna žlindra**. Elektroda se tali zaradi joulove topote, ki se sprošča v žlindri in nato zapolnjuje zvarno špranje. Osnovni material se v stiku z raztaljeno žlindro nataljuje in nastaja potreben uvar.

Varjenje pod žlindro uporabljamo predvsem pri sestavljanju večjih sekcij v **ladjedelnosti**, pri gradnji **posod pod pritiskom**, pri gradnji **nuklearke**, v strojni industriji in pri varjanju tekalnih koles. Problem so **veliki strjeni kristali**, ki **zmanjšujejo žilavost** - zato dodajamo kali ali pa materiale po varjenju še **toplotno obdelamo**.

Varjenje - primerjava tehnik za spajanje

Kovičenje - varjenje:

Prednosti varjenja: prihranek materiala, ker ni potrebno prekrite. Večja je odpornost proti sunkovitim obremenitvam, krajsi je čas izdelave.

Slabosti varjenja: dražja je kontrola kakovosti, deformacije so večje, pojavljajo se notranje napetosti in možnost krhkega loma.

Lotanje (spajkanje) - varjenje:

Prednosti varjenja: trdnost spajkanih spojev je manjša od varjenih.

Slabosti varjenja: Spajkanje je bolj primerno:

- pri spojih cevi s tankimi stenami,
- pri težko dostopnih spojih,
- kadar se moramo izogniti spremembam v strukturi materiala, ki jih varjenje povzroči,
- pri spajanju materialov, ki so občutljivi na notranje napetosti (npr. karbidne trdine).

Litje - varjenje

(izberi med varjeno konstrukcijo in ulitkom):

Prednosti varjene konstrukcije:

- niso tako občutljive na sunkovite obremenitve, zato so lahko stene varjenec tanjše,
- pri manjšem številu izdelkov so proizvodni stroški varjencev manjši.

Slabosti varjenih konstrukcij: pri večjem številu izdelkov se zaradi stroškov odločimo za ulitke.

Kovanje - varjenje:

Prednosti odkovkov:

- imajo boljši potek vlaken in večjo žilavost,
- struktura materiala je boljša,
- pri izdelkih enostavnih oblik se raje odločimo za kovanje kakor za varjenje.

Prednosti varjenih konstrukcij: za varjeno izvedbo se odločimo pri večjih in bolj zapletenih tehničnih

izdelkih.

Prim. Lotanje, TVP, Varivost, Napake v varu, Preiskava zavarov, Zvarni spoj, Zvar, Normalizacijsko žarjenje, Žarjenje za odpravo notranjih napetosti.

Varjenje - priprava varjencev Zvar je toliko kvaliteten kolikor je kvalitetna priprava varjenja! Pripravi zvarnega mesta je potrebno posvetiti **posebno pozornost**, kajti malomarnost se nam maščuje s težavami med varjenjem in s slabšo kakovostjo zavarov.

Priprava varjencev zajema:

- priprava žleba (zvarnih robov)
- čiščenje
- vpenjanje

PRIPRAVA ŽLEBA

Zvarne robe obdelamo s škarjami, plamenskimi rezalniki, brusilkami, skobeljnimi stroji itd., da naredimo prostor za zvar. S kleščami ali upogibnimi napravami naredimo privihelk. Špranja mora biti enakomerno široka. Lahko jo **podložimo** z bakreno letvijo. Med varjenjem leži talina na letvi, a se z njo **ne sprime**.

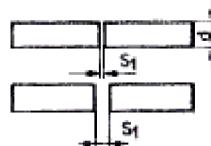
Tanjši pločevini ni treba posebej pripravljati za varjenje. Zvar na privihu je prikazan pod gesлом Zvarni spoj in je primeren za debeline do 2 mm. Pločevini stisnemo tesno skupaj, brez špranje, pri tem pa je pomemben tudi medsebojni položaj:

a) Če ležita pločevini v isti ravni, privihamo robova obeh pločevin.

b) Kadar pa stojita pločevini pravokotno druga na drugo, privihamo rob samo eni pločevini.

Pločevine **do 3 mm debeline** sočelno varimo samo z ene strani, razdalja $S_1 = 0\text{--}2 \text{ mm}$.

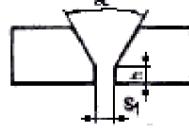
Do 6 mm debeline varimo pločevine sočelno z obeh strani, razdalja $S_1 = 2\text{--}3 \text{ mm}$.

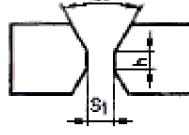
Pločevine **debeline 4 - 12 mm** na mestu zvara posevno **obrusimo ali odrežemo** (pripravimo ZVARNI ROB oz. zvarni ŽLEB - prostor za zvar), pri tem je razdalja $S_1 = 2\text{--}3 \text{ mm}$:

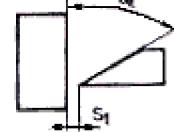
Tudi pločevine **debeline 8 - 20 mm** na mestu zvara posevno **odrežemo**, varimo enostransko s 140 A in elektrodo $\phi 3,25$, pri tem je $S_1 = 2\text{--}3 \text{ mm}$, $h = 2\text{--}4 \text{ mm}$, $\alpha = 60^\circ$:

Žlebove **nad 20 mm** moramo variti **z več varki**. Vsak izdelan varek **brusimo in očistimo posebej!** Posebej delele pločevine 12 do 40 mm varimo z obeh strani - **X var ali dvojni U var** s 130 - 180 A in elektrodo $\phi 3,25\text{--}4,0$; $S_1 = 2\text{--}3 \text{ mm}$, $h = 2\text{--}4 \text{ mm}$, $\alpha = 60^\circ$:

Kotne zvare lahko varimo pri manjših debelinah brez priprave robov, pri večjih debelinah (npr. 4 do 12 mm) pa jih pripravimo z ene ali obeh strani, 140 A in elektroda $\phi 3,25$, $S_1 = 1\text{--}2 \text{ mm}$, $h = 2\text{--}4 \text{ mm}$, $\alpha = 60^\circ$:

Če bi debelejše pločevine varili z obeh strani brez pripravljanja robov, bi ostane med varoma nezavarjena **špranja**, ki **deluje kor zarez**. Zato je debelejše robe bolje obdelati, da nastane **zvar čez vso debelino pločevine** - takšen zvar je zanesljiv tudi pri dinamičnih obremenitvah.

V nekaterih primerih oblike strojnih delov **že same po sebi oblikujejo zvarni žleb** in zato priprava robov sploh ni potrebna - npr. varjenje dveh cevi, ki sta postavljeni vzdolžno druga k drugi.

ČIŠČENJE

Povišina mora biti tik pred varjenjem kovinsko čista. Oksidirane (rjaste), zamaščene ali pobavane površine ne otežujejo le postopka varjenja (vžig obloka itd.) ampak povzročajo tudi vključke v zvaru in razvijanje plinov, ki varilcu škodujejo. Površine torej očistimo rje in maščob.

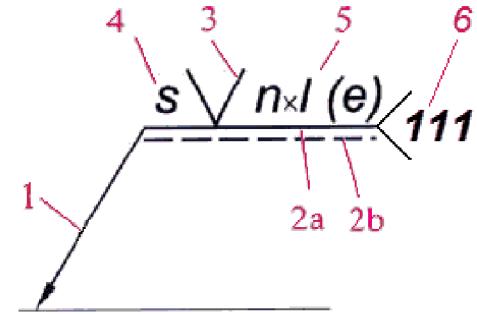
VOPENJANJE

Pred varjenjem postavimo oba varjanca v pravilno medsebojno lego. Nato julahko:

- takoj zavarimo ali
- najprej samo spenjamoin nato zavarimo
- Varjenja spenjamatako, da na več mestih naredimo kratke vare.

Spenjanje pride v poštvet pri posamični proizvodnji. V serijski proizvodnji pa uporabljamo posebne **vpenjalne priprave**, s katerimi na enostaven način pritrdimo sestavne dele v natančno medsebojno lego, s pravilno širino špranje itd. Vpenjalne naprave se tudi ne smejo deformirati pod vplivom temperaturnih raztezkov.

Varjenje - risanje in označevanje zavarov

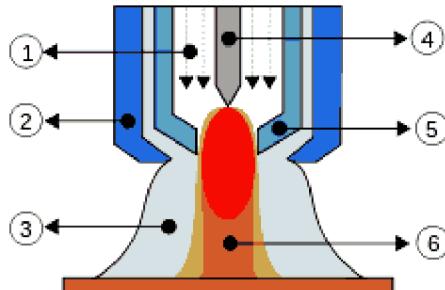
- 1 - kazalna črta
- 2a - polna referenčna črta
- 2b - črtkana referenčna črta
- 3 - simbol za obliko zvara
- 4 - podatek o debeli zvara
- 5 - podatek o dolžini zvara
- 6 - postopek varjenja:

1 električno obločno varjenje 11 obločno varjenje brez plinske zaščine 111 obločno varjenje z oplasčeno elektrodo 12 obločno varjenje pod praškom 131 varjenje MIG 135 varjenje MAG 141 varjenje TIG 2 uporovno varjenje 21 točkovno varjenje 221 kolutno prekrovno varjenje 23 bradavičasto varjenje 24 sočelno varjenje z obžiganjem 25 sočelno varjenje s stiskanjem 3 plamensko varjenje 311 varjenje s kisikom in acetilenom 4 varjenje v trdnom stanju s pritiskom 7 drugi postopki varjenja 72 varjenje pod žlindro 74 induktivno varjenje 9 lotanje 91 trdo lotanje 912 trdo plamensko lotanje 916 trdo induktivno lotanje 94 mehko lotanje 942 mehko plamensko lotanje 944 mehko lotanje v kopeli talila

Varjenje s plazmo

Toplotno daje oblok, ki gori:

- * med metaljivo W elektrodo in ustjem šobe ali
  - * med metaljivo elektrodo in varjencem
- Na mesto zvara se ves čas dovaja **plazma plin** (1 - najpogostere Ar) in **zaščitni plin** (3 - Ar, Ar-H₂, Ar-H₂N₂ ali N₂-voda). Ozek curek plazma plina teče ob elektrodi 4 skozi šobo gorilnika 5, kjer nastane oblok 6. Zaščita šobe 2 skupaj z zaščitnim plinom 3 varuje gorilnik in oblok.

Na ta način so zagotovljeni pogoji za povečanje temperature obloka do 30.000°C in zato nastaja v plazemskem gorilniku **plazma**. Posledica nastanka plazme je močno povečanje gostote toplotne energije.

Ob stiku s hladno površino kovine se plazma spremeni v prvotno agregatno stanje. Na ta način prenese svojo veliko energijo na varjanec in s tem močno ogreva osnovni material. Nastaja zvar z značilno obliko kelha.

Oblok prižgemo s **pomožnim oblokom**, ki gori med W elektrodo in vodno hlajeno bakreno šobo. Ko se z gorilnikom približamo osnovnemu materialu na 4-5 mm, se vžge **glavni oblok**, pomožni oblok pa ugasne.

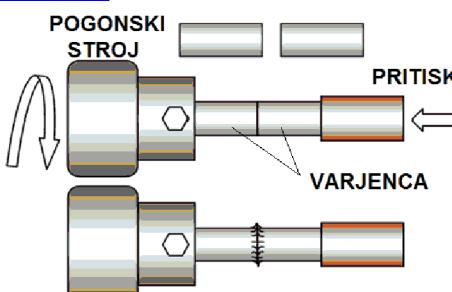
Uporaba: za **varjenje z dodajnim materialom** ali **brez** njega, tudi za **rezanje** s plazmo. Postopek je bolj ekonomičen in hitrejši kot varjenje v zaščiti drugih plinov. Postopek odkljujejo tudi **dobre mehanske lastnosti zavarov in globok uvar**. Možno je variti v vseh legah, **čiščenje** zvara ni potrebno. Možna je avtomatizacija in robotizacija postopka.

Varjenje s stiskanjem Glej naslednja gesla:

- Hladno varjenje s stiskanjem,
- Toplo varjenje s stiskanjem
- Varjenje s trenjem in
- Uporovno varjenje.

Varjenje s trenjem Vrtenje dveh varjencev okroglega prereza drugega proti drugemu povzroči trenje na stičnih ploskvah. Torna toplota hitro naršča, v aksialni smeri pa se ne razširi daleč v varjenca. Ogretje čelnih ploskev je odvisno od tornesile, hitrosti vrtenja in lastnosti materiala, specifičnega pritiska, velikosti stične ploskve in tornega koeficiente.

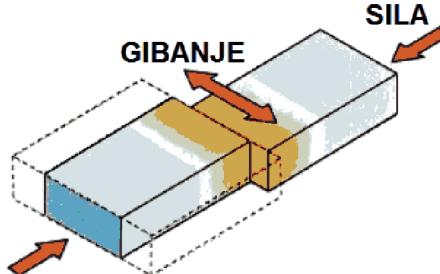
Ko se material ogreje do plastičnega stanja, je treba vrtenje ustaviti in oba varjence s pritiskom zvariti. Zvar nastane zaradi pritiska na zmeščani stični ploskvi. Temperatura zvarnega mesta ostane **nizja od tališča** varjencev. Tako dobimo **kakovosten zvar**:

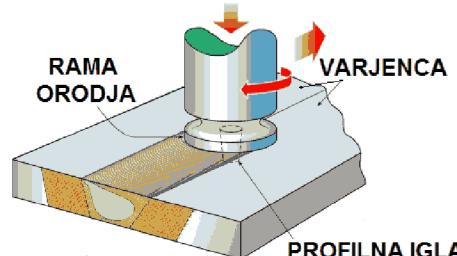
Prednost postopka je v **nizji varilni temperaturi**, ogretju na ozko omejenem področju ter majhnih porabi energije. Varimo lahko **tudi raznovrstne materiale**, npr. aluminij-jeklo, aluminij-med, aluminij-magnezij, aluminij-keramika, baker-jeklo. Ni potreben dodajni material, praški ali zaščitni plini. Postopek je **cist in ne kvari ozračja**.

Varimo lahko le okrogle preseke. Trdnost varjenčev mora zdržati pritisk po varjenju, vpenjalne naprave morajo biti zelo močne.

Naprednejša oblika varjenja s trenjem je **linearno varjenje s trenjem**:

Pomiki znašajo ± 1-3 mm, frekvenca 25 - 125 Hz, največja osna sila pa ne presega 150 kN. Na takšen način se variro lopatice na turbino. Obstaja tudi **varjenje šivov s trenjem**:

Uporaba varjenja s trenjem: v serijski proizvodnji.

Varjenje umetnih mas Varimo lahko **samo termoplaste**. Postopek:

- ekstrudersko varjenje,
- plamenško varjenje termoplastov,
- varjenje s trenjem,
- varjenje umetnih mas s kovinskimi sponkami,
- varjenje z laserjem,
- varjenje z ultrazvokom,
- varjenje z vročim orodjem,
- varjenje z vročim zrakom,
- visokofrekvenčno varjenje itd.

Varjenje umetnih mas s kovinskimi sponkami

Zvito žico nataknemo v električni spajkalnik in jo zagrejemo:

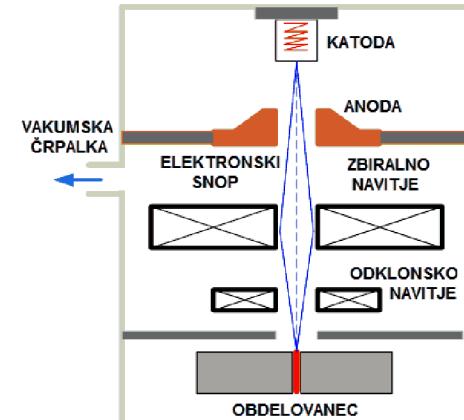

Ko je žica dovolj vroča, z njo raztalimo termoplast in jo pustimo na neki globini. Nato spajkalnik od-klopimo od žice. Ko se umetna masa ohladi, je tako nastali spoj običajno dovolj močen, da vzdrži obremenitve. Po potrebi lahko z vročim orodjem še dodatno zatesnimo zvarni spoj.

Varjenje v atomarnem vodiku V električni obloki med dvema volframovima elektrodama dojavamo vodik skozi šobi, v katerih sta vstavljeni elektrodi. Od električnega obloka prevzame vodik energijo in molekule H_2 razpadajo v atome. Ko se atomi vodika dotaknejo predmeta, se toplota sprosti in atomi vodika se zopet vežejo v molekule. Zaščitna plast vodika obenem preprečuje škodljivi učinek kisika in dušika iz zraka.

Na opisan način se na površini predmeta razvije temp. ~ 4.000°C. Postopek se je nekoč uporabljal za varjenje Al in medi ter za varjenje jeklenih pločevin 1 do 80 mm. Danes se uporablajo modernejši postopki.

Varjenje z elektronskim snopom v vakuumu Zelo zgoščen snop elektronov, ki emitira iz katode se giblje z veliko hitrostjo (blizu svetlobne hitrosti) **skozi vakuum**. Napetosti znašajo od 30 - 200 kV. Navitja ustvarjajo magnetno polje, ki fokusirajo (zbirajo) snop elektronov v eno točko, obenem pa tudi odklonijo na ustrezno mesto na obdelovancu. Ob udarcu s trdnou materijo se kinetična energija elektronov spremeni v toploto. Pri tem se kovina upari, nastane zelo ozek in globok preteljen žleb.

Naprave za varjenje z elektronskim snopom v vakuumu so ekstremno drage. Značilnost postopka je velika čistoča zavarov, ki so **ekstremno ozki in globoki**. Deformacije materiala in zaostale napetosti so nizke, **hitrost varjenja je visoka**. Postopek je primeren tudi za materiale, ki močno oksidirajo, če jih varimo ob prisotnosti zraka. Možno je tudi zvarjanje kovin ali zlitin z nekovinami.

Varjenje z inverterjem Naprave za električno varjenje z inverterjem so precej **manjše** od klasičnih z enako zmogljivostjo. Manjše dimenzije omogočajo varilcu lažje premikanje, obenem pa je večja tudi energetska učinkovitost.

Klasične elektro varilne naprave delujejo tako:

1. Varilni transformator **spremenja trifazni** izmenični tok z visoko napetostjo in majhnimi tokovi v trifazni izmenični tok z nizko napetostjo in visokimi tokovi. Da bi izpolnili ta pogoj, potrebujemo **transformator z maso 40 kg ali več**.
2. Varilni usmernik **nato** spremeni trifazni izmenični tok s frekvenco 50 Hz v **enosmernega**.

Inverterske varilne naprave pa uporabljajo IGBT tranzistorje, ki omogočajo **visokofrekvenčno prekidanje visokih moči**. Delovanje pa je "obratno":

1. Iz trifazne izmenične napetosti **najprej** pridobimo **enosmerno napetost**.
2. Enosmerne napetosti ne moremo transformirati, lahko pa uporabimo enak princip kot pri vžigalni napravi v vozilih - izkoristimo napetostne sunke. Zato pridobljeno **enosmerno napetost "razsekamo"** s pomočjo visokofrekvenčnega prekinjanja (20 - 150 kHz).
3. Za transformiranje "razsekanih" majhnih delčkov v želeno napetost in tok pa potrebujemo le **majhen transformator** (~ 3 kg), ki pa vendarle opravlja celotno delo klasičnih transformatorjev. Kljub majhnosti ta transformator omogoča celo **boljši nadzor varilnih parametrov**.

Če želimo, lahko s pomočjo ustreznih elektronskih naprav tudi na izhodu inverterske varilne naprave ustvarimo **izmenično napetost**.

Ostale prednosti varjenja z inverterjem:

1. Pri klasičnih varilnih napravah je vsak postopek varjenja zahteval posebno napravo. Z enim inverterjem pa lahko nastavimo takšen tok, ki ga potrebujemo **za katerokoli** elektro varjenje: TIG, MIG, MAG, plazma varjenje, rezanje itd.
2. Varilni kabli so **krajši**, saj je naprava z inverterjem lažja. Razen tega varilcu ni treba daleč hoditi, da bi na novo nastavil varilni stroj.
3. Nekateri proizvajalci ponujajo tudi možnost, da enostavno **dodamo enoto**, če potrebujemo močnejšo napravo.

Varjenje z laserjem Glej Varjenje in rezanje z laserjem.

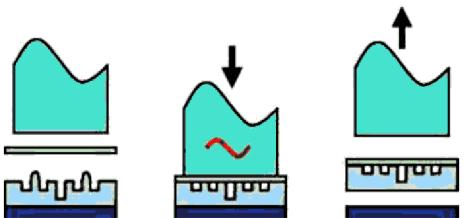
Varjenje z ogleno elektrodo Elektrode so izdelane iz grafita ali iz retortnega oglja, stisnjenega v palice s premerom od 5 do 25 mm, dolge pa do 800 mm. Ta način je primeren v glavnem za take zvarne spoje, **Kjer ne dodajamo materiala**. Možno

pa je dodajati material s posebno kovinsko varilno žico, ki se raztali v nastalem obliku. Danes oglenih elektrod ne uporabljamo več.

Varjenje z ultrazvokom Visokofrekventno mehansko nihanje osnovnega materiala se spreminja v toplotno energijo, ki zadostuje za taljenje tanjših varjencev. Amplituda nihanja znaša 20 - 40 μm , frekvenca pa 20 - 35 kHz.

Fizikalno pojasnilo: visokofrekventno mehansko nihanje povzroči trganje vezi med molekulami oziroma med atomi, po prenehanju vibracij pa se vzpostavijo nove vezi.

Postopek: oba varjence stisnemo močno skupaj, da dosežemo dober spoj in porušimo oksidno kožico na obeh ploskvah. Pritisak dosežemo hidravlično, pnevmatično ali z elektromagnetom. Varjenc leži na togli podlagi, nanj pa pritiska elektroda, ki je prosto vezana z izvorom mehanskega nihanja. Tako pripravljenemu varjencu dovedemo preko elektrode energijo v obliki ultrazvoka na mesto varjenja, nihanje pa se prenaša na oba varjence.

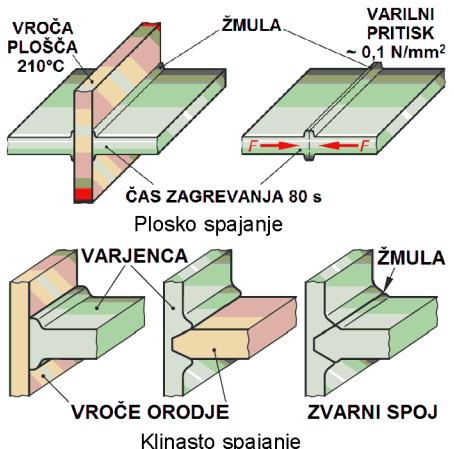

Uporaba: po opisanem postopku lahko varimo jeklo, Cu, Co-Zn, Al, Ag in zlitine, Ti, Mg, Au, W in njihove zlitine. Varimo lahko tudi nekovine: plastične mase, keramiko, steklo, tudi v kombinaciji s kovino. Ta postopek varjenja se pogosto uporablja za serijsko varjenje plastične embalaže, tudi pri pakiraju izdelkov z visokimi zahtevami (medicinski pripomočki, farmacevtska industrija - npr. tablete v mehurčastih ovojih oz. blistrih).

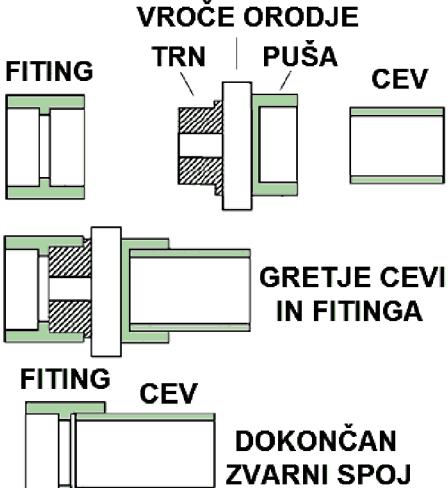
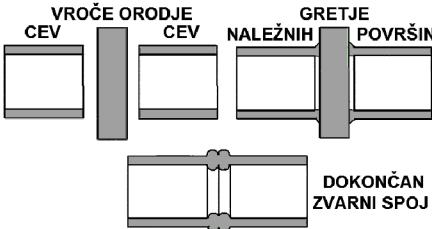
Razl. visokofrekvenčno varjenje.

Varjenje z vročim orodjem Postopek varjenja nekaterih umetnih snovi: mehki PVC ($\sim 250^\circ\text{C}$), polietilen PE (200-250°C), polimetakrilat PMMA ($350-400^\circ\text{C}$), poliamid PA (240-280°C). Sivočelelementno varjenje.

Varjence je treba najprej dobro očistiti - tudi površino je treba postrgati, da očistimo škodljivo oksidno plast. Nato zagrejemo vroče orodje (kladivasti ali koničasti lotalnik, vroča plošča ipd.). Očiščena varjanca iz umetne mase pritisnemo na vročo ploščo. Ko se na obeh varjencih naredi žmula, sta dovolj zmeščana. Takrat je treba vroča površine obeh varjencev hitro odmakniti in stisniti skupaj. V glavnem obstajata dve tehniki tovrstnega spajanja - plosko in klinasto spajanje:

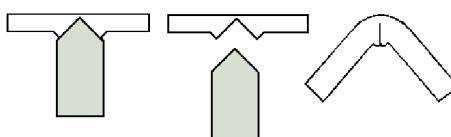
Opisana postopka se pogosto uporablja za varjenje plastičnih cevi in plošč:

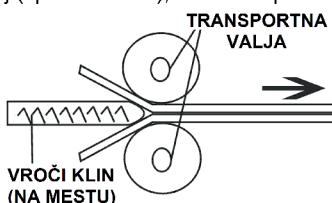
Razpoke pa varimo z vročim orodjem tako:

- najprej raztalimo plastiko okrog razpoke in vanjo potopimo kovinsko (Al) mrežico
- z vročim orodjem poravnamo površino in nato pustimo, da se poškodovani del ohladi
- če plastiko še barvamo, tedaj bo Al mrežica nasproti pobarvane površine; da barva ne bo pokala, je potrebno razpoko na strani barvanja še zavariti, najbolje z vročim zarkom

Upogibno varjenje z vročim orodjem pa je že podobno preoblikovanju:

Varjenje z vročim klinom pa se uporablja za varjenje folij (npr. za ribnike), strešnih lepenk in trakov:

Varjenje z vročim zrakom Postopek varjenja nekaterih umetnih snovi. Zrak ogrevamo električno ali s plinskim gorilnikom. Puhalka (fen, topotna pištola) mora omogočati nastavitev temperature izhajajočega vročega zraka vsaj do 700°C in pretok zraka 250 l/min in več. Moč take naprave znaša od 1600 do celo 3000 W.

Varimo samo termoplaste: trdi in mehki PVC (250-350°C), polietilen PE (190-250°C), polimetilmetakrilat PMMA (pleksi steklo, akrilno steklo - akrili, $350-400^\circ\text{C}$ in vroč zrak z $0,2$ - $0,8 \text{ bar nadtlaka}$), poliamid PA (varjenje z N_2 , $250-350^\circ\text{C}$).

Električno varjenje z vročim zrakom:

1. Najprej dobro preščetkamo (z žičnato krtačo) in pobrusimo mesto, ki ga bomo varili. Odstraniti moramo ves stari nalič. Robove je potrebno za varjenje pripraviti: obrezati, piliti, poskobljati. Tuk pred varjenjem ostrgamo oksidno plast z nožem, ker površine ne smemo razmaščevati s kemičnimi sredstvi
2. Poznati moramo osnovni material, da bomo dodajali enak material in da bomo nastavili pravo temperaturo vročega zraka.

Material se mora raztaliti in ne prežgati. Previsoko temperaturo prepoznamo tudi po vonju: Material se mora raztaliti in ne prežgati. Previsoko temperaturo prepoznamo tudi po vonju:

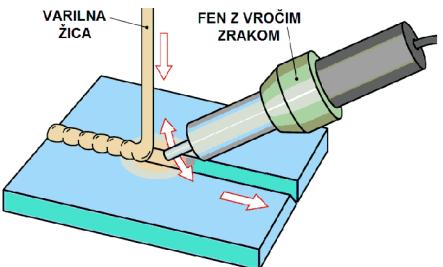
plastika smrdi, če jo zažgemo.

Vedno varimo s tiste strani, na kateri bomo na-našali nalič - torej z zunanj, z vidne strani. Če bomo varili nasprotno (nevidno) stran, bo nalič na vidni strani morda pokal ali pa bo vidna črta.

3. S fenom grejemo varilno žico in pot pred varilno žico tako, da s fenom krožimo okrog mesta varjenja. Na ta način oba dela (obdelovanec in varilno žico) grejemo hkrati do varilne temperaturi. Materiala se bosta povezala samo, če bosta imela vsaj približno enako temperaturo. Varilno žico med varjenjem rahlo vtimo sem in tja z roko, da preverjamo, če se je žica zmeščala. Ko je varilna žica testasta, jo s konstantno silo in pod kotom 90° potiskamo v režo oziroma v zvarni žleb. Varilno žico, ki se raztali, ne vlečemo, temveč jo samo segrevamo in narahlo potiskamo na razpoko.

4. Hlajenje plastike lahko pospešimo s pihanjem. Ko se plastika strdi, jo dodelamo s strgalom, z vibracijskim brusilnikom ali z licarsko pilo, dokler ne dobimo dovolj gladke površine.

5. Varjenje umetnih mas zahteva precej ročnih spretnosti. Ko smo končali, varilni aparat ohladimo: temperaturo nastavimo na stopnjo 0, stikala za pretok zraka pa ne izklopimo. Pustimo, da aparat nekaj minut deluje - da ne bi prežgali žičk v grelniku zraka.

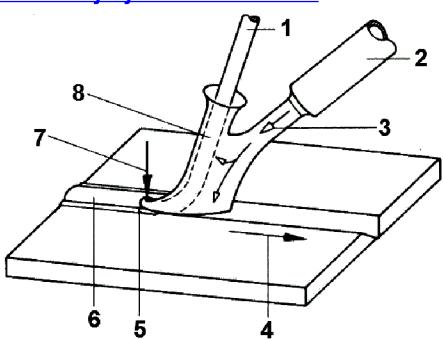

Trde termoplaste varimo z eno ali z več potezami, kot kovine. Tako varimo cevi, cevne priključke, kadi za kisline in luge itd. Varjenje je primerno za debelejše materiale. Hitrost tega načina varjenja znaša 3-18 m/h. Trdnost zvara mora biti večja od 60% trdnosti osnovnega materiala, možno pa je dosegči celo 90%.

Mehke termoplaste varimo z enim samim varkom, zato je največja debelina osnovnega materiala 5 mm. Dodajna žica je premehka, da bi jo vtiskovali v zvarni žleb, zato jo v žleb polagamo in nato vtisnemo z valjčkom. Tako varimo obloge za pode v stanovanjih in vozilih.

Zaradi velikih stroškov se umetne mase vse manj varijo in vse več lepijo. Nekatere termoplaste (npr. PTFE) je možno variti le teoretično, v praksi pa se jih vari le redko. Sploh pa se ne morejo med seboj zvariti različni termoplasti, če je eden del amorf, drugi pa vsaj delno kristaliničen.

Vlečno varjenje z vročim zrakom:

- 1 varilna žica
- 2 izvor vročega zraka (varilna pištola)
- 3 vroči zrak
- 4 smer varjenja
- 5 gladilna konica
- 6 zvar
- 7 pritisna sila
- 8 nastavek za hitro varjenje

Naprava za varjenje z vročim zrakom se lahko uporabi tudi za odstranjevanje nalepk.

Prim. Plamensko varjenje umetnih mas.

Varjenje z zaščitnim plinom Načini varjenja z zaščitnim plinom so MIG, MAG, TIG (WIG) in varjenje s plazmo.

Varnost in avtomobil Razen z varno vožnjo lahko večjo varnost potnikov dosežemo tudi s kon-

Ferdinand Humski

strukcijskimi izboljšavami avtomobilov.

Glede na vrste konstrukcijskih ukrepov poznamo:

• **aktivna** varnost - preprečevanje nesreč

• **pasivna** varnost - ublažitev posledic nesreče

Varnost pri delu Dejavnost, ki zajema:

1. Proučevanje **NEVARNOSTI** pri delu - če jih ne poznamo, tedaj ne bomo mogli predpisati in izvajati varnostnih ukrepov.

2. Preventivne **VARNOSTNE UKREPE**, s katerimi preprečimo delovne nezgode, poklicne bolezni in nevarnosti za zdravje.

3. V okviru nevarnosti za zdravje je treba posebej izpostaviti **ukrepe za varovanje okolja**.

Dejavnost varstva pri delu določa tudi **pravice** in **dolžnosti** tako **delodajalca** kot tudi **delavca** v zvezi z **varnimi** in **zdravim delom**. Snov je **povezana** tudi z **zakonodajo**, z **zdravstvenim** in **socialnim** varstvom ter s problematiko **ekologije**.

Osnovni dokument, ki ureja področje varnosti in zdravja pri delu v RS je **Zakon o varnosti in zdravju pri delu (ZVZD)**.

Znaki za varstvo pri delu so:

- Znaki **preovedi**   • **Opozorilni** znaki
- Znaki **obveznosti**   • Znaki za **elektro**
- **Požarni** znaki   • **Reševalni** znaki
- Znaki **nevarnosti**   • Znaki **izredne nevarnosti**
- Znaki **nevarnosti GHS** • **Navodila**
- Znaki **plin**   • Znaki za **gradbišča**

Varnost pri delu - pravila za varno delo

- delo na stroju je dovoljeno **samo za to usposobljenim** in pooblaščenim **osebam**
- pred začetkom dela s strojem se prepričaj, ali delovanje stroja koga **ne ogroža**
- **med obratovanjem** je **prevedano** čiščenje, mazanje in popravljanje stroja ter pogonskega mehanizma
- **oklica** naj bo vedno urejena in nezaložena.
- pri delu nosi **tesno prilegajočo** se **obleko**
- **dolge lase** zavaruj s primernim pokrivalom.
- pri delu, kjer je nevarnost poškodb oči, uporabljam ustrezeno **varovalno sredstvo**
- pri delu na stroju **ne nosi krvate in nakita**, kot so prstani, verižice in podobno
- uporabljaj samo **brezhibno orodje**
- ne odstranjuj **varnostnih naprav**
- **tako prijavi** vsako **okvaro** ali **pomanjkljivost** na stroju
- ob stroju ni prostora za **šale** in **igre**

Varnostna vzmet Strojni element, namenjen za varovanje zvez. Nepr. sprenta:

Varnostni list Dokument, ki vsebuje varnostne podatke o določeni snovi oziroma kemikaliji. Predstavlja pomembne informacije za osebe, ki prihajajo v stik z določno snovo, npr. o nevarnih lastnostih, o ukrepih ob požaru, o nevarnostih za zdravje, o skladiščenju in ravnanju s snovo ... Varnostni list je predvidan po Zakonu o kemikalijah in ga mora predložiti vsaka pravna ali fizična oseba, ki **proizvaja** nevarno snov. To je javna lista, zato je praviloma dostopna tudi na spletu.

Umetne mase so materiali, pri katerih so varnostni listi še posebej pomembni. Pri nekaterih poklicih (npr. avtoličarji) so delavci bolj izpostavljeni nevarnim snovem. Zanje so varnostni listi še posebej pomembni.

Varnostni ventil Med **pnevmatiskimi** napravami je najpogosteje mišljen: **izpustni ventil**, ki je tudi obvezni sestavni del tlačne posode. Pri **hidravliki** - glej **Hidravlika - varnostni ventil**.

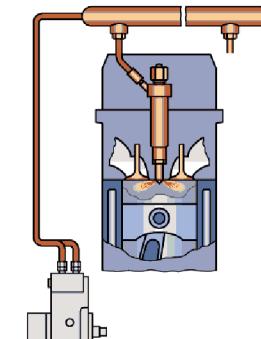
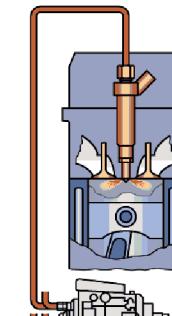
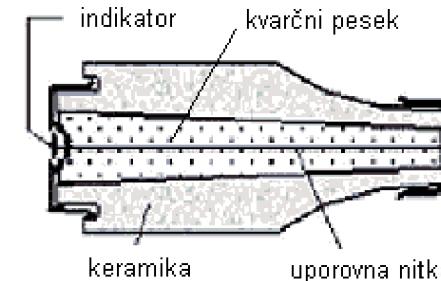
Varovalka - električna Element, ki **VARUJE ELEKTRIČNO OMREŽJE** pred preobremenitvijo. Varovalka prekine tokokrog, v katerega je vključena, če je tok skozenj dovolj dolgo večji od določene vrednosti. Prim. Kratki stik.

Splošni simbol za varovalko:

Stran 16

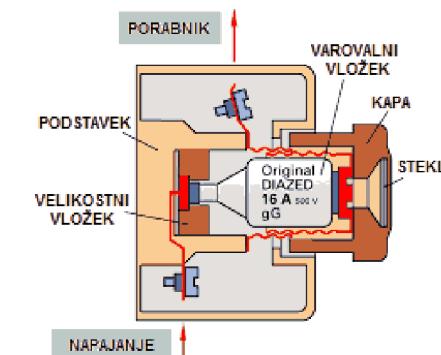
Poznamo dve osnovni vrsti varovalk:

1. Talilne varovalke:

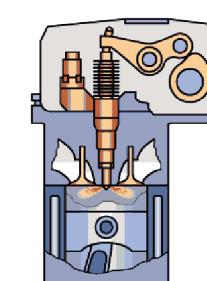
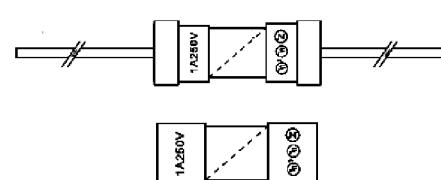

RAZDELILNA VBRIZGALNA TLAČILKA VE

SKUPNI VOD - COMMON RAIL VBRIZGALNA TLAČILKA CR

Ena od oblik talilne varovalke je tudi **cevna steklena varovalka**:

TLAČILKA S ŠOBO PDE

VISOKOTLAČNA TLAČILKA Z VODOM IN ŠOBO PLD

Simbol za talilno varovalko:

2. Tokovni odklopni (avtomatske varovalke)

imajo nalogo prekiniti tok, če je njegova vrednost večja kot je na njih zapisano. To je lahko **problem pri zagonih motorjev**. Motorji namreč potrebujejo več toka za zagon kot pozneje za obratovanje. Zato tokovne odklopne (avtomatske varovalke) **delimo v več skupin**:

a) **Zelo hitre** varovalke tipa B se največ uporabljajo. Te varovalke za kratek čas vzdržijo 2-3 kratni imenski tok.

b) **Zelo počasne** varovalke tipa C in D za kratek čas vzdržijo 5-10 kraten imenski tok.

Simbol tokovnega odklopnika:

Prim. Kitanje, Odklopnik.

Varovalka - strojništvo Strojni element, ki ščiti pred mehaničnimi preobremenitvami (predvideno prelomimo mesto), npr. stržni zatič.

Varstvo pri delu Glej **Varnost pri delu**.

Vazelin Poltrden **gel** ogljikovodikov (CH). Pridobivajo ga iz zaostanka pri destilaciji nafte. Sestavlja ga **tekoča** in **trdna faza**: trdi CH tvorijo ogrodje gela, tekoči CH pa so v ogrodje vključeni. Vazelini se uporabljajo:

- za **mazanje** (samostojno ali z aditivi), na zelo podoben način kot mazivne masti
- v **farmaciji**: samostojno (varovanje ustnic pred izgubo vlage, UV žarki in razpokanjem) ali kot mazilna podlaga za mazila

Vbodna žaga Glej **Žaganje**.

Vbrizgavanje goriva Doziranje in razprševanje goriva z močnim curkom. V osnovi ločimo sisteme za vbrizgavanje dizelskega in bencinskega goriva.

Vbrizgavanje dizelskega goriva Pri motorjih za gospodarska vozila poznamo naslednje sisteme:

- razdelilna vbrizgalna črpalka, nem. Verteiler-einspritzpumpe, kratica VE
- vbrizgalna tlačilka za skupni vod - ang. common rail vbrizgalna črpalka, kratica CR
- tlačilka s šobo, nem. Pumpe-Düse-Elemente, kratica PDE
- visokotlačna tlačilka z vodom in šobo oz. črpalka - cev - šoba, nem. Pumpe-Leitung-Düse, kratica PDE, glej geslo PLD vbrizgavanje

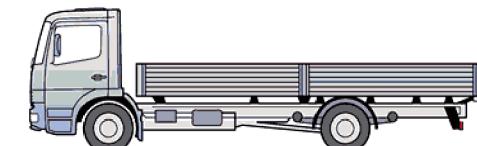
VDC Kratka, ki pri elektriki običajno pomeni Volts of direct current - volti enosmernega toka.

Vdolbina Z ene strani odprt prostor v trdn snovi. Prim. Dolbenje.

VDR Voltage-dependent resistor. Glej Varistor.

VDSL Glej DSL.

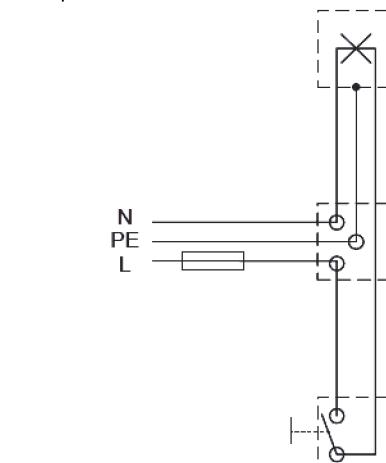
Večnamensko tovorno vozilo Gospodarsko vozilo za prevažanje blaga na odprttem zaboju, (npr. kesonu) ali v zaprttem zaboju:

Ena od izveden je prekucnik (nepr. kiper).

Večpolna shema Električna shema, ki jo rišemo **veččrtno**: za razliko od enopolne sheme narišemo pri večpolni shemi **za vsako žilo svojo črto**.

Na spodnji risbi je narisana **tripolna** vezalna shema, ki prikazuje enak sistem kot pri geslu Enopolna shema in Fizikalna vezava:

Večslojno reparaturno površinko lakiranje Glej geslo Površinski lak, Površinsko lakiranje.

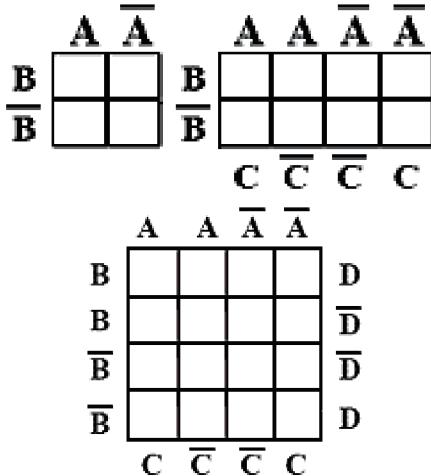
Veitchev diagram Diagram, ki služi za pregledno predstavitev in za poenostavitev logičnih funkcij. leta 1952 si ga je zamislil Edward W. Veitch, leta

1953 pa ga je še razvil Maurice Karnaugh. VK diagram je sestavljen iz kvadratkov, ki jih je skupaj 2^n (n - število vhodnih spremenljivk). Vsak kvadrat predstavlja **konjunktivno** (IN) povezavo vhodnih spremenljivk.

Postopek uporabe Veichevega diagrama:

- Najprej funkcijo razdelimo na konjunktivne (IN) celote, med katerimi se nahajajo samo disjunktivne (ALI) funkcije.
- Za vsako konjunktivno celoto vnesemo eno ali več enic v VK diagram.
- Ko smo funkcijo vnesli v VK diagram, jo poenostavimo. To naredimo tako, da združujemo po eno, dve, štiri ali osem enic v skupine, dokler ne zajamemo vseh enic. Nato **skupine izrazimo kot** konjunktivno **povezane** vhodne **spremenljivke**, pri čemer se spremenljivke, ki se pojavljajo v konjugirani obliki, **izničijo**.

VK diagram za dve, tri in štiri spremenljivke:

Razporeditev spremenljivke C (v spodnjem delu KV diagramov) bi lahko bila tudi drugačna, npr.:

$\bar{C} \ C \ C \bar{C}$

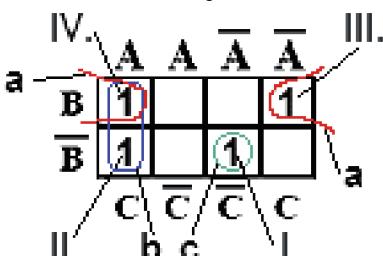
Na enak način lahko sprememimo tudi razporeditev spremenljivke D (desni del KV diagrama).

Primer 1 - minimiziraj podano logično funkcijo:

$$Y = \bar{A}\bar{B}\bar{C} + \bar{A}\bar{B}C + \bar{A}BC + ABC$$

I.   II.   III.   IV.

Celoten izraz smo razdelili na 4 konjunktivne celote, ki smo jih poimenovali z rimskimi številkami. Vnesemo enice v KV diagram:

Ko smo vnesli enice, jih poskušamo združevati. Združujemo lahko po 4 ali po 2 enici - po 3 pa jih ne moremo združevati. Enice lahko združimo tudi, če ležijo ob robu Veitchevega diagrama - takšen primer prikazuje rdeča črta a. Modra črta b označuje "normalno" združevanje enic. Opazili smo, da lahko isto enico obkrožimo večkrat. Zelena črta c pa označuje primer enice, ki je ne moremo združiti z nobeno drugo enico.

Nazadnje samo še zapišemo rezultat:

$$Y = BC + AC + \bar{A}\bar{B}C$$

a   b   c

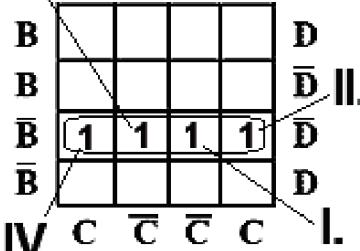
Pod rezultatom so z malimi črkami a, b in c označene nove konjunktivne celote, ki so enako označene tudi v zgornjem Veitchevem diagramu.

Primer 2 zajema 4 spremenljivke:

$$X = \bar{A}\bar{B}\bar{C}\bar{D} + \bar{A}\bar{B}\bar{C}D + \bar{A}B\bar{C}\bar{D} + AB\bar{C}\bar{D}$$

I.   II.   III.   IV.

III. A A $\bar{A} \bar{A}$

Nazadnje le še poenostavimo celoten izraz:

$$X = \bar{B}\bar{D}$$

Sin. Karnaughov, KV, VK, KVS ali K diagram.

Vektor Daljša časovna doba.

Vektorska slika Slika, ki je sestavljena iz krivulj. Vsaka od krivulj ima definirano:

- začetno točko
  - končno točko
  - enačbo (funkcijo), s pomočjo katere se lahko izračuna katerakoli vmesna vrednost krivulje
- Vektorske slike so lahko 2D ali 3D.

Primerjava med bitno in vektorsko sliko:

BITNA SLIKA   VEKTORSKA SLIKA

Pri povečevanju se kvaliteta vektorske slike ohranja - za razliko od bitne slike.

Poznamo več različnih formatov vektorske grafike: SVG, PDF itd. Prim. Raster.

Velb Obok, iz nem. das Gewölbe.

Veleprodajna cena Prodajna cena brez maloprodajne marže. Kratica VPC. Prim. Cena.

Veličina Vsaka fizikalna spremenljivka, ki:

- je sestavni del neke enačbe,
  - se lahko izmeri ali izračuna iz drugih veličin. Npr.: dolžina, čas, kot, sila, temperatura itd.
- Razl. količina, konstanta.

Ljubezen ni veličina, ker je ne moremo niti izmeriti in niti izračunati. Omara ni veličina, ker je ne moremo kot spremenljivko vstaviti v enačbo. Tudi volt [V] ni veličina, ker se ne spreminja - je le merska enota za električno napetost, ki pa je veličina.

Pri vsaki veličini je **POTREBNO POZNATI**:

1. Naziv oz. **besede**, ki jo opisujejo. Včasih iste besede označujejo različne veličine, npr. napetost (električna ~ in mehanska ~ v trdni snovi).
2. **Oznako**, ki jo označuje. Npr. F - oznaka za silo.

V različnih literaturah so lahko oznake za enake veličine različne (npr. energija: E in W).

3. **Mersko enoto**, ki jo uporabljamo za to veličino; če obstaja **nevarnost zamenjave** z oznako veličine, jo pišemo v oglatem oklepaju. Primer:

- m - oznaka za maso (veličina) in tudi
- m - oznaka merske enote (meter), npr. 100 m; če pa pojasnjujemo neko veličino, uporabimo oglati oklepaj: s [m] - pot vstavljamo v metrih

4. **Veličinsko enačbo**, ki jo povezuje z drugimi veličinami (njena odvisnost od drugih veličin).

5. **Vsako veličinsko enačbo** moramo vedno razumeti v celoti. To pomeni, da moramo poznati podatke tudi za vse ostale povezovalne veličine iz enačbe: besede, oznake, merske enote in včasih tudi enačbe, po katerih so te veličine definirane.

Primer: hitrost in povezane veličine

beseda oznaka merska enota enačba

hitrost v [m/s] $s = v \cdot t$

pot s [m]

čas t [s]

Razen veličinskih poznamo tudi izkustvene oz. eksperimentalne (glej **Empirične**) enačbe.

VRSTE VELIČIN:

a) Glede na izbrani sistem:

- veličine stanja
- prehodne veličine

b) Glede na medsebojno odvisnost:

- odvisne veličine
- neodvisne veličine

c) Glede na način določanja veličine:

- izmerjene veličine
- izračunane veličine

d) Glede na velikost in smer:

- vektorji
- skalari

Veličine stanja Fizikalne vrednosti, s katerimi opisujemo stanje sistema: gostota, masa, notranja energija, entalpija, entropija itd. Nekatere veličine stanja lahko merimo, druge pa iz merljivih veličin izračunamo.

Veličine stanja ne obravnavajo prehajanja iz enega v drugo stanje. Npr.: toploota in delo nista veličini stanja. Prim. Prehodne veličine.

Termične veličine stanja nekega homogenega sistema so **p** (tlak), **v** (specifični volumen) in **T** (temperatura). Notranje stanje takšnega sistema je določeno z navedbo dveh veličin, tretja veličina pa je funkcija prvih dveh.

Veličinska enačba Glej Enačba.

Velikost brusnega zrna Glej Zrnost.

Velikost tolerančnega polja Razlika med največjo in najmanjšo mejno mero. Pri posrednem načinu zapisovanja toleranc jo enačimo s tolerančno stopnjo, glej geslo Toleranca.

Venec Del kolesa, ki leži na obodu in je vedno tanjši od pesta. Pesto in venec veže plošča.

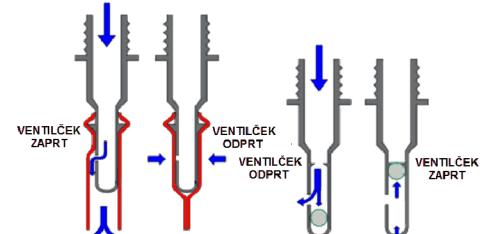
Ventil Naprava za reguliranje pretoka tekočin in plinov. Sin. zapiralo, zaklopka. Npr.:

- **reducijski** ~: ki na odjemni strani omogoča stalno enak, znižan tlak plina, pare; npr. pri plamenškem varjenju - zmanjšuje tlak plinov iz jeklen
- **tlaci** ~: skozi katerega izteka tekočina iz črpalk, plin iz batnega kompresorja itd.; odpre se pod vplivom povišanega tlaka
- **sesalni** ~: odpre se pod zaradi nastalega podtlaka ali pa se odpre v času sesalnega takta (npr. pri motorju z notranjim zgorevanjem)
- **izpušni** ~: odpre se v času izpušnega takta, npr. pri motorju z notranjim zgorevanjem
- **varnostni** izpustni ~: ki se avtomatično odpre, ko tlak tekočine, plina preveč naraste
- **zapirni** ~: pipe (sedežni, pošvensodežni in krogelin) v ventilu in zasuni
- **krogeln** ~: konstrukcijska izvedba (s preluknjano kroglo)

Skupine ventilov pri **pnevmatiki in hidravliki**:

- glede na smer in funkcijo: potni, tlaci, sesalni
- nadzor fluida na izstopu iz ventila: zaporni + tokovni ventili, regulator tlaka (reducirni ventil)
- nadzor fluida na vstopu v ventil: varnostni, izpustni, omejevanli ventili
- spremjanje veličin brez nadzora fluida: navadni zapirni ventili
- stvari ventilov: časovni pnevmatični ~, časovni ~ za zakasnitev signala, časovni ~ za skrajšanje signala

Možni načini delovanja ventilčkov na kolesu:

Ventil parkirne in pomožne (ročne) zavore

Sestavni deli zračnih zavor. Naloge:

- upravlja parkirno in pomožno zavorno napravo s pomočjo vzmetnih akumulatorjev
- omogoča preverjanje delovanja parkirne zavore

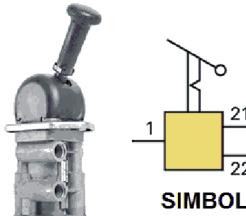
Položaj med vožnjo: v vzmetnem akumulatorju so

Ferdinand Humski

vzmetni zbiralniki napolnjeni s stisnjениm zrakom. Vzmetni so napeté, vzmetni akumulator je pripravljen na delovanje nožne zavore.

Položaj parkirne zavore: vzmetni zbiralniki in krmilni vodi do krmilnega ventila prikolice so odzračeni. Parkirna zavora in zavora v priklopniku so aktivirane.

Položaj preverjanja: v vzmetnih akumulatorjih se odzračijo vmesni zbiralniki in zadnjo prema bimorala zavirati. Rek krmilnega ventila prikolice so sproščene tudi zavore na prikolici. Pri teh pogojih mora biti celotno vozilo skupaj s prikolico sposobno parkiranja brez zdrsa na klancu z 12% naklonom.

Ventil za izpust kondenzata → Izločevalnik vlage.

Ventil za omejitev tlaka Glej Hidravlika - varnostni ventil.

Ventil za znižanje tlaka Glej Hidravlika - ventil za znižanje tlaka.

Ventilator Naprava za zračenje, mešanje, menjanje zraka: za velike količine zraka in majhen prist tlaka. Lat. *ventilare*: povzročanje vetra.

Uporabljajo se za zračenje prostorov, za hlajenje naprav (motorjev, elektronskih vezij, hladilnih reber), za ogrevanje (pri ogrevalnih napravah: prenos toplote z vsiljeno konvekcijo) in za pogon vozil na zračni blazini. Del:

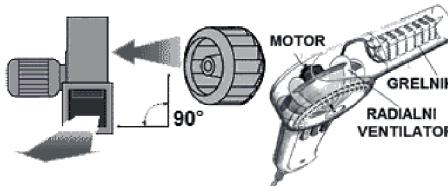
a) **Aksialni ventilatorji** porivajo zrak vzporedno z gredjo, na kateri se vrtiljo lopatice. Stropni, sobni ventilator, računalniški ventilator itd.:

b) **Radialni ventilatorji** imajo rotor, ki s svojim vrtenjem povzroča, da zrak vstopa vzporedno z gredjo, nato pa ga izpihuje v smeri, ki je pravokotna (radialna) na gred. Radialni ventilatorji se uporabljajo, kjer:

- potrebujemo majhne pretoke in visoke tlake
- potrebujemo samo lokalne pretoke zraka
- kjer imamo na razpolago malo prostora

Primeri uporabe: pihalo za liste dreves, sušilnik za lase, sesalnik, električni grelink (kalorifer), grelink za avtomobilski prostor itd. Sin. centrifugalni ventilator.

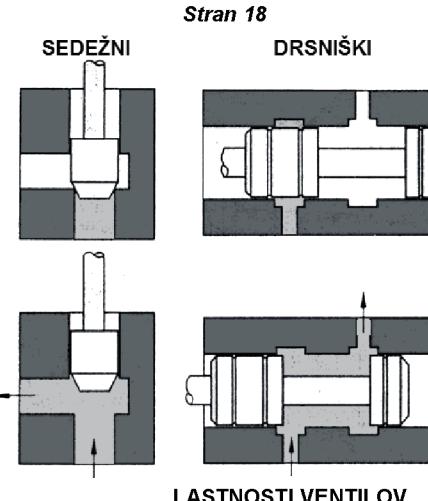

Prim. Kompressor, Puhalnik. Symbol:

Širše razprtji ravni črti (levo) označujejo vstop zraka. Kjer pa sta ravni črti bliže skupaj, je izstop zraka oziroma prist tlaka.

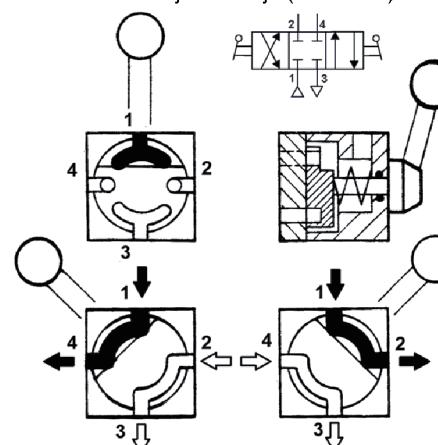
Ventili - konstrukcijske izvedbe V osnovi razlikujemo **sedežne** (levo) in **drsniske** (desno, včasih jih imenujemo tudi vretenske) ventile:

LASTNOSTI VENTILOV SEDEŽNIH DRSNISKIH

zapiranje	tesno	lekažni pretok
nečistoče	neobčutljivost	občutljivost
izdelava	draga	enostavna
pot aktiviranja	kratka	dolga

Poznamo tudi **drsnike ventile s ploščatim vrtljivim drsnikom**. Najpogosteje se aktivirajo nožno ali ročno in imajo tri stanja (3/3 ali 4/3):

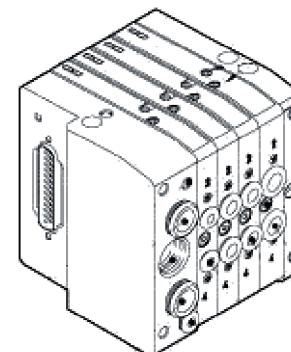
Takšen način omogoča ustavitev cilindra v vmesnem položaju.

Posebna konstrukcijska izvedba je tudi **posredno aktiviranje z nadtlakom** - podrobnosti glej pod geslom Potni ventili ali Magnetni ventili.

Ventilski blok Več ventilov, ki so združeni na enem mestu, oskrba s stisnjениm izrakom ali s hidravličnim oljem pa je lahko ločena za vsak ventil posebej. Sin. krmilni blok, blok ventilov.

Ventilski otok Pnevmatika: skupke **več potnih ventilov na enem mestu**. Sin. blok ventilov, ventilski blok, krmilni blok. Pri hidravliki: **hidravlični krmilni blok**. Prim. Taktna veriga, Razvod.

Prednost ventilskoga otoka je v tem, da lahko ima **CENTRALNO OSKRBO s stisnjениm zrakom** in po potrebi **tudi z elektriko**. To pomeni, da eden sam priključek zagotavlja oskrbo vseh potnih ventilov na ventilskem otoku - s tem prihranimo veliko cevi, priključkov, prostora in seveda tudi denarja:

Kot je razvidno iz risbe, so ventilski otoki sestavljeni iz **modulov** - na zgornji risbi jih je 6, vzporedne črte so stiki med njimi. Takšen način gradnje omogoča, da ventilski otoke **razstavimo**, jim dodamo ali odvzamemo module in nato **ponovno**

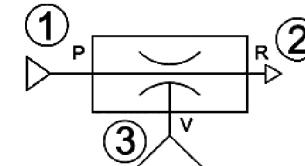
sestavimo nekoliko drugačen ventilski otok.

Ventilski otoki so lahko samo **pnevmatični** ali **elektropnevmatični** (vsebujejo tudi solenoide). Vedno **zdržujejo enake porabnike** - porabnike z enakim notranjim premerom cevi. Na ventilskem otoku je seveda premalo prostora, da bi nanj pritrdili še tablico z vsemi simboli, ki ponazarjajo delovanje ventilskega otoka. Namesto simbолов so ventilski otoki opremljeni s **kratkimi oznakami proizvajalcev** - npr. s črkami M, N itd. V svojih **katalogih** nato proizvajalci razkrivajo pomen posamezne kratice (M, N itd.) s simboli in besedami.

Venturijeva cev - tehnika Venturijevo cev najpogosteje uporabljamo za ustvarjanje podtlaka (vakuma):

Simbol venturijeve cevi v pnevmatični shemi:

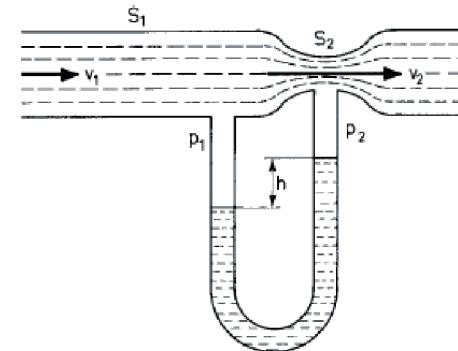
1 dovod stisnjenega zraka (P - pressure)

2 izpust iz Venturijeve cevi (R - relief)

3 vakuumski (sesalni) priključek (V - vacuum), na katerega se lahko priključi prisesek, ki se lahko uporabi npr. za dviganje bremen

Prim. Venturijeva cev - teorija.

Venturijeva cev - teorija Zožena cev, s katero lahko merimo hitrost fluida v cevi preko zmanjšanega tlaka v ožini:

Pogoj za uporabo Venturijeve cevi je, da mora biti tok v cevi **laminaren**.

Razliko tlakov lahko izračunamo, če na kapljevinskem manometru (U cev) izmerimo višino h:

$$p_1 - p_2 = \rho_t g h$$

ρ_t ... gostota tekočine v kapljevinskem manometru

Če je tok stacionaren, fluid pa ni preveč stisljiv in viskozen, lahko zapišemo Bernoullijevo enačbo:

$$p_1 + \frac{\rho_z v_1^2}{2} = p_2 + \frac{\rho_z v_2^2}{2}$$

pri čemer je ρ_z gostota fluida (zraka). Enačbo lahko preuredimo in dobimo:

$$p_1 - p_2 = \frac{\rho_z v_2^2}{2} - \frac{\rho_z v_1^2}{2} \quad (1)$$

Sedaj pa uporabimo še **kontinuitetno enačbo**, ki povezuje hitrosti v_1 in v_2 :

$$q_m = S_1 p_1 v_1 = S_2 p_2 v_2 = \text{konst} \quad (2)$$

Če predpostavimo, da je gostota fluida konstantna (**nestisljiv fluid**), dobimo preprosto povezavo med v_1 in v_2 :

$$v_2 = v_1 S_1 / S_2 \quad (3)$$

Vstavimo v enačbo (1), uredimo in dobimo:

$$p_1 - p_2 = \frac{1}{2} \cdot \rho_z \cdot \left(\frac{S_1^2}{S_2^2} - 1 \right) \cdot v_1^2 \quad (4)$$

Ugotovimo, da je v enačbi (4) edina neznanka hitrost v_1 . Lahko jo izrazimo in izračunamo iz poz-

nanih ali izmerjenih veličin.

Na ta način lahko izračunavamo hitrosti letala itd. V primeru, da imamo opravka **s stisljivim fluidom**, pa moramo poznati **odvisnost gostote od tlaka**. V tem primeru bomo namesto enačbe (3) dobili neko drugo povezavo med v_1 in v_2 , pa tudi enačba (4) bo spremenjena. Vendar, končni sklep je enak: **na osnovi izmerjene višine h je možno izračunati hitrost v₁**.

Prim. Venturijeva cev - tehnika.

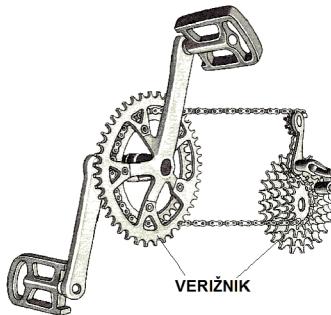
Verižna izomerija

Način poimenovanja posameznih verižnih izomerov pojasnjujejo naslednji izrazi:

- NOS, razvezene aciklične spojine,
- NOS, ciklične spojine s stranskih verigami,
- NOS, spojine z razvezjenimi stranskih verigami
- NOS, nasičene policklične spojine

Prim. Izomerija.

Verižnik Verižno kolo pri verižnem gonilu, npr. pri biciklu (kolesu):

Sin. verižni boben (navijati verigo na ~).

Verižno dvigalo → Škripčevje: diferenc. škripec.

Verižno kotiranje Glej Kotiranje - načini (vzpostavno, zaporedno).

Vermikularna litina Litina, ki je po sestavi podobna sivi litini z dodatkom magnezija. Med litjem se v. l. cepi s titanom, zato se grafit izloča v obliki majhnih vozlov in črvičkov.

Vermikularna litina ima lastnosti sive (po livnosti) in nodularne litine (žilavost). Dobra prenaša spremembo temperatur, dobro se odrezuje, tudi duši vibracije, odporna je proti obrabi. Uporaba: za bloke motorjev, tudi za velike ladijske motorje.

Vezašna shema Shema, ki prikazuje:

- a) Podrobni prikaz vezja **električnih**, **pnevmatičnih**, **hidravličnih** ipd. naprav s pomočjo simbola ali znakov. Vezašna shema pri tem **NE UPORABLJA dejanske oblike** in razporeditev sestavnih delov, pa tudi **fizičnih povezav** med sestavnimi deli **ne prikazuje direktno**. Je v bistvu **abstraktna predstavitev** funkcij in delovanja naprav. Namenjena je **pravilnemu povezovanju** posameznih komponent med seboj.

Vezašna shema je **popolna shema** - obsega **vse elemente**, **vse povezave** med njimi in zato daje **podrobno predstavo** o delovanju naprave. Za **razumevanje delovanja** sistema pa je bolj primerena **fizikalna vezava**.

Priklučki so običajno **oštevilčeni**, da lahko kontroliramo, ali je naprava pravilno povezana.

Vezašno shemo lahko rišemo **ENOČRTNO** (**enopolna shema**, glej istoimensko geslo) ali **VEČČRTNO** (**večpolna shema**).

Sin. **vezašni načrt**, tokovna shema, krmilna shema: pnevmatična, električna, hidravlična ~ itd. Nedopustno: stikalni načrt. Prim. Načrt ozičenja.

b) Povezavo in zaporedje logičnih operacij za neko napravo. **Logična vezašna shema** zajema **vhodne signale**, **logične funkcije** (ki se v konkretnih napravah nato nadomestijo s krmilnimi elementi) in **izhodne signale**. Delovnih komponent ne prikazuje, lahko pa jo dopolnimo z izjavnostno tabelo. Namenjena je predvsem:

- prepoznavanje / ugotavljanju logičnega načina delovanja neke naprave,
- načrtovanju in optimirjanju v primeru, ko se še nismo odločili za vrsto naprave.

Sin. vezašni načrt, stikalni načrt.

Vezašni načrt Glej Vezašna shema.

Vezašna plošča Plošča, izdelana iz več slojev

med seboj lepljenih furnirjev različnih debelin in različnih drevesnih vrst, lepljenih z različimi leplji (PF fenolna, MF melaminska in UF sečinsko-formaldehidna lepila) pri temperaturi 140°C in tlaku ~20 bar. Različna sestava po drevesni vrsti oz. njihova kombinacija pomeni različno uporabo posamezne vezane plošče – različne mehanske lastnosti, različne barvne strukture.

Vezano gradivo Glej Kompozit.

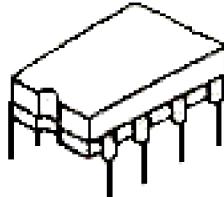
Vezaša Strojniško in elektrotehniško: **simbolični prikaz** vezja oz. **način spojitve** električnih, pnevmatičnih, hidravličnih itd. elementov. Npr. zaporedna, vzporedna itd. vezava. Prim. Shema.

Veživna trdnost Natezna trdnost lepila, ki je odvisna od kemijske sestave lepila, od vezi med molekulami oziroma med funkcionalnimi skupinami (kohezijske sile).

Veživo Gradivo, ki po lakiraju in sušenju tvori plast laka. Pri tem se barvni pigmenti povežejo med seboj s smolami. S pomočjo mehčalcev se zniža temperatura taljenja smol in se lahko tvori plast laka že pri nižjih temperaturah. Prim. Lak.

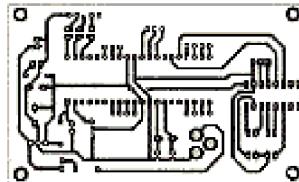
Veze Skupek električnih, mehanskih ali elektronskih elementov s pripadajočimi povezavami. Npr. pnevmatično, električno, hidravlično itd. vezje. Prim. Inštalacija.

INTEGRIRANO vezje: skupina elektronskih vezij na majhni ploščici iz polprevodnega materiala (običajno silicija), ki s svojimi elementi predstavlja **nerazdržljivo celoto** - za razliko od tiskanega vezja, pri katerem lahko posamezne elemente izločimo ali zamenjamo. Majhno integrirano vezje lahko vsebuje več milijonov tranzistorjev ali drugih elektronskih komponent na mm². Ang. integrated circuit. Sin. čip, prim. Flip-flop.

TISKANO vezje: vezje, pri katerem so žične povezave med elementi nadomeščene s tankimi prevodnimi trakovi, narejenimi s tehniko tiskanja. Ang. **printed circuit board** (PCB). Elektronski elementi so nameščeni na **ploščah**, ki so narejene iz **dveh osnovnih materialov**:

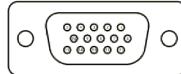
- a) **PODLAGA** je izolacijski material, najpogosteje iz pertinaxa ali vitroplasta.
- b) Prevodna **BAKRENA POVRŠINA** ima debelino 30 do 70 µm. Lahko je nanešena samo z ene strani (enostransko tiskano vezje) ali z obeh strani podlage (dvostansko tiskano vezje).

Vezi element Strojni element, ki veže dva ali več delov med seboj, npr. členek, fitting, kovica, moznik, mufa, napenjalka, objemka, obojka, prikllopna krogla, prižema, razcepka, sornik, vijak, vodilo, vreteno, vskočnik, vzmetna sponka, zagozda, zatič itd. Prim. Spajanje.

VF Glej Vulkanfiber.

VGA Ang. Video Graphics Array, trovrstični 15 iglični (pinski) video konektor, ki se uporablja pri računalniških monitorjih in različnih video karticah:

Obstajajo tudi VGA razdelilniki, ki razdelijo signal npr. na monitor in na projektor.

Pasivni VGA razdelilniki razdelijo dovolj močen signal na dva manj močna signala, kar lahko vpliva npr. na tresenje monitorske slike. **Aktivni** VGA razdelilniki "dodajajo" moč oslabljenim signalom, zato se te nepravilnosti pri njih ne dogajajo.

Prim. DVI, Konektor.

VHF Ang. Very high frequency. Glej Radijski valovi, UKV. Uporaba: za FM radijske postaje, televizijske oddaje, za premične kopenske postaje (prva pomoč, poslovanje, vojska), za pomorske komunikacije, za nadzor in navigacijo zračnega prometa. Sin. metrski valovi.

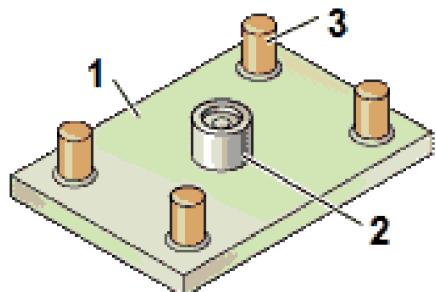
VHO Glej HSC.

Vibracijski brusilnik Ročno voden stroj za brušenje površin, ki deluje na ta način, da se **na vibracijsko** brusilno ploščo **pritrdi brusni papir**. Pri tem celotna **brusna plošča** z brusnim papirjem vred le za nekaj milimetrov **krožno vibrira**, ne da bi se pri tem **spremenila usmerjenost** brusnega papirja **proti obdelovancu** - za razliko od ekscentričnega brusilnika, pri katerem se celotna brusna plošča z brusnim papirjem vred vrti okrog ekscentričnega središča.

MAJHNI KROŽNI POMIKI CELOTNEGA BRUSNEGA PAPIRJA IN VRĀCANJE V ISTO ZAČETNO TOČKO

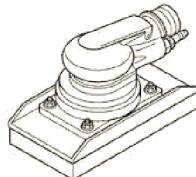
Kako je izdelana vibracijska brusilna plošča, pojasnjuje spodnjia risba:

1 - brusna plošča 2 - ekscentrični pogon 3 - gumiasti ležaj

Elektromotor se glede na brusno ploščo 1 vrti ekscentrično. Ukrivljena gred EM je vlečljena v priključku 2, zato se na brusno ploščo 1 ne prenaša navor, ampak samo pomiki. Brusna plošča 1 je z gumijastimi ležaji 3 pritrjena na držaj brusilnika, zato se ustvarjajo samo majhni krožni pomiki - vsaka točka na brusni plošči se po vsakem vrtljanju vrne na svoje izhodišče.

Brusni papir, ki ga pritrdimo na vibracijsko brusilno ploščo, praviloma ni okroglo, temveč je pravokotne ali trikotne oblike. Pritrdimo ga s sponkami (vpenjalne vzmeti) ali s pritrdilnim ježkom:

Pomembni tehnični podatki za vibracijski brusilnik: velikost papirja (brusne ploske), frekvence vibracij (npr. 11000 min⁻¹), moč (npr. 200 W), ekscentričnost (npr. 2 mm, 5 mm) itd.

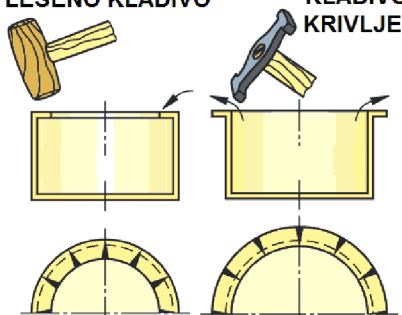
Prednosti dela z vibracijskim brusilnikom: z njim lahko brusimo tudi v kotih, dober je tudi nadzor pri brušenju zunanjih kotov, uporabimo lahko brusni papir brez ježkov (ki jecenejši). Slabosti: brušenje traja dalj časa kakor pri ekscentričnem brusilniku.

Vibrirati Tresti se s kratkimi, hitrimi nihaji, tresljaji.

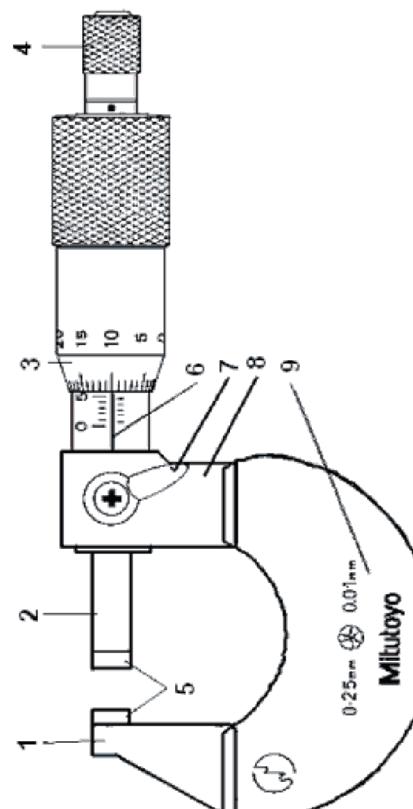
Vic- Predpona za 1,2,3- položajni izomer aromatskih spojin (kadar imamo tri enake substituente), kratica za vicinalni. Pnv. NOS, ciklične spojine s stranskih verigami.

Vidia Glej gesli Karbidne trdine in Volfram. Beseda izvira iz nemščine: wie Diamant, kar pomeni kot diamant (s tem je mišljena trdota).

Vihanje Upogibanje ob robu, navznoter ali navzen:

LESENO KLAĐIVO **KLAĐIVO ZA KRIVLJENJE**

vijak, Llinearni pogon, Primež, Vreteno (kroglično navojno vreteno).
Vijačno merilo Priprava za merjenje zelo majhnih dolžin. Ločljivost vijačnega merila je praviloma 0,01 mm. Sin. drobnomer. Nepr. mikrometer.

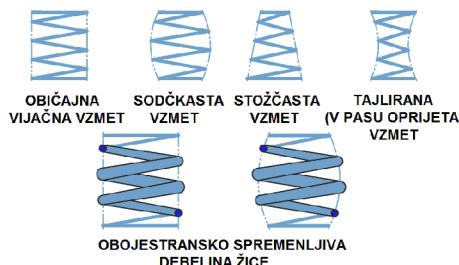
Vijač Orodje za privijanje in odvijanje vijakov. Nepr. izvijač, šraufenciger. Prim. Orodja za montažo vijačnih zvez.

Vijači imajo različne nastavke, ki jih izbiramo glede na obliko nastavka za orodje na glavi vijaka - glej geslo **Vijak**, nastavek za orodje.

Vijačna zveza Razstavljalna zveza strojnih delov, ki se uporablja predvsem za spajanje, tesnenje, napenjanje, merjenje in prenos gibanja. Osnovna elementa vijačne zveze sta **vijak** in **matica**, pogosto pa uporabljamo še dodatne elemente: podložke, vzmeti itd. Vrste vijačnih zvez:

- **nosične**: brez prednapetja ali s prednapetjem
- **prilagodne**, za centriranje spajanih delov; izvedene so brez prednapetja ali s prednapetjem; prilagodni vijaki dobro prenašajo tudi strižne obremenitve
- **gibalne**, ki spremiščajo krožno gibanje v premično in obratno: vijačne dvigalke, vijačna vretena obdelov strojev in primežev itd.; z njimi dosegamo velike osne sile pri malih obodenih silah
- **tesnilne**, za zapiranje vstopnih in izstopnih odprtin pri gonilih, drsnih ležijih, rezervoarjih itd.
- **nastavljive**, za nastavljanje naprav in regulacijo ventilov
- **merilne**, za merjenje dolžin, npr. vijačno merilo Prim. Matica, Vijak, Vijak - zavarovanje proti odvijanju.

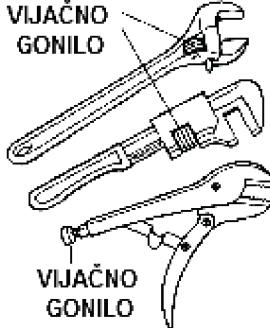
Vijačne vzmeti So v praksi najbolj razširjene vzmeti. V osebnih vozilih se uporabljajo kot tlačne vzmeti:

Vzmet **miniblok** je zvita v obliki dvojnega stožca (na zgornji risbi spodaj desno). Prednost takega načina zvijanja žice je v tem, da se pri vzmetenju vzmetni navoji ne morejo medsebojno dotikati, ker se navoji prilegajo drug v drugega. To omogoča **manjšo višino vzmeti** pri enako dolgi vzmetni poti.

Vijačnica Krivulja, ki nastane, če se ravnina pravokotnega trikotnika ovije okrog pokončnega valja. Podrobnejše - glej geslo **Navoj**.

Vijačno gonilo Gonilo, katerega gonilni del ima obliko vijačnice. Vrtilno gibanje lahko spreminja v krožno gibanje (npr. polžasto gonilo) ali pa v premično gibanje (npr. primež ipd.).

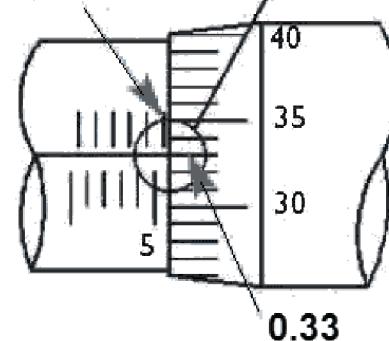

Prim. Mechanizem (vijačni mehanizem), Gibalni

IZMERJENO:

5.5

$$5.5 + 0.33 = 5.83$$

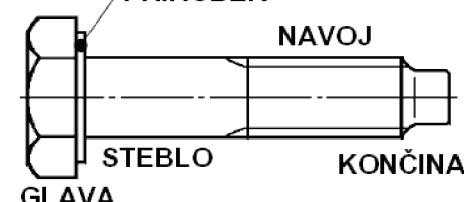

Prim. Pasameter.

Vijak Strojni element za razstavljalne trdne ali premične zvezze, ki ga v splošnem sestavlja:

- **glava**, ki je lahko na enem koncu ali v sredini
- valjasto **steblo brez navoja**
- valjasto **steblo z navojem** (glej geslo **Navoj**),
- **oddatki**: prirobek, končina itd.

PRIROBEK

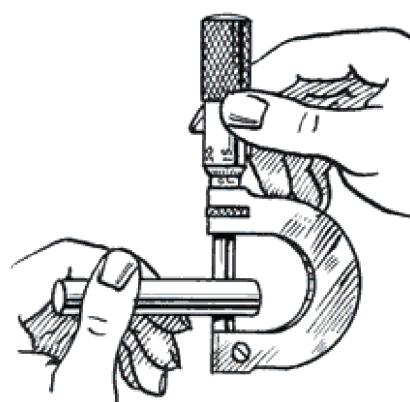

Zaradi obsežnosti je tema razdeljena še na gesla:

- **Risanje navojev in vijačnih zvez**
- **Vijak in matica - kakovosti izdelave**
- **Vijak - moment privijanja**
- **Vijak - označevanje**
- **Vijak - samozapornost**
- **Vijak - trdnostni preračun nosilnih zvez**
- **Vijak - trdnostni razredi**
- **Vijak - zavarovanje proti odvijanju**

Ladijski in letalski vijak - glej geslo **Propeler**.

VRSTE VIJAKOV po uporabi: **pritrdilni**, **prilagodni** (ima razširjeno steblo in obdelano na toleranco k6; namenjen je za centriranje, točno naleganje strojnih delov in za prenašanje strižne obremenitve), **gibalni** (vijaki za prenos gibanja - vreteno), **tesnilni**, **vijaki za nastavljanje**, **merilni**, **napenjalni**, **lesni**, **vijaki za pločevino** (samorezni, knipinci), kolesni vijaki itd.

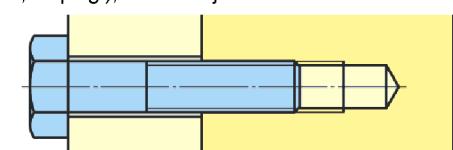
Način merjenja z vijačnim merilom (glej risbo):

- merjenec vstavimo med merni ploskvi
- najprej privijamo ragljico s hitrim pogonom, dokler se merilo ne prilega k merjencu - takrat slišimo, da ragljica preskoči
- če menimo, da je vijačno merilo potrebno še priviti, tedaj jto storimo s privijanjem bobniča - vendar pozor: bobnič **ne smemo prisiliti!**
- ko se merilo pravilno prilega merjencu, zategnemo zavoro in izvlecemo merjenec
- sedaj je vijačno merilo pripravljeno za razbiranje

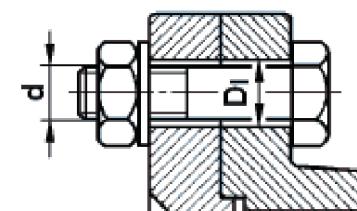
Kako določimo izmerjeno vrednost:

1. Na liniji odbiranja rezultata meritev najprej razberemo **cele milimetre** (razbrek milimetrov).
2. Na drugi strani linije odbiranja rezultata meritev razberemo še **polovične milimetre**.
3. Na bobniču razberemo **stotinke milimetra**.

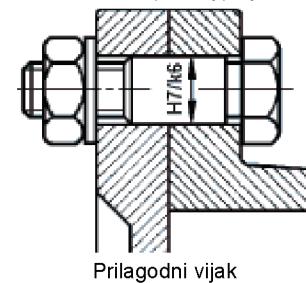
Izmerjena vrednost je nato **seštevek vseh treh razbirkov**: 1. + 2. + 3.

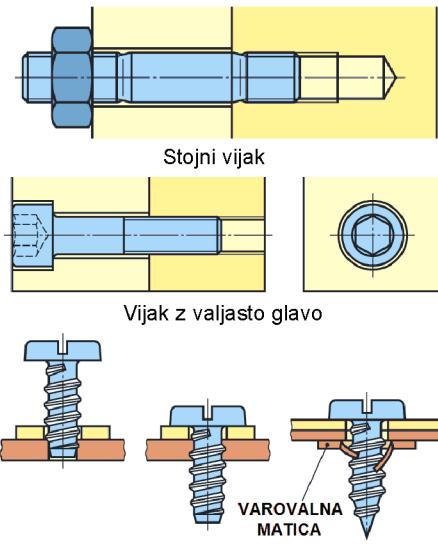
Pritrdilni vijak

Pritrilni (skoznji) vijak

Prilagodni vijak

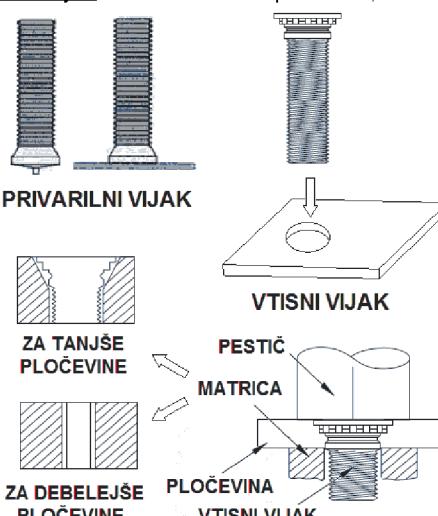
Temeljni vijak se uporablja za pritrditve strojnih sklopov na betonske temelje. Imajo steblo posebne oblike, ki preprečuje, da bi se vijak iztrgal iz betona.

Privarilni vijak je bradavičasto privaren na tanko pločevino. Je pogosto uporaben, še posebej na avtomobilskih karoserijah.

Vtisni vijak se vtisne na tanko ali debelejšo pločevino. Natakne se na izvrtno luknjo in nato preša.

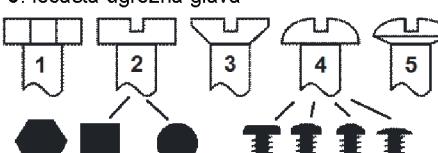
Vstavni vijak se vstavi npr. v plastiko.

Lesni vijaki so standardizirani po DIN 95, 96 in 97.

GLAVE VIJAKOV so standardizirane:

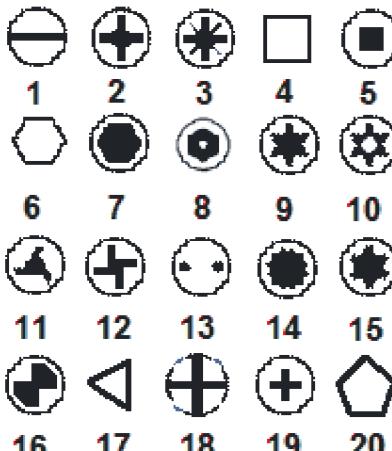
- 1: šestroba glava
- 2: štiriroba, valjasta ali stožasta glava: od številke 3 naprej so vse glave v tlisoru okrogle
- 3: ugrezna (vgreznjena) glava je uporabna v primerih, ko na površini niso zaželene izbokline
- 4: polokrogla ali lečasta glava ina več oblik - valj s posnetim zunanjim robom, valj z zaokroženim robom, okrogla glava in gobasta glava
- 5: lečasta ugrezna glava

Vijaki brez glave so:

- zatični vijak, ki je v bistvu zatič z navojem,
- stebelní vijak, ki ima v sredini steblo, na obeh straneh pa navojni čep; uvijamo ga v strojni del, v slepo izvrtino z navojem,
- stojni vijak je trajno uvit stebelní vijak.

Način privijanja in vrsta uporabljenega orodja sta odvisni od tistega dela vijaka, ki pride v stik z orodjem (vijačem, ključem itd.) - to je **NASTAVEK ZA ORODJE** (ang. screw drive, nem. Antriebsformen). Poglejmo nekatere vrste nastavkov:

- 1 **zareza**, prva oblika, orodje je ploščati vijač, prednost je enostavno orodje in cenenost
- 2 **križna zareza**, Phillips, križni vijač s 75° nagnjenimi robovi v smeri osi; delavca prisili v vretenje okoli središča vijaka, zato ne uniči zareze, vendar zahteva večji moment kot 1; standardne označke, velikosti PH1, PH2, PH3
- 3 **Pozidriv**, križni vijači so drugačni kot pri 2, imajo kot 45° kot v smeri osi; standardne označke, velikosti PZ1, PZ2, PZ3
- 4 **kvadrat**, orodje je ključ ali vijač
- 5 **Robertson**, notranji kvadrat; tako vijač kot tudi kvadratna luknja se zožata, kar omogoča lažje natikanje; standardne označke, velikosti 00, 0, 1, 2, 3
- 6 **šestkotnik**, orodje je ključ ali vijač, omogoča boljše delo od 4 na mestih, ki dovoljujejo le manjše zavrtitve
- 7 **notranji šestkotnik - inbus**, zahteva posebno obliko ključa, ang. Allen
- 8 **varnostni inbus**
- 9 **torx**, zagotavlja manjšo obrabo, nizke stične sile in prenos navora brez zdrsa; standardne označke, velikosti T8, T10, T15, T20, T25 in T30
- 10 **varnostni torx**
- 11 **trokrilni utor**, uporaba na elektronskih napravah
- 12 **štirikrilni torq**, za zvezne, občutljive na navor
- 13 **kačje oko**, spanner, preprečuje zamenjavo, načično zavijanje
- 14 **trojni notranji kvadrat**, za visoke navore
- 15 **polydrive**, za visoke navore in zanesljivost, npr. zavore
- 16 **one-way**, lahko ga obračamo le v eni smeri - na eni strani je oster rob, na drugi pa se ugreznina pologoma dviguje; uporaben npr. za tablice avtomobilov in kjer je odstranjevanje nepričerno
- 17 **trikotnik**, notranji ali zunanji, za preprečevanje dostopa do vsebine naprave, npr. igrače, elektro omare, vodovodni hidranti
- 18 **križ**, kot orodje se uporablja ploščati vijač: če se ena zareza uniči, se lahko uporablja druga
- 19 **Frearson**, vijači imajo v primerjavi s Philipsom bolj strmi in zaokrožen 75° kot, kar omogoča odvijanje tudi Philipsa
- 20 **Pentagon**, zahteva poseben vijač, primerna oblika za vodne rezervoarje, plinske naprave in elektriko

Krilati vijak ima krila na glavi in s tem omogoča ročni pogon.

Kadar so vijaki razporejeni **krožnosimetrično** (npr. vijaki za pritrjevanje koles), jih je potrebno **priviti enakomerno**, da delujejo kot eden. Če vijake pritegnemo neenakomerno, lahko bolj obremenjeni vijaki **popokajo**.

Nepr. **šrauf**. Prim. Navoj, Spajanje, Navojni zatič.

Vijak in matica - kakovosti izdelave

1. **Razred A** (fina kakovost izdelave): hrapavost vseh površin $R_a \leq 12,5 \mu\text{m}$, le bočne površine glave vijaka in matice $R_a \leq 50 \mu\text{m}$. Tolerance navojev vijakov: 4h, 3k, 3p, 4h; navoje matic: 5H, 4H. Uporaba: v finomehaniki in merilni tehniki.
2. **Razred B** (srednja kakovost izdelave, sin. svetli vijaki): predpisana je le hrapavost površin navoja, stebla ter naležnih površin vijakov in matic

$R_a \leq 12,5 \mu\text{m}$. Tolerance navojev vijakov: 6e, 6g, 6h; navoje matic: 6H, 6G. **Uporaba**: strojništvo, gradbeništvo.

3. **Razred C** (grobna kakovost izdelave): predpisana je le hrapavost površin navoja $R_a \leq 12,5 \mu\text{m}$. Tol. navojev vijakov: 8g; navoje matic: 7H. **Meh. lastnosti** (trdnost, žilavost, meja tečenja) **niso predpisane**. **Uporaba**: gradbeništvo, strojništvo.

Prim. Navojo - tolerance, Ujemni.

Vijak - moment privijanja Nikoli ni vseeno, s kakšnim momentom sile privijemo vijak.

Kaj se zgodi, če vijak pritegnemo **premočno**:

- lahko se **zlomi vijak** ali **podlaga**
  - lahko imamo **probleme pri odvijanju vijaka**
- Če pa vijak **premalo** pritegnemo:
- se lahko vijak sam od sebe odvije
  - zaradi slabega tesnenja lahko celotna naprava deluje nepravilno ali premalo učinkovito

Pravilen moment privijanja vedno **predpiše proizvajalec naprave**, npr.: proizvajalec motorja z notranjim zgorevanjem bo predpisal pravilni moment pritegovanja glave motorja. Vzdrževalci najde potrebne podatke **v delavnškem priročniku**.

Ne glede na to obstaja tudi **PREGLEDNICA** pripočenih (**približnih**) **momentov privijanja vijakov**. Momenti privijanja so **odvisni od velikosti vijaka** in od **trdnostnega razreda vijakov** [Nm]:

	4.6	5.8	8.8	10.9	12.9
M 4	1	2	3	4	5
M 5	2	5	6	8	10
M 6	4	6	10	14	17
M 8	10	16	25	34	40
M 10	20	33	48	68	81
M 12	34	56	84	118	142
M 14	52	86	132	186	226
M 16	81	135	206	289	348
M 18	108	181	284	397	475
M 20	162	255	402	569	677
M 22	208	343	539	765	912
M 24	265	451	696	981	1177
M 27	392	628	1030	1471	1765
M 30	539	883	1422	1961	2354

Zgornej tabele se seveda **ne smemo slepo držati**, saj je treba **upoštevati tudi podlago**. Primer: aluminijasta platiča zategujemo z drugačnim momentom sile kakor jeklena platiča.

Kolesni vijaki so ponavadi M12 ali M14, približni momenti privijanja pa so: **M12x1,25** 90-120 Nm, **M12x1,5** 100-150 Nm, **M14x1,5** 110-180 Nm in **M14x2,0** 200 Nm.

Namesto merske enote Nm v delavnicih pogosto uporablja besedo **"kila"** oz. **"kg"**, kar v žargonu pomeni 10 Nm. Izhaja iz nekdanje merske enote **kpm** - kilopond meter, skrajšano "kila". Torej, če mojster reče: "Zategni vijak z 20 kilami!", to pomeni 200 Nm.

Prim. Navor, Moment sile, Moment ključ.

Vijak - označevanje Zaporedje oznak:

Naziv vijak, matica, podložka itd.

Standard DIN, ISO, EN

Kvaliteta 4.6, 5.8, 6.8, 8.8, 10.9, 12.9

Dimenzija premer, korak in dolžina navoja

Površinska zaščita Fe - brez zaščite

Br - brunirano

A2F - belo cinkano

tTn - vroče cinkano

Primer oznake:

Vijak DIN 933 8.8 M12 x 2,5 x 50 A2F

Vijak - samozapornost

Ko privijemo vijak, nanj deluje:

- a) **Pritisik** na vijačnico, ki poskuša vijak odvijati.
- b) **Sila trenja**, ki sili vijak, da vztraja v svojem položaju.

pornosti navoja še ugodnejše, nastal je **standardni kot vzpona** v območju $\alpha = 3,6^\circ$ (M4) ... $1,8^\circ$ (M60).

Vijak - tolerance, ujemi Glej gesli Vijak in matica - kakovost izdelave in Navoji - tolerance, ujemi.

Vijak - trdnostni preračun nosilnih zvez

Za mehanske napetosti v vijaku velja enačba:

$$\sigma = \frac{F_V}{A} \leq \sigma_{\text{dop}}$$

Če poznamo obremenitev in dopustno napetost vijaka, lahko **določimo prerez** in iz tega **premer vijaka**, tako pri normalni kot pri prečni obremenitvi:

$$A \geq \frac{F_V}{\sigma_{\text{dop}}}$$

A ... izračunani prerez [mm^2], s pomočjo katerega določimo potrebno velikost vijaka - za vijke z metrskim navojem izbiramo med naslednjimi podatki:

M4 7,75 8,78 **M5** 12,69 14,2 **M6** 17,89 20,1

M8 32,84 36,6 **M10** 52,3 58,0 **M12** 76,25 84,3

M16 144,1 157 **M20** 225,2 245 **M24** 324,3 353

M30 519,0 561 **M36** 759,3 817 **M42** 1045 1121

M48 1377 1473 **M56** 1905 2030

Prva številka za oznako standarda vijaka je prerez jedra vijaka A_3 [mm^2]. Ki se izračuna iz premera jedra navoja d_3 [mm]. Izračunani prerez A bomo pri **dinamično** obremenjenih vijakih primerjali z A_3 .

Druga številka za oznako standarda vijaka je nosilni prerez stebla vijaka A_N [mm^2], ki se izračuna iz nosilnega premera navoja $d_N = (d_2 + d_3)/2$ [mm]. A bomo primerjali z A_N pri **statično** obremenjenih vijakih.

F_V ... največja osna obremenitev vijaka [N]

$F_V = F_D$ pri vijakih brez prednapetja

$F_V \approx 1,5 \cdot F_D$ pri statično osno obremenjenih in predpisano prednapetih vijakih

$F_V \approx 2,5 \cdot F_D$ pri dinamično osno obremenjenih prednapetih vijakih

$F_V \approx 8 \cdot F_S$ pri prečno obremenjenih prednapetih vijakih

F_D ... osna delovna obremenitev vijaka [N]

F_S ... prečna obremenitev vijaka [N]

σ_{dop} ... dopustna normalna napetost [N/mm^2], pri normalnih obremenitvah vstavimo σ_{ndop} :

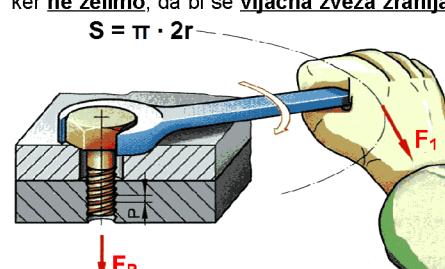
$\sigma_{\text{ndop}} = 0,8 \cdot R_e$ privjanje brez obremenitve

$\sigma_{\text{ndop}} = 0,7 \cdot R_e$ privjanje pod obremenitvijo pri prečnih obremenitvah pa vstavimo τ_{dop}

R_e ... najmanjša meja plastičnosti gradiva vijaka [N/mm^2], odvisna je od **trdnostnega razreda** vijaka, včasih uporabljamo tudi oznako $R_{p0,2}$

Prednapete vijačne zveze

Vijačne zveze praviloma **predobremenimo** zato, ker **ne želimo**, da bi se **vijačna zveza zrahlila**:

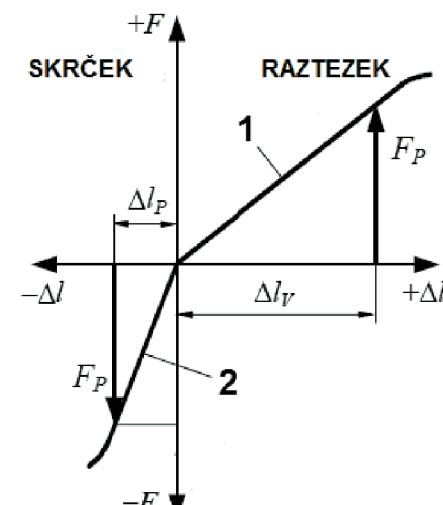

Sila F_1 povzroča moment, katerega posledica je natezna sila F_p - sila prednapetja.

Sčasoma vseeno lahko pride do **usedanja** vijačne zveze, predvsem zaradi izravnavanja neravnin na naležnih površnah. Zaradi usedanja se zmanjša sila prednapetja, vijačna zveza se zato zrahlja, to pa je seveda nezaželeno.

Zrahljanje vijačne zveze preprečimo z dovolj veliko montažno silo prednapetja F_p , vijačne zveze pa lahko še **dodatno varujemo proti odvijanju**, glej geslo Vijak - zavarovanje proti odvijanju.

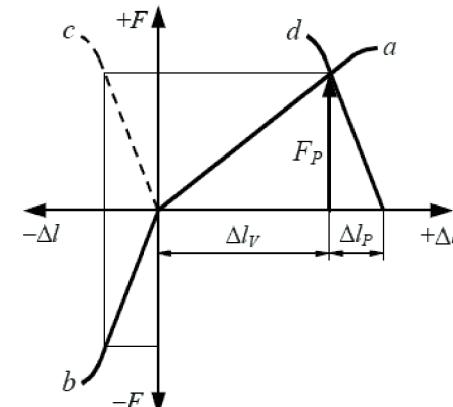
Deformacijski diagram neobremenjene prednapete vijačne zveze:

1 - karakteristika vijaka

2 - karakteristika podlage (spajanih delov)

Raztezek vijaka **nienak** posedanju podlage:

Δl - raztezek vijaka, Δl_P - skrček podlage

Vijak - trdnostni razredi V strojogradnji so vijaki **skoraj izključno** izdelani iz **jekel** različnih kvalitet. Vijke iz **barvnih kovin in umetnih snovi** se uporabljajo predvsem pri **nizko obremenjenih vijačnih zvezah** ali pri zvezah, kjer obstaja velika **nevarnost korozije**.

Trdnostni razredi jeklenih vijkov se označujejo s številkami, pri tem razlikujemo 10 razredov: 3.6 4.6 4.8 5.6 6.8 8.8 9.8 10.9 in 12.9. Vijke so izdelani iz konstrukcijskih jekel, od razreda 8.8 naprej so poboljšani in kaljeni, razred 12.9 pa je izdelan iz legiranega jekla.

Splošna oznaka **X.Y** pomeni naslednje:

$$X = \frac{R_m}{100}$$

R_m ... minimalna natezna trdnost [MPa oz. N/mm^2]

$$Y = 10 \cdot \frac{R_e}{R_m}$$

R_e ... minim. napetost tečenja [MPa oz. N/mm^2], lahko bi uporabili tudi oznako $R_{p0,2}$

Primer 1 - vijak s podatki:

$$R_m = 600 \text{ N/mm}^2 \text{ in } R_e = 480 \text{ N/mm}^2$$

ima oznako trdnostnega razreda 6.8

Kadar preverjamo **ustreznost** izbranega **trdnostnega razreda**, se poslužujemo obratnih formul:

$$R_m = 100 \cdot X \quad [\text{N/mm}^2]$$

$$R_e = R_m \cdot Y / 10 \quad [\text{N/mm}^2]$$

Primer 2 - pri vijaku z oznako trdnostnega razreda materiala 4.6 ugotovimo $X = 4$ in $Y = 6$, nato pa izračunamo $R_m = 400 \text{ N/mm}^2$ in $R_e = 240 \text{ N/mm}^2$.

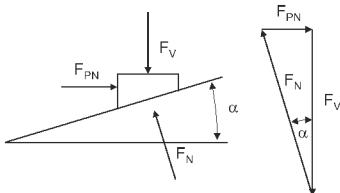
Če pa **določamo trdnostni razred vijke** na osnovi izračunane dopustne napetosti, obrnemo formule:

- najprej iz dopustne napetosti določimo R_e
- nato izberemo X in s tem določimo R_m
- nazadnje izračunamo še Y

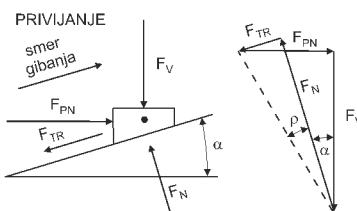
Primer 3 - izračunali smo, da je najmanjša dopustna normalna napetost enaka $\sigma_{\text{ndop}} = 250 \text{ N/mm}^2$. Privijali bomo brez obremenitve, zato velja

F_{PN} je sila privijanja / odvijanja vijaka, F_V je osna sila v vijaku, F_R pa je rezultanta normalne sile F_N in sile trenja med navoji F_{TR} .

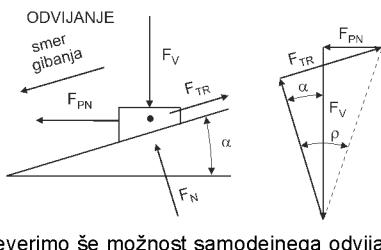
Če ne bi bilo trenja (idealno stanje), bi pri privijanju vijaka razmerje sil na navoju izgledalo tako:

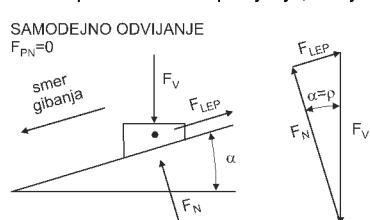
Privijanje ob upoštevanju trenja:

Razmerje sil pri odvijanju:

Preverimo še možnost samodejnega odvijanja vijaka! V tem primeru ni sile privijanja, torej $F_{PN}=0$:

Dokler vijak miruje, imamo silo lepenja F_{LEP} , ki jo poenostavljeno obračunamo kot drsn obremenitev:

$$F_{LEP} \approx F_{TR}$$

Vodoravno komponento sile trenja izrazimo tako:

$$F_{TRx} = (F_N \cdot \tan \rho) \cos \alpha$$

Nasproti vodoravni komponenti sile trenja deluje samo še vodoravna komponenta normalne sile:

$$F_{Nx} = F_N \sin \alpha.$$

Vijak bo vztrajal v zvezi le, če bo vodoravna komponenta trenja večja od vodoravne komponente normalne sile:

$$(F_N \cdot \tan \rho) \cos \alpha \geq F_N \sin \alpha$$

Rešitev zgornje neenakoč je pogoj, ki zagotavlja, da bo vijak sam od sebe vztrajal v zvezi (pogoj za samozapornost vijaka):

$$\alpha \leq \rho$$

α - kot vzpona navoja [$^\circ$]

ρ - torni kot [$^\circ$]

Koefficient trenja je znan **iz izkušenj** in je odvisen od stanja površin navojev vijaka in matice:

za **mazana** vretena in vijke: $\mu = 0,1$ do $0,2$

za **nemazana** vretena in vijke: $\mu = 0,2$

Praviloma izberemo najbolj neugoden $\mu = 0,1$. Ob upoštevanju povezav med μ in ρ (glej geslo Trenje) lahko izračunamo ρ in tudi **maksimalni nagibni kot vzpona vijaka** (kot vijačnice) $\alpha_{\text{max}} = 5^\circ 42'$.

Za metrske navoje s trikotnim profilom pod kotom 60° so razmere za doseganje samoza-

$$\sigma_{ndop} = 0,8 \cdot R_e \text{ in } R_e = 1,25 \cdot \sigma_{ndop} = 312,5 \text{ N/mm}^2$$

Predpostavimo $X=4$ in torej $R_m = 400 \text{ N/mm}^2$

Izračunamo $Y = 7,8$ in ga zaokrožimo na 8

Rezultat: izberemo trdnostni razred vijaka 4.8

Posemeznemu trdnostnemu razredu vijaka ustrezajo tudi ustrezeni [trdnostni razredi matic](#), ki je enak številki X. Primer: Trdnostnemu razredu vijaka 4.6 ustreza matica s trdnostnim razredom 4.

Vijak - zavarovanje proti odvijanju Standardni navoji

vijačnih zvez [so](#) praviloma [samozaporni](#). Pri mirujoči obremenitvi je zato trenje med navojem matic in vijaka dovolj veliko, da se zveza ne more zrahljati in odviti.

Klub temu se lahko zaradi [dodatnih obremenitev](#), [tresljajev](#) in podobnih motenj pojavi [dinamične obremenitve](#), matica popusti in se odvije.

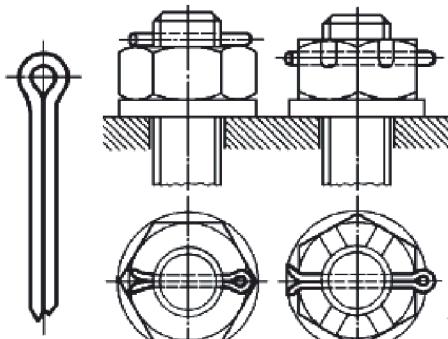
O varovanju vijačnih zvez proti odvijanju je potrebno razmišljati predvsem v primerih:

- ko se [konstrukcija GIBLJE](#) (vozila, žerjavji), kar povzroča neugodne dinamične obremenitve
- kadar pričakujemo [dodate dinamične obremenitve](#)
- pri vijačnih zvezah [z ohlapnim ujemom](#) je verjetnost odvijanja seveda večja (glej geslo Navoji - standardizacija)

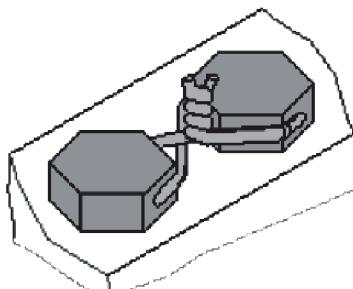
Zrahljanje zvez preprečimo [z varovalnimi elementi](#), poznamo [3 načine varovanja](#) proti odviju:

1. Mehanična varovanja, ki preprečuje odvijanje matic:

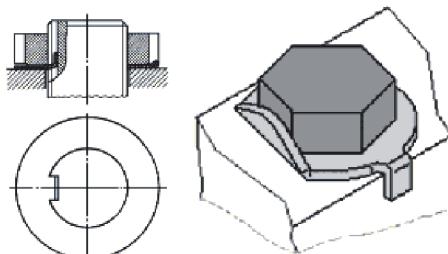
- [običajna ali kronska matica z razcepko](#)

- zavarovanje z žico

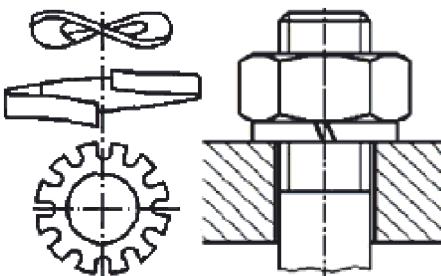

- posebej oblikovana [varovalna podložka](#) z enim privihom (steblo vijaka ima utor) ali z dvema privihoma (desno)

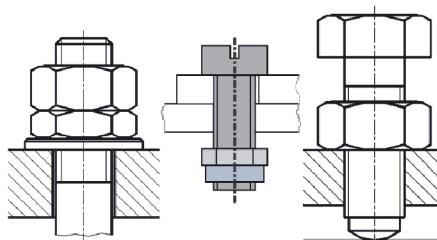

2. Torna varovanja, ki povečujejo tlak med navojem vijaka in matice:

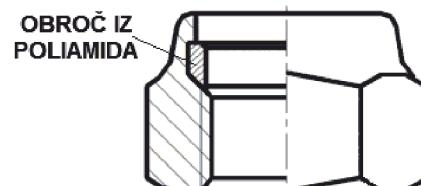
- [vzmetna ali nazobčana podložka](#)

- varovanje [z dvema maticama](#) (uporaba varnostne matic - tako lahko zavarujemo tudi neobremenjene vijačne zvezze) ali [s protimatično](#) (matico zategujemo v smeri odvijanja)

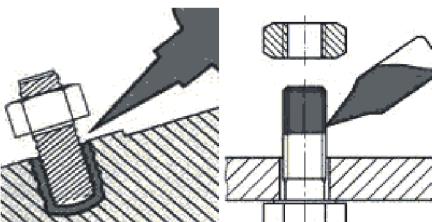
- samovarovalna matica s plastičnim vložkom

- seveda je možnosti še veliko

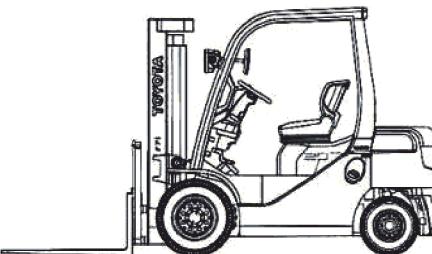
3. Varovanje s kemičnimi sredstvi

(načelo šibkega lepljenja): [anaeroba lepila](#) (delovati začnejo v brezračnem prostoru), [lepilje obloge](#) in [lepilji trakovi](#):

Vilica Priprava iz ročaja in rogljev (štrlečih delov, podaljškov), ki je namenjena za nabadanje (jedilno orodje), držanje - dvigovanje (viličar) ali vodenje (prečno vodilo pri obesah avtomobila - roka, glej geslo Roka).

Viličar Transportno sredstvo za dviganje in prenašanje bremen z vilicami. Prim. Transport.

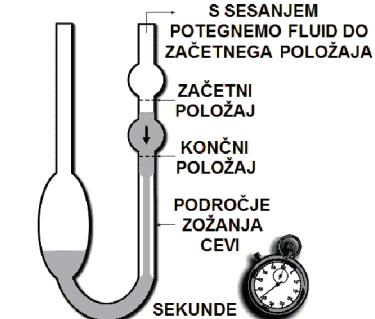
Viličast priključek Glej Konektor.

Vinkel Nepravilen izraz, popačenka iz nemščine (der Winkel), kar pomeni kotnik.

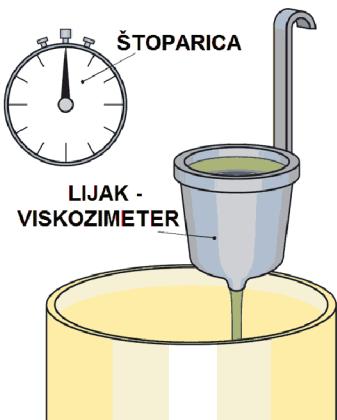
Virtualen Navidezen, pa vendarle možen (takšen, kot v resnicah). Ang. virtual: resničen, stvaren.

Viskoza Regenerirano celulozno vlakno, umetna svila. Izdeluje se iz vrste različnih rastlin (soja, bambus, sladkorni trs itd.), ki se jim dodajajo kemikalije (NaOH , CS_2 , H_2SO_4).

Viskozimeter Naprava za merjenje viskoznosti po Ostwaldu:

Za avtolake se najpogosteje uporablja merjenje viskoznosti z lijakom, po DIN 53211:

Ljak s 100 cm^3 prostornine ima na spodnjem koncu 4 mm veliko izstopno odprtino. Med merjenjem viskoznosti iztočno odprtino zapremo s prstom in lijak do roba napolnimo z lakom. Potem odmaknemo prst in s stoparico merimo čas praznjenja, dokler se ne začnejo tvoriti kapljice. Merjenje mora potekati pri temperaturi laka 20°C , ker se podatki o viskoznosti navajajo za to temperaturo. V praksi se čaša potopi v lak in hitro potegne iz njega, s stoparico pa se izmeri čas iztekanja.

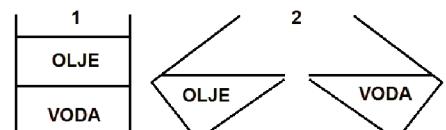
Proizvajalci navajajo podatek za viskoznost zraven simbola ustreznega piktograma, glej geslo Piktogrami za ličarska gradiva, številka piktograma 9. Primer za navajanje viskoznosti:

- 16 s.....18 s/DIN 4mm/ 20°C ali
- 37 s.....45 s/ISO 4mm/ 20°C

Namesto DIN je danes veljaven ISO postopek z nekaj drugačnimi lijaki. Merilni rezultati DIN in ISO niso enaki, čeprav so enaki premeri izstopnih odprtin. Proizvajalci lakov zato v tehničnih opomnikih navajajo največkrat oba podatka, ISO in DIN.

Viskoznost - definicija Odpornost tekočine proti pretakanju, notranje trenje tekočin. Tekočina z višjo viskoznostjo se [težje pretaka](#). Sin. tekočnost, pretočnost, židkost.

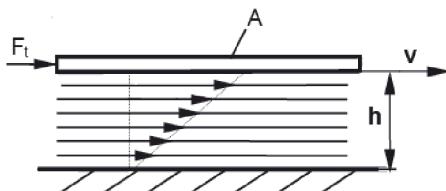
Razliko viskoznost - gostota najlažje pojasnimo s poskusom - primerjamo vodo in olje:

Primer 1 - če vodo in olje vlijemo v isti kozarec, tedaj olje plava na vodi. Olje ima torej [manjšo gostoto](#) kakor voda.

Primer 2 - olje počasneje odteka iz kozarca kakor voda. Torej [ima olje večjo viskoznost](#) kakor voda.

Viskoznost - merske enote Predpostavimo, da sta dve trdni telesi z vzporednima ravnninama medsebojno ločeni s plastjo tekočine debeline h . Na ploskev A delujemo s silo F_t :

Definicija dinamične viskoznosti izhaja iz enačbe:

$$\tau = \frac{F_t}{A} = \eta \cdot \frac{v}{h}$$

τ ... stržna napetost [N/mm²]

v ... hitrost tekočine [m/s] na razdalji h [m] od mirujoče površine,

A ... površina [m²]

η ... dinamična viskoznost [Pa·s]

Ulomku v/h pravimo tudi **stržna hitrost**, merska enota [s⁻¹].

Izračunamo še kinematično viskoznost:

$$v = \frac{\eta}{\rho}$$

Merska enota za **dinamično viskoznost** η je Pa·s, stara enota je **centipoaz** (1 cP = 10⁻³ Pa·s).

Merska enota za **kinematično viskoznost** v je 1 m²/s. Pogosto se uporablja tudi enota 1 mm²/s, ki je obenem tudi enaka stari enoti 1 cSt (centistoks).

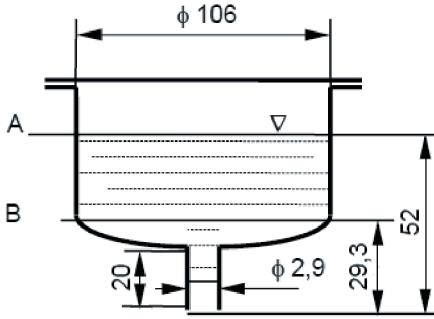
Orientacijske vrednosti kinematičnih viskoznosti nekaterih fluidov pri 20°C v [mm²/s]: zrak **15,7**; voda **1,01**; olje za mazanje **15,0**;

Indeks viskoznosti (IV) je empirično in brezdimenzijsko število, ki izraža odvisnost viskoznosti od temperature. Izračuna se na osnovi:

- merjenja kinematične viskoznosti pri 40 in 100°
- uporabe posebnih tabel

Vsišja vrednost IV pomeni **manjšo odvisnost viskoznosti od temperature in obratno**. Izhodiščno olje ima indeks 100. Večgradacijska in sintetična olja imajo IV~150, večina mineralnih olj pa okoli 100.

Englerjeve stopinje [°E] so definirane kot razmerje med časom iztekanja 200 mL olja pri neki temperaturi T (običajno T = 20°C) in časom iztekanja 200 mL destilirane vode iz predpisane posode. 1°E pomeni enako viskoznost kot pri vodi. Primer: redko mineralno olje z 2-5°E pri T = 20°C je primerno za naoljevanje v pnevmatičnem omrežju.

Gradacija viskoznosti SAE:

1. Oznaka **s črko W** (Winter) predpisuje:

- največjo dinamično viskoznost [mPa·s] pri nizkih temperaturah
- temperaturo [°C], pri kateri viskoznost ne presega 60 Pa·s (mejna temperatura črpanja)
- najmanjšo kinematično viskoznost [mm²/s] pri 100°C

2. Oznaka **brez črke W** pa predpisuje:

- najmanjšo kinematično viskoznost [mm²/s] oz. cSt] pri 100°C
- HTHS viskoznost pri 150°C

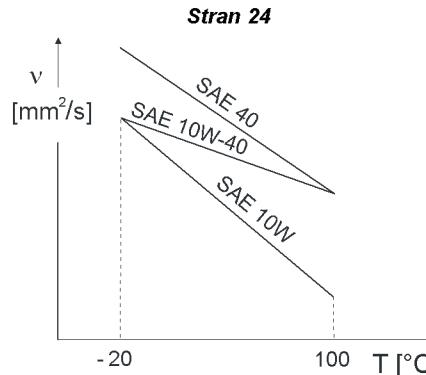
SAE 10W pomeni:

največ 7.000 mPa·s pri -25°C, mejna temperatura črpanja je -30°C, najmanj 4,1 mm²/s pri 100°C, SAE 40 pa pomeni:

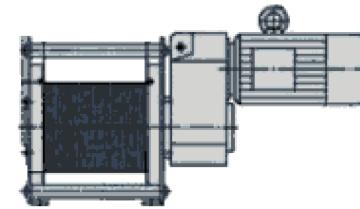
najmanj 12,5 mm²/s pri 100°C, pri HTHS pa najmanj 2,9 mm²/s

S povečanjem temperature viskoznost olja postopoma pada. **Gradacija je celotna krivulja**: odvisnost viskoznosti od temperature.

Na spodnjem diagramu vidimo dve **monogradni** olji - SAE 40 in SAE 10W:

Elektrovitel:

Vitkost Glej Uklon.

Vitraž Glej Steklo.

Vitoplast Izolacijski material, narejen iz steklenih nitk in epoksidne smole, kratica FR4. Je zeleni barve, bolj ali manj prozoren. Uporablja se kot podlaga (plošče) za tiskana vezja. Ima odlične mehanske karakteristike in je odporen na površano temperaturo. Sin. steklolit. Prim. Pertinaks.

Vizualne preiskave zvarov Neporušna preiskava zvara, ki izkoršča elektromagnetno valovanje svetlobe v **vidnem področju**. Glavni senzor pri takšnih preiskavah je človeško oko.

VK diagram Glej Veitchev diagram.

Vklapno število V pnevmatičnem sistemu: število vklapov kompresorja na uro, merska enota [1/h], običajno znaša od 10 do 20 vklapov na uro. Večje kot je vklapno število, manjšo tlačno posodo potrebujemo. Prim. Tlačna posoda.

Vlačilec Vozilo za vleko prikolic oz. vozil brez lastnega pogona. Prim. Transport. Nepr. Šleper.

Vlagomer Merilnik vlažnosti: **higrometer** ali **psihrometer**. Prim. Vlažnost.

Vlaknasta struktura Struktura, ki **nastane** pri preoblikovanju **zaradi plastične deformacije** materiala. **Zrna se** zaradi plastične deformacije **raztegnejo** v smeri preoblikovanja. Ugodna vlaknasta struktura ima nedvomno najboljše mehanske lastnosti, npr. kovana kolenasta gred je kvalitetnejša od ulite ali stružene. Prim. Deformacija kovin.

Vlaknena plošča Glej MDF, HDF.

Vlakno Podolgovat, tanek delec snovi kot sestavina prediva, nit, tkanine, rastline, živalskega, človeškega telesa ali materiala z vlaknasto strukturo. Prim. Deformacija kovin.

VLAN Navidezno omrežje, ang. Virtual Local Area Networks.

Vlažnost Vsebina vlage v zraku:

$$x = m_v/m_z \quad [\text{kg/kg}]$$

x ... vlažnost zraka [kg/kg]

m_v ... masa vodne pare [kg]

m_z ... masa suhega zraka [kg]

Spomnimo se še na **Daltonov zakon**:

$$p = p_z + p'$$

p ... skupni tlak vlažnega zraka [kPa]

p_z ... delni tlak suhega zraka [kPa]

p' ... delni tlak vodne pare [kPa]

Relativna vlažnost ϕ [%] je razmerje:

$$\phi = p'/p_s \quad [\text{brez dimenzij ali v \%}]$$

p_s ... nasičeni parni tlak, točka rosišča [kPa]

V Sloveniji se ϕ giblje nekje **med 65 in 90%**.

Če upoštevamo še plinsko enačbo in podatke za zrak kot mešanico 80% N₂ in 20% O₂, dobimo:

$$x = 0,622 \cdot p'/(p - p')$$

in $x_s = 0,622 \cdot p_s/(p - p_s)$

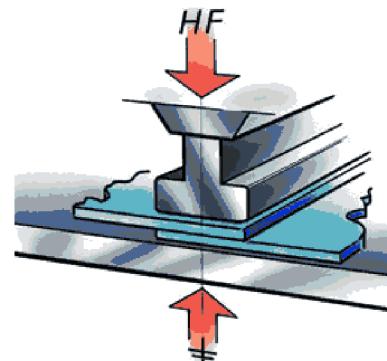
x_s ... vlažnost zraka v točki rosišča [kg/kg]

Vlažnost zraka merimo s **higrometri** in **psihrometri**.

Prim. Mollierov diagram.

Vlečenje Postopek plastičnega preoblikovanja, pri katerem obdelujemo material tako, da ga **hladnegra potegnemo skozi** eno ali več odprtin, imenovanih vlečne matrice oz. **voltice**. Vrste vlečenja:

1. **Vlečenje PROFILOV** (žic, palic, profilov in cevi):

Običajno varimo s frekvenco 27,12 MHz in z valovno dolžino 11 m. Varimo le **termoplaste** (PVC in PA), ki kažejo dielektrične izgube tan δ > 0,01. PE, PP in PS ne moremo variti zaradi prenizkih vrednosti za tan δ (pod 0,01).

Razl. varjenje z ultrazvokom.

Visokotlačne cevi Običajno so s tem izrazom mišljene hidravlične cevi. Razdelimo jih na 2 nivoja:

- visokotlačne cevi do 200 bar
- visokotlačne cevi do 700 bar

Prim. Hidravlični vodi.

Visokotlačne cevi pri dizelskih motorjih z notranjim zgorevanjem povezujejo visokotlačno tlačilko s šobo v zgorevalnem prostoru - vzdržijo tudi tlake 2000 bar in več!

Visokotlačne črpalke Črpalke s črpalno višino nad 50 m. Prim. Črpalke.

Višinomer Glej Altimeter.

Višinski zarisovalnik Pokončni ali vzporedni črtalnik, glej geslo Zarisovanje.

Višinski merilo Del vzporednega črtalnika, glej geslo Zarisovanje.

Vitallium Glej Molibden.

Vitel Ročna ali motorna priprava, s katero se kaj **navija**, vleče oz. dviguje. Sestavni deli: pogon z zavoro, eno- ali večstopenjsko zobjniško gonilo z bobnom in ogrodje. Prim. Transport (dvigala).

škodljivih hlapov. Direktive se razlikujejo po državah, Europa pa seveda ima skupno direktivo.

Vod

1. Vodnik in drugi sestavni deli za prenos električne energije ali telekomunikacijskih signalov.

Prim. Označevanje vodov, Obremenljivost električnih vodnikov - glej geslo Električni tok.

2. Cev in drugi sestavni deli za prevajanje tekočin, plinov (pnevmatični, hidravlični vod). V tem primeru ločimo delovne vode (polna črta, za aktiviranje delovnih komponent, npr. valjev) in krmilne vode (črtkana črta, za krmiljenje, npr. potnih, dvotlačnih in izmeničnih nepovratnih ventilov).

Podrobnejše glej Cevi za pnevmatično omrežje.

Simboli: glej geslo Vodnik.

Vodik Element s simbolom H, vrstno število 1. Najbolj razširjen element v vesolju, na Zemlji pa šele na devetem mestu.

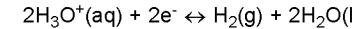
Fizikalne lastnosti: plin brez barve, vonja in okusa, sestavljajo ga dvoatomne molekule H_2 , gostota 0,09 g/dm³, vredlo -252,87°C.

Kemijske lastnosti: molekularni vodik H₂ ni zelo reaktiv, atomarni H (ki nastane npr. pri visoki temperaturi) pa je bistveno reaktivnejši.

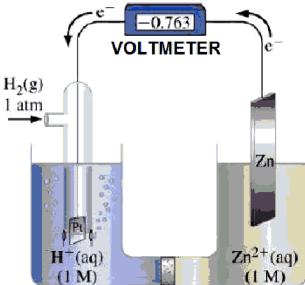
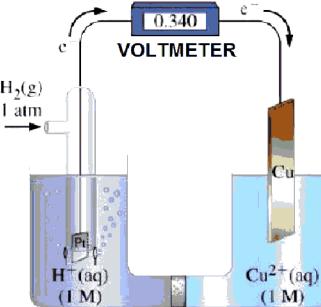
Uporaba: za sintezo amonijaka, za avtogeno varjenje in rezanje, kot gorivo za raketne motorje. Vse več je poskusov za uporabo vodika kot goriva v motorjih.

Vodikov peroksid H_2O_2 je močan oksidant in se veliko uporablja za beljenje usnja, tudi kot oksidacijsko sredstvo v gorivih za raketne motorje.

Vodikov polčlen Po dogovoru osnova za merjenje standardnih električnih potencialov elektrod iz različnih materialov po redoks vrsti. Električni potencial vodikovega polčlena znaša $E^\circ = 0$ V:

Vodikov polčlen je platinasta ploščica, ki je potopljena v raztopino kisline s koncentracijo oksonijevih ionov 1 mol/L in jo obliva vodik pri tlaku 101,3 kPa. Polčlene iz ostalih materialov (npr. Zn, Cu itd.) nato povežemo z vodikovim polčlenom v galvanski člen in izmerimo dobljeno napetost, ki lahko kaže v + (Cu) ali v - (Zn):

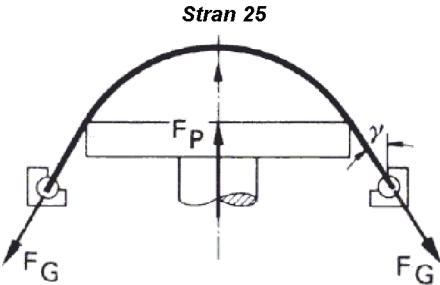
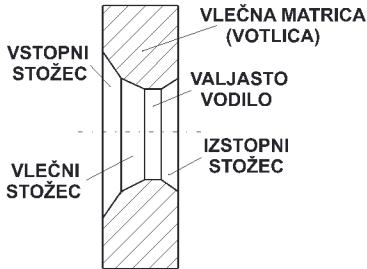

Izmerjene rezultate za različne materiale zabeležimo in na ta način dobimo redoks vrsto - glej istoimensko geslo.

Vodikova vez Elektrostaticičen privlek med elektropozitivnim vodikovim atomom in neveznimi elektronskimi pari elektronegativnega atoma (F, O, N). V anorganskih spojinah jo najdemo pri vodi, amoniaku in vodikovem fluoridu. V organskih spojinah je prisotna predvsem pri mnogih kisikovih in dušikovih spojinah.

Posledica vodikove vezi so visoka vredlo in večja topnost teh spojin v vodi.

Vodila za premočrtno gibanje Značilni elementi obdelovalnih strojev, od katerih je odvisna kvaliteta stroja. Pri veliko mehatronskih sistemih je zah-

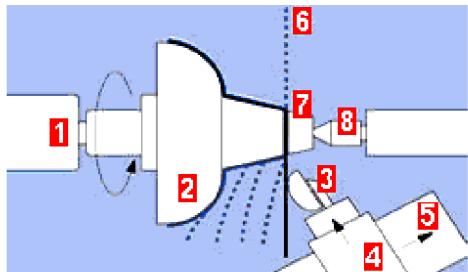

2. Vlečenje pločevine V VOTLA TELESU:

a **Globoki vlek**: postopek preoblikovanja ravnih ploščatih surovcev (rondel, platin) v poljubno oblikovanata, na eni strani odprtta votla telesa (posode, lonci, karoserijski izdelki itd.). Glej gesla **Globoki vlek**, **Hidromehanični globoki vlek**, **IHU** ter risbo orodja pod geslom **Matrica**.

b **Vlečenje s tanjšanjem stene**: tehnologija, izdelave votlih teles, ki morajo imeti dno debelejše od sten. Postopek je podoben globokemu vleku, le da pločevino vlečemo še skozi dodatne vlečne (stanjevalne) obroče, ki stanjo debelinu stene vlečenca.

c **Potisno oblikovanje**, oblikovanje stiskanje oziroma **vlečenje čez formo**: rondelo vpneemo na stroj, podoben stružnici. Nato s posebnim trnom ali kolutom potiskamo pločevino proti šablioni, dokler ne dobi njene oblike. Postopek je primeren za manjše serije in za oblike, ki se z globokim vlekom sploh ne dajo izdelati.

1 - PRITRDITEV NA STROJ

2 - MATRICA

3 - PRITISNI VALJ

4 - PREČNI POMIK PODPORE

5 - VZDOLŽNI POMIK PODPORE

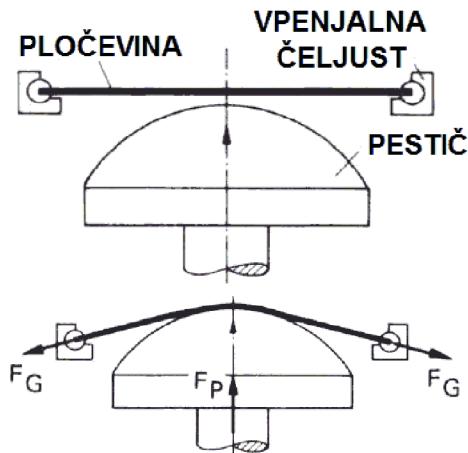
6 - POLOŽAJ RONDELE

7 - VPENJALO

8 - CENTRIRNA KONICA

d **Vlečno oblikovanje** (vlek z raztezanjem) se uporablja predvsem pri izdelavi večjih karoserijskih delov in pri manjših serijah.

Pločevino vpneemo v posebne čeljusti, ki najprej napnejo pločevino do plastičnega območja. Nato hidravlično krmiljen pestič pritisnemo v pločevino, obenem pa se vpenjalne čeljusti prilagodijo - usmerijo se tako, da se pločevina čim bolj prilagodi površini pestiča. Na ta način se plastično preoblikovana pločevina pravilno "uleže" na površino pestiča in prevzame njevo obliko:

Vlečna matrica Glej Votlica.

Vlečni drog Drog, ki pri frezalnih strojih povezuje orodje in pinolo (preko stročnice ali vpenjalnega trna). Privijanje: zunanj ali notr. navoj. Slika: geslo Odrezavanje - vpenjanje in nastavljanje orodja.

Vlečni trn Glej Pestič.

Vlečno brušenje Glej Honanje.

Vlečno kladivo Glej Drsno kladivo.

Vlečno oblikovanje Glej pojasnilo pod geslom Vlečenje.

Vlečno vozilo Motorno vozilo, ki je namenjeno in opremljeno samo za vleko polpriklonnikov, prikelic ali orodij.

Vlek z raztezanjem Glej pojasnilo pod geslom Vlečenje.

VLF Zelo dolgi valovi, glej Radijski valovi.

Vmesni ujem Glej Prehodni ujem.

Vmesnik **Prikluček**, ki omogoča izmenjavo podatkov med računalniškimi enotami, npr. med sistemsko enoto in tiskalnikom. Ločimo:

a) **Zaporedni** (serijski) vmesniki, ki pošiljajo bite enega za drugim, zaporedno. Prejemnik združi določeno število bitov v znak (byte). Najbolj pogosta standardizirana serijska vmesnika sta V 24 in RS 232.

b) **Vzpostredni** (paralelni) vmesniki pošiljajo bite po več vodih hkrati in so zato hitrejši. Standardizirana paralelna vmesnica sta Centronics in SCSI (Small Computer Systems Interface).

Sin. interface, port (serial, parallel), prim. Konektor. Razl.: Računalniško vodilo (ki povezuje komponente, ne enote).

Programski vmesnik (application programming interface API) pa je komplet programske opreme (baze podatkov, knjižnice, protokoli, računalniški programi itd.), ki ima namen poenostaviti neko uporabo. API se uporablja ob vsakem napredku tehnologije, ko je potrebno star sistem povezati z novejšim. Npr. HTML editor.

VN Glej Električno omrežje.

Vnetišče Temperatura, pri kateri se določena snov vname, prične zgorevati s plamenom. Razl. Plamenišče.

VOC Kratka s področja lakiranja in lakov, ki pomeni **hlapna organska spojina** (slovensko HOS), ang. volatile organic compounds. Nekatere snovi, ki so označene s kratico VOC, so:

- **nevarne za človekovo zdravje** (učinki so predvsem dolgoročni, le v manjši meri so akutni) ali škodljive za okolje.

Primer: bencin, toluen, ksilen, stiren, terpentin, formaldehid izhlapevajo iz barve že pri -19°C.

VOC vrednost podaja delež hlapljivih sestavin (brez vode) v laku v gramih na liter laka [g/l]. Čim večja je vrednost VOC, toliko bolj nevaren je lak. Na pločevinkah z laki opazimo tudi oznake low VOC, VOC free ipd. - s tem **proizvajalcu opozarjava na izpolnjevanje** zakonskih **predpisov** in da pri sušenju ni potreben dodatno prezračevanje.

Z zakonskimi predpisi (direktvami) pa se omejuje:

- vsebnost VOC v uporabljenih tekočinah
- delež hlapljivih sestavin na delovnem mestu.

Za varno delo torej ni dovolj le uporaba pravega laka, temveč tudi uporaba **ustreznega delovnega okolja** (ustrezne lakirne kabine, pravilne brizgalne pištole itd.), ki zagotavlja, da se ne razvija preveč

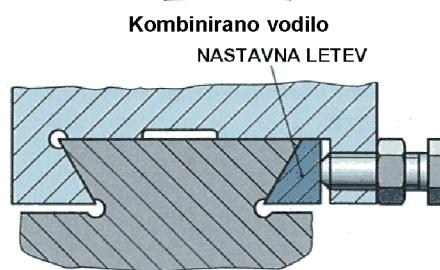
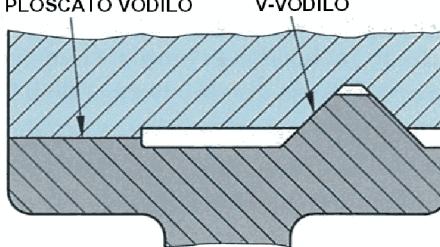
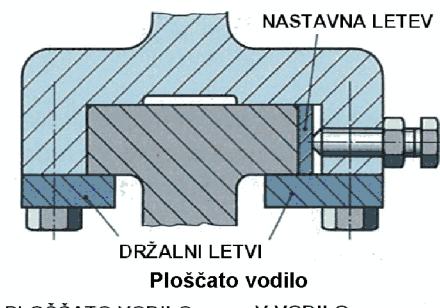
tevano, da se delni sistemi premočrtno gibajo v ozko določenih mejah in z visoko natančnostjo. Za vzdrževanje vodil je potrebno poznavanje geometričnih toleranc, ustreznega načina kontrole, mazanja in natančnih obdelovalnih postopkov.

Prim. Strganje. Del.:

a) **DRSNA vodila** so sestavljena iz **DRSNIKA** (gibajoči del) in **PODSTAVKA** (del, po katerem se giblje drsnik). V osnovi so drsna vodila:

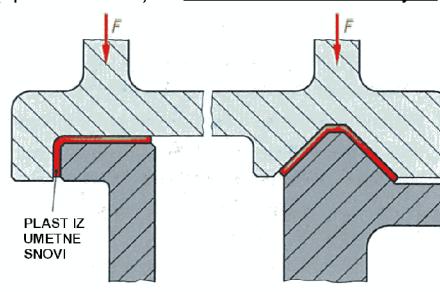
- **valjasta** (okrogla), ki jih pogosto imenujemo tudi **pinole**
- **prizmatična** (trikotna, V-vodila),
- **ploščata** in
- **klinasta**.

Te osnovne oblike redkodaj uporabljamo samostojno. Večinoma jih med seboj kombiniramo:

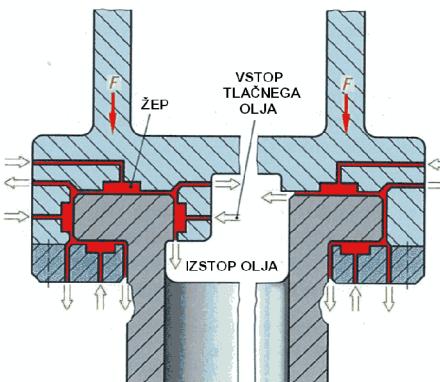

Vodilo v obliku lastovičjega repa

Trenje zmanjšujemo z oblogami iz umetnih snovi (npr. s teflonom) ali s hidrostatičnim mazanjem:

Obložene vodilne tirnice

Hidrostatično mazanje

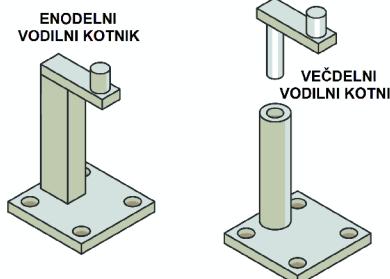
Hidrostatična vodila se uporabljajo tam, kjer želimo imeti gibanje drsnika brez trenja in s tem brez obrabe. V drsnik so vgrajeni bazeni, v

katere dovaja črpalka olje pod velikim tlakom, da se drsnik dvigne in olje izteka. Ker je med drsnikom in podstavkom vedno olje, ni kovinskega dotika in nobene obrabe.

S hidrostatičnimi vodili je mogoče doseči izredno natančno pozicioniranje, tudi togot vodil je velika. Zaradi visoke cene pa se v praksi redko uporablja.

b) **KOTALNA vodila**, ki za premočrtno gibanje uporabljajo kot kotalne elemente **kroglice** (pri manjših obremenitvah), **iglice** (pri večjih obremenitvah) itd.

Vodilni kotnik Višinsko nastavljivo ravnilo, s pomočjo katerega se ugotavlja poškodbe karoserije. Montira se na ravnalno mizo in vodi k točno določeni merilni točki karoserije. Ločimo enodelne in večdelne vodilne kotnike.

Enodelni vodilni kotniki prevzamejo težo vozila in tudi sile med ravnjanjem karoserije. Med ravnjanjem in varjenjem lahko ostanejo montirani in omogočajo stalno kontrolno mer. Že izravnane karoserijske dele fiksirajo in med ravnjanjem drugih delov preprečujejo njihov premik. Na novo vstavljeni in zvarjene dele karoserije držijo varno v njihovi legi. Za vsako vozilo potrebujemo poseben stavek vodilnih kotnikov.

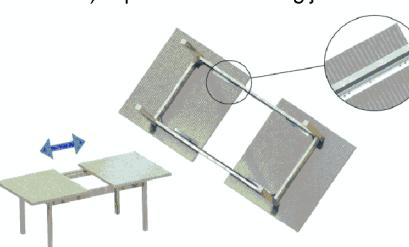
Večdelni vodilni kotniki so sestavljeni iz:

- **osnovnih enot**, ki so privite na ravnalno mizo in so za vse tipe avtomobilov enake;
  - **konic**, ki so različne za posamezne tipe vozil in so nataknjene na osnovno enoto z zatiči.
- Sin. ravnalni kotnik.

Vodilo

1. Del naprave, stroja, orodja, po katerem se kaj premika, drsi v določeni smeri. Npr. ~ za vrv. Glej Vodila za premočrtno gibanje.

2. Priprava za vodenje (premo, v krogu ali v krivulji), krmilo (npr. pri biciklu). Tudi priprava, ki daje nekemu drugemu sestavnemu delu zeleno smer (npr. roka - spodnje prečno vodilo pri obsehah vozila). Npr. vodilo za raztegljivo mizo:

2. V računalništvu je povezava za prenos podatkov. Glej Računalniško vodilo.

Vodna osnova Besedna zvezka, ki jo uporabljamo predvsem pri barvah in lakah. Pomeni, da je osnovno topilo voda - takšni premazi (barve, laki itd.) se topijo v vodi, ne topijo pa se v organskih topilih. Nasprotno: nitrocelulozna osnova.

Premaze na vodni osnovi topimo z vodo (barve v avtoličarstvu topimo z destilirano vodo), tudi redčilo je voda, tudi čistilna sredstva so lahko na vodni osnovi. Prim. Osnova.

Vendar: premaze na vodni osnovi ne smemo čistiti z vodo, ker jih bomo razmazali!!! Čistimo jih z organskimi čistili, npr. s čistili na nitro osnovi, s silikonskimi čistili itd.

Vodna tehnica Priprava, s katero preverimo vodoravnost ali navpičnost dane površine. Npr.: prozorna cev, napolnjena z vodo. Prim. Hidrostatični tlak, Ravnalo. Razl. libela.

VODNA TEHTNICA

Vodni kamen Kalcijev karbonat CaCO_3 , ki se izloča pri segrevanju trde vode. Prim. Kotlovec.

Vodni lak Lak, ki ga lahko mešamo (redčimo) z vodo, ki predstavlja tudi največji delež topila: pri prozornem laku je delež vode do 80%, organskega topila pa je približno 10%. Pri polnilu in bazičnem laku se organsko topilo nadomesti z vodo. Vezivo v vodnem laku je umetna smola.

Po nanosu laka na površino karoserije voda in organsko topilo v sušilnih napravah popolnoma izhlapita. Nastane tesna plast laka, odporna proti vodi in kemikalijam. Ko je vodni lak strjen, ga je veliko teže odstraniti kakor topilne lake. Strjene topilne lake lahko namreč očistimo s pomočjo topila, strjenih vodnih lakov pa ne moremo več raztopiti v nobenem topilu.

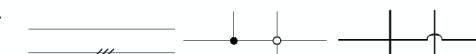
Zaradi majhnega deleža topila se postopek sušenja podaljša, vendar je obremenitev okolja zaradi manjše emisije topila manjša.

Vodni plin Prim. Generatorski plin.

Vodni prenos slike Poseben način barvanja površin, ki omogoča prenos tudi zahtevnejših slik.

Vodnik Žica ali drugače oblikovan električni prevodnik za prenos el. energije: dvožilni, enožilni, goli, nični ~. Prim. Vod, Označevanje vodov. Obremenljivost el. vodnikov - geslo Električni tok.

Simboli za električne vodnike in priključke:

vodnik   povezani vodniki   nepovezani vodniki

3 vodi enopolno vodniki Beseda vodnik se lahko uporablja tudi za cevi v pnevmatičnem ali hidravličnem omrežju. Pri tem ločimo delovne in krmilne vode.

Delovni vod

Krmilni vod

Prim. Cevi za pnevmatično omrežje.

Vodno steklo Skupno ime za taline različnih nizkomolekularnih natrijevih in kalijevih silikatov (Na_2SiO_3)_n oz. (K_2SiO_3)_n. To so soli silicijevih kiselin, ki se topijo v vodi. Gosto tekoča raztopina (vodno steklo v ožjem pomenu besede) se na zraku zelo hitro strdi v silicijev dioksid $\text{SiO}_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$. Vodno steklo zato uporabljamo kot leplilo za porcelan, steklo in papir, kot vezivo za barvne pigmente, kot zaščitni premaz (Al, zaščita lesa in tkanin pred ognjem) ter dodatek pralnim sredstvom.

Vodoravnost Geometrična toleranca, ki spada v kategorijo montažnih toleranc (kot navpičnost), saj se nanaša na položaj zmontirane konstrukcije.

Vodotesnost Lastnost snovi, da ne prepušča vlage. Vodotesni materiali so PMMA, polyurea, epoxi premazi, PVC ipd.

Volatile Angleški izraz za pomnilnike (npr. RAM), ki pomeni, da se podatki v spominu ob prekiniti napetosti izbrisajo. Nasprotno: non-volatile.

Volfram Bleščeče bela težka kovina, ki se da kovati in vleči. Simbol W, lat. *Wolframium*, tališče 3.410°C, gostota 19,3 kg/dm³. Je zelo odporen proti kislinam, pri visoki temperaturi pa reagira s halogeni. Navezna trdnost je odvisna od stopnje deformacije: 750 - 4700 N/mm². Nad 1650°C ima

največjo natezno trdnost od vseh kovin. Specifična upornost $0,053 \Omega \cdot \text{mm}^2/\text{m}$. Kristalna mreža je prostorsko centrirana kubična rešetka. Volfram je fero- in paramagnetičen.

Uporaba: za žarilne nitke v žarnicah; za proizvodnjo kislinsko obstojnih zlitin, v obliki ferovolframa za legiranje in visokovredna hitrorezna jekla, magnetna jekla in jekla za utepe, za sintrane karbidne trdine (rezalne ploščice). W jeklu poveča površinsko trdoto, obstojnost in trdnost pri višjih temp., izboljšuje tudi magnetne lastnosti. Zlita, ki vsebuje volframov karbid in kobalt (vidia) dosega skoraj trdoto diamanta.

VoIP Telefonija preko internetnega protokola, ang. Voice over Internet Protocol. Omogoča prenos podatkov in govora preko internetnega omrežja z uporabo internetnega protokola. Analogni govorni signal se pretvori v stisnjeno digitalni format in prenese signal v IP paket za prenos preko omrežja.

Poznamo različne sisteme VoIP telefonije:

a) **Računalnik z računalnikom.** Ta sistem je najbolj znan in najlažji za uporabo VoIP. Oba uporabnika morata biti ob računalniku in uporabljati enega od programov, kot je na primer Skype.

b) **IP telefon,** ki je podoben klasičnemu. Njihova tehnologija temelji na enaki osnovi, kot ISDN telefoni. Ti telefoni so neposredno priključeni na internetni vmesnik.

c) **ATA** (analogni telefonski adapter) je najenostavnnejši in najpogosteji sistem internetne telefonije. Z ATA se lahko priklopi standardni linjski telefon na računalnik ali na internetni priključek. ATA je pretvornik, ki pogovor in zvoke iz analogne oblike pretvori v digitalni zapis, ki ga nato pošilja prejemniku preko interneta.

Voltaičen Galvanski.

Voltmeter Merilna naprava za merjenje električne napetosti. Prim. Napetost - električna.

Volumski pretok Pretok volumna v časovni enoti. Oznaka je q_v ali Q_v , merska enota je $[\text{m}^3/\text{s}]$, tudi $[\text{m}^3/\text{h}]$, $[\text{L}/\text{min}]$ itd.

$$q_v = V/t = A \cdot v$$

V ... prostornina fluida, ki se pretaka $[\text{m}^3]$
 t ... čas $[\text{s}]$

A ... presek, skozi katerega se pretaka fluid $[\text{m}^2]$
 v ... hitrost pretoka fluida $[\text{m}/\text{s}]$

Sin. prostorninski pretok, volumenski tok. Glej Kontinuitetna enačba. Prim. Masni pretok.

Volumsko delo Glej Delo. Sin. absolutno delo.

Votlica Matrica za izvlačenje cevi in palic kvadratnega, okroglega, pravokotnega in šesterokotnega prereza oz. žice iz jekla ali neželeznih kovin. Glej risbo pod geslom **Vlečenje**.

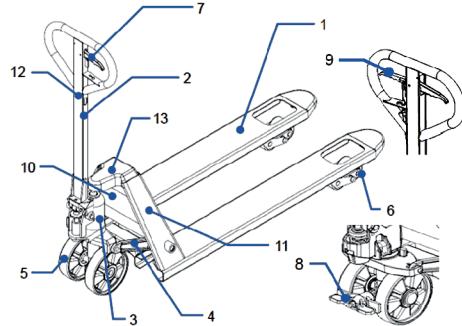
Kabelska votlica (kabelski tulec): pripomoček za varovanje izolirane električne žice, da jo lahko brez poškodb privijemo v sponko.

Vozel Fizikalna enota za hitrost, ki se uporablja predvsem v pomorstvu in letalskem prometu. En vozel ustreza hitrosti ene morske milje na uro oziroma približno $0,5144 \text{ m/s}$.

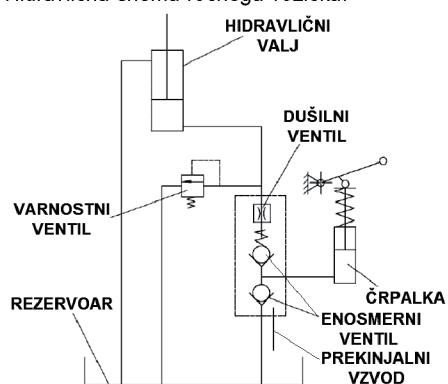
Vozni podstavek Glej Podvozje.

Voziček z vilicami Transportna naprava za prevoz blaga po tleh, ročno ali na električni pogon. Sin. paletni dvižni voziček.

1 - šasija, 2 - krmilna roka, 3 - hidravlična črpalka, ventili in valj, 4 - dvižni mehanizem, 5 - krmilna kolesa, 6 - kolesa za prenašanje tovora, 7 - prekinjalni vzvod, 8 - parkirna zavora, 9 - dodatna vozna ali parkirna zavora, 10 - identifikacijska plošča, 11 - povezovalni nosilec, 12 - varovalna pločevina, 13 - nosilec ob hidravlični črpalki

Hidravlična shema ročnega vozička:

Vozlišče Računalnik, ki je preko radijskih postaj povezan z drugimi vozlišči. Njegova naloga je usmerjanje podatkov oz. prenos podatkov od predhodnih vozlišč ali od uporabnikov do naslednjih vozlišč z namenom, da vsak podatek prispe na pravi cilj - do pravega končnega volišča oz. do končnega računalnika.

Vozni podstavek Glej Podvozje.

VPC Glej Veleprodajna cena.

Vpenjalna glava Priprava za vpenjanje orodij pri odrezavanju, glej geslo Odrezavanje - vpenjanje in nastavljanje orodij. Sin. vrtalna glava. Prim. Stružna glava.

Vpenjalne klešče Glej Stročnica.

Vpenjalni trn Priprava za vpenjanje orodij pri odrezavanju, sin. vpenjalo za stročnice, glej geslo Odrezavanje - vpenjanje in nastavljanje orodij.

Vpenjalo Priprava za vpenjanje orodja ali obdelovanca. Npr. vpenjalo oz. vpenjalni trn za stročnice, za mikrofon, tudi primež je vpenjalo.

Vpenjati: trdno namestiti, pritrditi, ponavadi manjše predmete. Prim. Sidranje, Svara, Spona, Mufa, Prizema. Nepr. klema, cvinga.

Vpenjanje Pritrjevanje, trdno nameščanje na določeno mesto, v določen položaj. Za boljšo preglednost razdelimo vpenjanje po skupinah in podskupinah:

Odrezavanje - vpenjanje in nastavljanje orodij:

- Odrezavanje - vpenjanje odrezovalnih ploščic
- Vpenjanje orodij s cilindričnimi držali
- Vpenjanje orodij s konusnimi držali
- Vpenjanje orodij s prizmatičnimi držali

Vpenjanje obdelovancev:

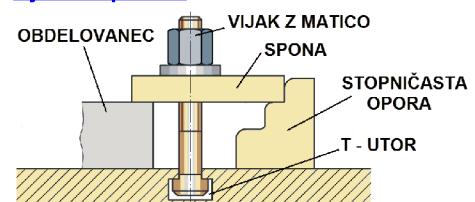
- Vpenjanje obdelovanca, ki se ne vrти
  - Univerzalni vpenjalni stolp
  - Vpenjanje s strojnimi primeži
  - Vpenjanje z magnetno mizo
  - Vpenjanje z vjaki in sponami
- Vpenjanje obdelovanca, ki se vrti
  - Vpenjanje med konicami
  - Vpenjanje s stročnicami
  - Vpenjanje v planske plošče
  - Vpenjanje v stružne glave

Ant. izpenjati, odpenjati. Prim. Aretirati, Sidranje. Pogosto se uporablja tudi izraz pozicionirati.

Vpenjanje med konicami Glej Vpenjanje obdelovanca, ki se vrti.

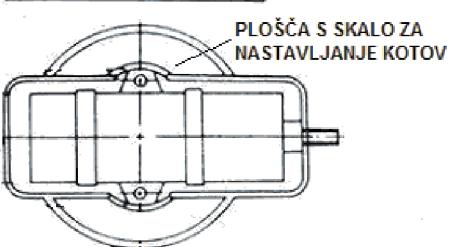
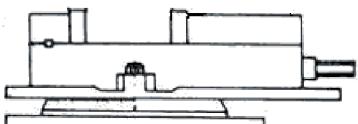
Vpenjanje obdelovanca, ki se ne vrți Po vpenjanju je obdelovanec fiksiran ali pa opravlja le linearno gibanje, npr. frezanje, ploščinsko brušenje ali vpenjanje na sodobnih CNC strojih.

Vpenjanje neposredno NA DELOVNO MIZO z vjaki in sponami:

Vpenjanje S STROJNIM PRIMEŽI

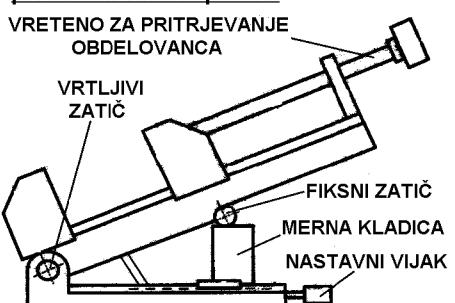
- precizni in kombinirani strojni primeži:

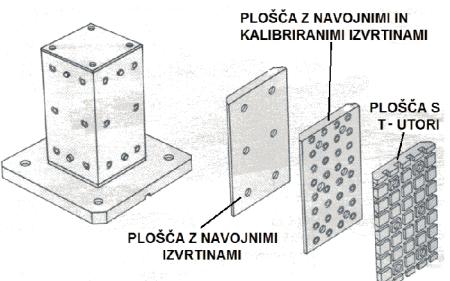
Poznamo tudi precizne primeže s skalo za nastavljanje nagibov:

- preciznimi sinusni primeži:

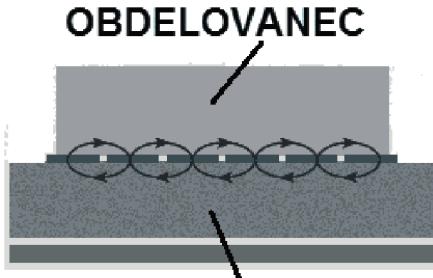

Univerzalni VOPENJALNI STOLP

Vpenjanje Z MAGNETNO MIZO

Sila je enakomerno razporejena po celotni površini magnetne mize:

MAGNETNA MIZA

Vpenjanje obdelovanca, ki se vrti To je vpenjanje pri struženju, okroglem brušenju in pri nekaterih vrstah frezanja. Glavni načini vpenjanja so:

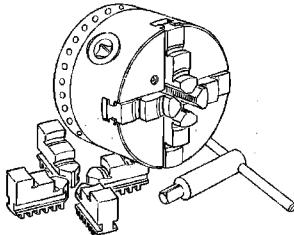
- vpenjanje v stružne glave
- vpenjanje v planske plošče
- vpenjanje s stročnicami
- vpenjanje med konicami

Vpenjanje **V STRUŽNE GLAVE**, ki so lahko dvo-, tri- ali štiričeljustne.

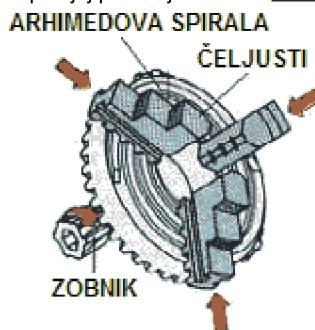
Tričeljustne stružne glave so namenjene za vpenjanje obdelovancev, ki so na mestu vpenjanja okrogle, trikotne ali šestkotne oblike.

V **dvo- in štiričeljustne** stružne glave pa vpenjam obdelovance, ki so na mestu vpenjanja pravokotne, kvadratne ali osemkotne oblike.

Celjusti so lahko trde (kaljene) ali mehke (nekaljene). Mehke celjusti lahko pred vpenjanjem obdelovanca postružimo na želeni premer. Izvedba celjusti: za vpenjanje na notranjem ali na zunanjem premeru obdelovanca.

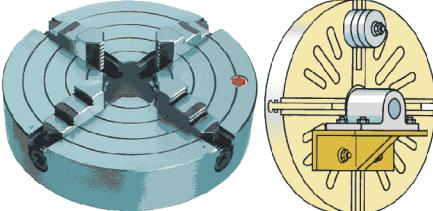

Celjusti vsebujejo plani navoj (Arhimedovo spiralno) in se po njem pomikajo hkrati in koncentrično:

Premikamo jih lahko ročno (s posebnim kvadratnim vpenjalnim ključem) ali pa so hidravlične (ki se uporabljajo predvsem za avtomatsko ali polautomatsko vpenjanje na CNC stružnicah).

Vpenjanje **V PLANSKE PLOŠČE**.

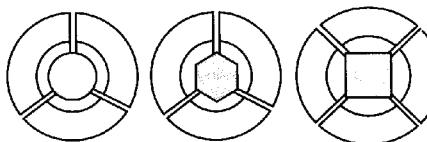
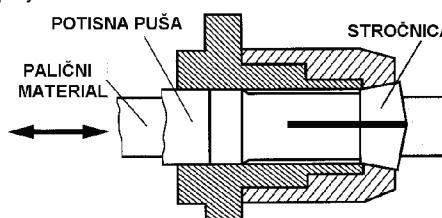

Planska plošča je naprava za vpenjanje obdelovancev, ki so na mestu vpenjanja nesimetričnih oblik. Uporabljamo jih pri odrezavanju, najpogosteje pri struženju. Na prvi pogled je podobna štiričeljustni vpenjalni glavi. Razlika je v tem, da lahko celjusti na planski glavi premikamo in nastavljamo neodvisno od druge celjusti. Razen tega ima tudi radialno izdelane T-utore, da lahko obdelovance nanjo vpenjamamo tudi z vijaki in sponami. Planske plošče so lahko tudi bistveno večje od vpenjalnih

glav. Dosegajo lahko več deset metrov premera, npr. na karuselnih stružnicah.

Vpenjanje paličnega materiala S STROČNICAMI

Ta način vpenjanja je značilen za avtomatizirano delo, ki dosega večjo produktivnost. Naprava se imenuje hidrobar, način vpenjanja simetričnega paličnega materiala (okrogli, štirikotni itd. prerezi) pa je s stročnicami:

Vpenjanje **MED KONICAMI**

Ta način vpenjanja uporabljamo predvsem v primerih, ko imajo obdelovanci stroge **zahteve glede soosnosti**. Primeren je za struženje, okroglo brušenje in včasih tudi za frezanje.

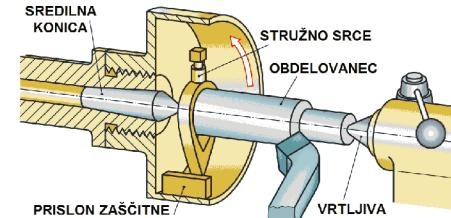
Najprej je potrebno ločiti med:

- a) **POGONSKO** stranjo, na kateri je pogonska konica, vpenjalna puša ali vpenjalna glava.
- b) **VRTLJIVO** stranjo, na kateri je lahko vrtljiva konica, fiksna konica ali polovična fiksna konica.

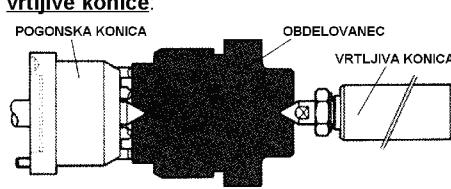
Kombinacijo **vpenjalne glave in vrtljive konice** uporabljamo pri struženju daljših obdelovancev. Zelo hitre obdelovanje med obdelavo opremo z lineto, da se ne odklonijo zaradi odrivne rezalne sile:

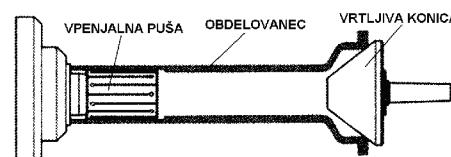
Če stružimo obdelovanec med konicama, tedaj pritrdimo na krajni del obdelovanca **stružno srce**, ki ga zataknemo v sojemno ploščo (glej risbo). Vrtenje se preko sojemne plošče in stružnega srca prenaša na obdelovanec:

Naslednja možnost je kombinacija **pogonske in vrtljive konice**:

Na pogonski strani je lahko tudi **vpenjalna puša**:

Tanke obdelovance z zelo strogimi zahtevami po soosnosti pa vpenjamamo med dvema fiksima konicama, npr. krožno vzdolžno brušenje:

Vpenjanje obdelovancev Tema je razdeljena na dve gesli:

1. **Vpenjanje obdelovanca, ki se vrti**, npr. pri struženju, pri okroglem brušenju in pri nekaterih vrstah frezanja. Glej istoimensko geslo.
2. **Vpenjanje obdelovanca, ki se ne vrti**. Obdelovanc je fiksiran ali opravlja le linearno gibanje: frezanje, ploščinsko brušenje ali vpenjanje na sodobnih CNC vrtalno-frezalnih strojih. Glej istoimensko geslo.

Vpenjanje orodij Glej Odrezavanje - vpenjanje in nastavljanje orodij.

Vpenjanje orodij s cilindričnimi držali Glej Odrezavanje - vpenjanje in nastavljanje orodij.

Vpenjanje orodij s konusnimi držali Glej Odrezavanje - vpenjanje in nastavljanje orodij.

Vpenjanje orodij s prizmatičnimi držali Glej Odrezavanje - vpenjanje in nastavljanje orodij.

Vpenjanje s stročnicami Glej Vpenjanje obdelovanca, ki se vrti.

Vpenjanje s strojnimi primeži Glej Vpenjanje obdelovanca, ki se ne vrti.

Vpenjanje v planske plošče Glej Vpenjanje obdelovanca, ki se vrti.

Vpenjanje v stružne glave Glej Vpenjanje obdelovanca, ki se vrti.

Vpenjanje z magnetno mizo Glej Vpenjanje obdelovanca, ki se ne vrti.

Vpenjanje z vijaki in sponami Glej Vpenjanje obdelovanca, ki se ne vrti.

Vplivne aktivnosti Delo, dejavnosti, akcije, ukrepi itd., ki neposredno ali posredno vplivajo na rezultate dela in s tem na uresničitev zadanih finančnih ciljev.

V fazì preverjanja poslovne ideje (nastajanje poslovnega načrta) ni dovolj samo ugotoviti, katere so bistvene vplivne aktivnosti pri poslovanju. Ena od **najpomembnejših sposobnosti uspešnega podjetnika** je, da jih zna razporediti po pomembnosti: katere aktivnosti so **bistvene** za uspeh poslovanja, katere so manj pomembne itd.

Vplivne aktivnosti pa žal nimajo merskih enot, zato jih ne moremo preprosto izmeriti. Da bi jih pravilno ovrednotili, si pomagamo:

- s svojim notranjim občutkom - zanašamo se na svoje znanje, izkušnje in na svojo intuicijo
- z zbiranjem podatkov ter mnenj od drugih ljudi
- s strokovnim in sistematičnim delom: sposobni moramo biti pravilno predelati tako pridobljene podatke in ter jih zbrati v eden sam sklep

Prepoznati je treba tiste vplivne aktivnosti, **ki oddočilno vplivajo** na naš finančni uspeh. Ne odpirajmo podjetja, če tega ne znamo narediti!

Vponka Glej Zaskočne zveze.

VPU Glej GPU.

Vrečka Glede izdelave vrečk iz umetnih mas glej gesli Ekstruder, Ekstrudiranje.

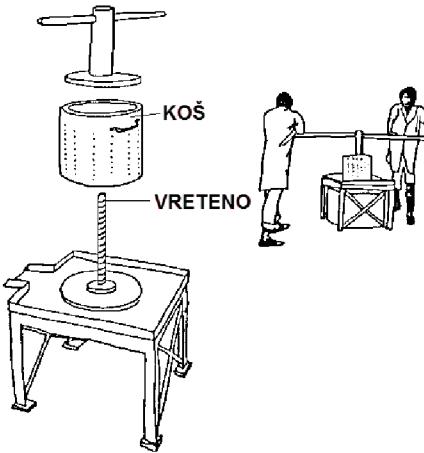
Vrednostnica Dokument, na osnovi katerega se lahko opravlja osebno dopolnilno delo, glej geslo Fizična oseba.

Vrelische Temperatura, pri kateri poteka izparavanje tekočine, uparjalni tlak tekočine se izenaci z zunanjim tlakom. Čim nižje je vrelische, prej se prične intenzivnejše gorenje in bolj vnetljive so tekočine. Prim. Topilo.

Vretenjak Okrov za glavno (delovno) vreteno in zobnike: ~ stružnice, vrtalnega stroja. Sin. vretenik.

Vreteno V **strojništvu** je vreteno palci podoben vrtljiv del naprave ali stroja z ali brez navojev, ki:

- a) **SPREMINJA vrtljivo gibanje v ravno** (premočrtno). Npr.: ~ stiskalnice, primeža, avtomobilskega dvigala, merno ~ pri vijačnem merilu itd.

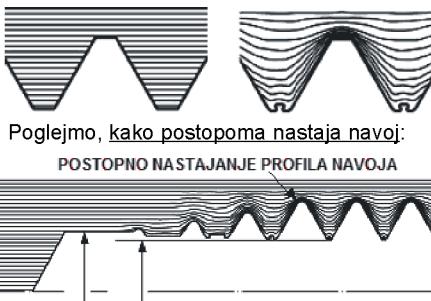

M	D _L	M	D _L	M	D _L
1,0	0,75	6,0	5,00	12,0	10,25
2,0	1,60	7,0	6,00	14,0	12,00
3,0	2,50	8,0	6,80	16,0	14,00
4,0	3,30	9,0	7,80	18,0	15,50
5,0	4,20	10,0	8,50	20,0	17,50

Opazimo, da je pri manjših premerih (nekje do $M = 5 \text{ mm}$) D_L približno 20% manjši od M .

2. **Grezanje z obeh strani** s koničnim grezilom, če je le možno pri istem vpetju obdelovanca. Pri metrskem navoju je kot profila enak 60° , zato je najbolj primerno izbrati 120° konično grezilo. Če takega grezila ni, izberemo 90° grezilo. Posneti rob (faza) mora imeti večji premer kot je zunanjji premer navoja. Zaradi grezanja začne navojnik bolje rezati (ni zatikanja), začetek in konec navoja pa nista strgana.

3. **Vrezovanje** notranjih navojev z navojnikom ali s stavkom navojnikov. Material se pretežno odrezuje v tvori odrezke, delno pa se **gnete, tlači in izpodriva proti vrhu**. Zaradi gnetenja nastanejo po vrhovih navojev "žepki". Primerjaj potek vlaken v struženem navaju (levo) in v navaju, ki je izdelan z navojnikom (desno):

Zaradi gnetenja se notranji premer izvrtine zoži in to je tudi razlog, zakaj moramo na začetku vrtati luknjo, ki ima premer večji od D_1 . Po vrezovanju navojev ne moremo več v navojno luknjo **potisniti** tisti sveder, s katerim smo poprej zvtali luknjo brez navojev!

Žilav material se bolj gnete, krhek pa se bolj odrezuje (imamo več odrezkov). Zato v žilav material vrtamo nekoliko večjo luknjo kakor v krhek material. Tudi vrsta kovine je pomembna - Al in Cu se bolj gneteta, zato naj bo izvrtina nekoliko večja.

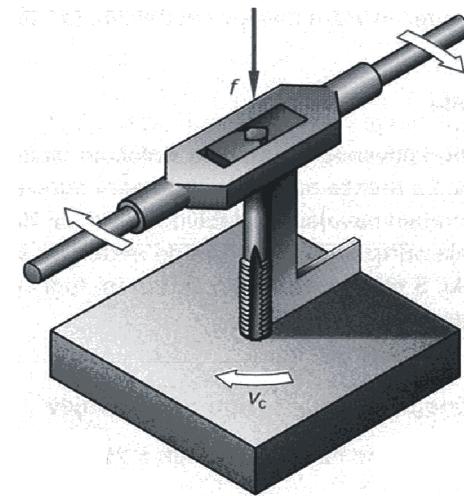
Vsak navojnik pred uporabo **naoljimo**, da je trenje pri odrezavanju manjše. Po uporabi navojnik **očistimo**.

Pri vrezovanju navojev je potrebno paziti na **PRAVOKOTNOST**, še posebej na začetku dela, ko vrezujemo **prve navoje**. Če nimamo na razpolago namiznega vrtalnega stroja, tedaj pri ročnem vrezovanju **kontroliramo** pravokotnost s pomočjo **kotnikov**, podobno kot pri vrezovanju zunanjih navojev (glej risbo).

Če pa imamo na razpolago **namizni vrtalni stroj**, tedaj pravokotnost **najlažje dosežemo** tako:

- **vpetje** obdelovanca na mizo vrtalnega stroja **ostane enako** kot pri predhodnem vrtanju in grezenju - s tem zagotovimo, da je os na vrtalnem stroju ostala v istem položaju
- v vrtalni stroj **vpnemo navojnik** in ga ročno pomaknemo do izvrtine
- pri **izključenem vrtalnem stroju z roko obračamo vpenjalno glavo**, da navojnik vreže prve navoje - ki so gotovo pravokotni
- obdelovanec **odpnemo** in z navojnikom **vrezemo** navoje **ročno** - do konca

Navojnik vrtimo z navojno ročico. Za vsak cel vrtljaj ročice v desno zavrtimo ročico za $1/4$ vrtljaja **v levo**, da se iz navojne luknje lepo izločajo odrezki. Za izdelavo lepega in kvalitetnega navoja je potrebno **dobro mazanje** orodja.

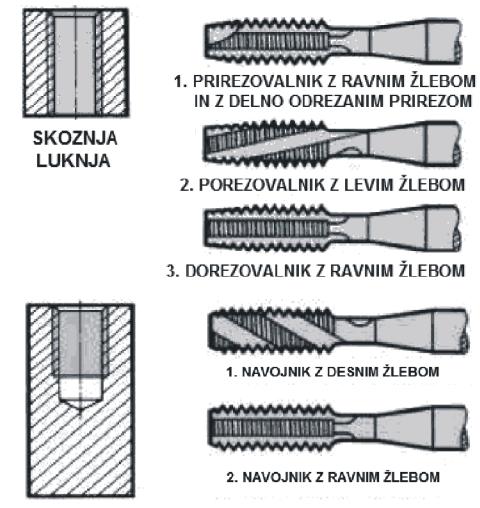

Pri slepih izvrtinah seveda **ni mogoče** vrezati navoja **do njene dna**. Najmanjša globina izvrtine je v tem primeru enaka navojni globini + 0,7 premer navoje izvrtine. Primer, $d = 6,8 \text{ mm}$:

$$l_{\min} = 15 \text{ mm} + 0,7 \cdot 6,8 \text{ mm} = 19,76 \text{ mm}$$

Brez računanja to pomeni povečanje izvrtine nekje od 3 - 5 mm.

Poglejmo **priporočila** za vrezovanje navojev v skoznjo luknjo in v slepo izvrtino:

ZUNANJE NAVOJE vrezujemo z:

a) **Rezalniki navojev** za vrezovanje navojev do premera 16 mm v **eni delovni fazi**. Pri večjih premerih je sila rezanja prevelika za vrezovanje v eni delovni fazi.

b) **Navojnimi čeljustmi** za vrezovanje zunanjih navojev nad 12 mm v **DVEH delovnih FAZH**: **PRIREZOVANJE** in **DOREZOVANJE**. Posebna oblika so inštalaterske navojne čeljusti.

POSTOPEK vrezovanja **ZUNANJIH NAVOJEV**:

1. **Merska kontrola** premera steba, na katerega bomo vrezovali navoj.

Tudi pri vrezovanju zunanjih navojev pride do gnetenja, ki poveča premer - zato mora biti **premer steba nekoliko manjši od nazivnega premera navoja**. Povečanje premera je odvisno tudi od materiala, pri jeklu se premer poveča za **okrog 0,2 mm**.

2. **Posnemanje končine steba** do notranjega premera navoja, lahko tudi na kolutnem brusilnem stroju.

3. **Rezalnik navojev nastavimo pravokotno** na os obdelovanca. Držaj z vpeto navojno matico nastavimo na steblo vijaka vedno tako, da je **naslon obrnjen navzgor** - zato, da se pri vrezovanju navojev sila ne prenaša samo na vijke, temveč tudi na naslon! Kontrola pravokotnosti s kotnikom je seveda obvezna:

Vrtilno gibanje običajno spremjamamo v premočrtno s pomočjo **navoja**. Od tod naziv **NAVOJNO VRETENO**, ki ga ga včasih pojmenujemo tudi gibalni vijak, sestavlja ga **navojni drog** (palica) in **vretenska matica**.

OBIČAJNO navojno vreteno ima drog s trapeznim ali ploščatim navojem in ustrezno matico. **KROGLIČNO** navojno vreteno ima med matico in drogom žlebove s kroglicami. Kroglice se med vrtenjem navojnega droga kotalijo po žlebovih in se nato po povratnem kanalu spet vračajo nazaj. Tak način ima prednosti:

- zaradi kotalnega trenja se **pogonska moč zmanjša** za 2/3
- **obrabu drsnih površin se zmanjša**
- **povečamo lahko vrtilno hitrost** vretena
- **natančnost pozicioniranja** je višja

Zaradi navedenih prednosti se kroglično navojno vreteno uporablja za podajalne pogone v CNC strojih, koordinatnih mizah ipd.

Valjasto navojno vreteno namesto kroglic uporablja zobate navojne valjčke.

Prim. Vijačno gonilo, Gonilo, Mechanizem.

b) **PRENAŠA VRТИLNO GIBANJE NA ORODJE**: pinola, brusilno, rezkalno, vrtalno, vijačno, utorno ~, ~ stružnice, frezalnega stroja, delilnika itd.

c) **NAVJVA**, npr. prejo na kolovrat.

Poenostavljeno: vreteno je **gred z orodjem ali gred za orodje**. Nepr. špindel.

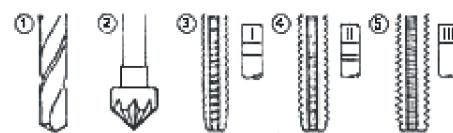
V splošnem (npr. **biologija**) pa je vreteno valjasto, na obeh koncih zašiljeno telo.

Vrezovanje navojev - ročno Večino notranjih in zunanjih navojev **izdelujemo strojno** (struženje, frezanje, valjanje itd.), kljub temu pa moramo v delavnicih navoje pogosto vrezati tudi ročno.

Hladila pri vrezovanju navojev

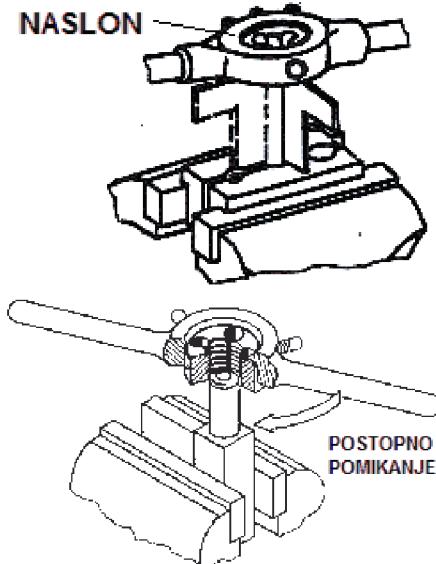
Hladila so **rezalna olja**, ki zmanjšajo trenje in nadredu površino navoja kakovostenjšo. Strojna olja niso primerna. Sive litine navadno ne hladimo, ker se olje pomeša z drobnimi litotezelnimi odrezki v fino pasta, ki rezilno orodje brusi in ga otopi.

NOTRANJE NAVOJE vrezujemo z **navojniki** (navojnimi svedri). Celoten **POSTOPEK** je naslednji:

1. **Vrtanje**. Obdelovanec vpnemo, zarišemo in začokamo položaj za vrtanje ter zvrstamo luknjo. Pri metrskem navoju (oznaka M) mora biti **premer luknje nekoliko manjši** (oznaka D_L), a vseeno večji od notranjega premera navoja D_1 :

• imeti mora možnost nastavljanja spodnjega in zgornjega prostega teka motorja

4. **Navoj vrezujemo** z enakomernim pritiskom obeh rok na držaj. Ne pozabimo uporabljati **rezalno olje**, ki ustreza obdelovanemu materialu! Občasno zavrtimo rezalnik za pol obrata nazaj, da se odrezki odlomijo. Večje navoje vrezujemo v več delovnih fazah. Navoj vrezujemo samo do podane dolžine.

Vrezovanje navojev - strojno vrtanje Za strojno vrtanje potrebujemo posebne stroje. Obdelovalni časi so seveda krašči, kot če navoje vrezujemo ročno. V materiale s trdnostjo do 800 N/mm² vrezujemo navoje z rezalno hitrostjo 15 do 80 m/min. Zaradi večje rezalne hitrosti se **zlomi manj navojnikov kot pri ročnem rezovanju**. Taki navoji so dovolj močni in kakovostni.

Strojno vrezovanje NOTRANJIH NAVOJEV

Strojni navojniki so daljši kot ročni. Z njimi vrezujemo navoje v obdelovanje, debelejše od 1,5 kratnega premera navoja. Vpenjamo jih v posebne **sprave**, ki so s konusom vpete v vreteno vrtalnega stroja. Sprave preprečujejo zlome orodja. Da se ne zasukajo, so s strani podprtne. **Nastavimo jo na ustrezni vrtlinski moment** glede na velikost navoja in material obdelovanca. Globino navoja nastavimo s prislonom na vretenu. Ko navojnik dosegne ustrezno globino, se spremenita smer in vrtlina hitrost vretena.

Za slepe luknje uporabljamo **navojnike z votlim stebлом**, skozi katerega odtekajo odrezki.

Strojno vrezovanje ZUNANJIH NAVOJEV

Na vrtalnih strojih, stružnicah, avtomatih itd. vrezujemo zunanje navoje z **navojnimi glavami**. Z njimi lahko vrežemo poljubno dolg navoj, uporabno dolžino pa nastavimo z omejevalnikom. Če nanj zadene navojna glava, se čeljusti razmaka.

V-ring Glej O-ring.

Vroče cinkanje Glej Cinkanje.

Vroče lepljenje Postopek, ki omogoča spajanje in tesnenje različnih materialov. Najpogostejsa uporaba te tehnologije je na področju pakiranja oziroma spajanja kartonske embalaže.

Naprava za vroče lepljenje je sestavljena iz:

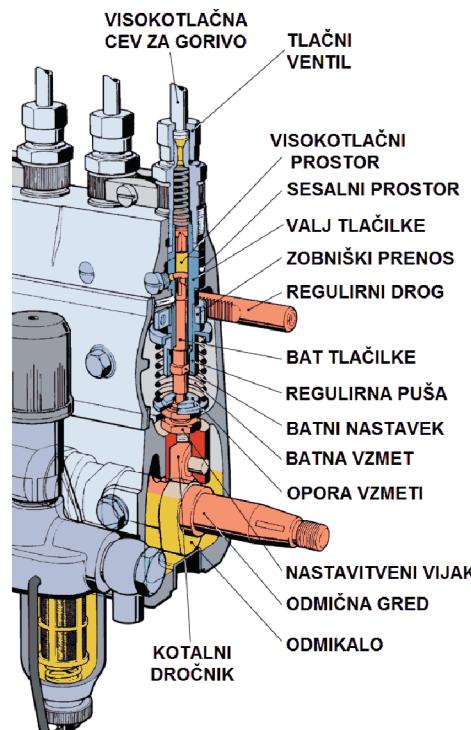
- taliilne enote, v kateri se lepilo v obliki granulata ali lepilnih palic stali v tekoče stanje
- aplikacijske glave, s pomočjo katere nanašamo lepilo na izdelek

Material za vroče lepljenje je lahko **EVA**, **PO poliolefin**, **PA poliamid**, **PVC**, **PE** (HDPE) in **PET**. Podrobnejše glej Ekstrudersko varjenje.

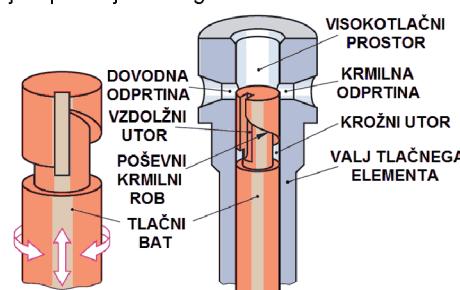
Vrstna visokotlačna tlačilka Batna tlačilka s enim tlačnim batom za vsak valj motorja. Praviloma se uporablja za vbrizgavanje dizelskega goriva pri motorjih za gospodarska vozila.

Glavne naloge:

- ustvariti mora potreben vbrizgalni tlak
- natančno mora nastaviti količino vbrizganega goriva glede na položaj stopalke za plin
- čas vbrizgavanja mora prilagoditi vrtlini hitrosti motorja

Uravnavanje količine vbrizganega goriva se izvaja s pomočjo tlačnega elementa:

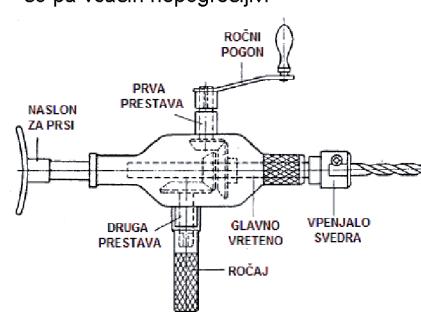
Vrstno število Glej Atomsko število.

Vrtalna glava Priprava za vpenjanje orodij pri vrtanju, glej geslo Odrezavanje - vpenjanje in nastavljanie orodij. Sin. vpenjalna glava.

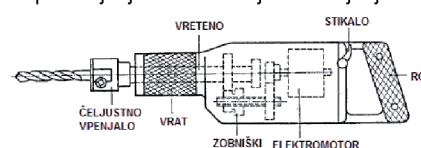
Vrtalni stroji Vrtalne stroje uporabljamo za vrtanje, grezenje, povrtavanje in za vrezovanje navojev. **Vrste vrtalnih strojev:**

a) **MANJŠI** (ročni) vrtalni stroji so lahko:

- na **ročni pogon**, ki se sicer redko uporablja, so pa včasih nepogrešljivi

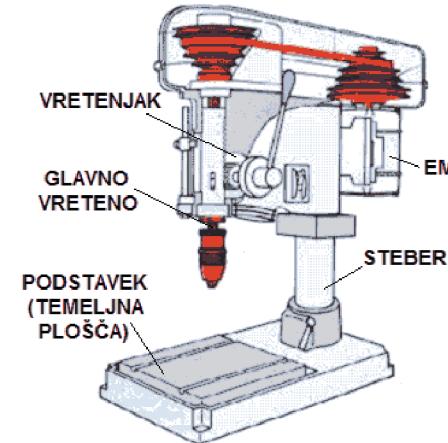

- **električni** (enofazni EM), ki se uporabljajo do Ø 10 mm pri montažnih delih in na težko dostopnih mestih; lahko se priključijo na omrežno napetost, drugi so akumulatorski; pogosto je pomembno varovanje proti preobremenitvi, možnost nastaviteve več vrtlinskih hitrosti ter spremenjanje smeri vrtenja in udarjanja

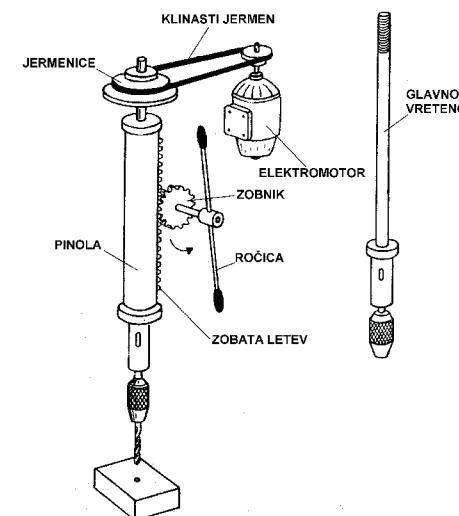

- b) **NAMIZNI** vrtalni stroj je pritrjen na delovno mizo ali na posebno ogrodje. Na njem vrtamo luknje

do Ø 10 mm (pri večjih premerih lahko stroj preobremenimo), lahko pa tudi režemo navoje, grezimo in povrtavamo. Ima več vrtlinskih hitrosti.

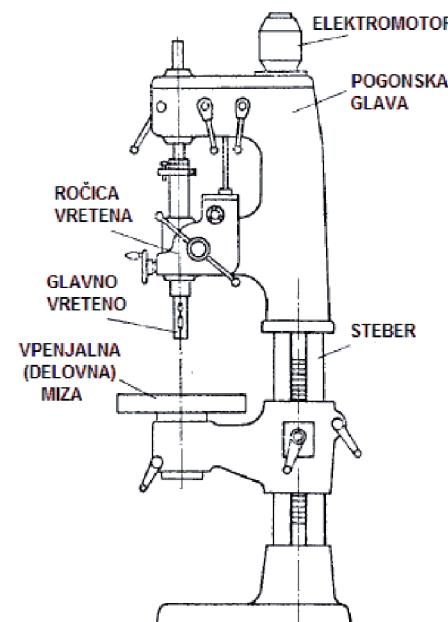

Princip delovanja namiznega in stebrnega vrt. str.:

Glavno vreto je nameščeno v valjastem vodilu - pinoli, ki jo upravljamo z ročico preko zobnika.

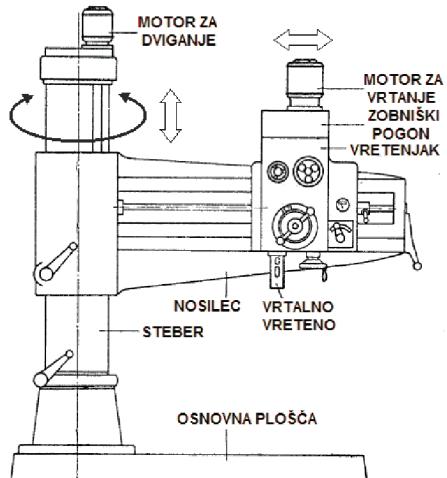
c) **STEBRNI** vrtalni stroj je namenjen vrtanju luknij do Ø 20 mm. Delovno mizo lahko namestimo na želeno višino ali jo celo odstranimo - odvisno od velikosti obdelovancev. **Podajanje** že lahko nastavljamo strojno (ne več le ročno - po občutku), pri nekaterih stebrnih vrtalih strojih lahko podajalno gibanje opravlja tudi miza.

Stebri vrtalni stroj **S-STOJALOM** pa ima na stebri **vodila**, pokaterem lahko dviguje ali spušča vretenjak - glej risbo koordinatnega stroja.

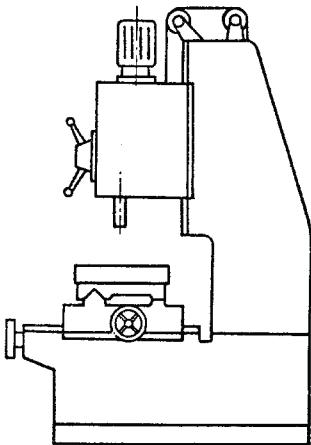
d) **RADIALNI** vrtalni stroj ima delovno vreteno nameščeno na posebnih saneh, ki se lahko pomikajo po vodilih konzole. Konzolo (nosilec) lahko dvigamo, spuščamo in tudi radialno

zasukamo okoli stebra. Takšen stroj omogoča tudi rezkanje. Ker imajo veliko območje vrtilnih hitrosti, lahko nanje vpenjamo svedre različnih premerov - od največjih do najmanjših.

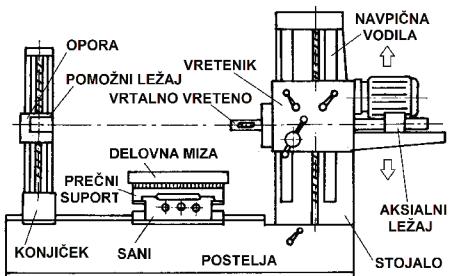

POSEBNE VRSTE vrtalnih strojev pa so:

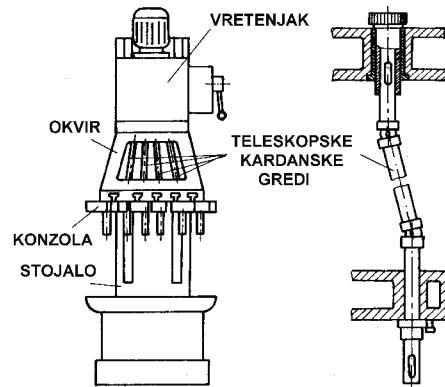
- **koordinatni** vrtalni stroj, ki ga prepoznamo po ravnili (optična skala) in vrtilih ročicah na osnovni plošči, tako v vz dolžini kot tudi v prečni smeri; ima zelo natančna vodila, pri nekaterih strojih je pozicioniranje tudi strojno; obdelovancev ni treba zarisovati, ker odmerimo mere z mizo; uporaba: za izdelavo zelo natančnih izvrtn (npr. za orodja), možno je tudi frezanje, neposredno po načrtu (celo do 0,001 mm natančno);

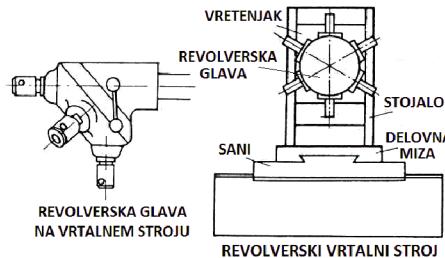
- **vodoravni vrtalni in frezalni** stroj ima vrtljivo mizo, da lahko obdelovance obdelamo s štirimi strani brez prepenjanja; vretenek z vretenom v vodoravni smeri lahko vzposejno (soosno) dvigamo in spuščamo; naprava omogoča tudi struženje; nem. Bohrverk, prim. Borverk;

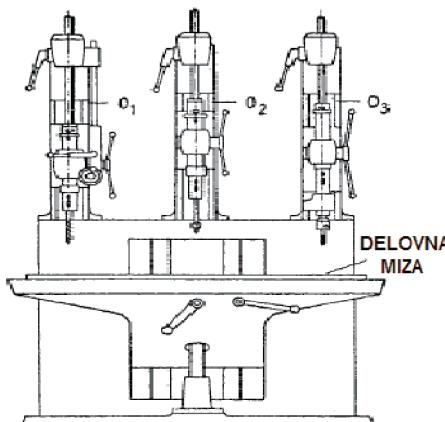
- **večvretenski** vrtalni stroj ima tudi do 30 nastavljivih vreten, ki se običajno vrtijo z istim številom vrtljajev; omogoča vrtanje veliko lukev hkrati, saj lahko njihove osne razdalje poljubno nastavimo; svedre vodijo kaljene puše; vrtanje na teh strojih je ekonomično še pri večjem številu enakih obdelovancev

- revolverski vrtalni stroji

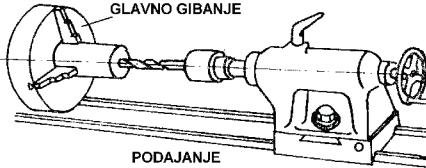

- **vrtalne linije** (vrstni vrtalni stroji) se uporabljajo v serijski proizvodnji, ki se je ne spašča avtomatizirati; vsak stroj lahko dela z drugim orodjem in z drugo vrtilno hitrostjo.

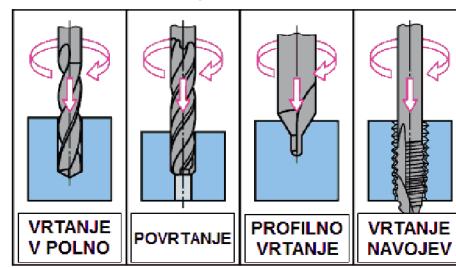

Vrtanje Poznamo DVA NAČINA VRTANJA:

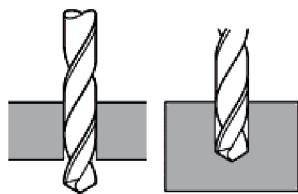
1. Pri klašičnem načinu vrtanja opravlja orodje (sveder) tako glavno krožno gibanje kot tudi podajalno gibanje. Podajalno gibanje je vedno premočren pomik v smeri osi vrtanja svedra, podajalna sila pa med vrtenjem potiska rezilo svedra v obdelovanec.
2. Pri vrtranju na stružnicah opravlja glavno gibanje obdelovanec, podajalno pa sveder, ki ga vpnemo v konjiček.

Osnovne vrste vrtanja:

Luknje so lahko skoznje (levo) ali neprehodne (slepe - desno):

Dosegljiva natančnost in kakovost površine pri vrtanju po IT je **9 do 11**.

Podrobnejše podatke najdemo pod gesli:

- Svedri
- Vrezovanje navojev - ročno
- Vrezovanje navojev - strojno vrtanje
- Vrtalni stroji in
- Vrtanje - varnostni ukrepi.

Vrtanju podobna postopka: [grezenje, povrtavanje](#).

Vrtanje - varnostni ukrepi

- sveder naj bo pravilno zbrusen, pravilno vstavljen in naj ne bo obremenjen čez mero.
- delovna obleka naj bo zapeta in naj ne bo ohlapna, lasje naj bodo pokriti
- ne nosi rokavice
- ne odstranjuj ostružkov z roko in jih ne odpihuj, za to uporabi posebno omelo
- nosi zaščitna očala
- obdelovanec in sveder naj bosta posebno skrbno vpeta
- pogonski prenos naj bo zavarovan, tako da ni mogoče seči med zobnike ali jermene
- električni kabli ne smejo biti poškodovani, stroj naj bo zavarovan pred nevarno napetostjo ob dotiku, za razsvetljavo stroja naj bo uporabljen nizka napetost (24 V)
- oklica stroja naj bo čista in pospravljena
- skrbeti je treba za kar se da ugodne delovne razmere

Vrtilna frekvenca Število vrtljajev, ki jih enakomerno vrteče se telo opravi v neki časovni enoti:

$$n = \frac{u}{t}$$

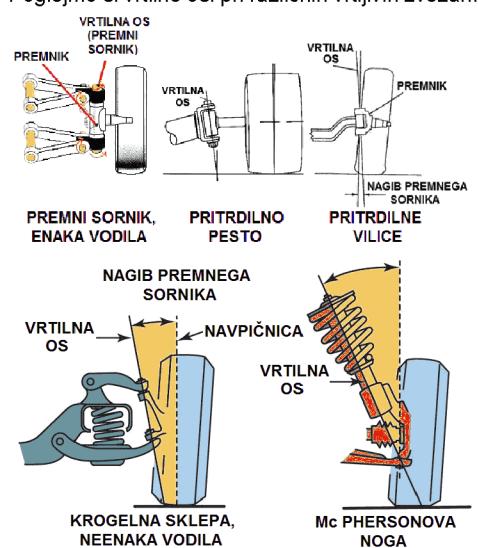
u .... število vrtljajev, vrtljeje štejemo [vrt]
t .... čas [s ali min]

Merska enota za vrtilno frekvenco n:

- vrtilji na sekundo [vrt/s, 1/s, s⁻¹] ali
- vrtilji na minuto [vrt/min oz. 1/min oz. min⁻¹], ki se pogosteje uporablajo pri obdelovalnih strojih

Sin. **vrtilna hitrost**, pogovorno: vrtlaji, obrati. Prim. Stroboskop. Razlikuj: število vrtljajev.

Vrtilna os Pri krmilnih premah je to glavni tečaj, okoli katerega se obrača kolo pri krmiljenju vozila. Poglejmo si vrtilne osi pri različnih vrtljivih zvezah:

Vrtilna os pri krmiljenju z vrtljivim podstavkom pa je narisana pod gesлом Krmiljenje vozila.

Vrtilna plošča Glej Delilnik.

Vrtilni moment Glej Navor.

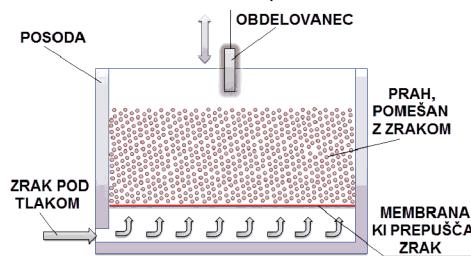
Vrtilno polje V elektrotehniki: magnetno polje, ki se neprestano vrti okoli svoje osi. Na isti osi se običajno nahaja rotor, na katerega vpliva Lorentzova sila, ki povzroča vrtilni moment.

Vrtilno polje je lahko eno- ali trifazno, enosmerna

napetost pa povzroča le statično magnetno polje.

Vrtinčast Glej Turbulenten.

Vrtinčno sintranje Postopek oplaščenja, s katerim nanašamo umetne mase na kovinsko površino. Umetna masa v obliki prahu se na zraku zvrtinči, v ta vrtinec pa potisnemo vroč obdelovanec. Zaradi vrtinca se prah enakomerno nanaša na vročo kovinsko površino, kjer se raztali in na ta način nastane kvalitetna prevleka.

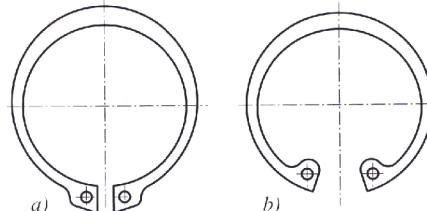
Vrtljiva konica Glej geslo Odrezavanje - vpenjanje obdelovancev.

Wrvenica Kolo na gredi, po katerem teče vrv. Prim. Škripec, Škripčevje.

VSI Ang. Vertical speed indicator → Variometer.

Vskočnik Strojni element, ki se uporablja za zavarovanje proti osnemu premiku. Vskočniki so izdelani iz vzmetnega jekla.

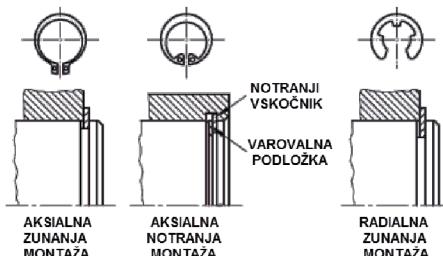
Poznamo zunanje in notranje vskočnike:

Zunanji (a) in notranji vskočnik (b)

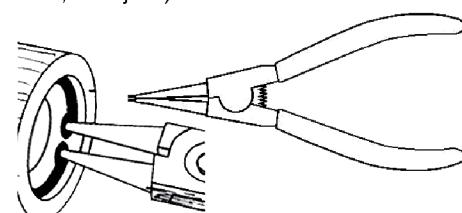
Primera uporabe vskočnikov

Notranja, zunanjia, aksialna, radialna montaža

Po svojem izumitelju se vskočnik imenuje tudi Seegerjev obroč (Willy Seeger 1917, prijava patent Hugo Heiermann 1927), v žargonu pa ga mu pogosto pravimo šprengring.

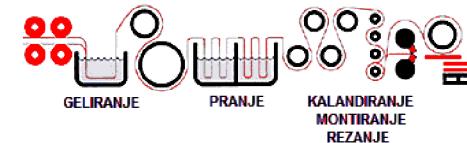
Za montažo / demontažo vskočnikov se uporabljajo klesče za Segerjeve obročke, klesče za vskočnike oz. klesče za varovalke (notranje, zunanje, ravne, ukrivljene).

Razl.: koničaste klesče (podaljšane, prijemanle - "spiccange"), okrogle klesče (za zvijanje žic, predvsem pri elektrotehniki).

Vtič Zatič, ki se vtakne v vtičnico za povezavo porabnika z električnim omrežjem. Prim. Vtička.

Vtičnica Priprava, v katero se vtakne vtič za povezavo porabnika z električnim omrežjem:

UPORABA:

- nosilni material za brusne papirje
- kot elektroizolacijski material, pokrivne plošče
- za tesnila
- kot osnova za kompozite iz umetnih mas, npr. za poliestrske laminate, za melaminske smole itd.
- podpora za furnire iz pravega lesa, za površine, ki se izdelujejo z globokim vlekom in osnova za leplilne zaščitne trakove
- osmotske membrane
- čevlji za suho vreme, trdi kovčki, taške, ročaji nožev in nožnice

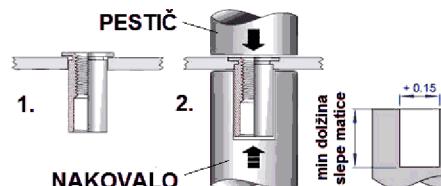

Vtiskovanje Postopek plastičnega preoblikovanja (tlačno preoblikovanje), pri katerem se neki vzorec vtisne na površino obdelovanca. Na ta način se spremeni izgled obdelovanca - npr. iz rondel izdelamo kovance, medalje ipd. Številke in črke se pogosto vtiskujejo tudi z udarci kladiva, npr. na udarne številke - tudi pri zlatarstvu. Prim. Žig, Patriča.

Tudi navoji se lahko vtiskujejo - glej Valjanje.

Vtisna matica Matica, ki se vtiše v pločevinu. Razlikuj slepa matica. Za montažo običajno potrebujemo specialno ročno orodje. Postopek:

1. Preluknjaj ali izvrtaj luknjo, kot predpisuje proizvajalec vtisne matice. Praviloma ni treba dodatno obdelati luknje. Vtisno matico nato nataknemo pravokotno v luknjo.
2. S posebnimi kleščami stisnemo vtisno matico. Pri tem je pomembno, da je globina izvrtine v nakovalu (kotirano na risbi) enaka minimalni dolžini vtisne matice.

Vulcanex Glej Vulcanfiber.

Vulcanfiber Lahek in trpežen večplasten material, ki se izdeluje iz naravne celuloze ali iz papirja z visoko vsebnostjo celuloze. Kratice: VF, NVF. Trgovska imena: Vulcanex®.

LASTNOSTI:

Fizikalne lastnosti splošne: vpijanje vode do 50%, gostota 1,25 - 1,5 kg/dm³; toplote: temperatura uporabe do 180°C; električne: električna upornost ~200 MΩ, mehanske: zelo tog material, žilav podobno kot umetno usnje, roževinast, natezna trdnost ~40-80 N/mm², dobra elastičnost.

Tehnološke lastnosti (predelovalni postopki): upogibanje, stiskanje, štancanje, rezanje, vlečenje vrtanje, frezanje, brušenje, skobljanje, lepljenje, popravila: temperatura pri obdelavi naj ne presegá 180°C.

Kemične lastnosti: težko gori, obstojen proti olju, maščobam, razredčenim kislinam in lugom; občutljiv na vlago, fiziološko je nenevaren.

RAZRVRSTITEV:

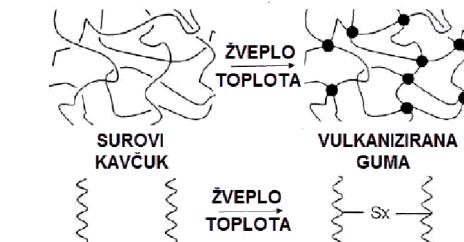
Komerzialno je plastična masa, **tehnološko** je termoplast, **kemično** je 99% celuloza (skoraj ves vulkanfiber je izdelan iz papirja), **način prepoznavanja**: vulkanfiber običajno hitro in z veliko gotovostjo prepoznamo že izkustveno (glede na uporabo, organoleptično, s subjektivnim preizkušanjem) ali z osnovnimi preizkusi.

PRIDOBIVANJE IN KEMIJSKA SESTAVA:

Vulkanfiber je ena od najstarejših umetnih mas (1859 - Thomas Taylor). Osnovni princip pridobivanja je podoben postopku pridobivanja papirja: celulozo impregniramo s cinkovim kloridom ZnCl₂, ki naredi papir gumijast in lepljiv. Tako pripravljena gumijasta in lepljiva vlakna se nato stisnejo in posušijo. Moderni postopki omogočajo hitro seriski proizvodnjo:

Vulkanizacija Postopek, v katerem kavčuk obdelajo tako, da postane odporen proti atmosferskim in kemičnim vplivom ter mehansko vzdrljiv. Proces je odkril in patentiral Charles Goodyear leta 1844. Večina elastomerov se izdeluje z vulkanizacijo, le nekaj tipov termoplastičnih elastomerov se izdeluje brez vulkanizacije.

Vulkanizacija je praviloma nepovratna reakcija. Surovi ali sintetični kavčuk segrevajo z žveplom ali z dižveplovim dikloridom S₂Cl₂ in s polnili. Temperatura je odvisna od vrste gume in znaša do 160°C. Pri tem pride do zamreženja dolgih molekul kavčuka, ki izgubi plastične lastnosti. Kemična spremembra ne nastane v trenutku, temveč zahteva svoj čas. Nastane guma, ki se odlikuje po prožnosti, trpežnosti in se težko trga. Žveplo in vročina sta povezana z Vulkanom, rimskega bogom ognja in od tod ime vulkanizacija.

Prim. NR, Brizganje in forme.

Vulkanizirano vlakno Specialni papir, ojačan s posebno umetno maso, ki se dodaja v večplastni stiskanjem in utrjevanjem. Takšen material je elastičen, ima povečano trdnost, majhno maso, je električni izolator, je težko vnetljiv, ni občutljiv na olja, maščobe, kisline in luge. Uporablja se kot nosilni material pri brusnih papirjih, za tesnila ipd.

Vulkollan Komercialno ime za poliuretan.

Vzdoljen Vzporeden z daljšo stranjo. Tudi skozi os, po osi (npr. pri prezelih). Prim. Longitudinalen, Prečen, Transversalen.

Vzdrževanje Dejavnost v zvezi z delovnimi sredstvi (napravami, stroji), ki zajema:

1. **Ugotavljanje** (presojanje) dejanskega stanja: detekcija, diagnostika, defektoskopija itd. Ugotovitve vplivajo na način izvajanja ostalih vzdrževalnih del, kar pa je seveda tesno povezano s financami.

2. **Ohranjanje** želenega stanja: načrtovanje in izvajanje rednih vzdrževalnih del. Razen negovanja, čiščenja, zaščite ipd. spada v to skupino tudi nabava in arhiviranje: orodij, rezervnih delov ter potrošnega materiala.

3. **Ponovno vzpostavljanje** želenega stanja: popravila, korekcije (dodelave, predelave) ipd.

Vrste vzdrževalnih tehnologij so naštete pod gesmom Tehnologija vzdrževanja.

CILJ vzdrževanja je omogočiti delovnim sredstvom optimalno obratovanje v različnih pogojih de-

smo jo pred tem ustrezno **preizkusili**:

- če poznamo dokumentacijo, se morajo ujemati identifikacijske številke vzmeti
- če dokumentacije ne poznamo, mora ustrezati material, toplotna obdelava, dimenzijske in prožnostni koeficient vzmeti; naknadno (ko je vzmet že počila) je vse to zelo težko preveriti, zato morajo dobrji vzdrževalci za pomembne vzmeti vse te podatke pravocasno priskrbiti

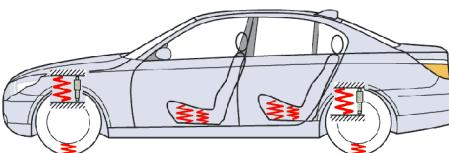
Prim. Hookov zakon, Vzmetenje.

Vzmetenje Nobena cesta ni popolnoma ravna. Neravnine na cestišču povzročajo, da kolesa med vožnjo nihajo v navpični smeri. Še posebej pri hitri vožnji delujejo na vozilo velike in sunkovite sile.

Naloge vzmetenja so:

1. Blaženje udarcev in dušenje nihanj zaradi navpičnih sil, ki so direktna posledica neravnega cestišča.

Navpično vzmetenje prevzamejo avtomobilske pnevmatike, vzmeti, blažilniki, stabilizator, potnikom koristijo tudi vzmeti v sedežih.

2. Prevzemanje prečnih sil, ki nastanejo:

Pri vožnji v ovinkah. Še posebej pri hitri vožnji v ovinkah je oprijem koles s cestiščem slabši in vozilo lahko zanese iz ovinka.

Prečne sile med vožnjo v ovinku prevzamejo avtomobilske pnevmatike, ki potrebujejo dober oprijem. Da bi preprečili zanašanje vozila, mora vzmetenje (vzmeti, blažilniki in stabilizatorji) zagotavljati stalen stik koles s cestiščem.

- Zaradi stranskih udarcev s cestišča. Prečno vzmetenje deloma prevzamejo avtomobilske pnevmatike, deloma pa gumijasti ležajni nastavki, ki služijo za pritrdiritev in vodenje obes avtomobilskih koles.

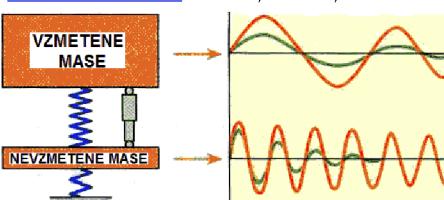
S pravilnim vzmetenjem zagotavljamo:

• **Varnost** med vožnjo, ki je povezana predvsem s stikom vozila s cestiščem. Dokler so kolesa v zraku, ne morejo prenašati niti pogonskih sil in niti sil zavirjanja.

• **Udobje** med vožnjo: nihanje karoserije škoduje zdravju in povzroča neprijetne udarce potnikom, razen tega pa lahko uničuje tudi blago, ki ga prevažamo

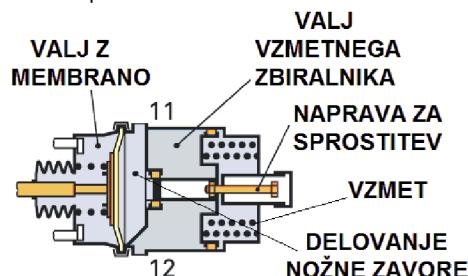
Vzmetenje naj omogoča zelo mehko vožnjo, vendar bi vozilo preveč poskakovalo, če bi za vzmetenje uporabljali samo vzmeti - potrebno je tudi dušiti nihanja, to nalogu pa opravljajo amortizerji. Pri tem je treba ločiti:

- **vzmetene mase**: karoserija z obremenitvijo
- **nevzmetene mase**: kolesa, zavore, deli obese

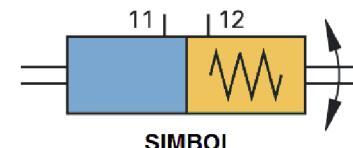
Vzmetna jekla Glej Jekla za vzmeti.

Vzmetni akumulator Naprava, ki je sestavni del zračnih zavor. To je v bistvu enosmerni delovni valj NO, ki ima dva z membranami ločena pnevmatična prostora:

Vzmetni akumulatorji se uporabljajo na zadnji pre-

mi. Ko je motor vozila ugasnjhen, kompresor ne deluje in na priključku 12 ni stisnjenega zraka - takrat glavna vzmet potisne batinico in zavira. Vzmetni akumulator torej v tem primeru deluje kot parkirna zavora. Ko pa kompresor deluje, takrat stisnjeni zrak na priključku 12 potisne vzmet nazaj in lahko uporabljamo delovno zavoro, ki pošilja stisnjeni zrak na priključek 11. Pri izpadu stisnjenega zraka lahko vozilo pripravimo za vlečenje tako, da odvijemo napravo za sprostitev in s tem sprostimo vzmet.

SIMBOL

Sin. kombinirani valj, Tristop cilinder. Prim. Membraški valj.

Vzporedna vezava Glej Kirchhoffova izreka.

Vzporedni črtalnik Glej Zarisanovanje.

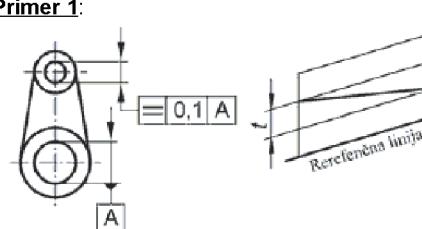
Vzporedno kotiranje Glej Kotiranje - načini (vzporedno, zaporedno).

Vzporednost **Matematično**: dve premici sta vzporedni, če ležita v isti ravnini in nimata skupnih točk. Dve ravni ali ravnina in premica sta vzporedni, če nimata skupnih točk.

V zvezi z **geometričnimi tolerancami** pa je vzporednost **lastnost črte ali lastnost površine**: največji odmak od idealno vzporedne linije ali površine. Prim. Geometrične tolerance.

Primeri zapisov vzporednosti na tehniških risbah:

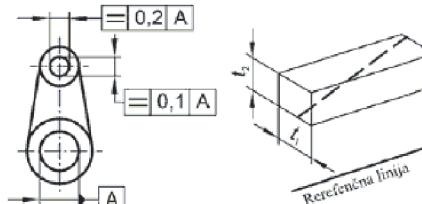
Primer 1:

Pojasnilo: tolerirana os mora ležati med dvema ravnima črtama, ki sta vzporedni z referenčno osjo A in razmaknjeni za $t = 0,1$ mm.

Tolerančno področje: površina v navpični ravnini med dvema ravnima črtama, ki sta vzporedni z referenčno linijo in razmaknjeni za razdaljo t .

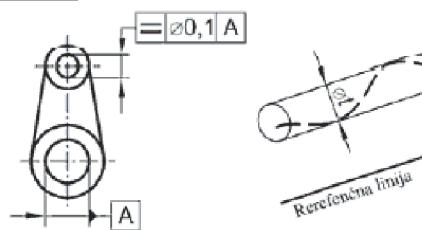
Primer 2:

Pojasnilo: tolerirana os mora ležati znotraj kvadra, ki je vzporen z referenčno osjo A in ima stranici isnovne ploskve $t_1 = 0,2$ mm in $t_2 = 0,1$ mm.

Tolerančno področje je volumen znotraj kvadra pereza $t_1 \times t_2$, ki je vzporen z referenčno linijo.

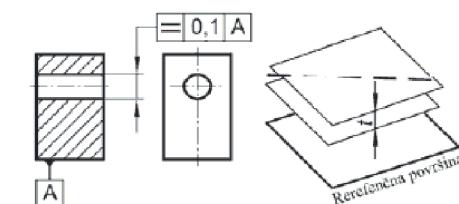
Primer 3:

Pojasnilo: tolerirana os mora ležati znotraj valja s premerom $\phi t = 0,1$ mm, ki je vzporen z referenčno osjo A.

Tolerančno področje je volumen valja s premerom $\phi t = 0,1$ mm, ki je vzporen z referenčno osjo A.

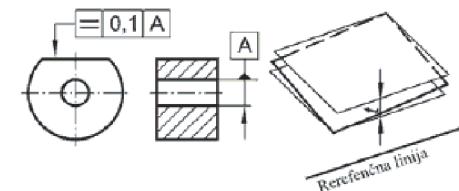
Primer 4:

Pojasnilo: tolerirana os mora ležati med dvema ravninama, ki sta vzporedni z referenčno površino A in razmaknjeni za $r = 0,1$ mm.

Tolerančno področje: volumen med dvema ravninama, ki sta vzporedni z referenčno površino in razmaknjeni za razdaljo t .

Primer 5:

Pojasnilo: tolerirana površina mora ležati med dvema ravninama, ki sta vzporedni z referenčno osjo A in razmaknjeni za $t = 0,1$ mm.

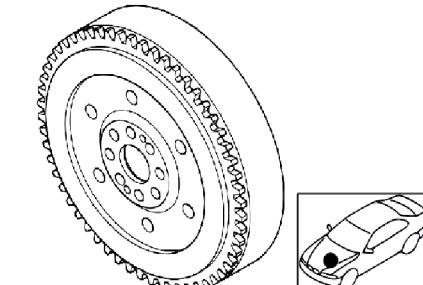
Tolerančno področje: volumen med dvema ravninama, ki sta vzporedni z referenčno linijo in razmaknjeni za razdaljo t .

Tehnološki postopki, ki zagotavljajo vzporednost: frezanje, vrtanje, skobljanje, pehanje, brušenje, lepanje, skobljanje dolgih ravnih ploskev (npr. vodil).

Način kontrole vzporednosti: z merilno uro.

Praktični primer predpisovanja vzporednosti: oba tečaja na vratnem krilu morata biti montirana tako, da bo njuna os vzporedna glede na najbližji rob vratnega krila. Podobno pravilo velja za montažo tečajev na podbojih.

Vztrajnik Kolo oziroma kolut z masivnim obodom za izravnavanje neenakomerne vrtenja stroja, npr. ~ motorja, šivalnega stroja.

Vztrajnostni moment

Vztrajnostni moment telesa $J [\text{kg} \cdot \text{m}^2]$: glej geslo Kinetična energija.

Aksialni vztrajnostni moment I_x in $I_y [\text{mm}^4]$: glej geslo Upogib.

Polarni vztrajnostni moment $I_t [\text{mm}^4]$: glej geslo Torzija.

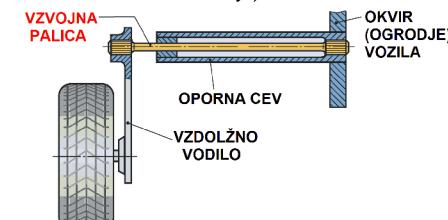
Vzvod Podolgovata priprava ali del naprave, ki je vrtljiv okoli nepremične osi, za dviganje, premikanje bremen. Prim. Navor.

Vzdvodne škarje Glej Stričenje.

Vzdvodni merilnik Glej Primerjalni merilniki.

Vzvod Glej Torzija.

Vzvojna palica Vrsta avtomobilske vzmeti - torzjska vzmet. Na eni strani je povezana s kolesom, na drugi pa je pritrjena na ogrodje vozila (na okvir ali na nosilni del karoserije):

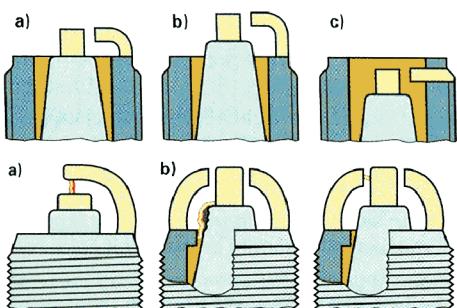
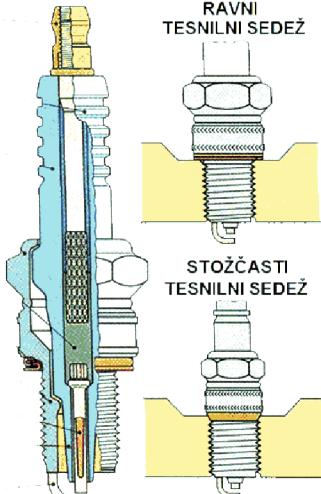

Sin. paličasta vzvojna vzmet.

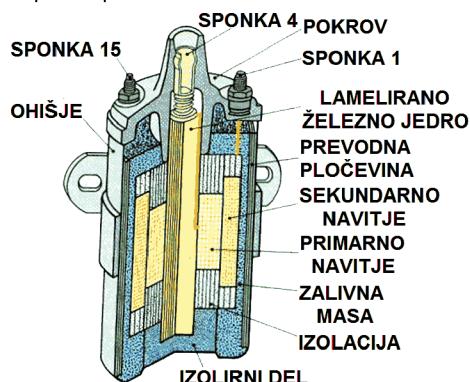
Vzvojni odpornostni moment Glej Odpornostni moment.

Vžigalna svečka Vžigalna naprava v bencinskih motorjih, ki z iskro vžgejo zmes goriva in zraka.

PRIKLUČNI
ČEP
OVIRE ZA
POVRŠINSKE
TOKOVE
IZOLATOR
OHIŠJE
SVEČKE
STEKLjeni
LOŠČ
TESNILNI
OBROČ
PRITRDILNI
NAVOJ
OSREDNJA
ELEKTRODA
NOGA
IZOLATORJA
MASNA
ELEKTRODA

Vžigalna tuljava Vžigalna naprava pri bencinskih motorjih, ki transformira baterijsko napetost 6V ali 12V na zahtevano napetost vžiga (od 6.000 do 30.000 V). Tako visoka napetost je potrebna, da preskoči iskra med elektrodami svečk, kar vžge zmes zraka in goriva. Vžigalna tuljava je v bistvu transformator v poenostavljeni izvedbi. Nepr. cinšpula.

Vžigalne naprave Naprave, ki pri bencinskih motorjih povzročijo iskro, ki vžge mešanico goriva in zraka. Vžig mešanice povzročijo v pravem trenutku in v vseh delovnih razmerah.

- A Naloge**, ki jih morajo opravljati vžigalne naprave:
- A Povečanje napetosti na napetost vžiga in shranjevanje naboja** (vžigalna tuljava, kondenzator)
- B Prekinitev in vklop vžiga** (prekinjalnik)
- C Določanje trenutka vžiga oz. kota predvžiga** (krmilnik vžiga)
- D Razdelitev vžiga po valjih** (razdelilnik)
- E Izvajanje vžiga** (vžigalne svečke)

Zgoraj opisane naloge B, C in D lahko opravljamo na mehanski **Meh** ali elektronski **El** način. Gleda na to poznamo naslednje načine vžigov:

B C D

Kontaktni vžig	Meh	Meh	Meh
Tranzistorizirani vžig	ElMeh	El	El
Tranzistorski vžig	El	Meh	Meh
Elektronski vžig	El	El	Meh
Povsem elektronski vžig	El	El	El

W.Nr. Številka materiala kot dopolnilo k poimenovanju materialov (DIN 17007), kratica za Werkstoffnummer. Način označevanja: glej Označeva-

nje železnih gradiv po SIST EN, OZNAČEVANJE JEKEL S ŠTEVILKAMI.

w/w Avtoličarska kratica za wet on wet, kar pomeni mokro na mokro.

Waschprimer Glej Primer.

WAN Kratica iz ang. Wide Area Network, kar pomeni širokorazšeno (prostrano) omrežje. Je oznaka za omrežja, ki omogočajo priključitev na širokem geografskem področju, preko telekomunikacijskih omrežij. Omrežja WAN skrbijo za sproten pretok svežih informacij med oddaljenimi mestni, državami, kontinenti. Največji WAN, ki obstaja, je internet.

Glavne značilnosti WAN (v primerjavi z LAN) so:

- omogoča izmenjavo zelo velikih količin informacij z visoko hitrostjo
  - WAN omrežja pogosto povezujejo več LAN omrežij v eno samo mrežo
  - uporablja ga neomejeno število uporabnikov
- Prim. Internet, WLAN, LAN.

WAP Tehnologija (Wireless Application Protocol), ki združuje internet in mobilne telekomunikacije. Omogoča povezavo v internet z mobilnim telefonom. Za uporabo WAP strani je potreben mobilni aparat, ki mora biti ustrezno nastavljen in podpira WAP protokol.

Web design program Poseben program, ki je namenjen za oblikovanje (izdelavo), urejanje in posodabljvanje spletnih strani. Načeloma je možno spletno stran izdelati tudi v vsakem urejevalniku besedil (npr. v Word), vendar je to delo z uporabo priročnih programov veliko lažje in hitrejše.

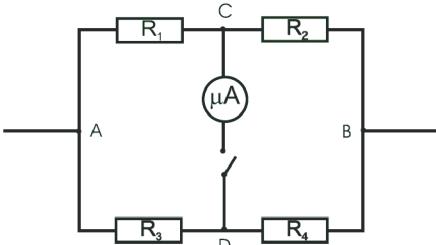
Tipični način dela z web design programi je WYSIWYG, obenem pa oblikovalcem ni potrebno poznati dejanske kode HTML, CSS ali JavaScript.

Web page Glej Spletna stran.

Web server Glej Strežnik.

Website Glej Spletisce.

Wheatstonov most Naprava za natančno določanje neznanega upora:

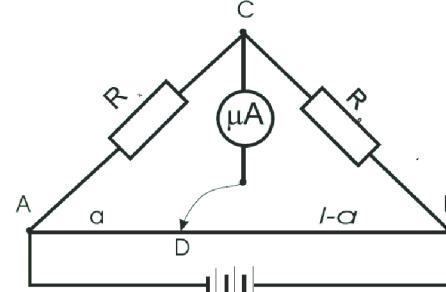

Pri odklopljenem galvanometru se napetost med točkama A in B razdeli v prvi veji v razmerju R_1/R_2 , v drugi pa v razmerju R_3/R_4 . Če sta razmerji enaki, med točkama C in D ni napetosti. Ko vključimo galvanometer, skozenj tedaj ni toka. Iz enačbe $R_1/R_2 = R_3/R_4$ lahko izračunamo enega od uporov, če so drugi trije znani.

Pri šolski izvedbi je ena veja Wheatstonovega mosta (npr. ADB) narejena iz enakomerno debele uporovne žice. Upora R_3 in R_4 sta tedaj sorazmerna z dolžinama odsekov $AD = a$ in $DB = l - a$. Med točkama A in C je neznan upor R_x , med točkama C in D pa znan upor R_o .

Z drsnikom poiščemo tisto točko D, pri kateri skozi galvanometer ni toka. Neznan upor je tedaj enak:

$$R_x = R_o \cdot \frac{a}{(l-a)}$$

White spirit Organsko parafinsko topilo, ki se uporablja kot razredčilo za redčenje oljnatih barv,

čiščenje čopičev in ostalih pripomočkov. Je prozorna tekočina brez vonja.

Whitworthov navoj Prvi nacionalni standardni vijačni navoj na svetu, ki je omogočil serijsko proizvodnjo, s tem pa znižanje cen ob hkratnem dvigu kvalitete mnogih naprav. Specificiral ga je Sir Joseph Whitworth leta 1841.

Danes obstajajo 3 vrste standardov za Whitworthove navoje: British Standard Whitworth (BSW), British Standard Fine thread (BSF) in British Standard Cycle (BSC ali BSCy).

Posebnost Whitworthovega navoja je **OZNAKA**. Oznaki R namreč sledi številka v colah, ki pa ni enaka imenskemu premeru zunanjega navoja.

Razlog: na začetku dvajsetega stoletja so se **vse mere nanašale na notranje premere cevi**, med drugim tudi **zaradi kalibrov** pri streljem oružju.

Colska cev (1") je tedaj imela **sveti premer 25,4 mm**. Ob takratnem stanju kvalitet jekel je ta cev imela standardni zunanj premer približno 33 mm. Najpomembnejši so bili navoji na zunanjem premeru cevi (cevi praviloma privijamo z zunanjim navojem), zato so **zunanjemu navoju takratne colskie cevi** (sveti premer 25,4 mm, imenski premer ~33 mm) rekli - **colske navoj 1"**. Navoj, ki se je nanj privil, pa so imenovali **notranji colske navoj 1"**.

Oznaka **R1** takrat torej ni pomenila, da je imenski premer tega navoja enak 1" (1 col - 25,4 mm), temveč je pomenila, da se ta zunanj navoj nahaja na cevi z notranjim premerom cevi 1". Imenski premer tega navoja pa je **med 32,89 in 33,25 mm**.

Kasneje se je kvaliteta jekel izboljševala, zato so se stanjšale debeline sten cevi. **Naprave za izdelevanje navojev so ostale enake**, zato so zunanj navoji ostali enaki, notranji premeri cevi pa so se povečali. V današnji toplotni in sanitarni tehniki zato številka poleg oznake R **ne ustreza nobeni več**, colske cevi pa so po novih standardih (npr. DIN EN ISO 228-1) definirane metrično.

Kljub temu so navade ostale in se ohranajo. Če npr. najdemo cev z zunanjim premerom ~33 mm, je ta cev v naših glavah še vedno **"enocolska cev"** in se kot takšna tudi uporablja pri komunikaciji.

Pregled zunanjih premerov "colske" cevi [mm]:

1/16	7,72	1/8	9,73	1/4	13,12	3/8	16,66
1/2	20,96	5/8	22,91	3/4	26,44	7/8	30,20
1	33,25	1 1/8	37,90	1 1/4	41,91	1 1/2	47,80
1 3/4	53,75	2	59,61	2 1/4	65,71	2 1/2	75,18
2 3/4	81,53	3	87,88	3 1/2	100,33	4	113,03
4 1/2	125,73	5	138,43	5 1/2	151,13	6	163,80

Prim. Navoji - standardizacija.

Widmannstättska struktura Za varjenje značilna struktura materiala, ki se pojavlja predvsem v obliki ploščic. Nastane pri pospešenem hlajenju malo in srednje ogljičnih jekel iz austenitnega področja ter pri varjenju jeklenne litine. **Na kristalnih mejah** in tudi **znotraj kristalov avstenita** nastaja **ferit v obliki iglic**. Nastanek te strukture pospešuje grobo austenitno zrno, zasledimo pa ga v TVP. Pojav w.s. pomeni **močno poslabšanje mehanskih lastnosti**: manjša natezna trdnost, zlasti pa žilavost in razteznost. S kasnejo **normalizacijo** (segrevanje 20-30°C nad črto GOS) lahko spremeni neugodno w.s. v drobnozrnato normalizirano strukturo jekla ter **popravimo mehanske lastnosti**.

Wi-Fi Blagovna znamka neprofitnega mednarodnega združenja Wi-Fi Alliance, ki ima določa Wi-Fi standarde. Izraz Wi-Fi se nanaša izključno na tiste **omrežne TEHNOLOGIJE**, ki s pomočjo radijskih valov zagotavljajo **brezžične spletne povezave** z visokimi hitrostmi pretoka informacij.

Nepopravljiva interpretacija: Wireless Fidelity.

Zelo pomembno je vedeti, kako **Wi-Fi tehnologija deluje**. Radijski valovi se prenašajo do **vstopnih točk**. Uporabniki mobilnih naprav se lahko preko vstopnih točk povežejo s svetovnim spletom. Drug pomen Wi-Fi se nanaša na **NAPRAVE**, ki so sposobne ustvariti **brezžično povezavo s svetovnim spletom**. To so zelo različne naprave: prenosni računalniki, mobilni telefoni, dlančniki, video igralne konsole itd. Wi-Fi certificirane naprave so **sposobne uporabljati Wi-Fi tehnologijo** in so

tudi **medsebojno združljive**. Potrdilo podeljuje Wi-Fi Alliance. Takšno potrdilo uporabnikom zagotavlja, da ga bo lahko povezoval z vsemi drugimi Wi-Fi overjenimi elektronskimi napravami, **ne glede na to, kdo je proizvajalec**.

Večina ljudi zamenjuje izraz Wi-Fi z izrazom brezžična povezava, brezžični dostop do svetovnega spletja. Zato izraz uporabljam tudi za **brezžične VSTOPNE TOČKE**, kjer je možno svojo elektronsko napravo povezati s svetovnim spletom: kavarne, bari, letališča, hoteli, bolnišnice itd. Te povezave so ponavadi **brezplačne**.

WIG Glej TIG.

WLAN Brezžično lokalno omrežje, ang. Wireless LAN. Je povezava dveh ali več računalnikov brez uporabe kablov. WLAN je postal popularen zaradi:

- **enostavnosti instalacije**
- velike **popularnosti laptop** računalnikov: WLAN omogoča brezhibno internetno povezavo, tudi če se prosti premikamo npr. po stanovanju
- **slošnega dostopa** do interneta: WLAN nudijo izobraževalni centri, lokali, vleblegovnice in celo gostinski lokalji; dostopen je takoreč povsod. Ob koncu tisočletja se je WLAN omrežje standardiziralo, npr.: IEEE 802.11a (5 GHz, 54 Mbit/s), IEEE 802.11b (2,4 GHz, 11 Mbit/s), IEEE 802.11g (2,4 GHz, 54 Mbit/s). Prim. LAN, WAN.

WMV Komprimiran (stisnjen) video format za več kodekov, ki jih je izdelal Microsoft. Izdelan je tako, da lahko upravlja z vsemi video formati.

Wolfram Glej Wolfram.

Working life Pri epoksi smolah EP je to čas, ko ima zmes po primešanju trdilca še dovolj nizko viskoznost, da jo še lahko enostavno nanesemo na površino (uporabimo za kitanje). Prim. Pot life.

Wp Vršni vat, ang. Watt-peak (peak - vrh, vrhunc, najvišja vrednost). Wp je enota za izražanje vršne moči **fotovoltaične sončne elektrarne**, izmerjene **v standardnih laboratorijskih pogojih**: svetlobna jakost je 1.000 W/m², s spektrom podobnim sončni svetlobi na 35° severne zemljepisne širine in s temperaturo celic 25 °C.

WPA Varnostni protokol za Wi-Fi, ang. Wi-Fi Protected Access. Obstaja tudi **WPA2** in **WPA-Personal** oz. **WPA-PSK** (Pre-shared key) - za domača ali pi-sarniška omrežja, ki ne zahtevajo serverja.

WPAN Glej pojasnila pod gesлом PAN.

Wüstit Železov oksid FeO. Je črne, rjave ali sive barve. Kristalizira v kubični rešetki. Zasledimo ga zlasti v malo ogljičnih jeklih ali v mehkm železu. Povzroča prelom v rdečem zaradi evtektika, podobno kot FeS. Dodatek Mn veže kisik v neškodljiv MnO. Prim. Magnetit, Hematit.

WWW Splet, ang. World Wide Web.

WYSIWYG Ang.: what you see is what you get - kar vidiš, to dobjiš. WYSIWYG v računalništvu pomeni takšen sistem dela, pri katerem velja: kar vidiš na zaslolu je enako ali zelo podobno rezultatom tvojega dela: natisnjeno dokumentom, spletnim stranem in podobno. Kratica WYSIWYG se običajno nanaša na programske vmesnike API (application programming interface).

xDSL Glej DSL.

XPS Kratica za ekstrudiran polistiren ob hkratnem vpihanjanju zraka, Trgovska znamka je Styrofoam, glej PS.

X-ring Glej O-ring.

Youngov modul Glej Modul elastičnosti. Izvor imena: ang. fizik Thomas Young, ki ga je vpeljal leta 1807.

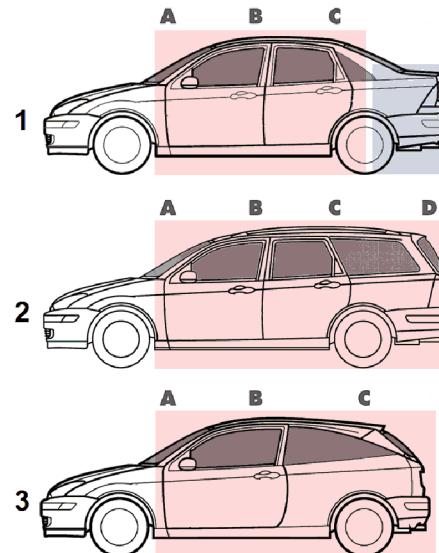
Zacajhnati Nepravilen izraz, popačenka iz nemščine (kennzeichnen - označiti) in pomeni **zarisati**.

Začasni pomnilnik Glej Odložišče, Clipboard.

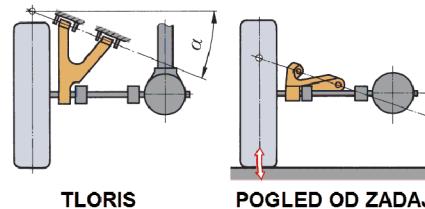
Začetna točka obdelovanca Glej geslo Odrezavanje - koordinatna izhodišča.

Zadnja karoserija Oblika zadka karoserije:

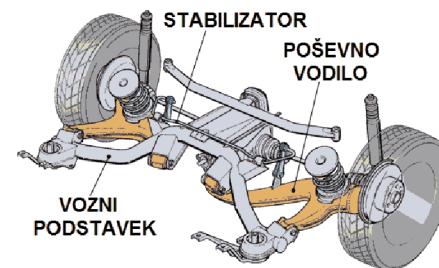
1. Stopničasti zadek (limuzina, zgornji del risbe)
2. Strmi zadek (karavan, sredina) ali
3. Poševen zadek (hatchback, spodaj)

Zadnja obesa s poševnimi vodili To je neodvisna pogonska obesa, pri kateri sta vzdolžni vodili vrtljivo in poševno pritrjeni na karoserijo. Poševno pomeni tako v narisu kot tudi v pogledu od zadaj:

Kotno gonilo z diferencialom je trdno pritrjeno na karoserijo:

Zaganjalnik Stroj, ki spravi v delovanje drug pogonski stroj. Pri avtomobilu je to naprava na tok iz baterije, ki požene glavni motor avtomobila.

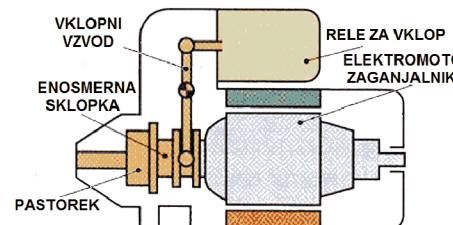
Preden zmora teči sam od sebe, mora:

a) **Bencinski motor** pripraviti ustrezno zmes goriva in zraka, za kar potrebuje 40 - 80 vrt/min.

b) **Dizelski motor** doseči zadostno temperaturo v zgorenjem prostoru - vsaj 150 vrt/min.

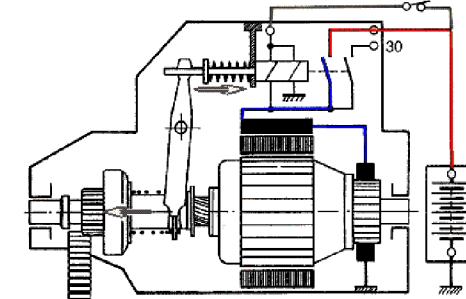
Ker znaša prestavno razmerje med 10 in 20, je torej vrtlina hitrost elektromotorja v zaganjalniku med **1000 in 3000 vrt/min**. Moč zaganjalnika lahko znaša 3000 W in več, kar pri 12 V pomeni, da se akumulator kratkotrajno prazni z velikim tokom (tudi **300 in več A**). V trenutku, ko motor steče z lastno močjo, je treba zaganjalnik kar **najhitreje izklopiti**, ker bi motor sicer pogнал zaganjalnik na previsoko vrtlino hitrost. Nepr.: anlaser.

Poglejmo **glavne sestavne dele zaganjalnika**:

Namesto izklopnih rel, pogosto uporabimo izklopni magnetni ventil.

Nato preučimo delovanje zaganjalnika:

Ko voznik obrne kontaktni ključ, s tem vklopi rele (magnetni ventil), ki:

a) Najprej premakne vklopni vzvod in s tem potisne pastorek proti zobatuvenu. Pastorek se med pomikanjem vrta - ko naleti na utor v ozobljenju venca, nadaljuje pot do konca pomika.

b) Sele nato sklene vklopni rele električni stik med akumulatorjem in elektromotorjem zaganjalnika, ki začne pastorek in zobati venec. Izvedba elektromotorja: enosmerni motor s ščetkami ali univerzalni motor.

Ko motor steče, je hitrejši od zaganjalnika. Enosmerna sklopka skrbi za to, da se zaganjač ne bi pokvaril: ona prekine povezavo med gredjo rotorja in pastorkom.

Klasična popravila zaganjalnika: zamenjava defektnega magnetnega ventila (3 vijaki), kontaktne probleme (oksidacija) ipd.

Zagon Prehod naprav iz faze mirovanja v fazo obratovanja. K zagonu štejemo vse dejavnosti, ki so potrebne za aktiviranje predhodno montiranih sistemov.

Zagon zahtevnejših sistemov je lahko zelo **nepredvidljiv**, saj obstaja veliko razlogov za nepravilno delovanje:

- nezadostna usposobljenost upravljalca naprave
- delni izpad posameznih naprav
- neuskajeno delovanje posameznih naprav
- nepravilna montaža
- izpad medijev (elektrike, stisnjene zraka ipd.)

Zelo pomemben korak pri zagonu je **predajanje upravljanja sistema novemu osebju**. Treba je znati pravilno usposobiti kader, ki bo upravljal sistem. Posebno pozornost je potrebno posvetiti **preprečevanju** morebitnih **nezgod** in seveda izpolnjevanju **zakonskih predpisov**.

Da bo zagon naprav nemoten in brez težav, ga je potrebno izvesti čim bolj **sistematično**.

Uporabljajo se različne metode: diagrami poteka, delo po kontrolnih seznamih itd.

Klasični opomniki so v uporabi predvsem pri pnevmatičnih, elektropnevmatičnih, hidravličnih, elektrohidravličnih, električnih strojih in pri programirljivih krmilih.

Zagozda Proti enemu koncu zožajoč se kos kovine pravokotnega prereza, ki služi kot razstavljalna zveza dveh strojnih delov, ki se skupaj gibata. Največkrat leži v utoru **med pestom in gredjo**, vrtlinski moment pa prenaša zagozda **s svojo obliko**. Nagib zagozde je običajno 1:100, lahko pa znaša tudi do 1:10.

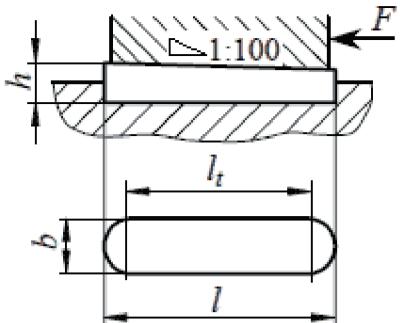
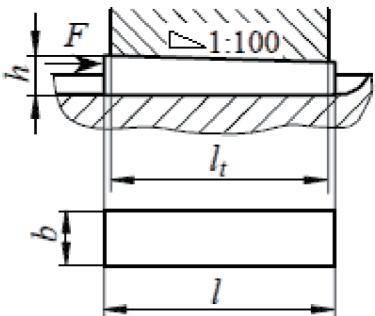
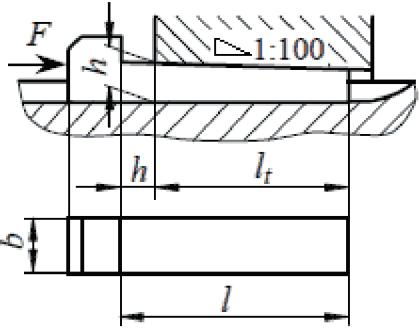
Zagozde prenašajo tudi **sunkovito in izmenično obremenitev**. Z njimi zavarujemo gred in pesto:

- proti medsebojnemu **zasuku** in
- proti **osnemu pomiku**.

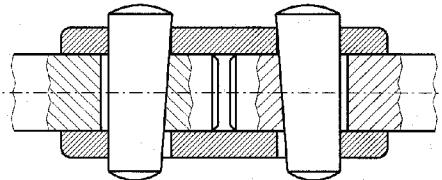
Obenem zagozda **omogoča** tudi **prenos vrtlilnega momenta**.

POMEMBNEJŠE VRSTE ZAGOZD:

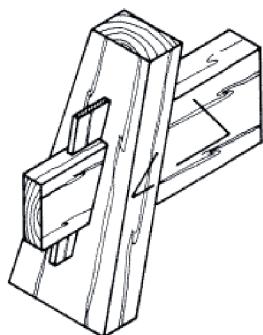
- a) **Vzdolžne** oz. **transmisijske** zagozde, ki ležijo vzporedno z osjo predmetov: **vložne, zabjalne, bradate, pliske, žlebaste in tangencialne** zagozde. Primerne so za pritrjevanje koles, ročic in podobnih strojnih delov na gredi in osi.

Vložna utorna zagozda tipa A**Zabijalna** utorna zagozda tipa B**Bradata** zabijalna zagozda

b) Prečne zagozde, ki ležijo pravokotno na srednjico ali na os predmetov, ki jih vežejo. Običajno so okrogle:

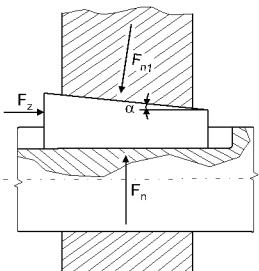
Obstaja še veliko drugih oblik in uporab zagozd, npr.: zagozda za ročaj kladiva (lahko je vstavljen prečno ali vzdolžno), zagozda kolesa avtomobila (proti zdrsu) itd. V lesarstvu je zagozda pogosto dobra rešitev, tudi za poševne spoje:

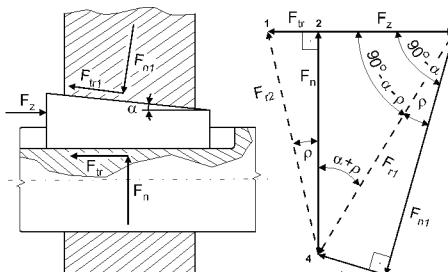
Drugi pomen izraza: zagozda je lahko tudi proti enemu koncu zožajoč se kos lesa za cepljenje.

Prim. Moznik, Zatič, Sornik, Skodla. Nem. der Keil, nepr. **kajila**. Sin. klin.

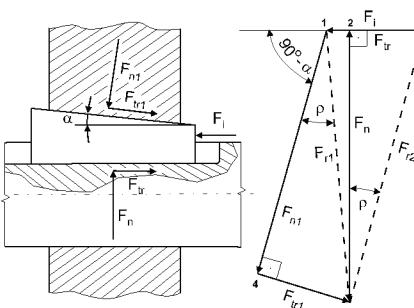
Zagozda - samozapornost Ko poskušamo zabiti zagozda s silo F_z med dva strojna dela, se v njiju pojavitva pravokotni (normalni) sili F_n in F_{n1} :

Posledica normalnih sil sta sili trenja F_{tr} in F_{tr1} :

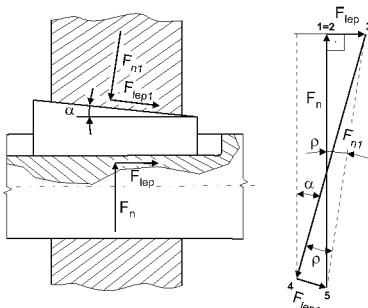

Na poligonu sil sega sila F_z od točke 1 do 3, F_{tr} pa od točke 2 do 1. Pri izbijanju zagozde pa zabiljalno silo F_z zamenja izbijalna sila F_i (od 3 do 1):

V mirovanju ($F_i=0$) potiska zagozdo iz zveze sila:

$$F_{n1} \cdot \sin \alpha$$

Nasproti njej delujeta vodoravni komponenti lepenja, ki ju poenostavljeno obračunamo kot trenje:

$$F_{lep} \approx F_{tr} \text{ in } F_{lep1} \approx F_{tr1}$$

$$F_{trx} = F_n \cdot \operatorname{tg} \rho \quad F_{tr1x} = F_{n1} \cdot \operatorname{tg} \rho \cdot \cos \alpha$$

Zagozda bo vztrajala v zvezi le, če bosta vodoravni komponenti trenja večji od $F_{n1} \cdot \sin \alpha$:

$$F_n \cdot \operatorname{tg} \rho + F_{n1} \cdot \operatorname{tg} \rho \cdot \cos \alpha \geq F_{n1} \cdot \sin \alpha \quad (1)$$

Če izenačimo še sile v smeri y, dobimo povezavo:
 $F_n = F_{n1}(\cos \alpha + \operatorname{tg} \rho \cdot \cos \alpha)$

Povezavo med F_n in F_{n1} vstavimo v neenačbo (1), rešitev neenačbe pa je:

$$2 \cdot \operatorname{tg} \rho / (1 - \operatorname{tg}^2 \rho) \geq \operatorname{tg} \alpha \text{ oz. } \operatorname{tg} 2 \cdot \rho \geq \operatorname{tg} \alpha$$

Iz tega dobimo **pogoj, ki zagotavlja, da bo zagozda sama od sebe vztrajala v zvezi:**

$$\alpha \leq 2 \cdot \rho$$

α - nagibni kot zagozde [$^\circ$]

ρ - torni kot [$^\circ$]

Isti rezultat dobimo tudi z opazovanjem poligona sil pri izbijanju zagozde, sklepamo v dveh korakih:

1. V poligonu sil pri izbijanju zagozde ugotovimo: kot 152 je enak $\rho - \alpha$. To izračunamo tako, da:

- ugotovimo, da je kot 452 enak $90 - \alpha$
- ugotovimo, da je kot 451 enak $90 - \rho$
- izračunamo razliko: kot 152 = kot 452 - kot 451

2. Sklepamo: zagozda bo sama od sebe vztrajala v zvezi le, če bo rezultanta v X smeri kazala v

desno. Pri tem velja $F_i = 0$.

X komponenta sile F_{tr1} presega X komponento sile F_{n1} , torej preostaneta le še sili 12 in 23.

Neenačbo ni težko nastaviti:

$$F_n \cdot \operatorname{tg} (\rho - \alpha) + F_n \cdot \operatorname{tg} \rho \geq 0$$

Rezultat (pogoj) pa je enak: $\alpha \leq 2 \cdot \rho$

Koefficient trenja je znan iz izkušenj: $\mu = 0,1$. Ob upoštevanju povezav med μ in ρ (glej geslo Trenje) lahko izračunamo ρ in tudi maksimalni nagibni kot zagozde $\alpha_{\max} = 11^\circ 26'$. Iz tega pogoja je nastal standardni nagib zagozde 1:100 ($\alpha = 34^\circ 23'$) in 1:10 ($\alpha = 5^\circ 42'$).

Zahlevnica Listina, v kateri se navede zahtevani material (naziv, oznaka, enota mere, količina) v skladišču. V tem dokumentu se navede tudi, kateremu oddelku in za kateri izdelek (delovni nalog) je zahtevani material namenjen. Prim. Spremljevalna dokumentacija.

Zajla Nepravilen izraz, popačenka iz nemščine (das Seil), kar pomeni vrv (vlečna ~), žica, vodnik.

Zakasnitev vklop → Rele z zakasnitvijo vklop, Pnevmatični časovni členi.

Zakasnitev izklop → Rele z zakasnitvijo izklop, Pnevmatični časovni členi.

Zaključena linija Sklenjena črta, npr. zaključena linija poligona. Prim. Nezaključena linija.

Zaklopka Loputa ali krogla v funkciji ventila, ventil. Pokrov (npr. na posodi), še posebej pokrov, ki omogoča pretok fluida le v eni smeri.

Zakon o ohranitvi energije Glej Zakoni termodynamike.

Zakon o ohranitvi mase → Kontinuitetna enačba.

Zakon o ohranitvi gibalne količine Če na sistem teles ne deluje nobena zunanjega sila, se skupna gibalna količina teles v sistemu ne spreminja. Povedano drugače:

- skupna gibalna količina pred trkom je enaka
- skupni gibalni količini po trku.

Zakon o varnosti in zdravju pri delu Osnovni dokument, ki ureja področje varnosti in zdravja pri delu v RS. Prim. Varnost pri delu.

Zakon o vzajemnem učinku → Newtonovi zakoni.

Zakon o vztrajnosti Glej Newtonovi zakoni.

Zakoni termodinamike

NIČTI zakon termodinamike vpeljuje TEMPERATURO kot količino, ki ima enako vrednost pri vseh telesih, ki so v toplotnem ravnovesju. **Povezanost toplotnega ravnovesja** pa pojasnjuje tako:

Če je telo A v toplotnem ravnovesju s telesom B in je telo B v toplotnem ravnovesju s telesom C, je tudi telo A v toplotnem ravnovesju s telesom C.

PRVI zakon termodinamike ali **zakon o ohranitvi energije** pravi, da se ENERGIJA lahko spremeni iz ene oblike v drugo, **ne more pa izginiti** ali **nič nastati!** Termodynamične **SISTEME** razdeli na **ZAPRTE** in **ODPRTE**:

a) Pri **zaprtih sistemih** je dovedena ali odvedena toplota Q enaka spremembi notranje energije U in absolutnega dela A:

$$dQ = dU + dA$$

b) Pri **odprtih sistemih** je dovedena ali odvedena toplota Q enaka spremembi entalpije H in tehničnega dela W:

$$dQ = dH + dW$$

DRUGI zakon termodinamike ali **entropijski zakon** vpeljuje nove izraze ENTROPIJA (reverzibilnost - ireverzibilnost), EKSERGIJA, ANERGIJA in pravi: "Toplotu nikdar sama od sebe ne prehaja s hladnejšega na toplejše telo.", Sadi Carnot 1824.

TRETJI zakon termodinamike ali **Nernstov zakon** pa pravi, da je entropija kapljevinskega ali trdnega telesa pri **NIČELNI ABSOLUTNI TEMPERATURI** enaka nič. Zakon je aksiom narave in pomeni, da **absolutne ničle ni mogoče doseči**.

Zakonski predpisi o zavorah V naslednjih vrsticah je naveden le poenostavljeno napisan izvleček najpomembnejših predpisov:

Motorna in priključna vozila morajo imeti **delovno**, **pomožno** in **parkirno** zavoro. Parkirna zavora se mora aktivirati **mehanično**.

Kot **pomožna zavora** lahko služi tudi **drugi krog dvokrožnega zavornega sistema**, vendar morata

biti oba sistema zavor med seboj [neodvisna](#).

Delovna (glavna) **zavora** pri avtomobilih mora delovati na vsa štiri kolesa. Z njo moramo doseči pomek **vsaj 2,5 m/s²**. **Z ročno zavoro** moramo doseči **vsaj 1,5 m/s²**. Zaviranje z glavno zavoro mora biti pri vseh motornih vozilih s hitrostjo **več kot 25 km/h** na zadnji strani vozila **natančno vidno** tako, da se prižegejo **rdeče luči**.

Prikolica je lahko brez lastne zavore le v primeru, če je enosna in ne presega 750 kg. Ostale prikolice z eno ali več osmi morajo imeti zavore s srednjem močjo zaviranja **2,5 m/s²**. Zavorna naprava mora prikolico v primeru ločitve od vlečnega vozila [samodejno ustaviti](#).

Zračne zavore se uporabljajo za **gospodarska** vozila **srednje in velike nosilnosti**. Pri srednje težkih tovornjakih in avtobusih nosilnosti [od 6 do 13 ton](#) brez prikolice se uporabljajo kombinirane **zračno-hidravlične zavore**.

Mestni avtobusi z dovoljeno skupno maso več kot 5,5 t in druga motorna vozila in prikolice z dovoljeno skupno maso najmanj 9,9 t morajo imeti vgrajeno [dodatno tretjo zavoro](#).

Lastniki cestnih motornih vozil morajo na svoje stroške v rednih časovnih obdobjih poskrbeti za kontrolo, ali vozila ustreza predpisom - [tehnični pregled](#) vozila.

Prim. Motorno vozilo - zakonodaja.

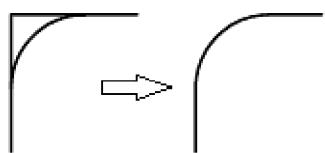
Zakov Kovičena zveza - zveza česa s kovico, s kovicami. Prim. Kovica, Kovičenje.

Zakovica Glej Kovica. **Zakovati**: s kovanjem nadrediti, da je kaj trdno spojeno, npr. zakovati kovico.

Zalivna masa Surovina za duroplaste, ki je pripravljena v tekoči obliku. Možno jo je nabaviti v specializiranih prodajalnah. Praviloma jo je potrebno samo premehati s trdlcem in počakati, da se masa strdi. Sin. smola za zalivanje.

Zamak Trgovsko ime za skupino cinkovih zlitin, ki so posebej uporabne za vливанje v kovinski kalup. Ime je okrajšava po nemškem poimenovanju: Z - cink (Zink), A - aluminij (Aluminium), MA - magnezij (Magnesium) in K - baker (Kupfer). Litje olajšuje nizko tališče, mala vsebnost železa pa pomenuje visoko protikorizijsko obstojnost. Kemična sestava: Al ~4%, Cu do ~3%, Mg 0,025-0,06%, ostalo je Zn čistote 99,995%. Tehnične lastnosti: natezna trdnost ~300 MPa, raztezek ~5% Trdota 80-100 HB, gostota 6,8 kg /dm³, modul elastičnosti 85 GPa. Uporaba: za izdelavo kovinskih delov igrac in drugih manj obremenjenih delov.

Zaokrožitev Del konture, ki dve točki povezuje z lokom: notranja, zunanjia, zaključna, vmesna, konkavna, konveksna zaokrožitev. Prim. Posnetje.

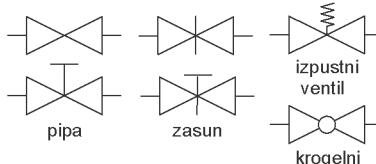
Zaostale napetosti Glej Notranje napetosti.

Zapah Zapora, pri kateri zapirač sega v ustrezenu utor pod vplivom pritisne sile, navadno sile vzmeti.

Zapiralno Zapiralni oz. delovni kontakt, NO, glej Stikalo, sin. zapirač. Lahko je tudi zapiralni del menjalnega kontakta CO oz. DT.

Zapiralno je lahko tudi ventil.

Zapirni ventili Ventili, s katerimi [odpiramo](#) in [za-pirammo](#) pretok:

Zapirni ventili za razliko od tokovnih ventilov (ki dušijo pretok) **niso namenjeni za nadzorovan zmanjševanje pretoka** fluida. Nekatere literature uporabljajo kar izraz **zaporni ventili**.

Zapirni ventil se vedno uporablja pri kompletih kompresorja s tlačno posodo - zato, da lahko po

potrebi hitro prekinemo povezavo s pnevmatskim sistemom.

Zapirnica

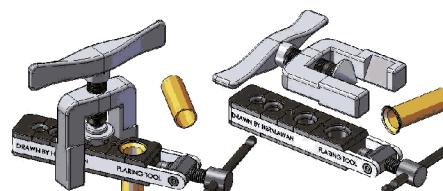
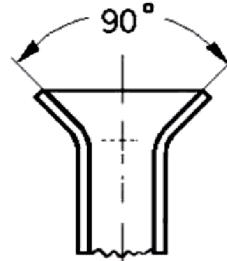
1. Glej Šarnir.

2. Preprosta vrata, zapora.

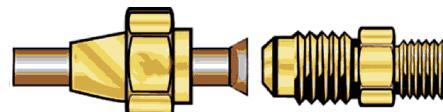
Zapisniki popravil Kartoteka, ki zajema preventivne pregledje, mala, srednja in generalna popravila. Vsebujejo lahko tudi **poročilo o zastojih** in **list preventivnega pregleda** (za periodične preglede: podatki o izvajalcu, terminu, mestu intervencije, uporabljenem orodju, metodi dela, času izvajanja itd). Prim. Vzdrževanje (dokumentacija).

Zaplata Krpa ali plošča, namenjena za krpanje, npr. pri varjenju (zaplatalni spoj, glej geslo Zvarni spoj), kovičenju (zaplatalni zakov) itd. Zaplata je lahko tudi obojestranska. Tudi vezni ali kritni element pri lesih ali jeklenih konstrukcijah.

Zapogibanje Cev ali pločevino na enem koncu zavihamo pod določenim kotom. Sin. zaviranje, razširjanje. Nepr. piganje. Prim. Robljenje.

PRIKLJUČEK ZA ZAVIKE

Zapora Sestavljen strojni element, ki zapira ali omejuje gibanje enega dela proti drugemu. So tudi pomembni del transportnih naprav, ker omogočajo zadrževanje bremena. Prim. Spajanje.

Zapora diferenciala Naprava, ki povzroči, da diferencial ne opravlja več svoje funkcije. Sin. zaporen izravnalno gonilo.

Poznamo veliko izvedenk zapor diferenciala:

Vkljupna zapora je ročna.

Samozaporna zapora z lamelnima sklopkama

ASD

Zaporedna vezava Glej Kirchhoffova izreka.

Zaporedno kotiranje Glej Kotiranje - načini (vzporedno, zaporedno).

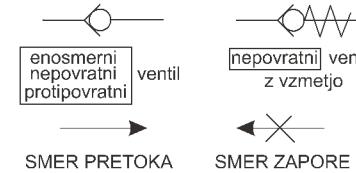
Zaporedno krmilje Sin. sekvenčno krmilje. Glej Krmilje (vrste krmilij).

Zaporedno krmilje Glej geslo Koračno krmilje.

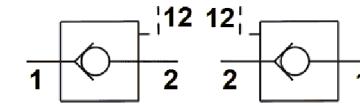
Zaporna napetost Glej Dioda.

Zaporni ventili Ventili, ki [v eni smeri dopuščajo](#) pretok, [v povratni smeri pa ga zapirajo](#). V nekaterih literaturah jih imenujejo tudi **zapirni ventili**, še posebej pri hidravliki. Del:

1. **Nepovratni** (protipovratni, enosmerni) **ventil, nepovratni ventil z vzmetjo**:

2. **Krmiljen nepovratni ventil**:

krmiljen nepovratni ventil
ZAPIRNI ODPIRNI

• **ODPIRNI** nepovratni ventil: krmiljen signal odpre nepovratni ventil (zaradi krmilnega signala 12 se stisnjen zrak pretaka v obeh smereh - od 1 do 2 in od 2 do 1); 2 = 1 · 12

• **ZAPIRNI** nepovratni ventil: krmiljen signal zapre nepovratni ventil (zaradi krmilnega signala 12 je stisnjen zrak zaprt v obeh smereh - tako od 1 do 2 kot tudi od 2 do 1); 2 = 1 · 12

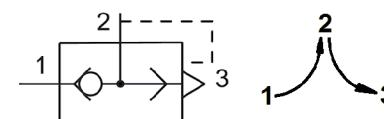
3. **Izmenični nepovratni ventil** (dvojni nepovratni ventil, ALI člen):

izmenični nepovratni ventil (ALI člen)

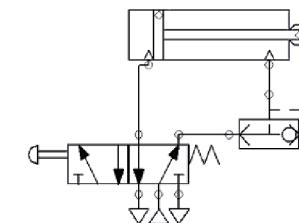
ALI člen ima dva vhoda: 12 (X) in 14 (Y). Izhod je le eden: 2 (A). Če pride zrak na oba vhoda, tedaj ostane kroglica v sredini in zrak steče proti izhodu 2. Če pa pride zrak na enega od obeh vhodov, tedaj zrak steče proti izhodu 2, **kroglica pa zapre drugega od obeh vhodov!** To je tudi razlog, zakaj ALI člena **ne smemo zamenjati s T členom** - ki pusti drugi vhod odprt!

4. **Hitroodzračevalni ventil**:

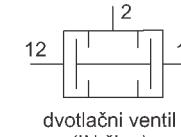
hitroodzračevalni ventil

Hitroodzračevalni ventil ima delovne priključke (označene z eno številko): dovod zraka 1 (P), izhod 2 (A) in odzračevalni priključek 3 (R). Če dovedemo stisnjeni zrak na 1, ga ventil poveže z 2 in zapre 3. Če pa pride stisnjeni zrak na 2, tedaj ventil zapre 1 in [odpre odzračevanje](#) 3. Pri dvosmernih delovnih valjih se pojavlja tlak iztekajočega zraka p₂, ki zavira gibanje batnice (glej geslo Dvosmerni delovni valji). Hitroodzračevalni ventil omogoča hitro iztekanje zraka, s tem pa zmanjša p₂, ki povzroča zaviralo silo. Zato hitroodzračevalni ventili **povečajo hitrost dvosmernih cilindrov**. Vgraditi jih moramo čim bliže cilindru:

Sin. hitroizpustni ventil.

5. **Dvotlačni ventil** (IN člen):

dvotlačni ventil (IN člen)

IN člen ima dva vhoda: 12 (X) in 14 (Y). Izhodni signal 2 (A) dobimo le, če sta oba vhodna signala prisotna. Samo eden vhodni signal - 12 (X) ali 14 (Y) si zapre pretok. Prim. Potni ventil - priključek.

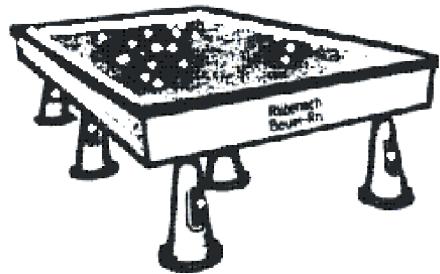
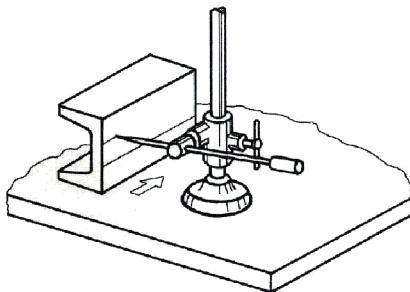
Zaprti sistem Termodynamični sistem, ki je izbran in omejen tako, da čez mejo takega sistema:

- masa ne more prehajati,
- lahko prehajajo različne oblike energije.

Prim. Odprtji sistem.

Zarezne škarje Glej Škarje za tanko pločevino.

ali h kotni plošči.

Zarezni učinek Pojav širjenja razpok, ki nastane zaradi povečanja napetosti na zarezanih delih predmetov, ki so obremenjeni na nateg, strig ali torzijo.

Zarezovanje Glej Rezanje.

Zarisovalna miza Glej Zarisovanje.

Zarisovalnik Pripomoček, ki olajša zarisovanje. Obstaja veliko različnih orodij, najpogosteje pa je mišlen pokončni črtalnik ali vzporedni črtalnik, glej geslo Zarisovanje.

Zarisovanje Prenašanje mer z risbe na obdelovanec. To počnemo pred obdelavo, nato pa po zarisanih črtah kos obdelamo.

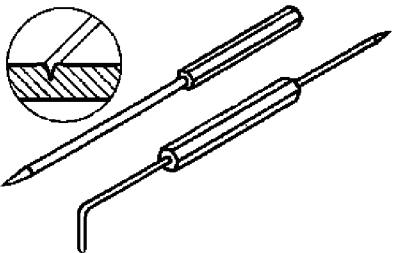
Zarisovanje je zahtevno, natančno, počasno in drago delo, zato je smiselno **LE PRI POSAMIČNI PROIZVODNJI**, npr. pri izdelavi modelov ali vzorcev, pri avtokaroserijskih delih, orodjarstvu ipd.

Kadar zarisujemo upogibanje, bodimo pozorni: črto vedno zarišemo s tiste strani pločevine, proti kateri upogibamo - zato, ker bomo tako nastavljal na stroju (druge strani pločevine ne vidimo).

Zarisovalno orodje lahko razdelimo po skupinah:

A Orodja in pripomočki za nanašanje OZNAK:

1. **Zarisne igle**: medeninaste, grafitne, jeklene s kaljeno konico, naostreno pod kotom 15° ali s prilotano konico iz karbidne trdine. Zarisne igle držimo v roki enako kot svinčnik. Zaradi boljše jasnosti mere ne zarisujemo samo s črtico, temveč zarišemo V - vrh črke V je prava mera.

Zarisujemo pa lahko tudi s flomastrom, s svinčnikom (npr. na aluminiju), včasih celo s kredo.

Za boljšo vidljivost zarisnih črt lahko obdelovance tudi pripravimo na zarisovanje:

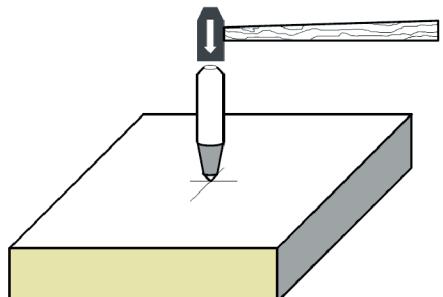
- zarisne površine namažemo s kredo ali v vodi raztopljeno kredo
- svetle kovinske površine lahko premažemo tudi z modro galico, ki spusti bakreno plast

• z razprtlici nanesemo označevalno (zarisovalno, popravno) barvo (belo za lito železo, modro za jeklo, rdečo za aluminij)

2. **Točkalo**: ima pod kotom 60° priostreno kaljeno konico. Uporabljamo ga:

- za označitev presečišča srednic
- kot vodilo svedru pri izdelavi izvrtin ali pa
- s točkami samo poudarimo zarisano črto

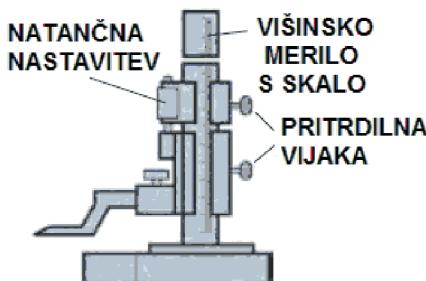

B Orodja za določanje OBLIKE in LEGE črt:

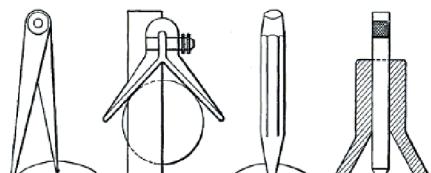
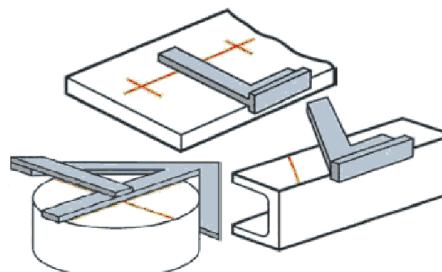
3. **Ravnilo, pokončno** oz. **vjišinsko ravnilo, prizmatično ravnilo** (za vzdolžne soosne črte in ute na valjastih obdelovancih).

4. **Pokončni črtalnik** ima zarisno iglo pritrjeno na drsnik, s katerim jo lahko dvigamo ali nagibamo. Z njim zarisujemo vzporednice k črtalni mizi

Vzporedni črtalnik ima še pokončno ravnilo, na pomičnem drsniku pa nonij za fino nastavitev. Z njim lahko vlečemo že obdelanim robovom kakršega obdelovanca vzporedne črte. Uporabljamo ga v obdelovalnicah ulitkov, priprav ipd. Sin. zarisovalnik, višinski zarisovalnik.

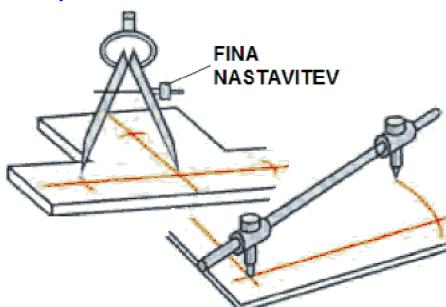

5. **Prislonski kotnik, sredilni kotnik in sredilni zvonec** (za zarisovanje središč okroglih predmetov), prislon, podstava, kotna plošča.

Določanje središča kroga: z ene strani objemno koničasto šestilo (kadar je poznan polmer), kombinirani kotnik, točkalo in sredilni zvonec.

6. **Koničasta šestila**, šestila s podaljškom, šestila z nonjem.

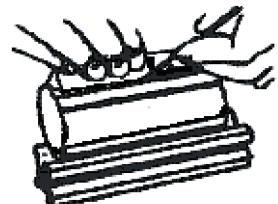
7. **Zarisovalne šablone**.

C PODLAGE in pripomočki za **POSEBNE OBLIKE OBDELOVANCEV**:

8. **Zarisovale** (črtalne) mize in črtalne plošče služijo kot natančna vodoravna podlaga za zarisovanje. Brez njih nimamo orodje in obdelovanec med zarisovanjem kam postaviti. So iz sive litine (rebraste) ali granitne, da se ne deformirajo. Urvamamo jih z libelo. Površina je skobljana, brušena ali tuširana. Najbolje je, da črtalna miza stoji na treh oporah. Nikoli je ne uporabljamo kot podlago za točkanje ali ravnanje pločevine.

Zarisovalne mize se praviloma lahko uporabljajo tudi kot tuširne plošče.

9. Če zarisujemo valjaste kose, jih položimo na zarisovane prizme, tanjše obdelovance pa na njih samo prislonimo. Za delo so zelo pripravne magnetične prizme, da obdelovancev ni treba privijati s stremini, z vijaki ali s sponami.

Za kvalitetno zarisovanje pa je pogosto pomembno tudi poznvanje geometrije, delovnih pripravkov in strojev, npr.:

Zarisovanje **SREDIŠČA** krožno simetričnega predmeta:

a) **Brez specialnih pripomočkov**: v krožno obliko zarišemo pravokotnik - tako, da je krog temu pravokotniku očrtan. Diagonale tega pravokotnika se sekajo prav v središču kroga.

b) **S pomočjo posebnih pripomočkov** gre zarisovanje središča kroga hitreje. Pri večjih krožnih oblikah uporabimo sredilni kotnik, manjše kose pa zatočkamo kar skozi sredilni zvonec.

ČRTO ZA UPOGIBANJE zarisujemo vedno na tisti strani pločevine, kamor bomo pločevino upognili - zato, da lahko položaj upogibanja pravilno in natančno nastavimo na stroju.

Sin. označiti, začrtati. Nepr. zacajhnnati.

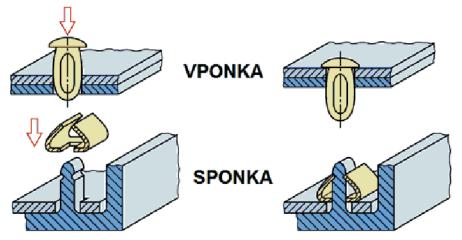
Zarobljenje Glej Robljenje.

Zaskočka Element, ki drži gibljivi del aparata v določeni legi proti delovanju vzmeti ali težnosti. Prim. Mehanizem (zaskočni), Umetne mase - mehanske zvezze (zaskočne zvezze). Razl. zavora.

Zaskočne zvezze Zvezze, ki nastanejo zaradi elastične deformacije vsaj enega od sestavnih delov. Poznam:

a) **Razdržljive** zaskočne zvezze, ki so najpogosteje izdelane iz umetnih mas ali iz vzmetsnega jekla. Pri sestavljanju se vpognejo in nato spet izravnajo.

b) **Nerazdržljive** zaskočne zvezze, ki se dosežejo z zaskokom. Uporabljajo se npr. pri kolesnih pokrovih, oblogah, gibljivih mehanizmih ipd.

Zaslon na dotik Računalniška vhodno-izhodna enota, namenjena prikazovanju podatkov, ki zaznava tudi dotik uporabnikovega prsta ali ustrezno

ostrega predmeta (pisala).

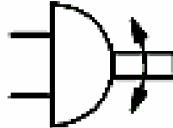
Zasloni na dotik delujejo na več načinov, v množični uporabi pa sta predvsem dva: uporovni in kapacitivni, ki so bolj zanesljivi in natančni. Ang. Touch screen.

Zaslužek Kar se pridobi z opravljanjem kakega dela, službe - navadno je to denar. Izraz se v domačem žargonu pogosto uporablja kot nadomestek za dodano vrednost.

Zasučni cilinder → Pnevmatični zasučni cilindri.

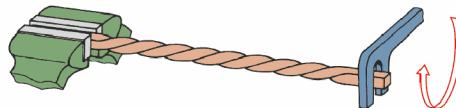
Zasučni delovni valj Glej Pnevmatični zasučni cilindri.

Zasučni motor Hidravlična naprava, ki omogoča zasuk za določen kot rotacije. Simbol:

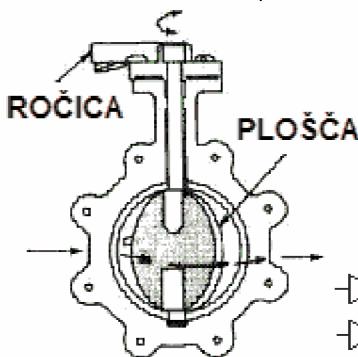

Sin. zasučni cilinder. Podobna naprava lahko deluje tudi na pnevmatični ali električni pogon.

Zasuk Strično plastično preoblikovanje. Sin. sukanje. Obdelovanec je običajno žica:

Zasun Naprava za zapiranje hidravličnih ali pnevmatskih napeljav. Za razliko od ventila (ki zapira s čepom) zapira zasun s ploščo (lopotom). Pri zaprttem zasunu je plošča obrnjena pravokotno na os cevi. Slabost zasunov je netesno zapiranje. Vodovodne zasune vedno montiramo tako, da je vreteno obrnjeno navzdol - da se nesnaga ne usede v vodilni utor. Prim. Zapirni ventil.

Zaščita s prevlekami iz umetnih snovi Glej Prevleke iz umetnih mas.

Zaščita stika pred elektrolitom Oblika protikorozjske zaščite, podvrsta oplemenitev. Če mesto stika med dvema kovinama zaščitimo pred elektrolitom, lahko na ta način preprečimo elektrokemično (kontaktno) korozijo.

Zaščita z barvnimi in lakastimi premazi Protikorozjska zaščita, ki daje zaščiteni kovini tudi dekorativni izgled. Temeljita priprava delov na površinsko zaščito (glej istoimensko geslo) je zelo pomembna.

Barvamo in lakiramo v več slojih. Osnovni sloj ima namen dobrega spoja s kovino, naslednji pa jo tudi ščiti in ji daje lep izgled. Pomembno je, da so barvni in lakasti premazi **elastični**, sicer pri topotnih spremembah popokajo in se luščijo.

Elastične so **oljinate barve**, ki pa niso zelo trde.

Prekrivanje z oljnato barvo imenujemo **pleskanje**.

Za prvi in drugi temeljni plesk uporabimo minijeto barvo, nato pleskamo še enkrat ali dvakrat z oljnato barvo. Predmet lahko v barvo potapljam, lahko pa uporabimo čopič ali opremo za barvanje.

Šobo pršilke in s tem tudi barvilo lahko **električno nabijemo** z enim, predmet pa z drugim nabojem. S tem dosežemo bolj enakomerni nanos in manjšo porabo barve, glej Prevleke iz umetnih mas.

Postopek **lakiranja** je podoben barvanju. Po pripravi površine najprej nanesemo osnovno plast laka. Ko se osnovna plast posuši, nanašamo gorajo plast laka. V zahtevnih primerih (npr. lakiranje aluminija) uporabljamo **žgano lakiranje**.

Ker so barve in laki zelo vnetljivi, veljajo za delovne prostore **posebni varnostni predpisi**.

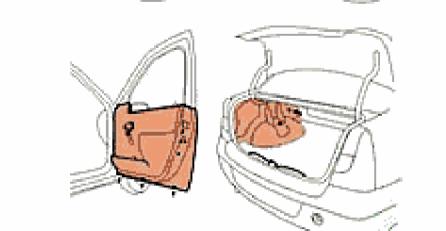
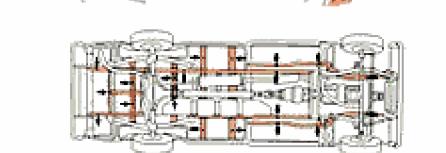
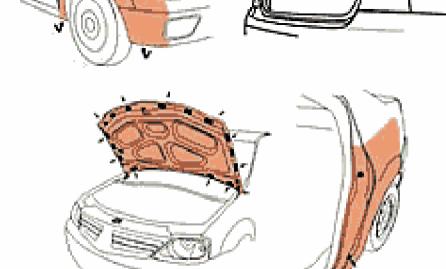
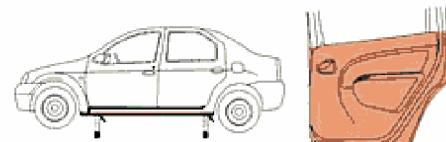
Vrste brizgalnih pištol in osnovni princip delovanja opisuje geslo Brizgalna pištola, podrobnejši način delovanja pa najdemo pod gesлом HVLP.

Zaščita z emajliranjem Protikorozjska zaščita, ki je opisana pod geslom Emajl.

Zaščita z olji in mastmi Kratkotrajna protikorozjska zaščita: mazanje z mineralnimi olji ali vaselini, ki ne vsebujejo kislin. Maziva moramo tudi pravi čas zamenjati. Maziv organskega izvora ne uporabljamo, ker na zraku izločajo kisline, ki rjavne še pospešujejo.

Na opisan način ščitimo dele merilnikov, drsne površine, navoje, sornike in kovinske dele (tudi lahke kovine), ki bodo dalj časa uskladiščeni.

Zaščita z voski Pomembna vrsta protikorozjske zaščite od znotraj, v nedosegljivih ali težko dosegljivih zaprtih votlinah:

Zaščitna maska Glej Respirator.

Zaščitni premaz Premazi, ki so namenjeni za mehansko zaščito, za kemično zaščito površine in za tesnenje. Pri avtoličarstvu zaščitni premazi ščitijo dno karoserije, tudi pred udarci kamenja. Narejeni so iz kavčuka, umetnih mas in bitumna.

Lastnostni zaščitnih premazov:

- morajo se dobro oprijemati,
- naj bi bili nerazljivi (ni jih možno praskati)
- možno jih je prelakirati, tako s topilnimi laki kakor tudi z laki na vodni bazi

Priprava površine: osnovna površina mora biti čista, suha, brez prahu in brez rje. Za nanos se uporablja UB pištola pri 3 - 6 bar na razdalji ~30 cm. Podrobneje glej UB pištola.

Posebni zaščitni premazi so namenjeni za tesnjenje vtotih prostorov.

Zaškrnititi Narečno: priviti, zategniti, tudi zviti.

Zategovalnik Glej Napenjalka.

Zatič Strojni element za spajanje v trdne razstavljive zveze, ki ga uporabljamo za:

- **zagotavljanje** (zavarovanje, vzdrževanje) **medsebojne lege, centriranje in omejitve gibov** strojnih delov (**PRILAGODNI, ARETIRNI ZATIC**); takšna sta tudi zatiča na šuko vtikaču
- **pritrjevanje** (spajanje) v trdne razstavljive zveze dveh ali več strojnih delov (**PRTIRDILNI ZATIC**)
- **zaščito pred preobremenitvami** strojnih delov; vgrajujemo jih kot **predvideno prelomno mesto**, npr. med pogonskim in delovnim vretenom; pri preobremenitvah se na prelomnem mestu uniči samo zatič (**STRIZNI ZATIC** - varovalka).

Zatiči največkrat ležijo v predhodno pripravljeni izvrtini. **Vecinoma niso dosti obremenjeni**, čeprav lahko tudi zatiči prenašajo vrtlina gibanja (npr. z gredi na zobnik, z ročnega kolesa na vreteno itd.).

Glavne **OBLIKE zatičev** so:

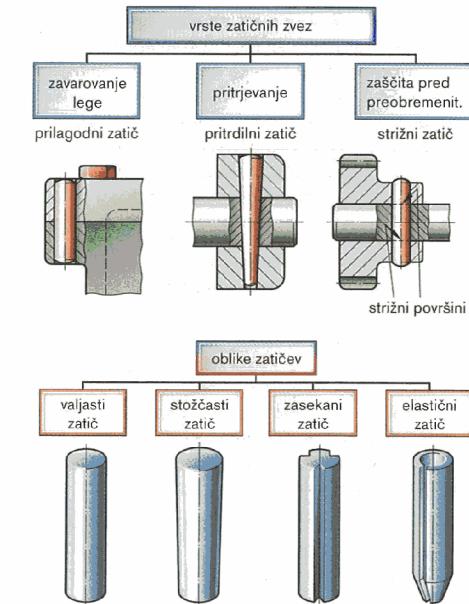
a) **Valjasti (cilindrični)** zatiči:

- če imajo polkrožni končini in toleranco m6, so namenjeni **natančnemu nastavljanju medsebojne lege**
- če imajo konični končini in toleranco h8, se uporabljajo za **povezovanje in pritrjevanje**
- zatiči z ravnima končinama in toleranco h11 pa po vgradnji **zatočkamo**

b) **Stožasti (konični)** zatiči - za natančne nastavitev delov, ki jih moramo večkrat razstaviti. Imajo konus 1:1. Izvrtine se konično povrtojo.

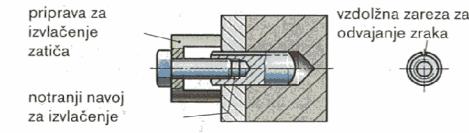
c) **Zasekani** zatiči imajo nadmero pri zvezki z luknjo in se zabijajo podobno kot žeblji v les.

d) **Elastični** (prožni, vzmetni) zatiči so po dolžini prerezane cevi iz vzmetnega jekla. Ker imajo večji premer od luknje, po celotnem obodu pritisnijo na steno. Zato prenašajo tudi dinamične obremenitve.

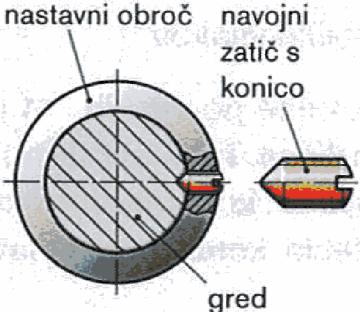

Montaža zatiča: praviloma potrebujemo le kladivo. Z njim zatič zabijemo v pripravljeno izvrtino.

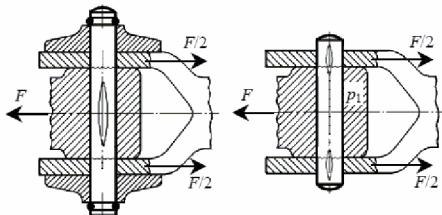
Kadar pri demontaži zatiče ni možno izbjegati, vstavljamo **stožaste zatiče z navojnim čepom** ali **z notranjim navojem**. Take zatiče potem izvlečemo z matico ali s posebno pripravo:

Navojni zatiči (zatični vijaki) imajo vrezan navoj, navadno po celotni dolžini. Uporaba: predvsem za **zavarovanje** lege strojnih delov (nastavnih obročev, ležajnih puš itd.) **proti zavrtitvi**:

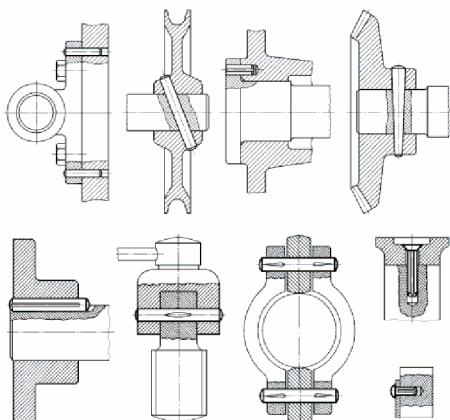

Posebna vrsta zatičev so **členkasti zatiči**, ki se uporabljajo za členke. Z enim členkom ustvarijo tesen prilog (na tem mestu so ponavadi zasekanici), z drugim členkom pa ohlap. Včasih jih težko razlikujemo od sornikov:

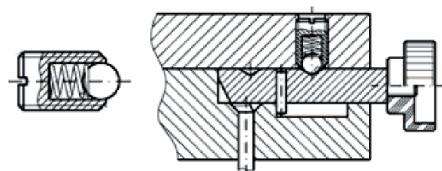

Orodjarski zatič je namenjen za pozicioniranje sestavnih delov orodja (imenujemo ga tudi pozicionirni oz. centrirni zatič, čep).

Primeri uporabe zatičev:

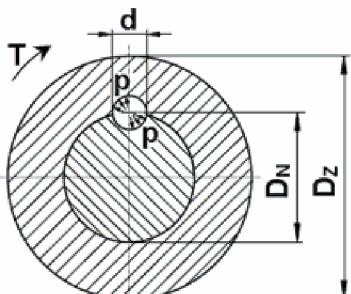
Navojni zatič s kroglico in vzmetjo je namenjen za pozicioniranje strojnih delov z majhno silo (da strojni deli medsebojno zaskočijo):

Večina zatičev je standardiziranih, zato zanje ne rišemo delavniških risb. V kosovnicah jih označimo tako, kot določa standard. Nepr.: **štift**.

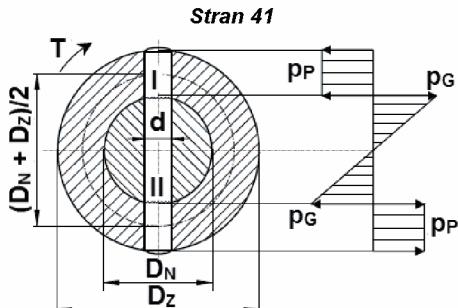
Zatične zvezze - trdnostni preračun Glede na glavno obremenitev ločimo vzdolžne, prečne in upogibne zatiče.

Preračun vzdolžnega zatiča

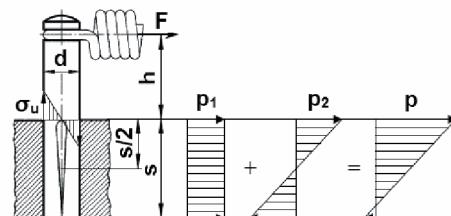

Vzdolžni zatič je obremenjen na strig in na površinski tlak. Za nosilnost je kritičen površinski tlak, zato ga pri dimenzioniranju zatiča preverjamamo.

Preračun strižnega zatiča

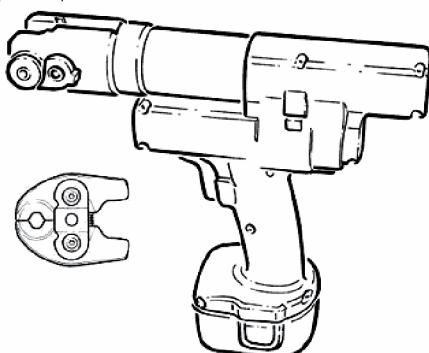

Preračun upogibnega zatiča

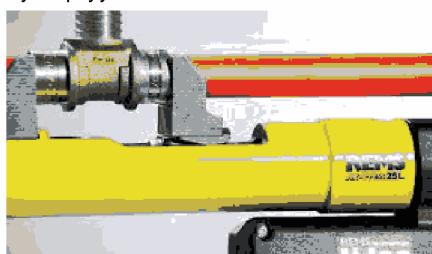

Zatiskovalne klešče Poznamo več vrst zatiskovalnih orodij:

- a) **Inštalaterske zatiskovalne klešče** za stiskanje fittingov na cevi iz bakra, nerjavnega jekla, stiskanje na večplastne cevi itd. Klešče so lahko ročne ali akumulatorske, radialne ali aksialne. Celjusti so zamenljive, zmogljivost od $\phi 10$ pa do preko $\phi 100$ mm.

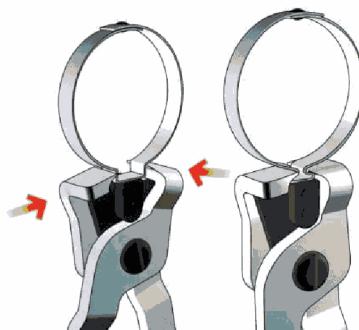

Radialne zatiskovalne klešče se uporabijo, kadar je ena od cevi radialno razširjena. Klešče so tako izdelane, da z njimi natančno (ne preveč in ne premalo) nakrčimo razširjeno cev na ožjo. Spoj je trden in tesen.

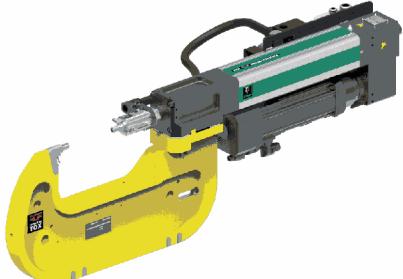
Aksialne zatiskovalne klešče se uporabijo za spajanje, kadar imamo dve cevi, dva prstana in vmesni fitting. Na obe cevi najprej nataknemo prstana in ju odmaknemo. Obe cevi nato radialno razširimo. Vanju vtaknemo ustrezni fitting. Nazadnje oba prstana aksialno povlečemo skupaj, pri čemer se cev preoblikuje po fittingu in tako dobimo tesen spoj.

- b) **Zatiskovalne klešče za objemke:**

- c) **Zatiskovalne klešče** (klešče za grezilno kovičenje) za serijsko delo, npr. v avtomobilski industriji

striji:

Prim. Spajanje s preoblikovanjem.

Zavihanje Glej Zapogibanje.

Zavora Priprava, ki s trenjem uravnava ali ustavlja vrtenje zavornega kolita, koles ali bobna. Gibanje zavore za razliko od zaskočke ni odvisno od delitve zob in lahko **prijemlje v vsaki legi**.

Informacije o zavorah pri motornem vozilu najdemo pod naslednjimi gesli:

- Hidravlične zavore
- Zavore pri motornem vozilu
- Zračne zavore

Prim. Servo ojačevalnik.

Zavore pri motornem vozilu Naprave, ki služijo zmanjševanju hitrosti vožnje, za zaviranje do mirovanja in za varovanje pred premikanjem.

Pri zaviranju se kinetična energija spremeni v toplotno.

Zaradi obsežnosti se tema razdeli po geslih:

- Hidravlične zavore
- Zakonski predpisi o zavorah
- Zračne zavore

Prim. Indikator obrabe zavor.

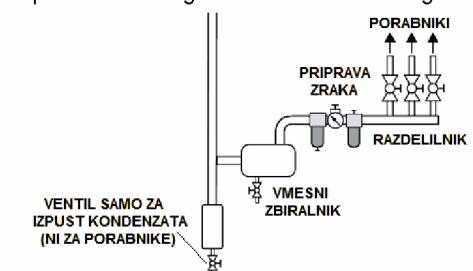
Zavore za prikolicu Poznamo različne sisteme zaviranja prikolic:

- prikolice **brez zaviralnega sistema** imajo največjo skupno maso 750 kg in so enosne
- prikolice, ki nimajo zavor z neprekinitnjim delovanjem, npr. naletne zavore
- prikolice, ki imajo zavor **s polovičnim neprekinitnjim delovanjem**; npr. traktor, s pnevmatskim sistemom, ki je namenjen samo za zaviranje prikolice - traktor zaviramo s fizično energijo, priklico pa s pnevmatično energijo, za oboje pa se uporablja eden sam pedal
- prikolice z zavorami, ki delujejo **neprekiniteno**; vlečno vozilo in tudi prikolina zavirata z istim izvorom energije (nožna sila ali stisnjeni zrak) in z eno samo napravo (pedal na vlečnem vozilu); takšne zavore se uporabljajo pri težkih tovornih vozilih, pri osebnih vozilih pa so zelo redke

Zažigalni preizkus Metoda identifikacije umetne mase. Z vžigalico prižgemo majhen košček umetne mase, nato pa analiziramo plamen (samougasljivost, prasketanje itd.) in vonj, ki se razvija pri gorjenju. Nato s pomočjo tekstopisca iz posebne tabele identificiramo posamezne umetne mase.

Opisan postopek pogosto vodi do napačnih ocen, uporablja pa se lahko le pri čistih umetnih masah.

Zbiralnik kondenzata Posoda v pnevmatskem sistemu, ki se nahaja na tistih mestih, kjer pričakujemo večjo količino kondenzata. Običajno se uporablja pri večjih pnevmatičnih omrežjih, ki imajo fiksne (kovinske) vode. V spodnjem delu zbiralnika kondenzata se nahaja ventil za izpust kondenzata, priključek za porabnike stisnjenega zraka pa naj bo nameščen na višji legi - da pnevmatične naprave ne bodo "goltale" kondenzirane vlage.

Glede položajev za nameščanje zbiralnikov kondenzata glej risbo pod gesлом Pnevmatika - osnovne naprave in elementi.

Ferdinand Humski

Prim. Izločevalnik vlage.

Zbirni jezik Nizkonivojski programski jezik, ang. assembly (assemble - sestavljati). Sestavljajo ga ukazne kode, ki se dajo na preprost način pretvorti v strojni jezik (ničle in enice).

Zdrs Razlika med:

1. Zavorno potjo vozila in

2. Potjo, ki jo je kolo prekotalilo.

Če zavrti kolo blokira, znaša zdrs 100%, saj je postavka 2 enaka 0.

Zemeljski plin Plin brez vonja, barve, okusa, lažji od zraka. Sestava: 98% metana, ostalo je etan, drugi ogljikovodiki, CO_2 in voda. Pridobiva se iz plinskih vrtin, od tod tudi ime. Kurilnost $\sim 44 \text{ MJ/kg}$, gostota 0,75 kg/m³. Sin. mestni plin.

Zemeljski plin je okoli prijazno gorivo, saj vsebuje zanemarljivo nizke vrednosti žvepla. Prašnih delcev (saj in pepela) pri izgorevanju praktično ni. Ob pravilni nastavitevi plinskih naprav sta edina stranska produkta, ki nastajata v procesu izgorevanja, ogljikov dioksid in voda.

Zemeljski plin potuje po plinovodnih cevih pod zemljo. V prenosnem plinovodnem omrežju (jeklene cevi) teče običajno plin pod visokim tlakom od 50 do 100 bar, medtem ko znaša tlak v srednje in nizkotlačnih distribucijskih plinovodih (polietilenes cevi) od 100 mbar do 10 bar.

Pozor: naprave, ki delujejo na zemeljski plin, praviloma ne potrebujejo posebnega reducirnega ventila (regulatorja tlaka), tako kot naprave, ki so direktno povezane s plinskim jeklenkami - zato jih ne smemo direktno (brez reducirnega ventila) priklučiti na jeklenko!

Zemeljski pospešek Glej Pospešek.

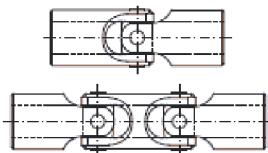
Zemeljskoalkaliji elementi Elementi II. skupine periodnega sistema.

Zenerjeva dioda, napetost Glej Dioda - Zener.

Zev Širina, odprtina. Npr. ~ škarij, cevi, kalibra. Lahko se izraža tudi v stopinjah, npr.: zev škarij naj bo manjši od 14°. Podrobnejše: striženje.

Zevni kaliber Merilno orodje za kontroliranje zunanjih mer. Glej Kaliber.

Zgib Naprava, ki prenaša vrtenje ene gredi na drugo. Pri tem se lahko nagib med gredema spreminja: kardanski, homokinetični ~. Prim. Členek, Tečaj. Nepr. zglob.

Enojni (zgoraj) in dvojni (spodaj) zgib

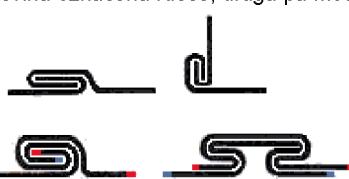
Zgibanje Tehnološki postopek, pri katerem dva kosa pločevine zvezemo ali pa na eni sami pločevini ojačimo rob. Na ta način lahko naredimo tudi za vodo neprepustne zvezze, brez lotanja ali varjenja. Zgibanje uporabljamo predvsem pri izdelavi razne embalaže (konzervne škatle, doze itd.). Sin pregibanje.

Zgibanje papirja poznamo že iz otroštva:

Zgibanje pločevine je lahko:

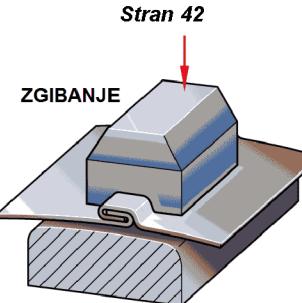
a) **Neposredno:** pločevini zvezemo direktno eno na drugo. Pri bolj zapletenih zvezah je ena pločevina označena rdeče, druga pa modro:

b) **Posredno** - za vezavo dveh delov rabi poseben zgibni trak:

Način zgibanja pločevine:

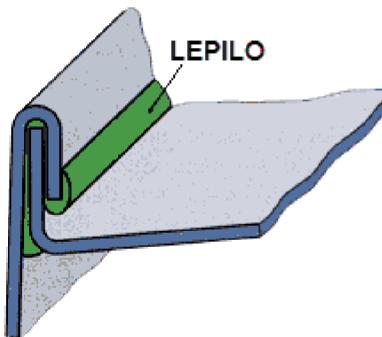

Primer zaporedja tehnoških postopkov:

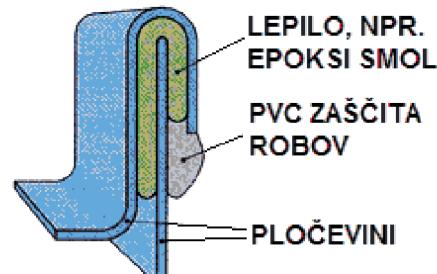

Vezava pločevinastih delov z zgibanjem se uporablja pri izdelavi konzervnih škatel, doz, cevi, veliko se uporablja pri krovskih delih ipd. V avtomobilski proizvodnji se zgibanje uporablja pri obdajanju s pločevino pri vratih, pokrovih motorja, pokrovih prtljažnega prostora ipd.

Zgibanje lahko kombiniramo tudi z lepiljenjem. Takšna povezava je trdna in tesna:

Zaradi neznatnih premikov pločevin pa se lahko tvorijo drobne razpoke v trdem laku in lepili. Vlaga nato prodira skozi razpoke v pregib in povzroča korozijo. Nastanek razpok in posledično korozijo lahko preprečimo z uporabo karoserijske tesnine mase, ki ostane elastična:

Žargonski strokovni izraz za zgibanje: pertlanje. Razl. Žlebljenje, Robljenje, Upogibanje.

Zglob Nedopustno za tehniški jezik, pravilno: členek, tečaj, zgib. Včasih je težko povedati slovensko: kotni, osni, homokinetični, kardanski zgib.

Zgorevalna topota Glej Kurilnost.

Zgorevanje Spajanje elementov ali spojin s kisikom ob pojavi ognja. Sin. gorenje.

Zgoščevalnik Glej Kompresor.

Zgoščevalno sredstvo Sestavina mazivnih masti (polnilo), ki običajno nastanejo z reakcijo kovinskega hidroksida z maščobno kislino. Npr. litijev stearat (~jevo milo), natrijev stearat, grafit, silikatni aditivi.

Zidarski meter → Zložljivo merilo, Tračno merilo.

Zik mašina Stroj za robljenje, glej Robljenje.

Zlato Simbol Au, lat. *Aurum*. Tališče 1.063°C, gostota 19,3 kg/dm³. Mehka, rumenordiča kovina, ki se dobro valja in vleče (do debeline 0,0001 mm, zlati lističi). Obstojno je na zraku in v kislinah. Razaplja se samo v raztopinah močnih oksidativnih, npr. v zlatotopki. Eno- in dvovalentne spojine zlata pri segrevanju hitro razpadejo. Dobro prevaža el. tok in toploto.

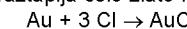
Čistoto zlata označimo s tisočinkami, oznaka 1000/1000 je čisto zlato. Po starejšem načinu se meri čistota Au v karatih, čisto zlato je 24 karatno.

Uporaba: proizvodnja nakita (predvsem 14-, 16- in 18-karatno zlato, legirano predvsem z Ag in Cu, tudi Pt in Pd: belo zlato je legura ~75% Au in 25% Pd), kovancev (~90% Au in 10% Cu), zobotehnik (amalgami), za pozlatitve, za rdeče obarvana stekla in porcelan.

Zlatotopka Mešanica enega dela koncentrirane dušikove(V) kislune HNO_3 in treh delov koncentrirane klorovodikove kislune HCl. V mešanici nastane prost klor in nitrozilklorid po enačbi:

Zlatotopka razaplja celo zlato in platino:

Zlitina Z mešanjem v raztaljenem stanju pridobljena nova kovina, ki jo dobimo:

- iz dveh ali več kovin ali
- iz kovin z nekovinami.

Zlitina je lahko zmes, spojina ali raztopina. Sin. legura. Razl. litina.

Zlomna trdnost Vrednost mehanske napetosti pri zlomu, ki je običajno pri jeklu manjša od trdnosti materiala. Pri nateznem preizkusu je to natezna zlomna trdnost R_u . Prim. Natezni preizkus.

Zlomni raztezek Snovna konstanta, karakteristična za določen material, oznaka A:

$$A = \frac{\Delta L}{L} \cdot 100 [\%] = \frac{L_u - L_0}{L_0} \cdot 100 [\%]$$

L_0 ... začetna dolžina preizkušanca

L_u ... dolžina preizkušanca po zlomu

Zlomni raztezek ne upošteva linearnih (elastičnih) raztezkov med preizkušanjem!

Vse raztezke (plastične in elastične) pa upošteva celotni (totalni) zlomni raztezek A_t.

Sin. lomni raztezek, lomna razteznost, lomna duktilnost, raztezek ob (pri) pretrgu, Prim. Razteznost, Natezni preizkus.

Zložljivo merilo Merilo, ki se najpogosteje uporablja v gradbeništvu:

Prim. Tračno merilo.

Zmes Mešanica iz dveh ali več čistih snovi (komponent), ki jih lahko ločimo s fizikalnimi metodami ločevanja: segrevanje, filtriranje, sedimentacija, ekstrakcija, destilacija, sublimacija itd. Del.:

a) **Homogene zmesi** sestavlja le ena faza. Posameznih sestavin ne moremo razločiti niti s protim očesom in niti pod mikroskopom. Med homogene zmesi spadajo plinske zmesi (npr. zrak), prave raztopine, zlitine, ki tvorijo mešane kristale (glej Intersticische in Substitucijske trdne raztopine) in nič drugega.

b) **Heterogene zmesi** pa vsebujejo več faz, npr. evtektik, evtektoid, suspenzije, emulzije, zmes več čistih trdnih snovi, aerosoli itd.

POZOR: tudi heterogena zmes je lahko homogeno porazdeljena po volumu - če npr. sol in sladkor fino zdrobimo in zmešamo v terilnici. V pogovornem jeziku tako zmes pogosto napačno poimenujemo homogeno zmes!

Npr. evtektična ~ je zmes kristalov, glej Evtektik. Razl. spojina.

Zmes zmesnih kristalov Evtektik v diagramu stanja s popolno topnostjo v talini in z delno topnostjo v trdneh. Prim. Zmes, Zmesni kristal.

Zmesni kristal Mešani kristal dveh ali več komponent (sestavin), sestavina trdnih raztopin. Nastane z vgraditvijo ionov ali atomov v kristalno mrežo druge snovi, ne da bi se spremenila kristalna oblika. Najpogosteja tipa zmesnih kristalov sta:

1. Zmesni kristal **nadomestnega tipa**, ki je sestavni del **substitucijskih** trdnih raztopin.

2. Zmesni kristal **vrijenega tipa**, ki je sestavni del **intersticijskih** trdnih raztopin.

Zmesne kristale označujemo z grškimi črkami α , β , γ , δ itd., npr. α -Fe ipd. Sin. **raztopinski kristal, mešani kristal**. Prim. Trdna raztopina.

Zmogljivost kompresorja Volumski pretok, ki ga zmore kompresor. Podrobnejše pojasnilo glej pod geslom Kompressor. Prim. Kontinuitetna enačba, Poraba zraka.

Zmogljivost električnih vodnikov Glej Električni tok.

Zmrzišče Temperatura, pri kateri **prehaja tekočina v trdno snov**. Prim. Tališče, Strdišče, Ledišče, Vrelišče.

Znaki nevarnosti GHS Kratica GHS pomeni Globally Harmonized System of Classification & Labeling of Chemicals, kar pomeni Globalno priznani in usklajeni sistem označevanja nevarnih kemikalij v izdelkih. Piktogrami so zelo podobni kot pri opozorilnih znakih, le uporabljene barve in oblike znaka so drugačne.

Od leve na desno: nevarno za človeški organi-
zem; jedko; vnetljive snovi, okolu nevarno.

Znaki obveznosti ZVZD Znaki, ki ukazujejo:

A1 - obvezna uporaba zaščitnih rokavic

A2 - obvezna zaščita oči

B1 - upoštevaj navodila

B2 - obvezna uporaba varnostne čelade

C1 - obvezna uporaba zaščitne obleke

C2 - obvezna zaščita sluh

D1 - obvezna uporaba ščitnika obraza

D2 - obvezna zaščita dihal

Znaki prepovedi ZVZD

A1 - prepovedano kajenje

A2 - ni pitne vode

A3 - prepovedano vklapljanje

B1 - prep. zadrževanje pod dvignjenim bremenom

B2 - prepovedana uporaba odprtga ognja

B3 - prepov. dotikanje, ohišje je pod napetostjo

C1 - prepovedana uporaba mobilnega telefona

C2 - prepovedano gašenje z vodo

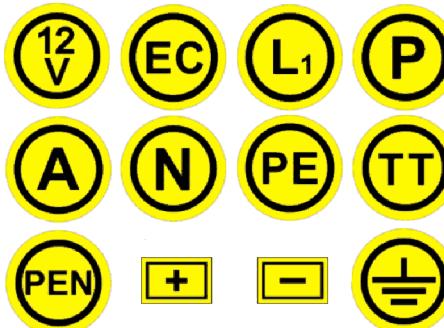
C3 - dostop nezaposlenim osebam prepovedan

D1 - prep. za osebe s srčnim vzpodbujevalnikom

D2 - prepovedano odlaganje ali skladiščenje

D3 - dostop peščem prepovedan

Znaki za elektriko

Znaki zapovedi ZVZD → Znaki obveznosti ZVZD

Znamka Zhak razlikovanja blaga ali storitev, s pomočjo katerega lahko uporabnik **identificira** proizvajalca, prodajalca ali organizatorja.

Znamka je lahko beseda, ime, simbol, oblika ali kombinacija vsega navedenega. Imenujemo jo tudi **trgovska znamka**, ki je lahko **blagovna** ali **storitvena**, označimo pa jo na naslednje načine:

- **neregistrirano blagovno znamko** označimo z oznako **TM**, TM je kratica za angleško besedo trademark (blagovna znamka)
- **neregistrirano storitveno znamko** označimo z oznako **SM**, SM je kratica za angleški izraz service mark (storitvena znamka)
- **registrirane znamke** označujemo z oznako **®**. Prim. Intelektualna lastnina.

Znanstvena metoda dela Postopek za načrtno razreševanje znanstvenega problema:

1. Izbira **TEME raziskovanja** in zastavitev **raziskovalnih vprašanj**. Običajno izvirajo iz idej, o katerih pogosto razmišljamo (ki jih "predelujejo", ki nas "preganajo").

2. Premišljeno in usmerjeno **zbiranje podatkov**: tako, da razrešujemo izključno le problem, ki nas zanima. Običajno začnemo z izbiranjem in študijem ustrezne **literature** (spoznavanje obstoječega stanja znanosti in tehnike).

Prepoznavamo **BISTVO** problema. Izločamo vse, kar je **nepomembno** - podatke ločimo od informacij. Za vsak podatek moramo poznati logičen odgovor na pomenska vprašanja, npr.: "Kakšen pomen ima ta podatek pri reševanju našega problema? Zakaj smo ga uporabili? Ali je količina pomembna?" Med seboj ločimo:

- podatke, ki se nanašajo le na kakovost (**kvalitativni podatki**, npr.: dokazujemo le prisotnost neke snovi, količina pa ni pomembna) in
- podatke, ki se nanašajo tudi na količino (**kvantitativni podatki**).

3. Proučevanje povezav med podatki in postavitev **HIPOTEZE**.

4. Izbira ustreznih **METOD** reševanja problema:

- opazovanje, meritve,
- anketa, intervju,
- logično sklepanje (indukcija, dedukcija itd.) in
- **poskus**, najbolj prepričljiva znanstv. metoda. Pripravimo **NAČRT za preverjanje hipoteze**:

• **načrt izvajanja** po izbranih metodah dela in

• **načrt vrednotenja** dobljenih rezultatov.

5. **IZVAJANJE** zastavljene naloge. **Preverjanje**

postavljenih **hipoteze, sklepanje**. Morda odkritje novega spoznanja, teorije, nauka.

Poskusimo vsaj delno odgovoriti na vprašanje:

čemu bo novo spoznanje služilo, koristilo?

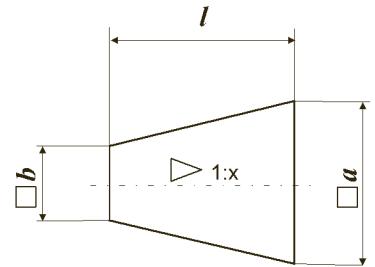
Znanstveni problem pa lahko rešujemo tudi po drugačnem zaporedju, ki je običajno nenačrtno: sprejemanje določenih podatkov lahko v nas vzbudi strokovno razmišlanje, kar povzroči opredelitev problema, iskanje tehnične rešitve itd.

Zobata letev Letev z ozobjem. Zelo je primerna za spreminjanje premočravnega gibanja v vrtenje, prim. Prijemalo, Ubirati se.

Zobnik Strojni del v obliki kolesa z zobmi na obodu za prenosa vrtenja z ene gredi na drugo. Prim. Pastorek, Ubirati se.

Zobniška gonila Gonila, sestavljena iz enega ali več zobniških parov, ki so v ubiranju.

Zoženje Oblika prisekane (praviloma štiristrane) piramide.

Zoženje običajno izražamo z razmerjem 1:x:

$$\frac{1}{x} = \frac{a - b}{l}$$

Način označevanja je zelo podoben kot pri konusu, npr.:

$$\Delta 1:4$$

Kako razumemo (preberemo) neko **konkretno zoženje**: na 4 mm dolžine zoženja se zoženje razširi za 1 mm. Opisano oznako vnesemo na srednjico zoženja. Prim. Nagib, Konus.

Zožitek Glej Deformacije, Kontrakcija.

Zožitek prereza Glej Deformacije, Kontrakcija.

Zračna blazina - avtomobil Ena od možnih konstrukcijskih rešitev za pasivno varnost.

Zračna blazina - pnevmatika Pojav, ki povzroča manjšo potisno silo in hitrost batnice pri dvosmernih delovnih valjih. Glej Pnevmatični cilindri. V pogovornem jeziku uporabljamo izraz zračna blazina tudi za zračno vzmet.

Zračna vzmet Glej Pnevmatisko vzmetenje.

Zračne zavore Uporablajo se predvsem pri gospodarskih vozilih. Pri osebnih avtomobilih se zrak uporablja le kot pomoč pri zaviranju, npr. pri servozavorah: servo ojačevalnik, ki deluje na podtlak zraka (glej geslo Servo ojačevalnik).

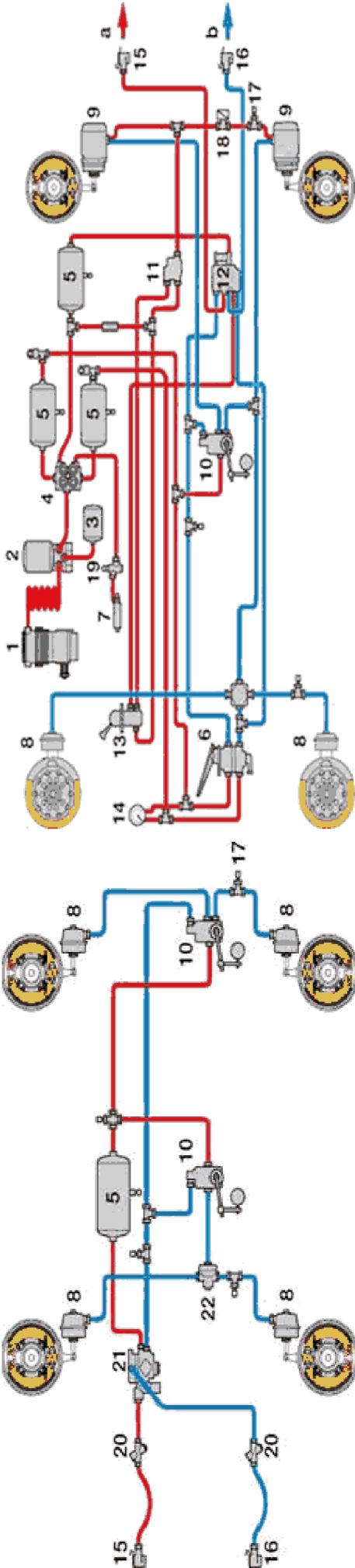
Sistem zračnih zavor pri tovornjaku s prikolico:

1 Kompresor 2 Sušilnik zraka z regulatorjem tlaka

3 Rezervoar za regeneracijo 4 Štirikrožni zaščitni ventil 5 Rezervoar stisnjenega zraka (tlačna posoda)

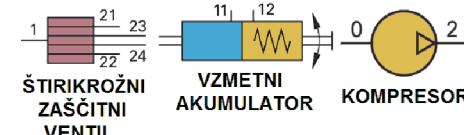
6 Glavni zavorni ventil 7 Cilinder za proženje trajne zavore 8 Membranski valj 9 Vzmetni akumulator

10 Regulator sile zaviranja 11 Zaščitni ventil proti preobremenitvi 12 Krmilni ventil za prikolico 13 Ventil ročne zavore 14 Manometer 15 Glava sklopke za krmilni ventil prikolice 16 Zavorni ventil za prikolico 17 Prikluček za preizkušanje 18 Alarmno stikalo 19 Odzračevalni ventil 20 Filter Zavorni ventil prikolice 22 Protipovratni ventil

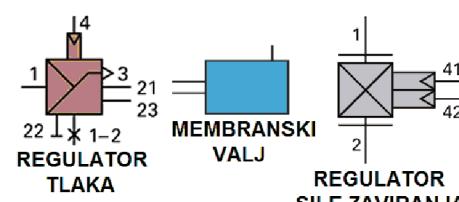

- 2 odtok energije stisnjene zrake za namen uporabe (to ne pomeni izpusta v okolico)
 3 prezračevanje (v okolico)
 4 krmilni priključek
 5 prosto (nezasedeno)
 6 prosto (nezasedeno)
 7 priključek za protizmrzovalno sredstvo
 8 priključek za mazalno olje
 9 priključek za hladilno tekočino

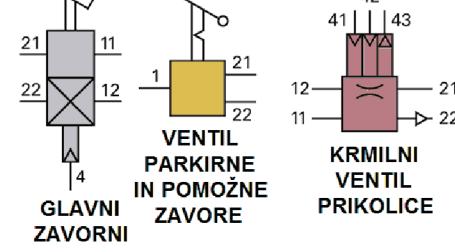
Dodatna številka se pripše v primerih, ko je vgrajenih več enakovrednih priključkov, npr. 21, 22, 23 (glej Regulator tlaka - zračne zavore) ali 11, 12 (glej Glavni zavorni ventil).

ŠTIRIKROŽNI
ZAŠČITNI
VENTIL

REGULATOR
SILE ZAVIRANJA

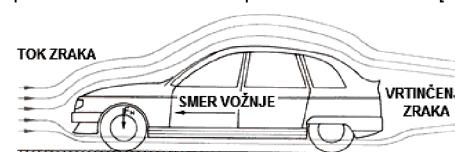
Prim. Zakonski predpisi o zavorah.

Zračni upor Sila, ki deluje nasproti gibanju telesa v zraku:

$$F_U = C_U \cdot \frac{(\rho \cdot v^2)}{2} \cdot A \quad [N]$$

C_U ... koeficient zračnega upora [N]

A ... prečni presek telesa (npr. avtomobila) [m^2]
 $\rho \cdot v^2/2$ ... dinamična komponenta tlaka zraka [Pa]

Zračni zbiralnik Glej Tlačna posoda.

Zračno orožje Orožje, ki deluje na stisnjeni zrak ali plin (npr. CO_2).

Izstrelek (kroglo, naboj) požene raztezanje stisnjene zrake. Princip delovanja je **podoben kot pri ognjenem orožju** - le da pri ognjenem orožju najprej povzročimo eksplozijo v naboju, zaradi česar nastane nadtlak, ki nato požene kroglo.

Nadtlak zraka lahko zagotovimo na več načinov:

- **s sprožanjem vzmeti**, ki potisne bat, s tem pa se v valju ustvari ustvari potreben nadtlak zraka; v bistvu imamo enosmerni valj, ki **deluje obratno**: mehansko energijo spreminja v nadtlak; vzmet napenjamamo mehansko ali z električno energijo
- z akumulatorjem zraka (tlačno posodo), ki jo imenujemo **plinska bombica** - lahko je za enkratno uporabo ali pa se polni, ročno ali z jeklenko
- lahko tudi **s svojimi pljuči**, npr. Indijanci piha skozi cev in na ta način streljajo na živali

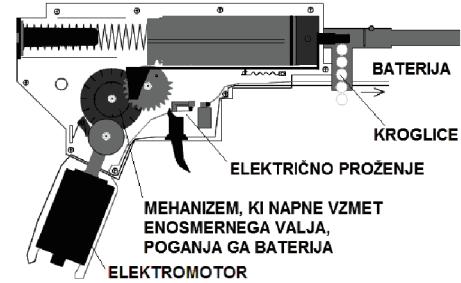
Proženje je **mehansko** ali **električno**, delovanje pa je lahko tudi **polavtomatsko** ali **avtomatsko**.

Označevanje **priklučkov** na posameznih napravah pri zračnih zavorah:

0 sesalni priključek

1 dovanjanje energije stisnjene zrake

Zračnost Pri ujemih: dimenzija, definirana kot razlika med luknjo in čepom (med notranjo in zunanjim mero), oznaka je z ali D_d :

$$D_d = D - d$$

Tako kot vsak odstopek ima tudi vsaka izračunana zračnost **obvezno predznak**, npr.:

$$+ 0,013 \text{ mm} \text{ ali } - 0,034 \text{ mm}.$$

Zračnost lahko izračunamo iz:

a) **Izmerjenih** podatkov. V tem primeru je rezultat:

- **ohlap**, če je $D_d > 0$ (predznak +)
- **nadmera**, če je $D_d < 0$ (predznak -)

b) Podatkov **na risbi**. V tem primeru računamo $D_{d\max}$ (največja zračnost) in $D_{d\min}$ (najmanjša zračnost),

Največja zračnost $D_{d\max}$:

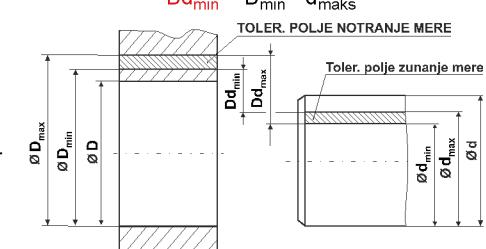
razlika med največjo notranjo mero (luknja) in najmanjšo zunanjio mero (čep):

$$D_{d\max} = D_{\max} - d_{\min}$$

Najmanjša zračnost $D_{d\min}$:

razlika med najmanjšo notranjo mero (luknja) in največjo zunanjio mero (čep):

$$D_{d\min} = D_{\min} - d_{\max}$$

Rezultat izračuna v tem primeru pa je:

- **ohlapni ujem**, če je $D_{d\max} > 0$ in $D_{d\min} > 0$
- **prehodni ujem**, če je $D_{d\max} > 0$ in $D_{d\min} < 0$
- **tesni ujem**, če $D_{d\max} < 0$ in $D_{d\min} < 0$

Rezilna zračnost: glej Striženje, tudi Orodja za plastično preoblikovanje.

Zračnost prostorov: preskrbljenost prostorov z zrakom.

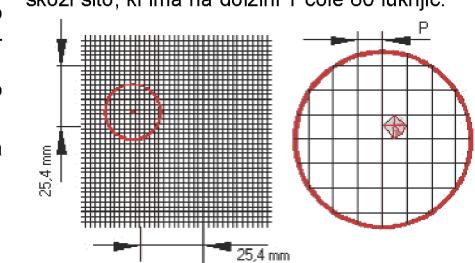
Zrcalo Glej pojasnilo znotraj gesla Steklo.

Zrnatost Ločevanje sipega materiala glede na velikost zrn, granulacija, zrnavost. Glej Brušenje, Brus, Brusni papir.

Velikost brusnega zrna je odvisna od kvalitete brušenja, ki jo želimo doseči: fina zrna za fino brušenje in groba zrna za grobo brušenje. Velikost zrna označujemo s **številkami**.

Brusilni material zmeljejo z mlini in nato sejejo s siti. Označba zrn je standardizirana po FEPA skali in je določena s številom. **Število pove, koliko luknjic (P - perforation) na dolžini 1 cole (25,4 mm) ima žično sito, ki še prepušča zrnca.**

Npr.: zrno št. P80 je tisto zrno, ki ravno še pada skozi sito, ki ima na dolžini 1 cole 80 luknjic.

Približna delitev zrnatosti:

Grobo brušenje: 6 - 24
 Srednje: 30 - 60
 Fino: 70 - 180
 Zelo fino: 220 - 1.200 in več

ZRS Zveza radioamaterjev Slovenije.

Zrušilna strižna trdnost Glej Trdnost.

ZTS Zaščitno tokovno stikalo, glej FID.

Zunanja mera Mera, ki jo **merimo od zunaj**. V zvezi dveh strojnih delov se nanaša na notranji del, na cep. Zunanja mera je npr. premer gredi, osi, vijaka. Notranji del ima torej zunanjou mero.

Zunanji premer v splošnem označujemo z malo črko ϕ . **Tolerančna polja za zunanje mere** so pri posrednem načinu zapisovanja toleranc vedno označena z majhnimi črkami, npr. **g6**.

NOTRANJI DEL

zunanja mera
 ϕd

Prim. Notranja mera.

Zunanje obremenitve Glej gesla Obremenitve, Nosilec in Podpora.

Zunanji tlak Glej Tlak.

Zvar **Zvarjeno mesto**, vključno s snovjo, ki se ob varjenju pretali ali pa je spremenilo strukturo (pri varjenju brez taljenja).

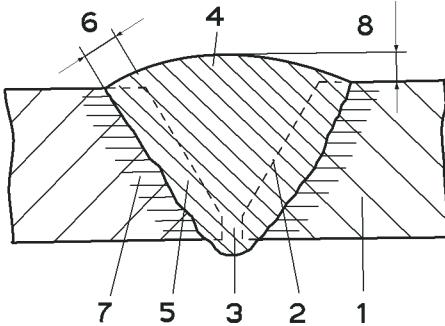
Razl. Zvarni spoj. Prim. Varjenje.

Osnovni pojmi:

- **ČISTI VAR**: tisti del varja, v katerem je prisoten samo dodajni material
- **KOREN ZVARA** je spodnji, ozki del zvara (3)
- **NAVAR** je var pri navarjanju, glej Navarjanje
- **TEME ZVARA** je širši del zvara, ki se dviga nad površino osnovnega materiala (4)
- prehodno področje **TVP** (7) je področje **osnovnega materiala ob zvaru**, ki je bilo segreto nad temperaturo premene (723°C)
- **UVAR** je globina, do katere je bil **raztaljen osnovni material** (5)
- **VAR**: strjen material, ki se je pri talilnem varjenju raztalil, pri varjenju z mehansko energijo pa samo **omehčal** ter se pri tem tudi rekristaliziral; var je lahko sestavljen iz poljubnega števila varkov
- **VAREK**: nanos taline v eni sami potezi

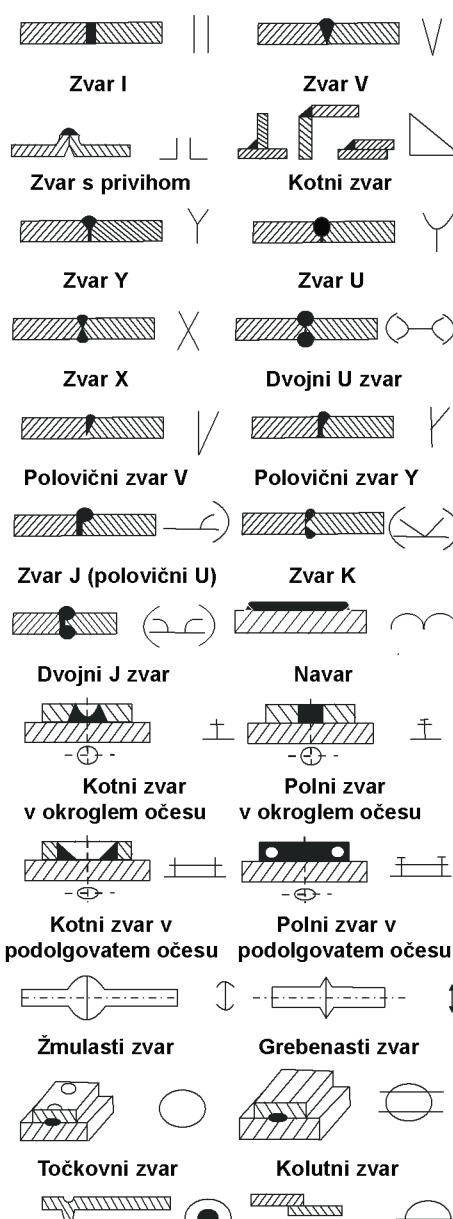
VAREK

ŽLEB je zvarni rob; varimo lahko brez žleba (brez priprave zvarnega roba), v naravnem žlebu (brez posebne obdelave robov) ali v posebej oblikovanem žlebu

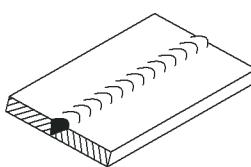

1 - osnovni material, 2 - stranica žleba, 3 - špranja žleba oz. koren zvara, 4 - teme žleba, zvara ali navara, 5 - uvar, 6 - globina uvara, 7 - prehodni pas (TVP), 8 - višina temenske izbokline varja

Po **KONTINUITETU** so zvari lahko **prekinjeni** ali **neprekinitveni**. Prekinjeni zvari se med seboj ločijo po zaporedju nanašanja posameznih varkov.

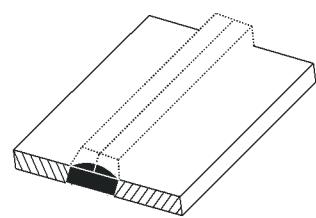
Vrste zvarov in njihovi simboli:

Zvarni spoj Celota, napravljena z varjenjem. Obsega zvar z večjo okolico in možnimi dodatnimi spojnimi elementi. Razl. Zvar.

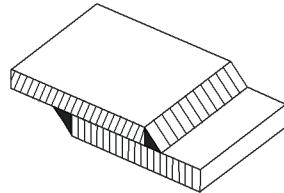
VRSTE ZVARNIH SPOJEV:

Pri **soležnem spoju** se dva dela stikata s koncem-

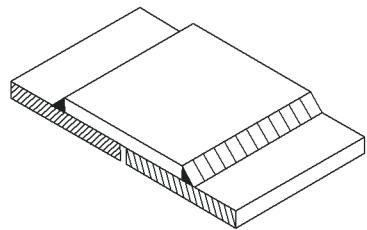
ma. Do debeline 3 mm varimo samo z ene strani, do 6 mm pa z obeh strani. V žlebu z obliko črke V varimo do 20 mm debeline, za večje debeline pa ima zvarni žleb obliko črke X ali črke U. Risba prikazuje soležni spoj z V zvarom.

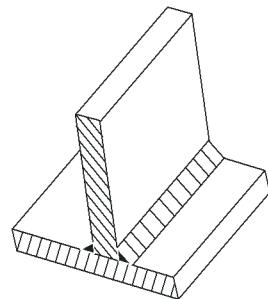
Soležni spoj s privihom nastane z varjenjem stikajočih se privihanih delov. Primeren je le za debeline do 2 mm. Privih se pri varjenju ne zravna.

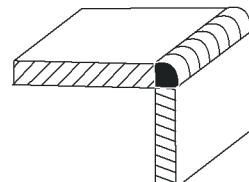
Prekrivni spoj je spoj na dveh delih, ki se prekriva. Risba: prekrivni spoj s kotnim zvarom.

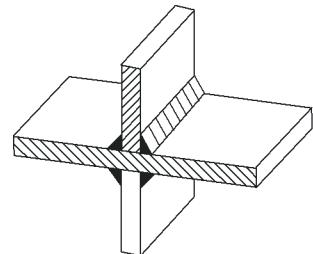
Zaplatni spoj nastane z varjenjem zaplate na osnovni del. Slika prikazuje primer s kotnim zvarom.

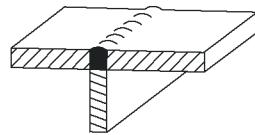
T-spoj oz. spoj T je spoj dveh delov, ki tvorita črko T. V našem primeru: T-spoj s kotnima zvaroma.

Vogelni spoj spaja dva dela, ki sta približno pravokotna med seboj. Na risbi: vogelni spoj z izboljšanim kotnim zvarom.

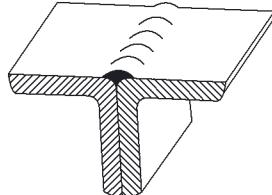
Križni oz. dvojni T-spoj je spoj treh delov, ki se križajo. V našem primeru: križni spoj s kotnimi zvarji.

Večdelni spoj, imenovan tudi trodelni spoj T, je

Ferdinand Humski

spoj treh delov, ki s čeli tvorijo štiroglat žleb. Prikazujemo večdelni spoj z I zvarom.

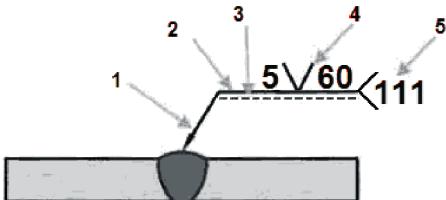

Skladovni spoj povezuje soležne profile. Na risbi je skladovni spoj z Y-zvarom.

Označevanje zvarnih spojev v tehnični dokumentaciji določa standard SIST ISO 2553. Najpomembnejše oznake zvarnih spojev so:

- 1 - **kazalna črta** s puščico; zvar je lahko na isti ali nasprotni strani kazalne črte
- 2 - **nepreknjena** (B) referenčna črta; če je simbol zvara narisana na njej, se zvar (teme zvara) nahaja na tisti strani, ki jo kaže puščica
- 3 - **preknjena** (F) referenčna črta; če je simbol narisana na njej, se zvar (teme zvara) nahaja na nasprotni strani od prikaza puščice
- 4 - **debeline** zvara; s črko **a** se pri kotnem zvaru označi višina zvara - npr. a5 pomeni višina 5 mm; s črko **z** se označi dolžina kraka zvara - npr. z4; s črko **s** se označi višina pri V, Y, soležnih in privihanih zvarih,
- vrsata** zvara (simbol za zvarni spoj) in **dolžina zvara**; v oklepaj lahko dodamo razdaljo med zvari, če je zvarov več - npr. 2x40 (20) pomeni dva zvara dolžine 40 mm, med njima 20 mm brez

- 5 - **postopek varjenja**: 111 - REO (MMA), 121 - obločno varjenje pod praškom z žico), 131 - MIG, 135 - MAG, 136 - MAG s stržensko žico, 137 - MIG s stržensko žico, 141 - TIG, 15 - obločno plazemske varjenje, 311 - plamensko varjenje s kisikom in acetilenom (OFW), 81 in 83 - plamensko rezanje, 912 - plamensko spajkanje

Prim. Zvar, Varjenje.

ZVD Zavod za varstvo pri delu.

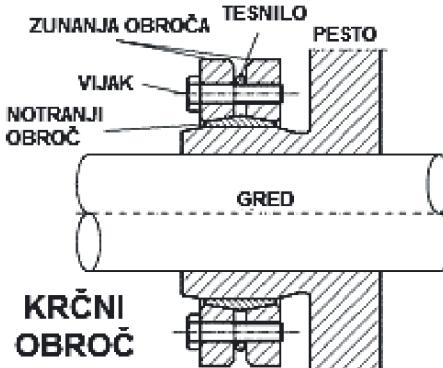
Zvezdna vezava Glej Trifazna izmenična napetost.

Zveze pesta z gredjo To je vedno razstavljiva zveza. Uporabljamo takšne elemente, ki omogočajo prenašanje vrtljnega momenta in v nekaterih primerih tudi premikanje pesta po gredi. Del.:

1. **Zveze pesta z gredjo Z OBLIKU (OBLIKOVNE ZVEZE)**: zagozde, mozniki, utorne gredi (npr. utorno vreteno pri univerzalni stružnici), poligonalni čep itd.

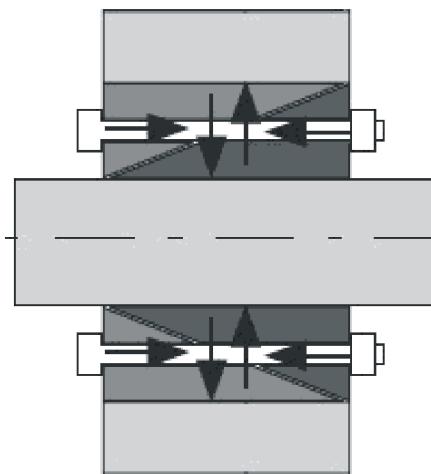
2. **Zveze pesta z gredjo S SILO (TORNE ZVEZE)**: spenjalna zveza z gredjo, zveza s koničnim (stožastim) nasedom, zveza s krčnim obročem, zveza z obročnimi zagozdami, zveza z elastičnimi elementi, zveza s tesnim ujemom.

Zveza s krčnim obročem:

Stran 46

Zveza z obročnimi zagozdami:

Prim. Pesto, Spajanje.

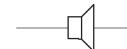
Zveze s silo Glej Razstavljive zveze.

Zveze z obliko Glej Razstavljive zveze.

Zvezen Nepretgrani. Matematično: ~ funkcija se pri malih spremembah argumenta x tudi zelo malo spreminja. Razl. gladkost.

Zvočna kartica Glej Razširilvena kartica.

Zvočnik Naprava, ki spreminja električne signale v zvok. Simbol:

Prim. RMS.

Zvok Valovanje, ki nastaja tako, da delci zraka nihajo okrog svojih ravnnovesnih leg. Nastajajo **zgoščine** in **razredčine** oz. **nihanje gostote zraka**. Delci nihajo v isti smeri kot se razširja zvok - temu pravimo **vzdolžno** ali **longitudinalno** valovanje. Z ušesom zaznavamo frekvence od **16 s⁻¹** do **~ 20 · 10³ s⁻¹**. Valovanje z manjšo frekvenco je **infrazvok** (npr. pri potresih), valovanje z večjo frekvenco pa **ultrazvok**.

Hitrost zvoka **ni odvisna od frekvence** - ultrazvok in infrazvok se širita enako hitro kot navadni zvok. Hitrost zvoka v zraku pri 273 K je **330 m/s**.

Razen po zraku se lahko zvok razširja tudi po drugih elastičnih medijih. **V trdni snovi** nastopa **tudi transverzalno** zvočno valovanje.

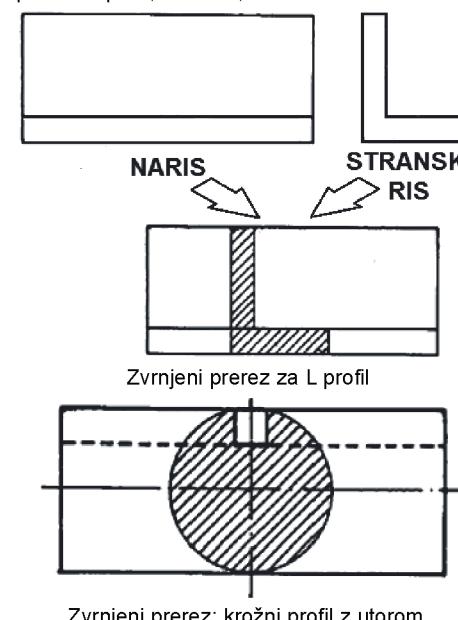
Longitudinalna hitrost ultrazvoka v jeklu znaša ~ 5920 m/s, transverzalna pa ~ 3300 m/s.

Zvok se kot valovanje odvija, lomi, uklanja, interferira, pri njem opazimo Dopplerjev pojav.

Gostota energijskega toka je jakost zvoka, ki jo merimo v **W/m²**. Prim. Glasnost, Bel, Decibel.

Zvrnjeni prerez Risba, ki prikazuje predmet v pogledu, njegov prečni prerez pa je prikazan zvrnjen za 90°. Robovi prereza so narisani s črto B.

Zvrnjeni prerez pogosto uporabljamo za risanje prerezov palic, nosilcev, traverz.

ZVZD Zakon o varnosti in zdravju pri delu, glej geslo Varnost pri delu.

Žaganje Postopek odrezavanja, ki ga uporabljamamo, kadar hočemo obdelovanec **razdeliti** na več delov ali pa vanj **vrezati ute**. Odrezavanje opravlja nazobčano orodje manjše rezalne širine - žagin list. Žaganje je vedno priprava za nadaljnjo obdelavo, npr. s struženjem, frezanjem itd. Še posebej velik pomen ima žaganje v lesni industriji ter pri obdelavi kamna. Del. žaganja:

1. Glede na **VRSTO GLAVNEGA GIBANJA**:

a) **Krožno** žaganje, ki je v principu **enako frezanju**, razlika je le v obliki orodja. Pogosto uporabljamo hidravlične krožne žage ali pa krožno žagamo kar na frezalnih strojih.

b) **Premočitno** žaganje, pri katerem mora biti orodje v smeri glavnega gibanja vedno postavljeno **poševno na obdelovanec**:

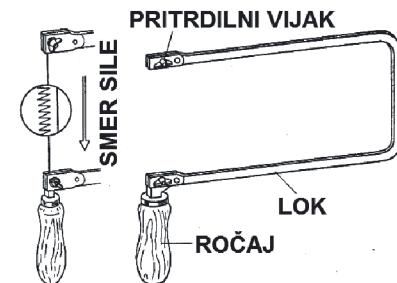
- **pehalno** žaganje (enostransko vpet žagin list)
- **ločno** žaganje (žagin list natančne dolžine)
- **tračno** žaganje (brezkončni žagin list)

2. Glede na **TEMPERATURO** obdelovanca:

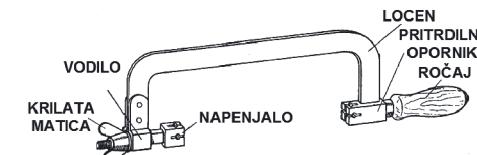
- **hladno** in
- **vroče** (torno) žaganje z velikimi hitrostmi

Nekatere **VRSTE ŽAG**:

a) **Ročne žage**: REZLJAČA oz. **modelarska žaga** (z velikim lokom) predvsem za rezanje vezanega lesa, za zahtevnejše krivulje, za rezanje ravnih rezov ni primerna. Imamo grobe in fine liste, liste za les, kovino, umetne mase:

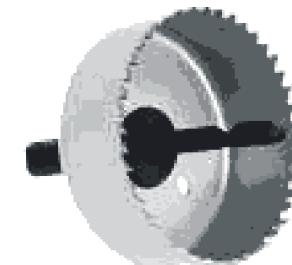
LOCNATA (ločna) ŽAGA:

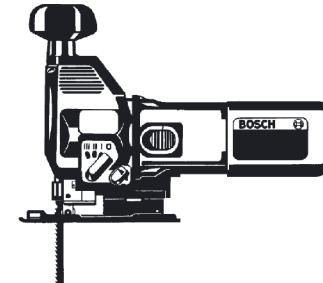
LISIČJI REP:

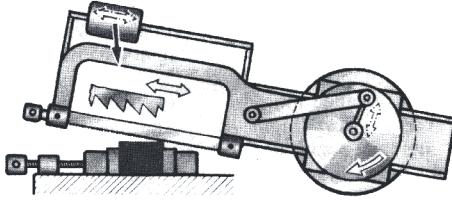
LUKNJARICA oz. KRONSKA ŽAGA:

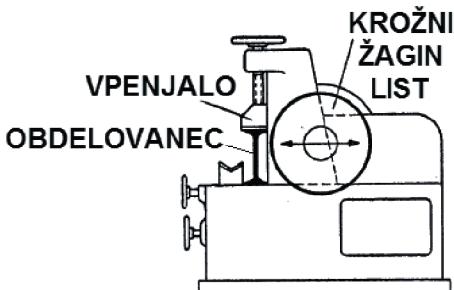
b) **Strojne**: **VBODNA** (pehalna, sabljasta, lisičarka, povratna) žaga, za žaganje porobetona so večje, obstaja tudi vodilo za krožno žaganje:

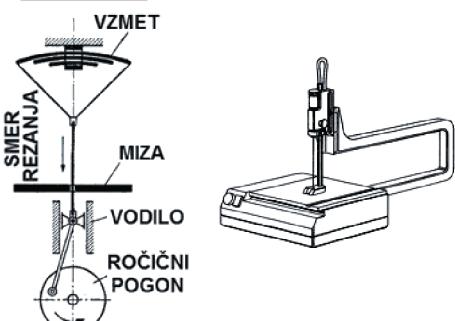
motorna **LOCNATA (ločna) ŽAGA**:

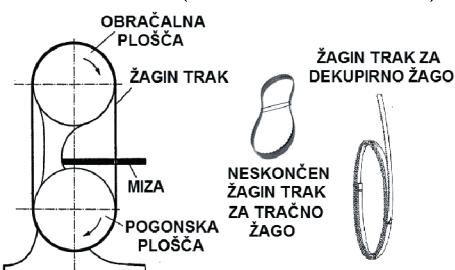
KROŽNA ŽAGA (cirkularka):

DEKUPIRNA ŽAGA:

TRAČNA ŽAGA (horizontalna ali vertikalna):

Žage s CNC tehnologijo so samostojne naprave ali pa so v sklopu drugih obdelovalnih strojev.

POSEBNOSTI ŽAGINIH LISTOV:

So iz legiranega **orodnega** jekla ali iz **hitroreznega** jekla s povisano vrednostjo Co in Mo. Žagini listi so topotno obdelani, **kaljeni** pa so samo **v pasu rezil**. Rezilni robovi so lahko tudi:

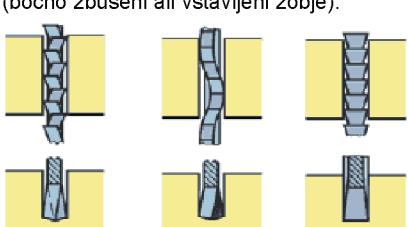
- iz **karbidnih trdin**, ki se na žagin list **pričepajo** (rezila ali granulat) ali lasersko privarijo
- **oplaščeni** (TiN)
- **diamantni**, ki pa **niso** primerni **za rezanje jekel** (so le za kremen, steklo, marmor itd.)

Bimetalični žagini listi so narejeni tako:

- osnova lista je legirano poboljšano kvalitetno jeklo, ki ima visoko mejo elastičnosti
- **konice** zeb pa so izdelane **iz** materiala **HSS**

OBLIKA ŽAGINEGA LISTA

je zelo pomembna. Da se orodje NE ZATAKNE (zagozdi) v utoru, mora biti **rez širši kot žagin list**. To dosežemo tako, da so rezila **razperjena**, **valovita** ali **razširjena** (bočno zbušeni ali vstavljeni zobje):

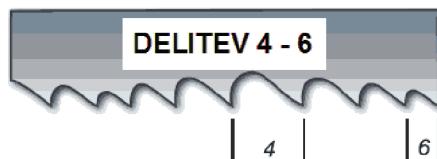
Delitev zob je razdalja med konicami zeb na žaginem listu. Najpogosteje se izraža kot **število zeb na colo** (25,4 mm):

GROBA delitev (do 16) je za mehke materiale (Aluminij, baker), SREDNJA delitev (do 22) je za konstrukcijska jekla, lito železo, medenino. FINA delitev (do 32) pa je za tankostenske cevi, pločevino, jeklene profile, trdo litino itd.

Pri žaginem listu je zelo pomembna tudi **razporeditev števila zeb**:

a) **Konstantna razporeditev** pomeni, da je razdalja med zebmi vedno enaka

b) **Variabilna razporeditev** pa pomeni, da so robovi zeb razporejeni v različnih, periodično ponavljivih razdaljah. Npr. 4/6 oz 4-6 je oznaka za delitev zeb 4 in 6 na enem samem žaginem listu:

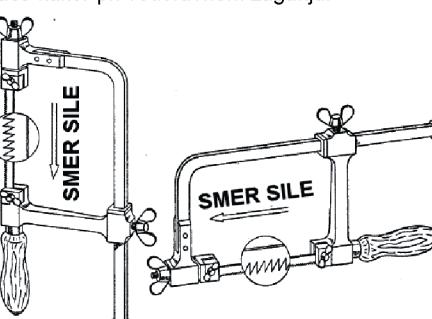
Taka razporeditev omogoča:

- gladek in čist rez, ker eliminira vibracije
- daljšo obstojnost žaginega lista
- večje področje rezanja z enim tipom žag. lista

Žagin list je praviloma **USMERJEN** tako, da konice zeb kažejo **v smeri največje sile** (glej tudi predhodne risbe):

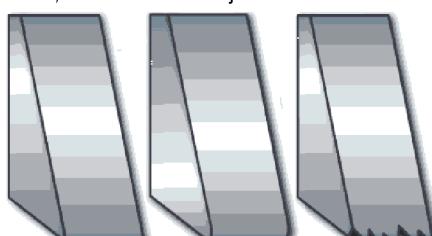
Če žagamo navpično, bomo žagin list obrnili drugače kakor pri vodoravnem žaganju:

Le izjemoma usmerimo konice zeb drugače (npr. če pričakujemo trganje materiala ipd.). **Po uporabi** je potrebno žagin list vedno **sprostiti** (odpeti).

Na začetku ročnega žaganja nam orodje rado drsi levo - desno, dokler ne nastane prva zarez. Zato si začetek dela olajšamo tako, da **s triknotno pilo** naredimo **prvo zarezo** na zarisanu črto.

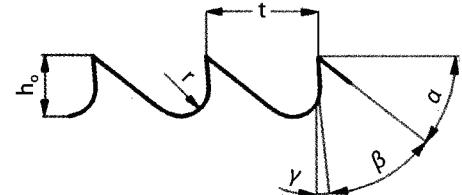
Pri strojnem žaganju je za doseganje maksimalne obstojnosti orodja potrebno **UTEKAVANJE** novega lista tračne žage. To pomeni, da 15 - 30 minut vodimo žagin list s 50% običajnega podajanja. Tako preprečimo krušenje ostrih rezalnih robov. Od leve na desno vidimo, kako izgleda nov tračni list, utečen tračni list in tračni list z odkrušenim rezilom, ker ni bilo utekanja:

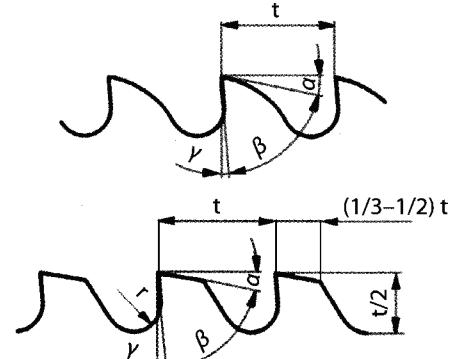
Mikro poškodbe lahko napoveduje tudi **HRUP**, ki nastane zaradi prevelikih vibracij. Zato v primeru prevelikega hrupa zmanjšamo rezalno hitrost.

Žage imajo veliko majhnih rezil (zebi), ki so lahko **RAZLIČNIH OBLIK**. Orientacijske vrednosti so: $h_0 = 0,5 \cdot t$ in $r = 0,25 \cdot t$, cepilni kot $\gamma = 0^\circ - 4^\circ$.

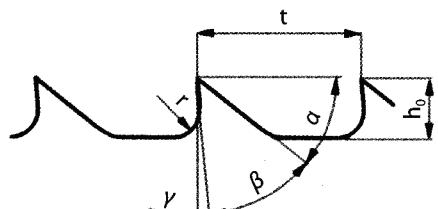
Pri tračnih in krožnih žagah se za **trdnejše materiale** (npr. jeklo) uporabljajo majhne višine rezil:

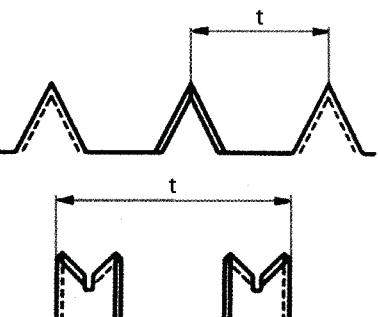
Pri kovinskih materialih se pogosto odločamo za trdnejše oblike rezil z večjim kotom klina β :

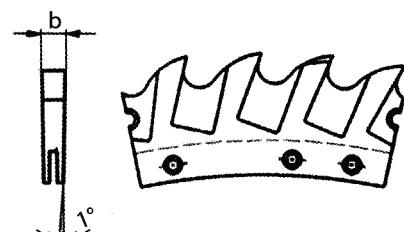
Strelasta rezila so primerna za **mehkejši material**, npr. umetne snovi in les:

Obliki A in M žagata les v obe smeri:

Pri večjih premerih žag so rezila v obliku segmenta prikovičena na osnovno ploščo (**SEGMENTNE žage**). Ko so obrabljeni, jih zamenjamo z novimi:

Žaganje - varnostni ukrepi Pri delu s krožno žago so varnostni ukrepi naslednji:

- list žege dvigni samo toliko nad delovno mizo, da lahko žagaš; previsoko dvignjen list lahko povzroči nesrečo
- pred začetkom dela namesti varnostni pokrov, ki sme biti največ 5 mm nad obdelovancem
- preglej, ali je pod delovno mizo list žege zavarovan
- ko si stroj izključil, ne ustavljam list z roko, temveč z zavoro; če zavore ni, tedaj počakaj, da se stroj sam ustavi; ne zapusti stroja, dokler se list popolnoma ne ustavi
- bodi zelo pazljiv pri nameščanju lista žege ali pri vlaganju novega surovca, kajti - pomotoma lahko zaženeš stroj
- ne delaj s strojem, ki ni pravilno ozemljen ali pa ima slabo stikalno
- okolico stroja imej urejeno, materiale in obdelane kose pa skladaj na za to določeno mesto -

nikar pa ne na krožno žago

Zarek1. Kot **samostalnik**:

- a) **Fizik**: svetloba, ki izhaja iz svojega vira v obliki tanke, ravne črte. Tudi valovi oz. delci, ki jih oddaja vir in se širijo v prostor - sevanje.
- c) **Geom.**: usmerjena premica oz. premica, ki je z ene strani omejena (ima svoj začetek).

2. Kot **pridevnik**: ki je zaradi razkrajanja maščobe ob stiku z zrakom **neprijetnega vonja, pekočega in grenkega okusa**. Npr.: okus po žarkem, žarko olje, maslo je postalo žarko.

Žarjenje Toplotna obdelava, sestavljena iz:

1. **Segrevanja** na določeno temperaturo.
2. **Zadrževanja na tej temperaturi** toliko časa, da se izvršijo določene spremembe.
3. **Počasnega ohlajanja** na zraku ali celo v peči.

Po namenu ločimo:

- a) **Difuzijsko žarjenje** ali homogeniziranje.
- b) **Normalizacijsko žarjenje** ali normaliziranje.
- c) **Žarjenje na mehko**.
- d) **Rekristalizacijsko žarjenje** ali rekristaliziranje.
- e) **Žarjenje za odpravo notranjih napetosti**.
- f) **Tempranje** ali žarjenje ulitkov.

Raztopno žarjenje je toplotna obdelava, opisana pod gesлом gašenje.

V procesu pridobivanja grodljev **obogateno rudo žarimo** zato, da odpravimo vodo in CO_2 . Tako rudo prevedemo na oksidno osnovo.

Prim. Toplotna obdelava. Nem. das Glühen.

Žarjenje na mehko Toplotna obdelava surovcev iz perlitnih jekel: pred **odrezavanjem**, pred **preoblikovanjem** ali pred **kaljenjem**. Z žarjenjem na mehko **spremenimo lamelarni perlit v zrnatega**.

Lamelarni perlit namreč ni primeren za **odrezavanje**. Orodje se hitreje obrabi, ker mora stružni nož rezati mehke (ferit) in trde (cementit) sloje. Trde lamele cementita nam povzročajo tudi težave pri postopkih preoblikovanja.

Pri obdelavi **zrnatega perlita** z odrezavanjem reže nož mehko feritno osnovo, trša zrna cementita pa večinoma **odriva** v mehko osnovo obdelovanca ali odrezka. Obraba orodij je zaradi tega bistveno manjša. Manj težav je tudi pri preoblikovanju, saj material lepše "teče". Pri **kaljenju občutljivih jekel** pa se zmanjša nevarnost pokanja.

Postopek žarjenja na mehko sestoji iz:

- a) **Segrevanja** materiala - nihanje (tik pod ali tik nad) okoli temperature, ki se označuje kot Ac_1 , glej geslo Železo - 721°C (prehod iz Fe_α v Fe_β oziroma iz perlita v austenit). Pri tem se lamele cementita Fe_3C krepijo in nastanejo zrna - zrnat perlit.
- b) **Zadrževanja** določen čas na tej temperaturi.
- c) **Počasnega ohlajanja**.

Nem. Weichglühen.

Žarjenje za odpravo notranjih napetosti Pri nekaterih tehnoloških postopkih nastajajo v obdelovancih **notranje napetosti**, ki jih **krivijo**. Primeri:
- **varjenje** (zaradi krčenja zvara pri ohlajanju),
- **grob odrezavanje** (zaradi velikih sil in temp.),
- **hitro** (neenakomerno) **ohlajanje**.

Na kritičnih mestih lahko obdelovanci celo **pocijo**.

Da bi odpravili te napetosti, obdelovance na poseben način žarimo:

- a) Material **segrevamo** od 450 do 650°C .
- b) Temperaturo žarjenja **zadržujemo več ur**.

- c) Počasi **ohlajamo** na zraku ali v peči.

Žarjenje za odpravo notranjih napetosti strukture skoraj ne spremeni. S segrevanjem smo le **znižali mejo plastičnosti materiala**. Vse **napetosti**, ki segajo čez mejo plastičnosti, povzročijo plastične deformacije in **se sprostijo**.

Nem. das Spannungsfreiglühen.

Žarnica Naprava, ki pretvarja električno energijo v svetlobno. Doslej poznamo samo **tri osnovne fizikalne principe** delovanja žarnic:

1. Oddajanje svetlobe od **razbeljene nitke**.
2. Nastanek svetlobe zaradi prehoda električnega **toka skozi polprevodnik** (LED).
3. Oddajanje svetlobe zaradi **energijske razbre-**

menitve plinov pod nizkim ali visokim pritiskom.

Vrste žarnic po **NAČINU DELOVANJA**, modro podprtana so gesla:

- a) **Žarnice z žarilno nitko**. Izboljšana varianta so **Halogenske žarnice**, možna je tudi uporaba za gretje: **Infrardeči grelnik**.
- b) **Plinske žarnice**:

- z žarilnimi elektrodami, pod nizkim tlakom (npr. **Fluorescentne**) in pod visokim tlakom, tudi halogenske žarnice spadajo delno v to skupino
- razelektritvene (s stalno obločnico - s stalnim preskokom iskre), npr. **Ionske, natrijeve**, ksenonove, živosrebrne itd.

- c) **LED diode**.
- Simbol:
-
- Sin. svetilka.
- Žarnica z žarilno nitko** Žarnica z izredno slabim izkoristkom ($\sim 10\%$). Kratkotrajni udarec toka ob vklop je glavni razlog za uničenje žarilne nitke:
-
- 1 Steklena bučka 2 Inertni plin (argon, neon, nitrogen) 3 Volframova nitka 4 in 5 Kontaktna žica (dovod, odvod) 6 Podporne žice 7 Steklena baza 8 Kontaktna žica (izhod iz baze) 9 Podnožje (vrat) 10 Izolacija 11 Električni kontakt
- Žarnice z žarilnimi elektrodami** Žarnice z elektrodami, ki nekoliko zagrejejo plin in vzbudijo pretok elektronov v plinu. Tok elektronov pa nato vzbudi oddajanje svetlobe.
- Delujejo pod nizkim ali prod visokim tlakom. Pod nizkim tlakom (nadtlak ~ 30 mbar, temperatura $\sim 40^\circ\text{C}$) delujejo žarnice za osvetljevanje **manjših površin** (pisarne, gospodinjstva). Za večje površine (stadioni, arene itd.) pa se uporabljajo žarnice, ki imajo notranji tlak 30 bar in več, temperatura pa znaša $\sim 3000^\circ\text{C}$.
- Vrstje: **Fluorescentne, natrijeve**, tudi halogenske žarnice spadajo delno v to skupino.
- Žebelj** Koničast in oster predmet, običajno iz jekla ali trde kovine, ki ga uporabimo za povezovanje dveh kosov materiala (običajno les). Žebelji so izdelani iz Thomassovega jekla z natezno trdnostjo 600 - 800 MPa in mejo plastičnosti pri 90-95% natezne trdnosti.
-
- Trajno obstojna zveza z žebeljem
- Železarna** Obrat (tovarna) za pridobivanje in izdelovanje železnih gradiv. Prim. Jeklarna.
- Železna gradiva** Gradiva, katerih glavnata sestavina je železo. Groba delitev: **hekla** in **lito železo**.
- Pridobivanje železnih gradiv:**
- železova ruda → bogatenje → žarjenje
prah → aglomeriranje, peletiranje, sintranje
- DODATKI:** kisl + bazični + koks
- kisl: SiO_2 (kremen), bazični: CaO (apno), MgO
- ↓
PLAVŽ
- ↓
- sivi, beli ← **GRODELJ** → beli
- kupolke (surovo železo)
- ŽILAVLJENJE**
- LITO ŽELEZO**
- konvertorji, peči
- JEKLO**
- Najpomembnejše. **faze pri pridobivanju** surovega železa:
1. **Drobiljenje** velikih kosov in **obogatitev** (povišanje vsebnosti rude: odstranjevanje jalovine s **pranjem, magnetnim izločanjem**, odstranjevanje hlapljivih in gorljivih snov s **praženjem**).
  2. Delce s premajhno zrnatostjo (prah) ne moremo taliti v plavžu, zato jih **oblikujemo v večje kose**: aglomeriranje, peletiranje, sintranje.
3. **Taljenje** v plavžu deluje **protično**:
- **ruda, dodatki** in **koks** potujejo **od žrela** (ki je na vrhu) **proti tallinu** (ki je na dnu); potekajo procesi posredne redukcije, ogljčenja in neposredne redukcije (prim. Koks); **dodatki** so odvisni od primesi v rudi.
- **zrak** potuje **od sedla** (ki je spodaj) **proti žrelu**
- Železo** Čista snov, ki jo najdemo v periodnem sistemu elementov (za razliko od jekla). Simbol Fe, lat. *Ferrum*.
- Fizikalne lastnosti Fe**: srebrnobela, razmeroma mehka kovina, gostota $7,874 \text{ g/cm}^3$, temperatura tališča 1.536°C , vrstno število 26, srednja relativna atomska masa 55,847, temperatura vreliča 2.750°C , hitrost zvoka 4910 m/s pri 20°C .
- Za kisikom, silicijem in aluminijem je železo **četrti najpogosteji element** v zemeljski skorji (4,7%). Zelo redko se pojavlja v čisti obliki (npr. v meteortih), v glavnem ga najdemo v oksidnih in sulfidnih rudah z železovimi minerali, npr. magnetit Fe_3O_4 , hematit Fe_2O_3 , wüstit FeO , pirit (železov kršec) FeS_2 , karbonat oz. siderit FeCO_3 , limonit.
- Železo je obstojno v suhem zraku in vodi brez ogljikovega dioksida, ker se prevleče z neporozno oksidno plastjo. Dobro se topi v neoksidirajočih klinih. V spojinah nastopa železo predvsem kot dvo-, tri- in šestivalentno, praktični pomen imajo predvsem železove(II) in železove(III) spojine.
- V vlažnem zraku in vodi z raztopljenim ogljikovim dioksidom in kisikom pa železo načenja **rja-hidratiziran železov(III) oksid** oz. hidratiziran hematit $\text{Fe}_2\text{O}_3 \times \text{H}_2\text{O}$.
- Uporaba**: železo je edina kovina, katere **lastnosti je mogoče z raznimi postopki / dodatki spremenjati v zelo velikem obsegu**. Zato se uporablja na vseh področjih tehnik in je **najvažnejša uporabna kovina**, sploh v obliki **LITEGA ŽELEZA** in **JEKLA**.
- Za dobro poznavanje lastnosti železa je potrebno najprej spoznati njegove **premene** in **alotropske modifikacije**:
-
- Premene pri ohlajanju in segrevanju Fe
- Poznamo **4 KRISTALNE OBLIKE železa**, ki jim pravimo tudi **modifikacije oz. strukturne oblike**:
- **α Fe**, **PROSTORSKO** centrirana kubična kristalna rešetka (glej geslo: Kristalen), parameter $a = 2,87 \text{ Å}$ ($1 \text{ Å} = 10^{-10} \text{ m}$), ki je **feromagnetno**
  - **β Fe**, **PROSTORSKO** centrirana kubična kristalna rešetka, parameter $a = 2,90 \text{ Å}$
  - **γ Fe**, **PLOSKOVNO** centrirana kubična kristalna rešetka, $a = 3,65 \text{ Å}$
  - **δ Fe**, **PROSTORSKO** centrirana kubična kristal-

na rešetka, $a = 2,93 \text{ \AA}$

Točke premene ene kristalne oblike v drugo označujemo s črkami A_1 , A_2 , A_3 in A_4 . Premene, ki jih dobimo pri ohlajjanju, označimo še z indeksom r , tiste pri segrevanju pa s c .

Premeni Ar_3 in Ac_3 ne nastopata pri enaki temperaturi. Razlika ΔT ($915 - 900 = 15^\circ\text{C}$) med Ar_3 in Ac_3 se imenuje histereza. Premena Ar_3 je še posebej pomembna, saj tukaj prekristalizirajo atomi **ploskovno** centrirane kubične krist. rešetke γ železa v **prostorsko** centrirano kub. rešetko β železa.

Stojna točka Ar_1 (721°C) se pojavlja **le pri jeklu** – torej pri železu, ki vsebuje ogljik v obliki Fe_3C , glej $Fe-Fe_3C$ diagram (slika 2 iz priloge).

Prim. Lito železo, Jeklo, Ferit, Austenit.

Železov karbid Glej Cementit.

Železov kršec Glej Pirit.

Železov meteorit Glej Siderit.

Žerjav Glej geslo Transport.

Žgano lakiranje Glej Lak.

Žica Dolg in tanek izdelek, navadno okroglega prereza. Ponavadi je iz kovine, lahko je tudi npr. plastičen (dodajni material pri varjenju plastike). Za prenos električne energije ponavadi uporablja mo izraz vodnik.

Žična erozija Glej Elektroerozija.

Žičnica Glej geslo Transport.

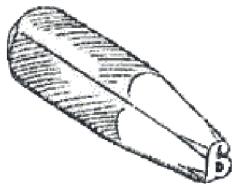
Žičnik Žebel iz žice, navadno brez glave.

Židkost Glej Viskoznost.

Žig Naprava, ki ima izbokline na mestih, na katerih je potrebno odtisniti neki znak. Sin. patrica (pestič, ki ne prebija). Nepr. štampelj.

Locimo:

a) **Udarne žige** – po njih udarjamamo s kladivom, najpogosteje uporabljamo udarne številke in črke.

b) **Žige za vtiskovanje**, ki so najpogosteje obojestranski, npr. za kovance, medalje ipd.

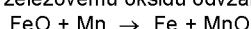
Prim. Vtiskovanje, Patrica.

Žilavljenje

1. Postopek **pridobivanja jekla** (ki je žilavo) **iz belega grodja** (ki je krhek), to je zmanjševanje odstotkov C do zg. meje – 2,06% C (kolikor daleč seže austenitno področje, točka E v $Fe-Fe_3C$ diagramu). Pod tem odstotkom zlitine ne moremo več imenovati lito železo, temveč postane jeklo. Pridobivanje jekla sestoji iz **dveh faz**:

a) **Oksidacija** $2\text{Fe} + \text{O}_2 \rightarrow 2\text{FeO}$. Kot oksidant rabi kisik iz zraka. Nastali oksid železa se topi v kopeli. Tudi ostale primesи (C, Mn, Si, P) preidejo v okside (imajo celo večjo afiniteto do kisika), vendar so v kovinski kopeli **netoplane** in se iz nje **dvignejo v žlindro**. Na ta način se zmanjša % ogljika in ostalih primesi.

b) **Dezoksidacija** z dezoksidanti, npr. feromanagan Fe-Mn, ferosilicij Fe-Si in aluminij. Dezoksidanti imajo večjo afiniteto do kisika in zato železovemu oksidu odvzamejo kisik:

Jeklo z raztopljenim FeO je **nepomirjeno**.

Za proizvodnjo jekla prevladuje uporaba **treh**

različnih vrst agregatov:

- **konverterji** (Bessemerjev, Thomasov, žilavljenje s kisikom: LD, LDAC, Kaldo, Rotor itd.)
- **Siemens-Martinove peči**
- **električne peči**

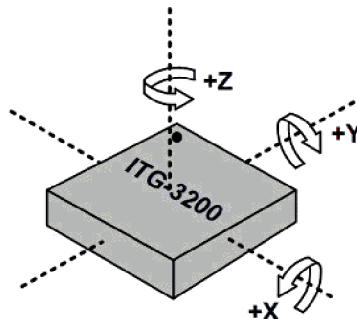
2. Žilavljenje je tudi postopek, s katerim **zmanjšamo količino ogljika C v jeklu** na želeno vrednost. V povezavi z izrazom žilavljenje se pogosto uporablja izraz **refiniranje** jekel (glej istoimensko geslo).

Žilavost Sposobnost gradiva, da se zaradi zunanjih sil **večkrat PLASTIČNO preoblikuje, ne da bi se zlomilo**.

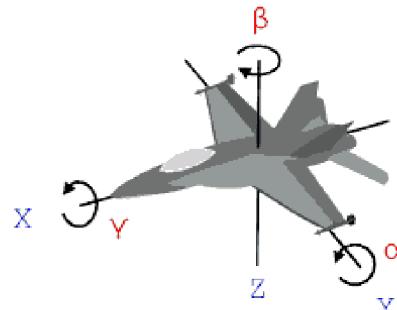
Primer: **guma ni žilava**, ker ona se večkrat **ELASTIČNO** preoblikuje, ne da bi se pretrgala. Žilavi materiali se po začetnem elastičnem (linearnem) raztezanju raztezajo do pretrga **močno plastično** (zvezno ali nezvezno s pojavom tečenja). Npr. konstrukcijsko jeklo, baker, svinec itd. Najpomembnejša kriterija sta **udarna** in **lomna žilavost**.

Sin. čvrstost, upogljivost, vzdržljivost, odpornost. Ant. krhkost. Prim. Sendvič pločevina, Dinamični preizkusi - preizkus udarne žilavosti po **Charpyju**, poboljšanje.

Žiro senzor Naprava, ki meri kotno hitrost in/ali kotni pospešek **v vseh treh smereh**:

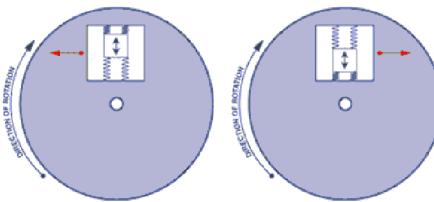

Žiro senzor se uporablja pri robotih in napravah, ki same lovijo svoje ravnotežje:

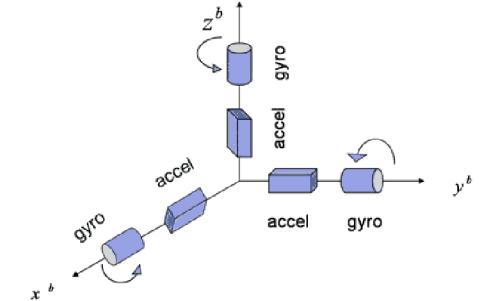
Kako deluje žiro senzor?

MEMS žiro senzor je zelo tanek, njegova velikost je med 1 do 100 μm (kot debelina človeškega lasu). Ko se žiro senzor vrti, se ta majhna masa premika navznoter in navzven:

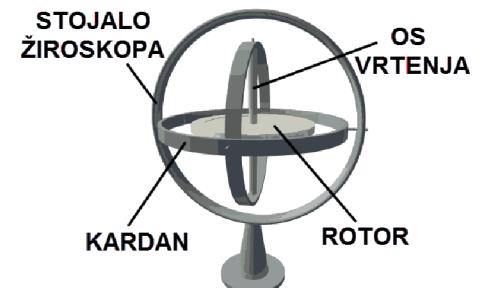
Ti premiki se spremenijo v zelo majhne električne signale, ki se nato toliko ojačajo, da jih lahko prebere mikrokontroler.

V splošnem uporabljamo žiro in accel senzor:

Sin. gyro sensor. Prim. Žiroskop.

Žiroskop Simetrična vrtavka, ki je obešena v kardanski sklop:

Če trenje zanemarimo, potem na takšno vrtavko ne deluje nobena zunanjega sila.

Giroskop je izumil in imenoval leta 1852 Jean Bernard Léon Foucault za svoj še drugi preskus vrtenja Zemlje. Prim. Žiro senzor.

Živec Glej Glinenci.

Živo srebro Simbol Hg, lat. *Hydrargyrum*, tališče -39°C , gostota $13,6 \text{ kg/dm}^3$. Srebrno blešeča, pri sobni temperaturi tekoča težka kovina. Obstojno je na zraku, hitro pa reagira s kislinami, ki so oksidanti. S kovinami hitro tvori zlitine – **amalgame**. Njegovo sposobnost tvorbe zlitin uporabljajo pri pridobivanju plemenitih kovin (najstarejši postopek pridobivanja zlata). Srebrov amalgam se uporablja v zobozdravstvu za zavlike.

Hg se uparja že pri sobni temperaturi. Pare živega srebra so zelo škodljive, zato ga je potrebno hraniti v dobro zaprtih posodah.

V temperaturnem območju med 0°C in 100°C ima Hg skoraj konstanten koeficient topotnega razteza, zato je zelo primerno za uporabo v termometrih.

Uporaba: za proizvodnjo živosrebrnih oksid-cinkovih baterij (suhi člen). Ker zavira rast alg, se uporablja v premazih za ladje. HgS se uporablja v slikarskih barvah.

Žlahtni plini Elementi 8. skupine periodnega sistema: helij He, neon Ne, Argon Ar, kripton Kr, ksenon Xe, Radon Rn in ununoktij Uuo. Sin. neonova skupina.

Žleb Podolgovata vdolbina, pogosto polkrožne oblike, npr. za prestrezanje deževnice na strehi. Žleb je lahko tudi **zvarni rob**. Prim. Upogibanje.

Žlebljenje: vtiskovanje žlebov v pločevinu, npr. za ojačanje velikih pločevinastih delov, sodov, posod, omaric ipd. Prim. Robljenje Razl. zgibanje.

Žlindra

1. **Raztopina oksidov**, ki nastane pri taljenju rud in refinirjanju kovin. Npr. plavžna žlindra (ki nastaja pri taljenju rude v plavžu), kislá žlindra (ki vsebuje mnogo kremena). Iz žlindre izdelujejo portland cement, žlinderno volno, zidake, cestni ali železniški gramoz.

2. Izvarek.

Žmula Nabrekлина, nabuhlinia. Npr. ~ pri sočelnem varjenju s pritiskom, ~ na deblu.

Žrtvovana elektroda Glej Korozija, Elektrokemijski postopki protikorozijske zaščite.

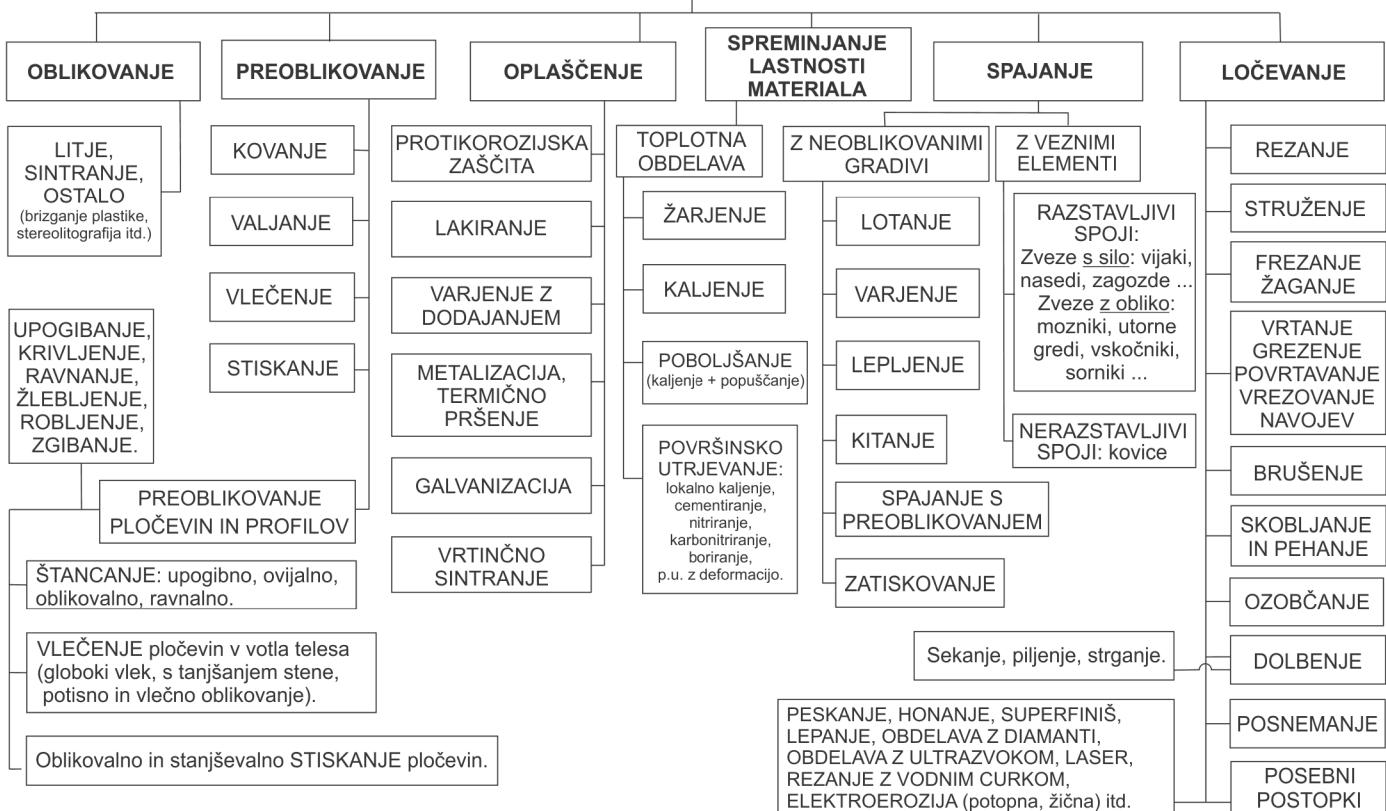
Žveplo Simbol S, lat. *Sulfur*. V zemeljski skorji vključno z ozračjem ga je $4,8 \cdot 10^{-2}\%$. Nekovina, nastopa v različnih trdnih, tekočih in plinastih atropnih modifikacijah. Vžge se približno pri 260°C in zgori z modrim plamenom v žveplov dioksid SO_2 z ostrim vonjem. Če je prisotna snov, ki oddaja kisik, lahko pride do eksplozije (npr. pri gorenju črnega smodnika).

Na tržišču se dobi žveplo v palicah (vlito v kalupe in strjeno) ali sublimirano kot prah (žvepleni cvet).

Kemične lastnosti: pri višji temperaturi reagira s številnimi kovinami in nekovinami. Z železom tvori sulfid FeS, ki je netopen v feritu. V jeklu nastane sulfidni evtektik (Fe + FeS) z nizkim tališčem 985°C, ki povzroča **lom v rdečem**: pri segrevanju jekla za toplo predelavo se namreč sulfidni evtektik stali na kristalnih mejah in zato se pretrga med-kristalna zveza v jeklu. Tako jeklo se pri **kovanju** in **valjanju** lomi in drobi. Sicer pa vsebnost žvepla **zniža** tudi **trdnost**, **mejo plastičnosti** in **korozijsko odpornost jekla**. Po drugi strani pa žveplo **izboljša odrezovalnost jekel**.

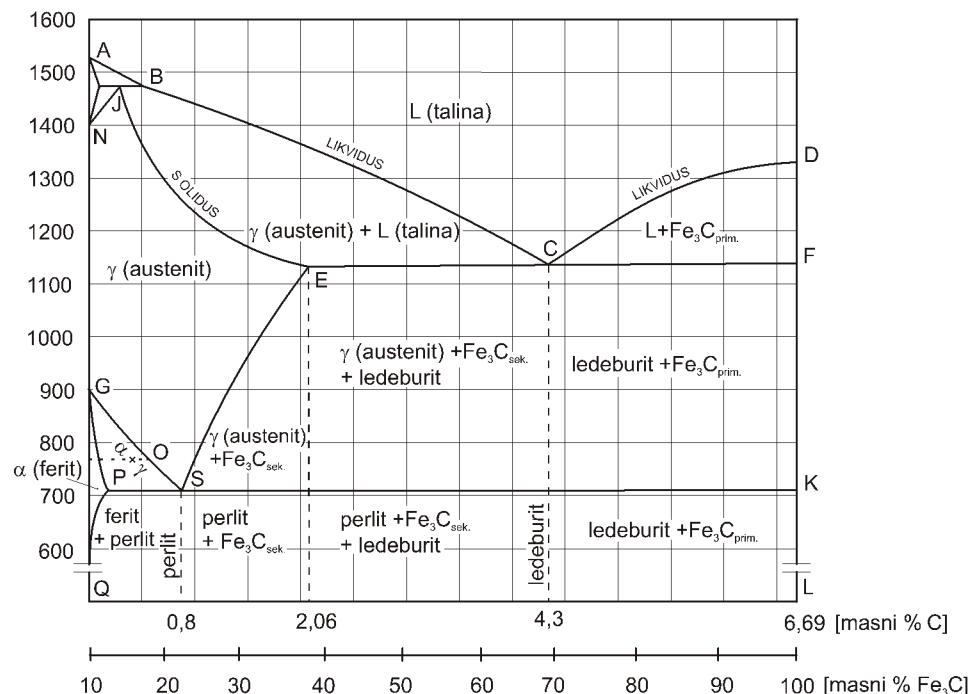
Uporaba: z žveplom legiramo **hekla za avtomite**, za proizvodnjo umetnih snovi in žveplove(VI) kisline, v industriji viskoze in celuloznih vlaken, v črnem smodniku in pirotehniki, gorljiva snov v vžigalicah, za vulkanizacijo kavčuka, kot sredstvo za zatiranje škodljivcev (npr. v vinogradništvu, za žveplanje sodov itd.), za proizvodnjo barvil, medicinskih in kozmetičnih preparatov.

CELOTNA OBDELOVALNA TEHNIKA (RAZDELITEV TEHNOLOGIJE OBDELAVE)

Slika 1: Shematičen pregled obdelovalnih postopkov

0-P ... mehko železo
 P-S ... podevtektoidno jeklo
 S ... evtektoidno jeklo
 S-E ... nadevtektoidno jeklo
 E-C ... podevtetski grodlji
 C ... evtetski grodlji
 C-F ... nadevtetski grodlji

Slika 2: Fe- Fe_3C diagram

OZNAČEVANJE ŽELEZNIH GRADIV

LITO ŽELEZO		JEKLO IN JEKLENA LITINA ↓ Pred 1. mestom dodatek: G				
1. Z ZNAKI	2. S ŠTEVILKAMI	3. PO KEMIČNI SESTAVI	4. S ŠTEVILKAMI	5. PO UPORABI, MEHANSKIH ALI FIZIKALNIH LASTNOSTIH		
GJ	EN- J	C, I, X, HS <u>Pojasnilo:</u> oznaka se ne začne s črko, temveč s številko brez pike. Pomen začnemo prebirati na 2. mestu.	1.	Minimalna napetost tečenja: B, E, H, L, P, S, T Natezna trdnost: HT, R, Y Posebnosti: DC, DD, DX TH, M		
Strukture grafita: L, M, N, S, V ↓ temprana litina → B (črna) ali → W (bela)	Za C, / ali X je število: 100 x C [%]	00 01-07 10-19 08-09 20-29 30-39 40-49 50-89	Za HS so deleži [%] po vrstnem redu: W, Mo, V, Co	Dodatne oznake: * tehnologija * žilavost * oznaka M		
Struktura litine: A, B, F, L, M, P, Q, T, W	Lastnosti litine: 0, 1, 2, 3, 4-9					
Trdnost, udarna žilavost, trdota, kemijska sestava	Material: 00-99 Zahteve: 0 - 9	Za C dodatni znaki: C D E G R S U W Legirni elementi in število: . / zmnožek % in vplivnega faktorja . X količinski delež	Zap. št. jekla v skupini VDEh	Dodatni znaki: * posebne zahteve * prevleke * obdelave		

Slika 3: OZNAČEVANJE ŽELEZNIH GRADIV (PREGLEDNICA) IN PRIMERI

OZNAČEVANJE LITEGA ŽELEZA Z ZNAKI

EN-GJL-150C

1. mesto: EN, 2. mesto: GJ – litina na osnovi železa, 3. mesto: L – lamelarni grafit, torej gre za sivo litino, 4. mesto: ga ni (je neobvezno), 5. mesto: 150C - natezna trdnost 150 N/mm², preizkušanec odvzet od ulitka (C)

OZNAČEVANJE LITEGA ŽELEZA S ŠTEVILKAMI

EN-JM1040

OZNAČEVANJE JEKEL PO KEMIČNI SESTAVI

C10E

1. me

delež S in P, 4. mesto: brez; **GC10E** bi pomenilo povsem enako kot C10E, le da gre za jekleno litino.

1. mesto: pr

MoCr4 – najvplivnejši element je molibden; poznamo tudi njegovo količino - 0,4% (njegov faktor je 10, pomnožen z 0,4 daje številko 4), 4. mesto: brez X210CrW12

1. mesto: X –
nedenia kelių

podano kolicino Cr: 12%, 4. mesto: brez HS 18-1-2-10
1. mesto: HS – hitrorezno jeklo, 2. mesto: 18-1-2-10 pomeni 18% Cr, 1% Mo, 2% V in 10% C, 3. mesto: brez te oznake, 4. mesto: brez te oznake

OZNAČEVANJE JEKEL S ŠTEVILKAMI

OZNAC

1. mesta: 1 - zpráva na jídelní židle, 2. mesta: 01 - upřesnění konstrukčního jídelního židle s potřebou tlakovací $P_{max} 500\text{N/mm}^2$, 3. mesta: 40 - zpráva o řešení židle v okružní

1. mesto: 1.

OZNACEVANJE JEKEL PO UPORABI, MEHANSKIH ALI FIZIKALNIH LASTNOSTIH
S 235J2G4

1. mesto: S235 – konstrukcijas
2. mesto: dodekāheds ar slavni

E285 - iekša za straīo konstrukciju z minimalna nepateicīgā īešanu 295 N/mm^2 ?

B265 GH – jeklo za tlčeno nosodo z minimalno napotrostjo tečenja 265 N/mm²

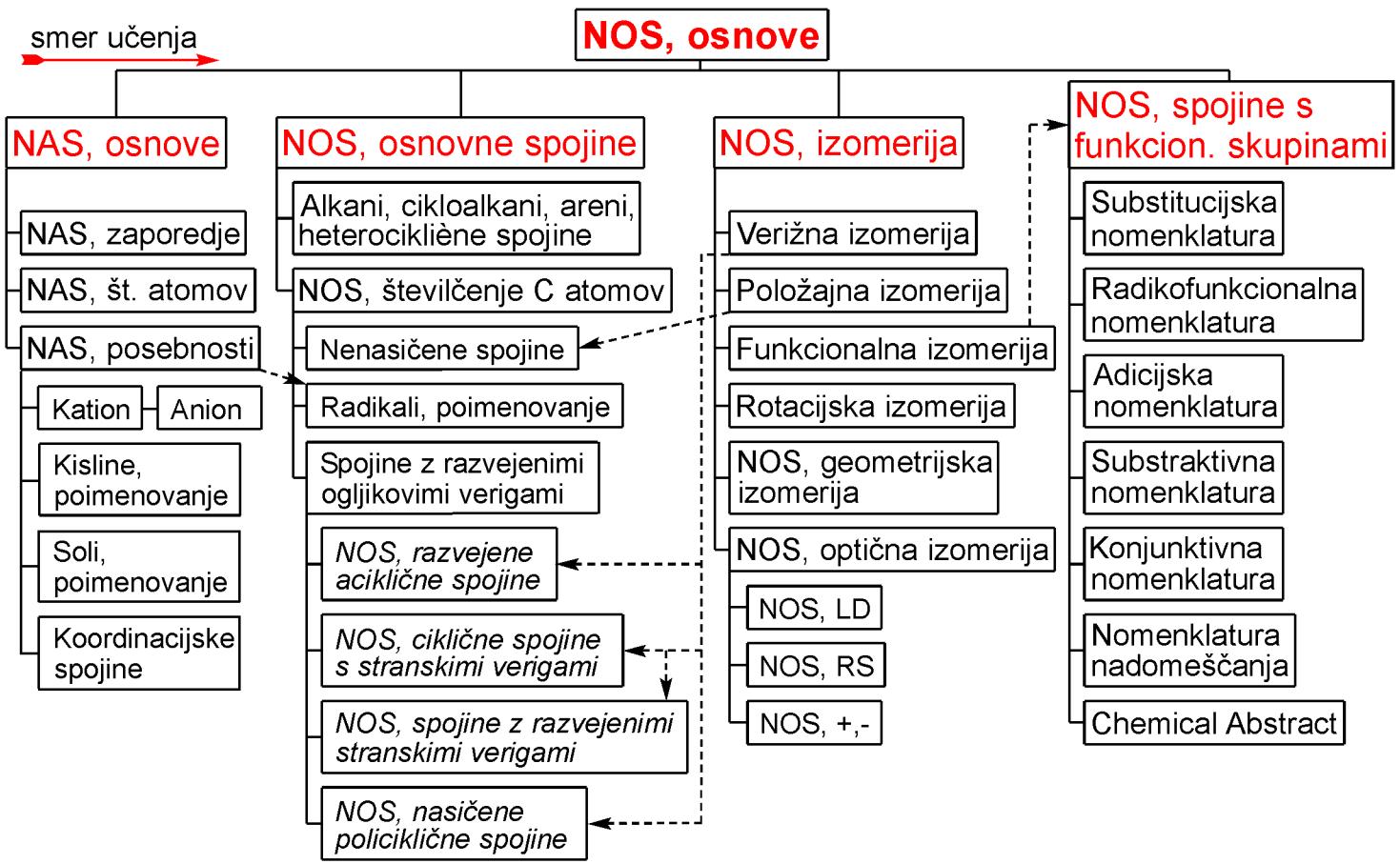
Osnovno gradivo	Ogljikova jekla						Legirana jekla						JL	T	S,N,T	Al in Al-zlitine				Cu in Cu-zlitine												
Debelina varjenca	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	4	5	6	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6							
Plamensko varjenje	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓			✓			✓	✓	✓	✓					✓	✓	✓	✓	✓	✓			
Obločeno varjenje																																
elektroda	gola	✓	✓	✓									✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓												
zaščitni	oplaščena	✓	✓	✓	✓	✓							✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓					•	✓	✓	✓	•	•		
plin	oplaščena B	✓	✓	✓	✓	✓							✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓												
MIG	pod prahom	✓	✓	✓	✓	✓							✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓												
MAG	TIG	✓	✓	✓	✓	✓							✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓												
Uporovno varjenje	Elektronski snop																															
točkovno	točkovno	✓	✓	✓									✓	✓	✓																	
kolutno	kolutno	✓	✓										✓	✓																		
obžigalno	obžigalno	✓	✓	✓	✓	✓							✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓	✓	✓	✓	•		

Legenda: JL – jeklena litina T – temprana litina S – siva litina N – nodularna litina Al – aluminij Cu – baker
Debelina varjenca: 1 – ≤ 1 mm 2 – 1...3 mm 3 – 3...6 mm 4 – 6...15 mm 5 – 15...40 mm 6 – > 40 mm
✓ – možno variti • – možno variti samo Cu-zlitine

Slika 4: Primernost varilnih postopkov

POVZETEK PROIZVODNIH DEJAVNOSTI		Lasten - Lohn izdelek posej
I. PRIPRAVA PROIZVODNJE		
1. Raziskovanje tržišča		
a) Prodajni in nabavni trg uporabnosti izdelka, osnovne informacije: preverjanje zanimanja in povpraševanja po izdelku itd.		
b) Preverjanje prodaje, določanje cene in prodajnih pogojev		
c) Preizkusna prodaia in prodaia po naročilu, iz skladischa		
2. Razvojno raziskovalno delo		
a) Ideje o novem proizvodu: uporabnost, izvedljivost		
Zaščita intelektualne lastnine		
b) Projektiranje novega proizvoda		
Prijava projekta in izbor najustreznejšega projekta		
c) Razvojno-konstrukcija, dokumentacija, uporaba standardnih delov Tehnični projekt (tehnični podatki), Sestavna risba, Sheme, Kosovnica, Drevesna struktura, Delavnische risbe, Smernice za pripravo in shranjevanje tehnične dokumentacije itd.		
d) Izdelava prototipa, preizkušanje		
e) Končno oblikovanje novega proizvoda		
f) Planiranje proizvodnje novega izdelka		
II. PRIPRAVA DELA		
1. Tehnološka priprava dela		
a) Tehnološki procesi		
b) Tehnološke operacije		
c) Tehnološka dokumentacija Tehnološki list, Operacijski list, Inštruktažni list, Popis orodja, priporočkov in naprav, Normativni materiala, Časovni normativi		
2. Operativna priprava dela		
a) Ustvarjanje informacij posameznih služb		
Planiranje kapacitet (zmogljivosti)		
Potrebne kapacitete		
Gantogrami		
b) Planiranje materiala		
Določanje količin materiala		
Obrazec za sestavljanje normativa materiala za izdelek, Pregled potrebnega materiala za plansko obdobje		
Materjalna dokumentacija in njeno kroženje		
Dobavna dokumentacija: dobavnica, račun, tovorni ali prevozni list itd.		
Prevzemna dokumentacija: prevzemnica, zadolžitev po skladisčih		
Skladiščna kartoteka: zahtevnica materiala, izdajnica materiala		
c) Kontrola dela		
Izdelava lansirme delovne dokumentacije		
Delovni nalog, Delovni list, Nalog za izdajo materiala, Povratnica materiala, Nalog za izdajo orodja, Delavniska risba, Obvestilo o izmetu, Dobavnica gotovih sestavnih delov		

Slika 5: Preglednica spremiševalnih proizvodnih dejavnosti in spremiševalne dokumentacije

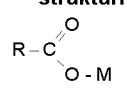
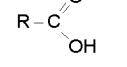
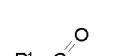
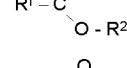
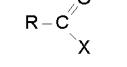
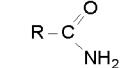
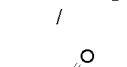
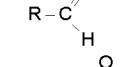
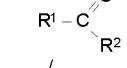
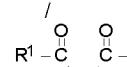
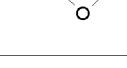
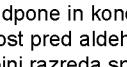
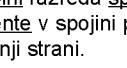

Slika 6: Osnove nomenklature anorganskih (NAS) in organskih (NOS) spojin - drevesna struktura posameznih gesel ter povezave med njimi

F^-	- fluoro	CN^-	- ciano
Cl^-	- kloro	CNS^-	- tiocianato
Br^-	- bromo	NO_2^-	- nitro
I^-	- jodo	NO_3^-	- nitrato
O^{2-}	- okso	$S_2O_3^{2-}$	- tiosulfato
H^-	- hidrido	NH_3	- amin
OH^-	- hidrokso	H_2O	- akva
O_2^{2-}	- perokso	$NH_2-CH_2-CH_2-NH_2$	- etilendiamin
HO_2^-	- hidrogenperokso	$(C_2H_5)_3P$	- trietilfosfin
S^{2-}	- tio	CO	- karbonil
S_2^{2-}	- disulfido	NO	- nitrozil
HS^-	- merkapto		

Tabela 1 Poimenovanje nekaterih negativnih in nevtralnih ligandov

↑

Prednost	Zap. št.	Tip spojine	Splošna formula racionalna	Strukturna	Predpona	Končnica
	1.	Soli kislin	R-COOM		/	-oat, -karboksilat
	2.	Karboksilne kisline	R-COOH		karboksi-	-ojska kislina, -karboksilna kislina
	3.	Anhidridi	(RCO) ₂ O oz.			-ojski anhidrid, anhidrid
	4.	Estri	R ¹ -COOR ²			-oat, -karboksilat
	5.	Kislinski halogenidi (npr. kislinski kloridi)	R-CO-X		hal(ogen)oformil	-oil hal(ogen)id, -karbonil hal(ogen)id
	6.	Amidi	R-CONH ₂			-amid, -karboksamid
	7.	Cianidi, nitrili	R-C≡N			-karbonitril, nitril
	8.	Aldehydi	R-CHO			-al, -karbaldehid, aldehid
	9.	Ketoni	R ¹ -CO-R ²			
	10.	Alkoholi, fenoli	R-OH		okso-	-on
	11.	Tioli	R-SH		hidroksi-	-ol
	12.	Amini	R-NH ₂		merkapto-	-tiol
	13.	Imini	R=NH		amino-	-amin
					imino-	-imin

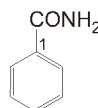
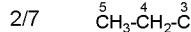
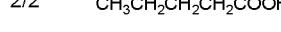
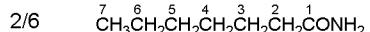
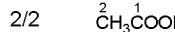
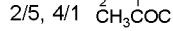
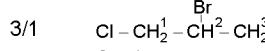
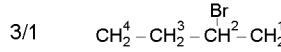
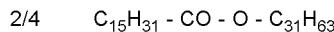
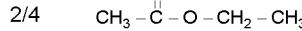
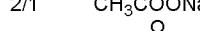
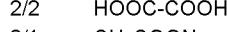
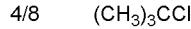
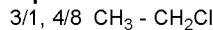
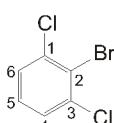
Tabela 2 Substitucijska nomenklatura: predpone in končnice za glavne skupine organskih spojin po padajoči prioriteti funkcionalnih skupin (amidi imajo npr. prednost pred aldehydi)

Spojino poimenujemo po karakteristični skupini razreda spojin z najvišjo prioriteto. Osnovno spojino z najvišjo prioriteto poimenujemo s končnico, vse druge fragmente v spojini pa opišemo s predponami.

Za lažje razumevanje glej primere na naslednji strani.

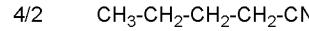
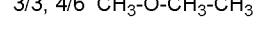
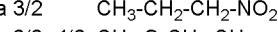
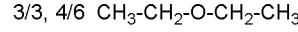
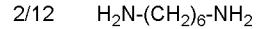
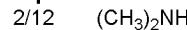
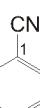
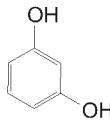
Zap. št.	Tip spojine oz. ime skupine spojin	Racionalna formula	Predpona
1.	Halogenirani ogljikovodiki (alkil halidi oz. halogenidi) <i>Bromoalkani</i> <i>Fluoroalkani</i> <i>Jodoalkani</i> <i>Kloroalkani</i>	R-X R-Br R-F R-I R-Cl	halo- bromo- fluoro- jodo- kloro-
2.	Nitroalkani	R-NO ₂	nitro
3.	Etri (alkoksi alkani)	R ¹ -O-R ² CH ₃ -O- CH ₃ CH ₂ -O- (CH ₃) ₂ CH-O- CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₂ -O- (CH ₃) ₂ CH-CH ₂ -O- CH ₃ -CH ₂ -CH(CH ₃)-O- (CH ₃) ₃ C-O- CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₂ -O- C ₆ H ₅ -O- C ₆ H ₅ -CH ₂ -O-	alkoksi- oz. R-oksi metoksi etoksi izopropoksi butoksi izobutoksi sek-butoksi terc-butoksi pentiloksi fenoksi benziloksi

Tabela 3 Funkcionalne skupine, ki v substitucijski nomenklaturi nastopajo vedno le kot predpone v imenu organske spojine

Tabela, Formula spojine
zap. št.

2/6

2/2

 benzenkarboksamid
nt benzamid

 2-bromo-1,3-diklorobenzen
Ne 1-bromo-2,6-diklorobenzen.
Čeprav je brom po abecedi (tb.3)
pred klorom, je pomembnejše, da
imajo substituenti čim nižja števila.

Tabela, Formula spojine
zap. št.

rdk. butil cianid
4/2

2/7

Imena spojin
(glej tudi tabele 2,3 in 4)
dimetilamin
1,6-heksandiamin
etoksielan rdk. dietil eter nt eter
1-nitropropan
metoksielan rdk. etil metil eter
rdk. butil cianid
etanojski anhidrid, acetanhidrid
2-propanon rdk. dimetil keton nt aceton
2-propanol rdk. izopropil alkohol
Primeri poimenovanja spojin s funkcionalnimi skupinami po različnih nomenklaturah:

substitucijska nomenklatura je privzeta in je posebej ne navajamo, rdk. - radikofunkcionalna nomenklatura, adc. - adicijska nomenklatura, sbr. - substraktivna nomenklatura, knj. - konjunktivna nomenklatura, nad. - nomenklatura nadomeščanja, CA - Chemical Abstracts, nt - trivialno ime spojine

Prednost	Zap. št	Skupina	Ime funkcionalnega razreda
1.	X v kislinskih derivativih: RCO-X , RSO_2-X	ime skupine X; v zaporedju fluorid, klorid, bromid, jodid, cianid, azid itd; sledijo analogi S in Se	
2.	$-\text{CN}$, $-\text{NC}$, $-\text{NCO}$	cianid, izocianid, izocianat	
3.	$>\text{C=O}$	keton, nato analogi S in Se	
4.	$-\text{OH}$	alkohol, nato analogi S in Se	
5.	$-\text{O-OH}$	hidroperoksid	
6.	$-\text{O-}$	eter ali oksid	
7.	$>\text{S}$, $>\text{SO}$, $>\text{SO}_2$	sulfid, sulfoksid, sulfon	
8.	R-X ($-\text{F}$, $-\text{Cl}$, $-\text{Br}$, $-\text{J}$)	halid (fluorid, klorid, bromid, jodid)	
9.	$-\text{N}_3$	azid	

Tabela 4 Imena razredov spojin po funkcionalnih skupinah, kot jih uporabljamo **radikofunkcionalni nomenklaturi**. Funkcionalni razredi so razvrščeni po padačjo prioriteti, npr. etri imajo prednost pred sulfidi.

acil	epoksid	kinon
alkohol	ester	monosaharid
aldehid	eter	nitril
alifatski	fenol	ogljikov hidrat
alkoksid	glikol	peptid
alen	hidroksi kislina	polimer
amid	izocianat	polisahardid
amino kislina	izocianid	protein
anhidrid	karbonil	sladkor
aromatski	karboksil	sulfonska kislina
aril	keton	tiol

Tabela 5 Preglednica udomačenih imen, ki so v rabi

NAJPOGOSTEJŠI MEHANSKI SIMBOLI

Motor z notr. zgorevanjem

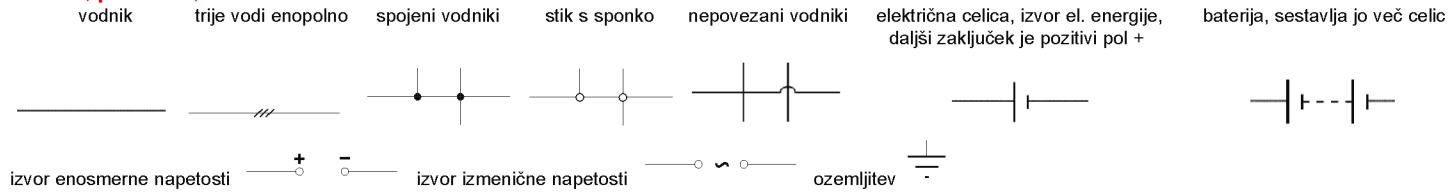

Elektromotor

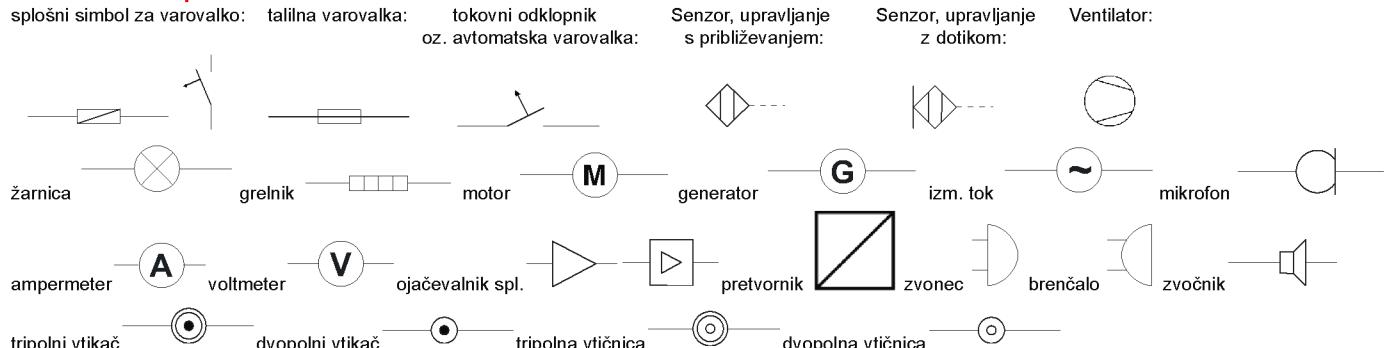
	glavna gred		pritrjen valjasti zobnik		vklop s pomičnim zobnikom
	votla gred		pomični valjasti zobnik		vklop z objemno sklopkom
	priklučna gred		verižnik		vklop s sinhronom
	deljena glava gredi		zobniško gonilo		prosto vrteč zobnik na gredi
	kardanski zglob		planetno gonilo		notranja čeljustna zavora
	enoploščna torna sklopka		motor z notranjim izgorevanjem		diskasta zavora
	dvoploščna torna sklopka				večploščna zavora
	večploščna torna sklopka				delno diskasta zavora

NAJPOGOSTEJŠI ELEKTROTEHNIČNI SIMBOLI

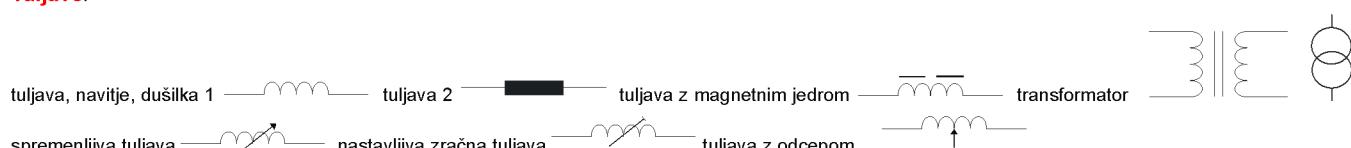
Vodniki, povezave, izvori el. toka:

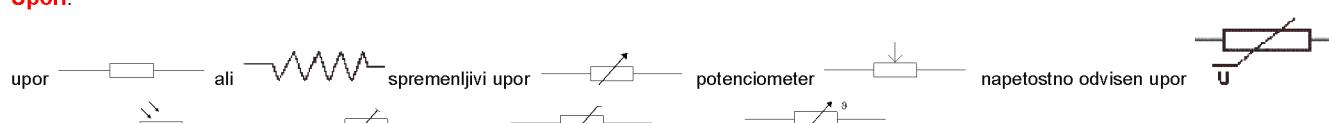
Instrumenti in naprave:

Tuljave:

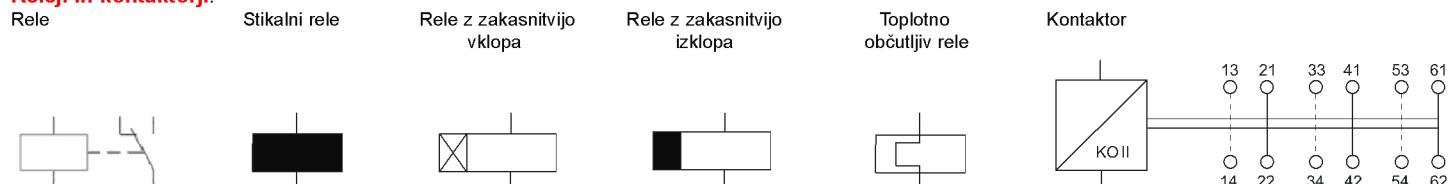
Upori:

Kondenzatorji:

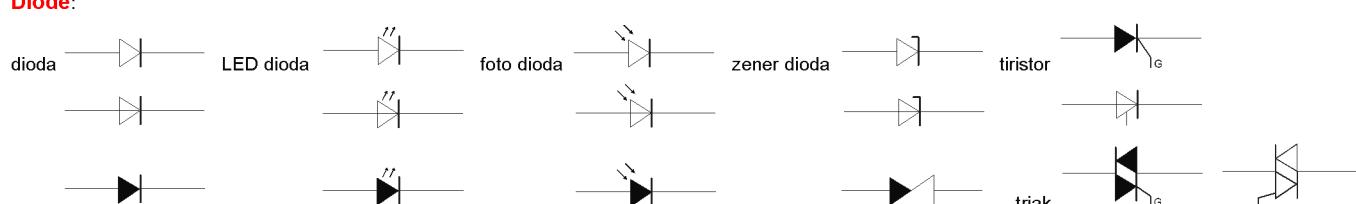
Releji in kontaktorji:

Standardizirani sestavnici deli simbолов:

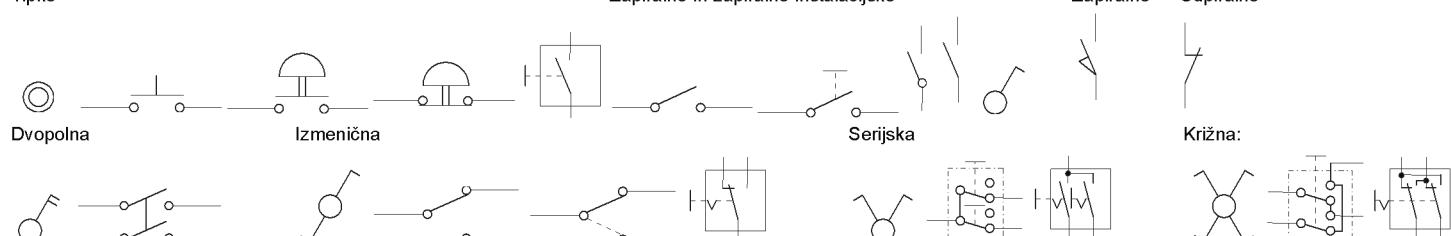
↗ neionizirajoče, elektromagnetno sevanje   ↗ ionizirajoče sevanje

Diode:

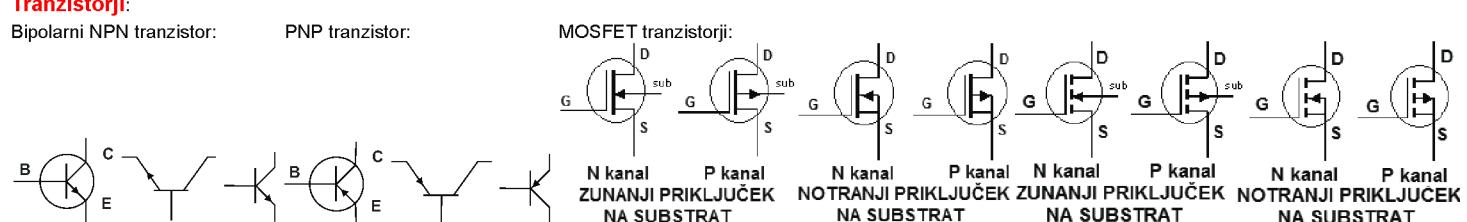

Stikala:

Tipke

Tranzistorji:

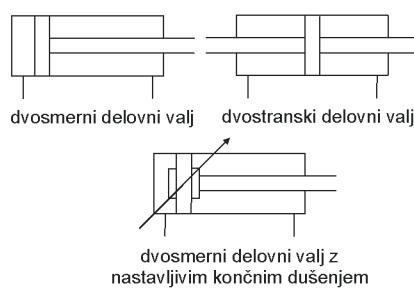

NAJPOGOŠTEJŠI PNEVMAТИЧNI SIMBOLI

PNEVMAТИЧNA VZMET: PNEVMAТИЧNI CILINDRI:

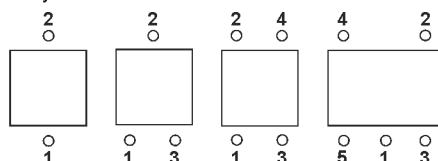

POTNI VENTILI:

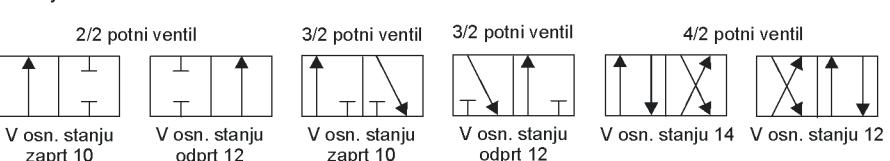

PRIKLJUČEK	ISO 1219	ISO 5599
IZHOD IZ VENTILA - delovni priključek	A,B,C	2,4
VHOD - dovod zraka	P	1
ODZRAČEVANJE	R,S	3,5
KRMILJENJE	Z,X,Y	10,12,14

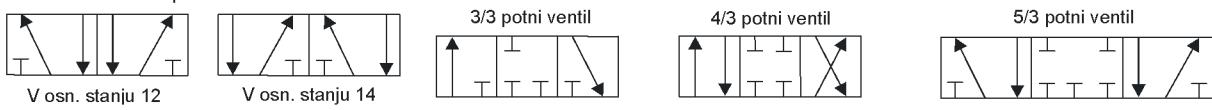
Priklučki:

Funkcije:

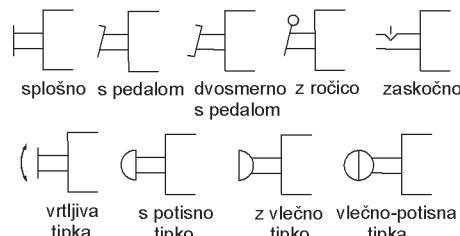

5/2 potni ventil

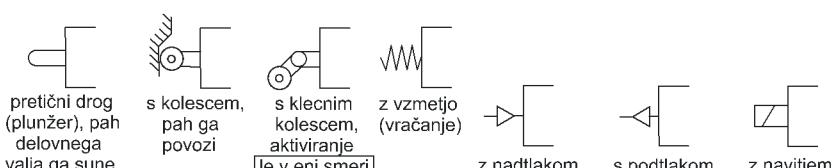

AKTIVIRANJE

• FIZIČNO (ročno ali nožno) aktiviranje:

• MEHANIČNO aktiviranje (preko mehanizmov): • PNEVMAТИЧNO in ELEKTRIČNO aktiviranje:

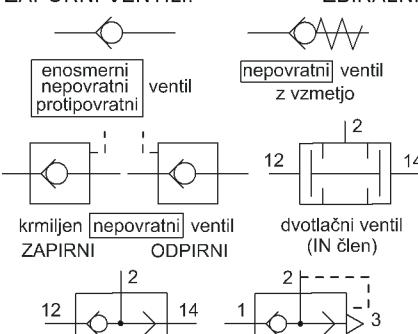
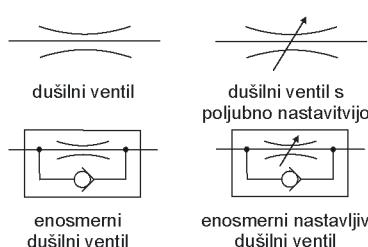
• KOMBINIRANO aktiviranje

REGULATOR TLAKA: ZAPORNI VENTILI:

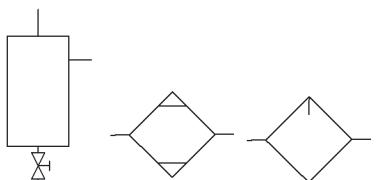
Z elektromagnetom ALI
Z nadtlakom, ki sproži posredno aktiviranje

Z elektromet
sproži (IN)
aktiviranje z

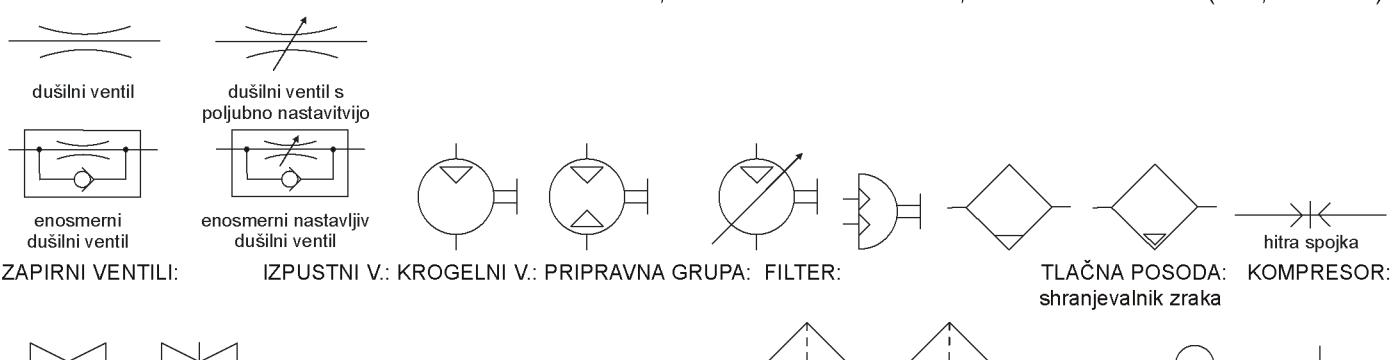
TOKOVNI VENTILI:

ZBIRALNI VLAGE: SUŠILNI ZR.: NAOLJEVALNIK:

PNEVMAТИЧNI MOTORJI, PNEVM. ZASUČNI CILINDER, IZLOČEVALNIK VLAGE (ročni, avtomatski):

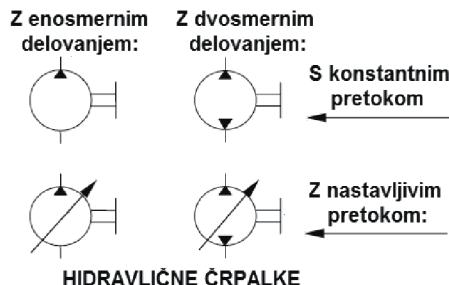

ZAPIRNI VENTILI:

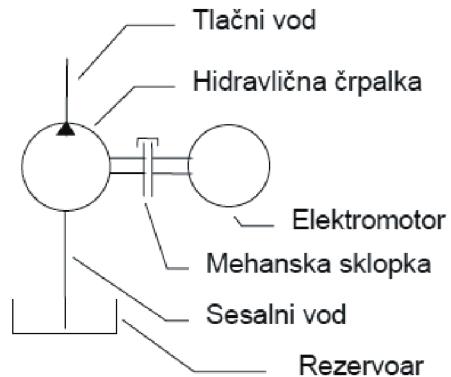
IZPUSTNI V.: KROGELNI V.: PRIPRAVNA GRUPA: FILTER:

TLAČNA POSODA: KOMPRESOR:
shranjevalnik zraka

NAJPOGOSTEJŠI HIDRAVLIČNI SIMBOLI

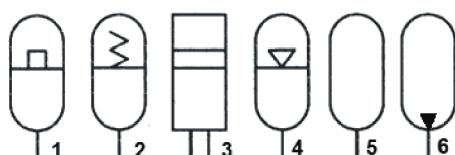

Simboli po ISO 1219

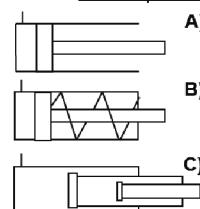
Hidraulični akumulatorji: 1 - z utežjo, 2 - z vzmetjo, 3 - z batom, 4 - plinski akumulator, 5 - akumulator brez vgradnih ovir, 6 - splošni simbol za akumulator

Naprava za hlajenje (levo) in gretje (desno):

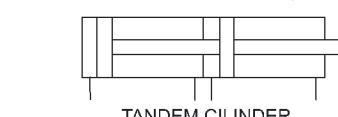
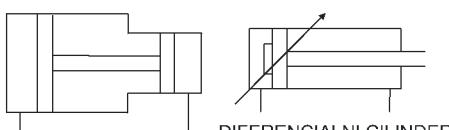
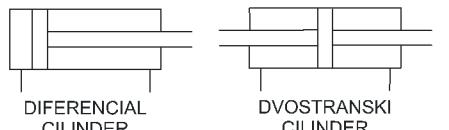

Enosmerni cilindri:

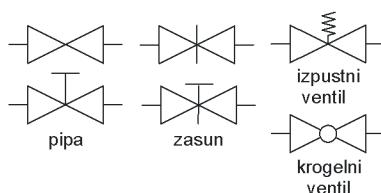
- A - povrtni gib izvrši s pomočjo zunanje sile
- B - povrtni gib izvrši s pomočjo vzmeti
- C - enosmerni teleskopski cilinder

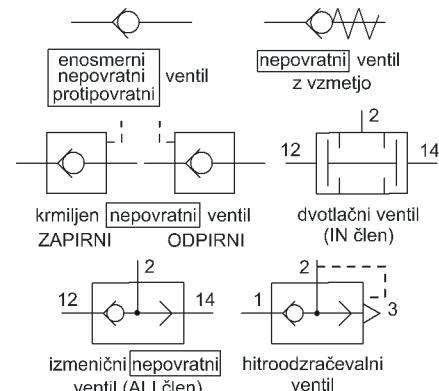
Dvosmerni cilindri:

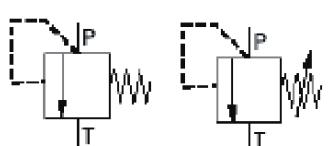
Zapirni ventili:

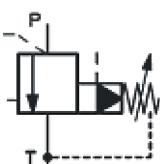
Zaporni ventili:

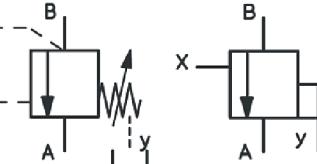
Fiksen in nastavljiv varnostni ventil:

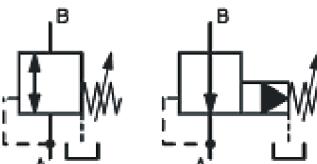
Indirektni varnostni ventil:

Direktni in indirektni ventil za regulacijo tlaka:

Direktni in indirektni ventil za zmanjšanje tlaka:

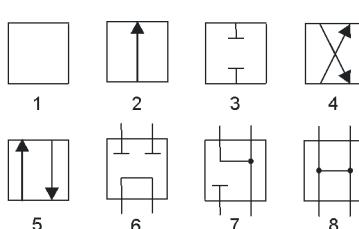
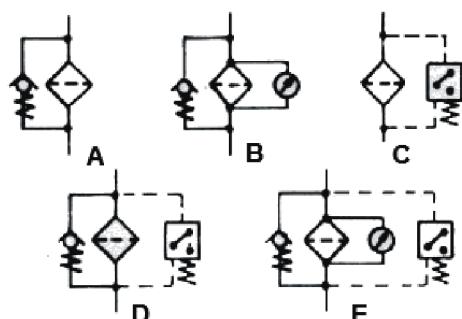

Vklonni položaji krmilnikov poti:

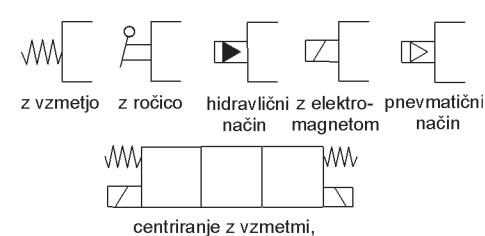
- 1 - kvadrat označuje vklonni položaj
- 2 - prikaz pretočne poti s puščico v kvadratku
- 3 - zaprti položaj
- 4, 5 - smeri dveh pretočnih poti v enem delovnem položaju
- 6 - dva priključka sta povezana, dva pa zaprti
- 7 - trije priključki so povezani, eden je zaprt
- 8 - vsi priključki so povezani

Hidraulični filter:

- A - vzporedna vezava: filter in enosmerni ventil
 C - vzporedno s filtrom je dodano tlačno stikalo
 D - kombinacija A+C; E - kombinacija A+B+C

Načini aktiviranja krmilnikov poti:

SEZNAM UPORABLJENE LITERATURE

49. Begeš, J. **Tehnologija spajanja in rezanja**. Ljubljana: Tehniška založba Slovenije, 1985. Ni podatka o ISBN
50. Franc Cvetaš **Trdnost**: učbenik za predmet Mehanika v drugem letniku programa Strojni tehnik in Tehniška gimnazija. 5. NATIS. Ljubljana: TZS, 2007. ISBN 978-86-365-0182-5
51. **KRT e-gradiva** (citirano 19.9.2019). Dostopno na naslovu:
<http://egradiva.scng.si/strojnistro/Kazalo/index.html>
52. **Lehrerfreund** (citirano 19.9.2019). Dostopno na naslovu:
<https://www.lehrerfreund.de/technik>
53. **Repair Clinic** (citirano 19.9.2019). Dostopno na naslovu:
<https://www.youtube.com/user/RepairClinic>
54. **SubsTech** / (citirano 19.9.2019). Dostopno na naslovu:
<http://www.substech.com/dokuwiki/doku.php>
55. **Tehnologija na internetu** (citirano 19.9.2019). Dostopno na naslovu:
<http://193.2.252.81/archiv/tehno/>
56. **Učbenik za pouk tehnologije** (citirano 19.9.2019). Dostopno na naslovu:
<http://www2.arnes.si/~sspvjeme/Neporusitvene%20metode/index.htm>
57. **wissen.de** (citirano 19.9.2019). Dostopno na naslovu:
<https://www.wissen.de>

Avtor Ferdinand Humski

LEKSIKON ZA PAMETNE MEHATRONIKE U - Ž

Imena nosilcev avtorskih pravic: Ferdinand Humski

Elektronska izdaja, september 2019

Samozaložba Ferdinand Humski, Volkmerjeva cesta 22, 2250 Ptuj

Publikacija je brezplačna in prosto dostopna vsem uporabnikom

Spletna lokacija publikacije: <http://strojna.scptuj.si>

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
COBISS.SI-ID=301859328
ISBN 978-961-94808-1-6 (pdf)